

REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA
MINISTERUL DE INTERNE
COMANDAMENTUL TRUPELOR DE SECURITATE

3634

SECRET DE SERVICIU

Exemplar Nr. 1

PROIECT

XIII H-2/1976

REGULAMENTUL
TRUPELOR DE SECURITATE
PARTEA I
(COMPANIE, PLUTON, GRUPA)

NR. 0850/01.04. 1976

~~I A/5 vol.~~ Inv. sub nr. **9**

114 file.

PERMANENT

REPUBLICA SOCIALISTA ROMANIA
MINISTERUL DE INTERNE
COMANDAMENTUL TRUPELOR DE SECURITATE

=====

P R O I E C T

SECRET DE SERVICIU

Exemplar nr. 1

R E G U L A M E N T U L
=====

TRUPELOR DE SECURITATE

PARTEA I

(COMPANIE, PLUTON, GRUPA)

Nr. 010143 din 03.02. 1976

MINISTERUL DE INTERNE
Dir. secretariat-juridic

085321 din 5-11-76

2

DE ACORD

Rog a se aproba
ADJUNCTUL MINISTERULUI DE INTERNE
General-locotenent

Alexandru Danescu
Alexandru Danescu

R A P O R T

=====

privind proiectul Regulamentului trupelor
de securitate

1. De la unificarea trupelor de securitate cu cele de pază, în anul 1971, misiunile ce revin trupelor de securitate se execută pe baza a două regulamente - Regulamentul de luptă al trupelor de securitate, ediția 1970 și Regulamentul de serviciu și luptă al trupelor de pază, ediția 1973.

Aceste documente nu mai corespund pe deplin sarcinilor și misiunilor încredințate în prezent trupelor de securitate, deoarece conțin unele prevederi neomogene și depășite, nu sînt puse de acord cu actele normative apărute în perioada 1971-1976, cu modificările intervenite în structura organizatorică și în înzestrarea marilor unități și unităților și nu cuprind prevederi referitoare la concepția întrebuintării trupelor de securitate în condițiile războiului întregului popor.

2. Potrivit sarcinilor stabilite în anul 1974, de colectivul de control al secției pentru probleme militare și justiție a C.C. al P.C.R., am definitivat și prezint spre aprobare proiectul Regulamentului trupelor de securitate partea I (companie, pluton, grupă) și partea II-a (brigadă, batalion).

La baza elaborării proiectului noului regulament au stat:

- Legea privind organizarea apărării naționale a Republicii Socialiste România;
- Decretul 130/1972, privind înființarea și funcționarea Ministerului de Interne;
- indicațiile conducerii superioare de partid privind rolul și misiunile trupelor de securitate;

- ordinul Comandantului Suprem al Forțelor Armate ale Republicii Socialiste România privind prevenirea, descoperirea și neutralizarea acțiunilor teroriste;

- noile acte normative care reglementează paza bunurilor, regimul armelor, munițiilor și materialelor explozive, precum și alte obligații ce revin trupelor de securitate;

- ordinele ministrului de interne;

- noile regulamente elaborate de Ministerul Apărării Naționale.

3. În stabilirea principiilor și regulilor de întrebuințare a trupelor de securitate s-au avut în vedere:

- cerințele actuale și de perspectivă ce stau în fața marilor unități, unităților și subunităților pentru îndeplinirea misiunilor, atât în timp de pace, cât și în condițiile războiului întregului popor;

- complexitatea și diversitatea noilor misiuni și sarcini încredințate trupelor cum sînt: participarea la asigurarea securității conducerii superioare de partid și de stat; a ordinii publice; paza obiectivelor de importanță deosebită; participarea la prevenirea, neutralizarea și lichidarea actelor teroriste îndreptate împotriva unor persoane sau obiective de pe teritoriul Republicii Socialiste România și a aeronavelor românești etc;

- experiența acumulată de trupele de securitate și de celelalte unități și organe ale Ministerului de Interne în îndeplinirea misiunilor și sarcinilor încredințate, precum și în procesul de instruire și educare a efectivelor;

- concluziile și învățămintele rezultate din aplicațiile executate în cooperare cu Inspectoratele județene ale Ministerului de Interne, cu unități ale armatei, gărzile patriotice și alte forțe.

4. În perioada definitivării a reieșit necesitatea separării problemelor referitoare la subunități (grupă, pluton, companie) de cele ale unităților și marilor unități, în două părți distincte ale regulamentului, în scopul compartimentării datelor cu caracter secret de serviciu, de cele cu caracter secret, precum și pentru o mai ușoară folosire și însușire a acestuia de către diferitele categorii de militari.

5. In actuala formă, proiectul de regulament al trupelor de securitate rezolvă următoarele probleme:

- stabilește conținutul misiunilor specifice ce revin trupelor de securitate, atât în timp de pace, cât și în condițiile războiului întregului popor;
- reglementează principiile de pregătire și executare a noilor misiuni încredințate marilor unități și unităților de securitate;
- precizează modul de acțiune al posturilor și patrulelor de securitate, înlăturând unele procedee de acțiune și termeni depășiți din actualele regulamente;
- stabilește principiile și regulile de pregătire și executare a acțiunilor tactice de securitate de către companie, pluton și grupă (partea I-a); organizarea și desfășurarea operațiunilor de securitate de către brigadă și batalion (partea II-a)
- tratează în cuprinsul unor capitole noi, precis delimitate, particularitățile acțiunilor de luptă ale trupelor de securitate în operația de apărare-ofensivă, pregătirea și executarea operațiunilor speciale de securitate, paza întărită și apărarea obiectivelor, particularitățile operațiunilor și acțiunilor tactice de securitate în teren muntos și împădurit, pe timp de iarnă și pe timp de noapte etc;
- pune de acord principiile și regulile de îndeplinire a misiunilor specifice de către trupele de securitate cu unele prevederi ale noilor regulamente elaborate de Ministerul Apărării Naționale.

6. Proiectul noului regulament a fost experimentat timp de un an, în unitățile și subunitățile Brigăzii Securitate TIMISOARA și studiat în toate marile unități și unitățile de securitate. În urma experimentării și a studiului au fost făcute 246 de propuneri din care au fost reținute 206.

La definitivarea proiectului de regulament am consultat Inspectoratul general al miliției, Comandamentele și Direcțiile generale, Direcțiile și alte unități centrale ale Ministerului de Interne, Statul major al gărzilor patriotice de la C.C. al P.C.R., precum și Direcția operații din Marele Stat Major.

De asemenea, a fost prezentat Secției pentru probleme militare și justiție a C.C. al P.C.R., care nu a avut observații deosebite, propunerile respective fiind însușite și cuprinse în proiect.

7. La 19.01.1976, proiectul regulamentului a fost examinat și avizat de Comisia centrală pentru ordine, instrucțiuni și regulamente. Pe baza observațiilor făcute documentul a fost îmbunătățit, prin eliminarea unor repetări și prevederi care depășeau cadrul acestuia, formularea mai precisă a formelor acțiunilor de luptă, a acțiunilor tactice de securitate și operațiunilor și prin introducerea unor scheme, anexe, referitoare la principalele forme de acțiune și dispozitivele subunităților, unităților și marilor unități.

După aprobare, propun ca regulamentul să fie tipărit și difuzat astfel:

- partea I-a - pînă la plutonul de securitate (gardă) inclusiv;

- partea II-a - pînă la compania de securitate, precum și la unitățile și organele Ministerului de Interne cu care trupele de securitate cooperează.

COMANDANTUL TRUPELOR DE SECURITATE

General-maior

Luigi Martiș
Luigi Martiș

APROBAT
în ședința Biroului executiv
al Consiliului de conducere
din 24 februarie 1976
PENTRU COMANDANTUL DE SECURITATE
g. ve. Stancu

4

N O T A
=====

Regulamentul trupelor de securitate - partea I (compa-
nie, pluton, grupă) exemplarul nr.1, a fost completat pe baza
observațiilor făcute de membrii Biroului Executiv al Consiliu-
lui de conducere al Ministerului de Interne în ședința din
24.02.1976 și ale Secției pentru problemele militare și jus-
tiție a C.C. al P.C.R.

De asemenea, documentul a fost îmbunătățit corespun-
zător indicațiilor primite, în ceea ce privește formularea și
unele probleme de stil și punctuație.

Modificările s-au făcut la pag.: 19, 22-24, 26-48, 50,
53-56, 58-61, 65, 67-71, 73-75, 77-78, 81-82, 107, 110-111, 116,
121-123, 125-129, 132-135, 137-140, 145, 150-155, 160-162, 164,
Anexele nr.8 și 9.

SEFUL DE STAT MAJOR
Colonel

D. Fenciu
Fenciu Dumitru

N O T A
=====

Regulamentul trupelor de securitate - partea a II-a (brigadă, batalion) exemplarul nr.1, a fost completat pe baza observațiilor făcute de membrii Biroului Executiv al Consiliului de conducere al Ministerului de Interne în ședința din 24.02.1976, și ale Secției pentru probleme militare și justiție a C.C. al P.C.R. De asemenea, documentul a fost îmbunătățit corespunzător indicațiilor primite, în ceea ce privește formulare și unele probleme de stil și punctuație.

Modificările s-au făcut la pag.: 1, 3, 5, 15, 25, 27, 28-29, 35, 37, 41-42, 45, 51, 53-63, 73, 75-77, 79, 81-83, 85-88, 92, 95-104, 115-116, 130-132, 139-145, 147-149.

STAT MAJOR .

Penciu Dumitru
Penciu Dumitru

6

O R D I N U L
MINISTRULUI DE INTERNE
AL
REPUBLICII SOCIALISTE ROMANIA

Nr. 0850 / 01 04 76

In baza prevederilor Decretului nr.130/1972 privind
Inființarea și funcționarea Ministerului de Interne;

Avind în vedere hotărîrea Biroului Executiv al Consi-
liului de conducere al Ministerului de Interne din 24.02.1976

O R D O N

1. Pe data de 01.06.1976 intră în vigoare Regula-
mentul trupelor de securitate partea I (companie, pluton, gru-
pă) și partea a II-a (brigadă, batalion), ediție 1976.

2. Pe aceeași dată, Regulamentul de luptă al trupelor
de securitate, ediție 1970, intrat în vigoare prin ordinul pre-
ședintelui C.S.S.nr.60 din 01.10.1968 și Regulamentul de servi-
ciu și luptă al trupelor de pază, ediție 1971, intrat în vigoa-
re prin ordinul M.A.I.nr.800 din 01.09.1971 și ordinul președin-
telui C.S.S.nr.97 din 20.10.1971, se abrogă.

MINISTRUL DE INTERNE

Coman
TEODOR COMAN

CAPITOLUL I

PRINCIPII GENERALE

Art.1. Cază și operă a întregului popor, apărarea patriei este datoria sfântă a fiecărui cetățean al Republicii Socialiste România, dovadă supremă a dragostei față de glia strămoșească, a devotamentului față de cauza socialismului.

Potrivit concepției Partidului Comunist Român, că atita timp cât există imperialism și forțe reacționare se menține și pericolul unui nou război, statul nostru acordă o atenție deosebită tuturor măsurilor de pregătire a patriei pentru apărare împotriva oricărei agresiuni, pentru salvarea independenței și suveranității Republicii Socialiste România, a cuceririlor revoluționare ale întregului popor.

Succesul în apărarea patriei socialiste împotriva oricărei agresiuni se obține prin folosirea tuturor resurselor umane și materiale ale întregii noastre națiuni, prin hotărîrea neclintită de a zdrobi inamicul cu orice preț, indiferent de greutate, chiar cu sacrificiul vieții.

Art.2. Războiul întregului popor reprezintă riposta armată dată agresorului, nu numai de către forțele armate, ci și de toți cetățenii țării ridicați la luptă pentru apărarea independenței, suveranității și integrității patriei. Această ripostă se va desfășura pe teritoriul național, în care, într-un efort unit și plener vor fi angajate, cu maximum de intensitate toate resursele materiale și umane ale țării.

Art.3. În condițiile războiului întregului popor, integritatea și suveranitatea națională se asigură prin participarea comună la luptă atât a forțelor armate, a gărzilor patriotice, cât și a celorlalte formațiuni populare. În asemenea condiții acțiunile de luptă se desfășoară într-o concepție unitară și după un plan unic în scopul de a respinge agresiunea inamicului, de a apăra cu fermitate și dîrzenie pămîntul scump al patriei și pentru obținerea victoriei.

Art.4. Trupele de securitate ale Ministerului de Interne, parte componentă a Forțelor Armate ale Republicii Socialiste România, făurite și conduse de Partidul Comunist Român, educate în spiritul patriotismului și devotamentului nețărmurit față de patrie, partid și popor, sînt destinate ca în cooperare cu celelalte organe și unități ale Ministerului de Interne, Ministerului Apărării Naționale,

gărzile patriotice și alte forțe, să participe la îndeplinirea înaltei misiuni de apărare a cuceririlor revoluționare ale poporului român, suveranității, independenței și integrității teritoriale a patriei, străjuind neclintit și cu vigilență marile înfăptuiri ale socialismului.

Datorită destinației, organizării, înzestrării și misiunilor ce le revin, trupele de securitate au următoarele caracteristici:

- se găsesc permanent în misiune de luptă;
- sînt constituite pe principiul teritorial, cu zone de responsabilitate pentru marile unități și unități;
- dispun de o mare mobilitate, ceea ce asigură unităților de intervenție capacitatea de a trece în timp scurt de la acțiuni tactice de securitate la operațiuni desfășurate pe spații mari de teren;

- necesită o metodologie specifică de instruire și educare, diferențiată pe categorii de subunități (unități), cu accent pe formarea unor temeinice deprinderi și convingeri politice care să asigure succesul acțiunilor individuale și ale subunităților în situații complexe.

Art.5. În ansamblul atribuțiilor stabilite prin lege Ministerului de Interne, trupelor de securitate le revin următoarele misiuni:

- participă la asigurarea securității conducerii superioare de partid și de stat, la obiectivele în care își desfășoară activitatea, în raioanele de dislocare și pe timpul deplasărilor acestora;

- participă la asigurarea ordinii pe timpul desfășurării unor manifestații cu ocazia sărbătorilor naționale, a vizitelor unor conducători de partid și de stat din alte țări, pe timpul unor activități protocolare și adunări populare;

- execută paza și apărarea obiectivelor ^{x)} de importanță deosebită pentru apărarea țării, activitatea statului, pentru economie, știință, tehnică, cultură și artă, precum și paza și apărarea valorilor stabilite de către Consiliul de Miniștri;

- participă la prevenirea, neutralizarea și lichidarea oricăror acte teroriste îndreptate împotriva unor

x) Prin "obiective", în sensul prezentului regulament, se înțelege: construcții și clădiri cu destinație specială, întreprinderi, instituții, construcții hidrotehnice, depozite importante etc.

persoane sau obiective de pe teritoriul Republicii Socialiste România și asigură securitatea aeronavelor românești pe timpul zborului și la escalele de scurtă durată;

- asigură paza și apărarea permanentă sau temporară a unor raioane cu destinație specială, comunicații și transporturi de importanță deosebită;

- participă la nevoie, la menținerea ordinii publice, iar în situații speciale duc acțiuni pentru restabilirea acesteia;

- desfășoară acțiuni pentru capturarea sau nimicirea formațiunilor de cercetare-diversiune, a spionilor și a unor agenți infiltrați pe teritoriul țării, precum și împotriva altor elemente ostile;

- execută paza unor locuri de deținere a condamnaților și escortarea acestora pe punctele de lucru;

- participă la asigurarea securității, corepondenței secrete pe timpul transportului;

- participă la executarea controlului tehnic de securitate la obiectivele (locurile) în care se desfășoară activități de importanță deosebită;

- participă la acțiunile de limitare și lichidare a urmărilor unor calamități naturale sau catastrofe;

- participă în cooperare cu unități ale armatei și gărzile patriotice, la îndeplinirea unor misiuni speciale.

Art.6. În situații deosebite ^{x)} și în condițiile războiului întregului popor, trupele de securitate în cooperare cu alte forțe, mai pot îndeplini următoarele misiuni:

- asigură paza și apărarea unor obiective și instalații importante care nu sînt asigurate cu pază militară în timp de pace;

- participă la ducerea unor acțiuni de apărare sau ofensive limitate în timp și spațiu, precum și la lupta de rezistență în spatele frontului, pe teritoriul național vremelnic ocupat de inamic;

x) Prin "situații deosebite" se înțelege: starea de necesitate, de mobilizare, atacul inamic prin surprindere, introducerea unor măsuri prin ordin special etc.

- participă la descoperirea, capturarea sau nimicirea inamicului ^{xx)} parașutat sau debarcat pe teritoriul țării;
- asigură escortarea prizonierilor de război și paza acestora în lagărele de zonă interioară;
- participă la lichidarea urmărilor atacului inamic cu armele de nimicire în masă;
- sprijină organele Ministerului de Interne și organizațiile obștești la asigurarea pazei bunurilor aparținând unităților socialiste și cetățenilor pe timpul dispersării și evacuării, impuse de acțiunile inamicului.

Art.7. Condițiile principale pentru obținerea succesului în îndeplinirea misiunilor încredințate trupelor de securitate, sînt:

- respectarea jurămîntului militar;
- nivelul înalt al pregătirii de luptă și al stării moral-politice al subunităților;
- disciplina militară fermă și voința neclintită de a înfrînge pe inamic;
- călătoria de luptă, fizică și psihică a efectivelor, astfel încît fiecare militar să fie în măsură să îndeplinească orice misiune încredințată;
- coeziunea în luptă a militarilor și subunităților;
- nivelul înalt de pregătire, organizare și conducere^a/acțiunile tactice de securitate din partea tuturor comandanților de subunități.

Art.8. Militarii din trupele de securitate trebuie să fie pătrunși de voința nestrămutată de a îndeplini misiunea de luptă independent sau împreună cu militarii din subunitățile aparținînd Ministerului Apărării Naționale, cu luptători din gărzile patriotice și celelalte formațiuni populare, oricare ar fi condițiile și greutățile în care s-ar afla.

Comandanții de subunități sînt obligați să dezvolte la subordonați vitejia și curajul, perseverența de a duce la îndeplinire misiunea primită de înfrîngere și nimicire a inamicului superior numericeste.

^{xx)} În continuare se va folosi expresia "inamic", înțelegînd prin aceasta, după caz, și elementele ostile orînduirii noastre socialiste care atentează la securitatea statului (formațiuni teroriste, grupuri de cercetare-diversiune, spioni, evadați din locurile de deținere și alte categorii de indivizi), împotriva cărora duc acțiuni trupele de securitate.

Art.9. Compania de securitate este subunitatea de bază a trupelor de securitate, destinată să execute acțiuni de luptă^{x)} în cadrul batalionului sau independent, într-un raion (fîșie de teren) ori să asigure paza și apărarea unor obiective de importanță deosebită; în anumite situații poate primi o zonă de responsabilitate.

Plutonul de securitate este o subunitate destinată să îndeplinească misiuni în cadrul companiei sau independent. El pregătește și execută acțiuni de luptă într-un seczor (pe o direcție), sau asigură de regulă, paza și apărarea unui obiectiv de importanță deosebită.

Grupa de securitate este cea mai mică subunitate, destinată să execute nemijlocit misiuni în cadrul companiei, plutonului sau independent.

Art.10. Subunitățile de specialitate: desant-parășutare, alpine, aruncătoare, mitraliere antiaeriene, transmisiuni, geniu-chimice, aprovizionare și transport, cîini de serviciu - sînt destinate pentru a îndeplini misiuni specifice independent sau în sprijinul celorlalte subunități și unități de securitate.

Subunitățile de desant-parășutare sînt destinate să acționeze cu repeziciune, prin surprindere și la distanțe mari, independent sau în cooperare cu alte forțe pentru:

- interceptarea căilor de retragere a inamicului pe direcții greu accesibile, blocarea sau închiderea unor raioane în care acesta a fost semnalat și participarea la capturarea sau nimicirea lui;

- ducerea unor acțiuni de luptă în cooperare cu formațiuni de rezistență, în spatele frontului inamic, pe teritoriul național vremelnic ocupat.

Subunitățile alpine execută acțiuni tactice de securitate în teren muntos, pe direcții și în raioane greu accesibile, independent sau în cooperare cu alte forțe.

Subunitățile de aruncătoare participă la nimicirea inamicului care opune rezistență din adăposturi sau alte locuri amenajate și sprijină cu foc acțiunile de luptă ale subunităților de securitate.

Subunitățile de mitraliere antiaeriene asigură apă-

x) prin "acțiuni de luptă", în sensul prezentului Regulament, se înțelege totalitatea activităților și acțiunilor organizate sistematic și executate energic de către unitățile (subunitățile) de securitate prin forme, metode și procedee specifice, independent sau în cooperare cu alte forțe pentru îndeplinirea misiunilor încredințate.

rarea antiaeriană a punctelor de comandă ale marilor unități, a unor obiective și lucrări de artă de importanță deosebită. La ordin, participă în dispozitivul de apărare antiaeriană a aeroporturilor, precum și la executarea altor misiuni speciale.

Subunitățile de transmisiuni sînt destinate să asigure realizarea și menținerea legăturii neîntrerupte pentru conducerea unităților și subunităților, în condițiile normale și pe timpul desfășurării acțiunilor și operațiunilor.

Subunitățile geniu-chimic asigură cercetarea de radiație, chimică și bacteriologică a raioanelor de dislocare a unităților și punctelor de comandă, a unor obiective (lucrări de artă) și porțiuni de teren, precum și tratarea specială a personalului, tehnicii de luptă și echipamentului; asigură genistic acțiunile tactice de securitate ale unităților (subunităților), execută baraje, obstacole, lucrări de mascare și alte misiuni stabilite prin ordine.

Subunitățile de aprovizionare și transport sînt destinate să asigure transportul de oameni și materiale, întreținerea, repararea și evacuarea mijloacelor deteriorate.

Subunitățile cîini de serviciu se folosesc pentru descoperirea, urmărirea și capturarea inamicului, în paza obiectivelor, la escortarea și paza condamnaților pe punctele de lucru.

Toate subunitățile de specialitate trebuie să fie pregătite să ducă și acțiuni specifice subunităților de securitate.

Art.11. Subunitățile de securitate avînd înzestrarea corespunzătoare, o instruire specială și o organizare adecvată cerințelor de luptă, mobilitate și capacitate de manevră, sînt capabile:

- să îndeplinească misiuni, atît independent cît și în cooperare cu celelalte forțe, folosind judicios focul, caracteristicile terenului și manevrele rapide, în scopul capturării sau nimicirii inamicului;

- să acționeze în situațiile cele mai complexe, în condiții diferite de timp și anotimp, de efort fizic prelungit, ziua și noaptea;

- să execute acțiuni de luptă cu efective mici, timp îndelungat, în mod independent, cu o asigurare tehnică și materială incompletă, uneori chiar în condiții de supraviețuire.

În lupta modernă și îndeosebi în condițiile războiului întregului popor, acțiunile subunităților de securitate trebuie să fie dîrze, active și hotărîte, duse cu încordarea maximă a forțelor morale și fizice, cu îndrăzneală, inițiativă, vitejie, fermitate și voință neclintită de a descoperi, captura sau nimici pe inamic.

CAPITOLUL II

CONDUCEREA SUBUNITATILOR DE SECURITATE

Art.12. Conducerea subunităților de securitate constă în organizarea și coordonarea permanentă de către comandanți a tuturor activităților pentru îndeplinirea misiunilor încredințate. Comandantul de companie (pluton) răspunde personal de conducerea neîntreruptă a subunității pe care o comandă, în care scop îi revin următoarele atribuțiuni:

- să cunoască permanent situația din raionul (sectorul) acțiunii;
- să ia hotărîrea la timp și să o transmită fără întârziere subordonaților;
- să conducă nemijlocit acțiunile subunității;
- să precizeze (completeze) misiunile subordonaților în raport de evoluția acțiunilor de luptă;
- să folosească eficient forțele și mijloacele la dispoziție;
- să mențină o cooperare strînsă cu celelalte forțe care participă la îndeplinirea misiunii;
- să asigure realizarea și funcționarea permanentă a legăturilor.

Art.13. Pregătirea acțiunilor subunităților de securitate constă în totalitatea activităților desfășurate și a măsurilor luate de către comandanți pentru asigurarea îndeplinirii misiunii și cuprinde:

- luarea hotărîrii;
- transmiterea misiunilor la subordonați;
- precizarea în teren, atunci cînd timpul și specificul misiunii permit, a hotărîrii, misiunilor, problemelor de cooperare și a modului de acțiune;
- asigurarea materială;
- organizarea conducerii.

Art.14. Primind misiunea de luptă, comandantul de companie (pluton) și-o însușește, analizează situația, ia hotărîrea și dă ordinul de luptă.

La însușirea misiunii, comandantul trebuie să înțeleagă misiunea batalionului (companiei), conținutul misiunii

su-
l,

primite, locul și rolul subunității în cadrul acțiunii ce urmează să se execute și în raport cu acestea, la analiza situației să determine:

- natura, compunerea, tăria și caracterul acțiunilor inamicului; raionul (locul) și ora unde a fost semnalat; acțiunile desfășurate anterior; posibilități de ascundere, direcții și itinerare favorabile de sustragere; metode și procedee posibile de acțiune;

- situația subunității proprii, starea de pregătire a acesteia și gradul de asigurare materială;

- situația și caracterul misiunilor ce le execută celelalte subunități (organe) cu care cooperează; acțiunile ce pot fi duse în comun; sprijinul populației;

- particularitățile și caracteristicile terenului din raionul (sectorul) de acțiune; condițiile de observare și de executare a focului; direcții favorabile de sustragere a inamicului; posibilități de executare a manevrei;

- influența anotimpului și a condițiilor meteorologice asupra desfășurării acțiunii, timpul de lumină și de întuneric.

Analizând aceste date, comandantul subunității concluzionează asupra formei de acțiune, asupra forțelor și mijloacelor necesare, a raionului (sectorului-direcției) de acțiune, a timpului de începere a acțiunii și a nevoilor de asigurare materială.

Art.15. Pe baza concluziilor desprinse din analiza situației, comandantul subunității ia hotărîrea care cuprinde:

- concluzii despre inamic (natura, valoarea, gruparea, caracterul acțiunilor probabile ale acestuia);

- concepția acțiunii; cu ce subunități acționează; formele și direcțiile principale de acțiune; unde se concentrează majoritatea forțelor și mijloacelor; dispozitivul;

- misiunile subunităților subordonate; repartiția forțelor și mijloacelor;

- misiunile rezervei;

- misiunile subunităților (organelor) cu care cooperează;

- măsurile privind asigurarea de luptă, genistică și materială;

- măsurile pentru continuarea acțiunilor pe timp de noapte și în condiții de vizibilitate redusă;

- asigurarea legăturilor;
- locul punctului de comandă.

In unele situații (lipsă de timp, informații insuficiente, distanță mare față de raionul acțiunii) comandantul subunității ia hotărîrea pe timpul deplasării, pe baza variantelor din planurile de acțiune (intervenție) existente sau a informațiilor primite succesiv prin mijloacele de legătură, ori în punctele de debarcare.

Art.16. După luarea hotărîrii, comandantul transmite la subordonați misiunile prin ordine și dispozițiuni. Pentru realizarea operativității în pregătirea acțiunii, elementele hotărîrii se pot transmite la subordonați succesiv, pe măsura precizării lor.

Art.17. Ordinul de luptă (misiune) trebuie să fie concis, clar și se transmite la subordonați, de regulă, verbal. Acesta cuprinde:

- scurte concluzii despre natura, compunerea, gruparea și posibilitățile inamicului;
- misiunea subunității și concepția acțiunii;
- misiunile vecinilor și ale celorlalte forțe cu care se cooperează;
- misiunile subordonaților;
- organizarea cooperării;
- măsurile de asigurare de luptă genistică și materială;
- data și ora cînd trebuie să fie gata pentru îndeplinirea misiunii;
- caracteristicile de lucru radio;
- semnale;
- locul său în dispozitiv și înlocuitorul la comandă;
- timpul și modul de prezentare a rapoartelor.

Art.18. Cînd se pregătesc acțiuni în timp scurt, precum și în cursul desfășurării acestora, subunităților li se dau, de regulă, dispozițiuni de luptă transmise prin agenți de legătură (verbal, scris, grafic), prin mijloace de transmisiuni sau direct de către comandant. Acestea cuprind:

- scurte concluzii despre inamic (gruparea, natura și acțiunile probabile);
- misiunile subunității căreia i se adresează dispozițiunea;
- misiunile vecinilor și ale altor forțe cu care se cooperează;
- timpul când trebuie să fie gata de acțiune;
- locul punctului de comandă.

Art.19. Pentru conducerea fermă și neîntreruptă a companiei (plutonului) se organizează punctul de comandă. Acesta se instalează în dispozitivul subunității într-un loc, pe cât posibil central, care să asigure dispunerea în ascuns a personalului și funcționarea mijloacelor de legătură. Comandantul grupei conduce acțiunile de luptă ale subordonaților din dispozitivul subunității prin comenzi, semne și semnale.

Art.20. Legătura în cadrul subunităților de securitate se realizează prin fir, radio, mijloace mobile și de semnalizare.

Cu subunitățile dislocate permanent, transmisiunile cu fir se organizează folosindu-se liniile telefonice din sistemul de telecomunicații teritorial și prin rețelele telefonice ale Ministerului de Interne.

Pe timpul cât subunitățile se dislocă din garnizoanele de bază, legătura fir, se poate realiza și prin linii din cablul de campanie.

Art.21. Transmisiunile radio la companie se organizează într-o rețea în care intră stațiile de radio ale comandanților de companii (plutoane) și punctul de aprovizionare al companiei.

În cadrul plutonului, pentru legătura cu grupele, posturile și patrulele de securitate se organizează o rețea radio cu radiotelefoane portabile.

În funcție de situație, în cadrul companiei se poate organiza o singură rețea cu radiotelefoane, în care se va asigura legătura comandantului de companie, cu comandanții de plutoane și grupe.

În toate rețelele radio se prevăd și indicații de rezervă care se folosesc la ordin.

Art.22. Transmisiunile prin mijloace mobile se organizează folosindu-se mijloace de transport auto și agenți (pe jos, călare, pe schiuri).

Art.23. Transmisiunile prin mijloace de semnalizare se folosesc îndeosebi în cadrul punctelor de comandă, posturilor și patrulilor de securitate, utilizându-se mijloace de semnalizare optice și acustice din înzestrare.

Art.24. În cadrul subunităților de securitate obiective se organizează un sistem unic de înștiințare, alarmare, de legătură, folosindu-se mijloacele radio, fir, mobile și de semnalizare optică și acustică.

Art.25. Comandantul de companie (pluton) este obligat să organizeze și să mențină neîntrerupt cooperarea între plutoane (grupe), între acestea și celelalte unități (subunități) și organe ale Ministerului de Interne, Ministerului Apărării Naționale, gărzile patriotice și alte formațiuni participante la acțiune.

Cooperarea constă în coordonarea în timp și spațiu a acțiunilor subunităților de securitate cu ale celorlalte forțe participante, precum și în ajutorul reciproc între acestea în scopul îndeplinirii misiunii încredințate.

La cooperare comandantul subunității este obligat:

- să verifice dacă subordonații cunosc misiunile proprii și ale subunităților (organelor) cu care cooperează;
- să stabilească concret, în teren, în timp și spațiu, pentru fiecare subunitate (militar) în parte modul de acțiune pe variante pentru îndeplinirea misiunii;
- să stabilească modul de întrebuințare a focului, indicarea obiectivelor și acordarea ajutorului reciproc între subunitățile (militarii) proprii și cele cu care se cooperează;
- să precizeze cum se va menține și restabili cooperarea pe timpul îndeplinirii misiunii;
- să precizeze locul în dispozitiv al comandanților;
- să stabilească semnele și semnalele (de recunoaștere, legătură și conducere).

La obiectivele de importanță deosebită, cooperarea se organizează pe baza planurilor întocmite din timp și se actualizează permanent, în raport de situație.

Cînd în dispozitivul subunității acționează și gărzi patriotice, acestea se subordonează comandantului subunității de securitate.

CAPITOLUL III MUNCA POLITICA

Art.26. Munca politico-educativă în subunitățile trupelor de securitate (companie, pluton, gardă) se organizează și se desfășoară de comandanți, organele și organizațiile de partid și ale U.T.C. pe baza Statutului și hotărîrilor Partidului Comunist Român, Regulamentului organelor, organizațiilor de partid și ale U.T.C. a ordinelor ministrului de interne și ale comandantului trupelor, a dispozițiilor consiliului politic al trupelor de securitate.

Art.27. Răspunderea pentru organizarea, desfășurarea și eficiența muncii politico-educative în subunitate și pentru starea moral-politică a militarilor revine comandantului subunității. El este ajutat în munca de educare politică a militarilor, de organizația de partid și organizația U.T.C.

Comandantul de subunitate, în calitatea sa de instructor și educator, este obligat:

- să desfășoare în toate împrejurările de serviciu, muncă politică cu militarii, dezvoltîndu-le permanent subordonaților conștiința răspunderii personale;

- să se ocupe nemijlocit de ridicarea continuă a nivelului de pregătirea a subordonaților și pentru formarea la aceștia a calităților morale și de luptă necesare îndeplinirii misiunilor;

- să facă cunoscut organizației de partid și organizației U.T.C. misiunile și sarcinile de serviciu primite de către subunitate, stabilind împreună cu organele conducătoare de partid și ale U.T.C. măsuri pentru mobilizarea tuturor militarilor la executarea lor întocmai și la timp;

- să desfășoare permanent cu militarii, muncă individuală, de la om la om, pentru cunoașterea temeinică a personalității fiecăruia și să ia măsuri de prevenire a abaterilor și evenimentelor negative; să se îngrijească de traiul și condițiile

de viață ale subordonaților, stimulând permanent inițiativa și capacitatea lor creatoare.

Art.28. În scopul mobilizării militarilor la îndeplinirea cu răspundere și vigilență a misiunilor încredințate subunității organizația de partid și sub conducerea sa organizația U.T.C. va acționa cu fermitate pentru:

- cunoașterea temeinică de către toți militarii a politicii partidului și statului nostru, a legilor țării, a ordinelor comandantului suprem al Forțelor Armate și mobilizarea lor pentru aplicarea în viață a sarcinilor ce le revin;

- educarea militarilor în spiritul dragostei nețărmurate față de patrie, partid și popor, față de președintele Republicii Socialiste România, comandant suprem al Forțelor Armate, în spiritul hotărârii ferme de a apăra cu înalt spirit de sacrificiu toate cuceririle revoluționare ale poporului, orînduirea noastră socialistă;

- dezvoltarea la militari a urii neîmpăcate față de toți dușmanii patriei și ai poporului român, ai socialismului și păcii; educarea militarilor în spiritul prieteniei și solidarității cu țările socialiste, al colaborării cu toate țările, pe baza respectării principiilor independenței și suveranității naționale, neamestecului în treburile interne, egalității în drepturi și avantajului reciproc;

- educarea militarilor în spiritul tradițiilor glorioase de luptă ale poporului român, ale clasei muncitoare și partidului comunist, ale armatei române și trupelor de securitate;

- creșterea răspunderii personale a subordonaților pentru respectarea jurământului militar și a prevederilor regulamentelor militare; sădirea și dezvoltarea dragostei față de unitatea din care face parte și drapelul ei de luptă;

- cultivarea la militari a calităților moral-politice și ostășești, a discernământului politic, a spiritului de combativitate, vigilență și răspundere în executarea misiunilor; păstrarea cu strictețe și apărarea secretului militar și de stat;

- sădirea în conștiința militarilor a necesității respectării neabătute a normelor muncii și vieții comunistilor, ale eticii și echității socialiste, a regulilor de comportate ostășească în serviciu și în afara serviciului, a spiritului

prieteniei și întrajutorării tovarășești, promovării cinstei, sincerității, demnității și onoarei ostășești;

- întărirea continuă a ordinii și disciplinei militare conștiente, prevenirea abaterilor și evenimentelor negative; creșterea rolului practicii disciplinare în educația ostășească a militarilor și cultivarea relațiilor regulamentare, de stimă și respect reciproc, între șefi și subordonați;

- mobilizarea militarilor la îndeplinirea integrală și de calitate a planului pregătirii de luptă și politice, a angajamentelor asumate pentru a deveni militari de frunte, iar subunitatea din care fac parte - subunitate de frunte;

- dezvoltarea la fiecare militar a unei atitudini pline de răspundere în cunoașterea și întrebuințarea armamentului, a tehnicii de luptă și a celorlalte bunuri din dotare, a grijii față de avutul obștesc și al cetățenilor; mobilizarea militarilor la realizarea de economii și la acțiuni patriotice de înfrumusețare a cazărmilor;

- cultivarea la militari a stimei și respectului față de oamenii muncii, a spiritului de cooperare și colaborare cu militarii din unitățile armatei, cu luptătorii din gărzile patriotice și detașamentele de pregătire a tinereții.

Art. 29. Secretarul organizației de partid are următoarele îndatoriri:

- organizează și îndrumă activitatea organizației de partid pentru traducerea în viață a sarcinilor ce decurg din hotărârile de partid și ordinele comandanților; pune în dezbaterea adunării organizației de partid sarcinile ce revin comunistilor stabilind măsuri concrete pentru îndeplinirea lor și asigurarea rolului de frunte al membrilor de partid în mobilizarea militarilor la îndeplinirea ireproșabilă a misiunilor;

- orientează permanent activitatea organizației de partid și a comunistilor pentru desfășurarea unei activități strâns legate de îndeplinirea cu rezultate foarte bune a planului pregătirii de luptă de către fiecare militar, de creșterea numărului de militari de frunte și obținerea titlului de subunitate de frunte;

- asigură informarea operativă a militarilor asupra conținutului documentelor de partid și de stat, nou apărute, a evenimentelor politice interne și internaționale actuale;

14

- asigură îndeplinirea prevederilor Dispozițiunii cu privire la desfășurarea învățămîntului politic și a propagandei de partid; pregătește, îndrumă și controlează activitatea propagandiștilor;

- participă la planificarea și organizarea pregătirii de luptă și politice a subunității și face propuneri comandantului pentru luarea hotărîrii în vederea executării ireproșabile a misiunilor încredințate;

- organizează și desfășoară personal o susținută muncă politico-educativă cu militarii, în spiritul respectului neabătut față de legile țării, al fermității și combativității în toate împrejurările;

- desfășoară o permanentă muncă individuală cu fiecare militar, în scopul cunoașterii caracterului, aptitudinilor, activității desfășurate înainte de încorporare, comportării în serviciu, familie și societate, preocupărilor actuale și rezultatelor în pregătire și muncă; urmărește modul cum sînt rezolvate rapoartele, cererile, propunerile și sesizările militarilor; îi îndrumă și controlează în obținerea celor mai bune rezultate în activitatea lor;

- îndrumă munca politico-culturală de masă în subunitate; instruește colectivele de agitatori, colegiul de redacție al gazetei de perete și activul cultural cu sarcinile ce le revin, inițiază generalizarea experienței pozitive; asigură actualizarea permanentă a agitației vizuale, în lumina documentelor de partid și de stat nou apărute și folosirea ei sistematică în munca de educare a militarilor;

- organizează și desfășoară activități diferențiate pentru creșterea rolului gradaților în procesul de instrucție și educație al soldaților; ia măsuri pentru respectarea ordinii interioare și a relațiilor regulamentare între militari, pentru întărirea continuă a disciplinei militare și prevenirea evenimentelor negative, cultivînd continuu opinia colectivă a militarilor față de neajunsuri;

- mobilizează militarii la acțiunile organizate în cadrul complexului "SPORT SI SANATATE", urmărind continuu dezvoltarea rezistenței lor fizice. Participă la realizarea sarcinilor din calendarul sportiv și la selecționarea celor mai buni militari pentru formarea loturilor reprezentative la concursurile aplicativ-militare ce se organizează la eșaloanele superioare;

- ține p legătură permanentă cu detașamentele de pregătire a tineretului pentru apărarea patriei și cu cercurile de pionieri "PRIETENI AI TRUFELOR DE SECURITATE" în scopul organizării sistematice a unor activități cu caracter aplicativ și educativ-patriotic;

- se ocupă permanent de condițiile de viață ale militarilor; informează pe comandant și pe secretarul comitetului de partid (consiliului politic) al unității, despre starea moral-politică a acestora.

Art.30. Sub conducerea locțiitorului politic al comandantului și a organizației de partid o contribuție de seamă o aduce organizația U.T.C. care:

- inițiază și desfășoară cu acordul comandantului de subunitate, desfășoară activități politice, culturale și sportive de masă, concursuri, vizite la obiective social-culturale și participări la spectacole, întâlniri ale militarilor cu activiști de partid și de stat, cu oameni de știință și artă, veterani de război, cadre militare cu experiență etc.;

- mobilizează și prin contribuția nemijlocită, asigură ca fiecare utecist să devină un militar de frunte (specialist de clasă), să se situeze la toate categoriile de pregătire la nivelul calificativului de foarte bine; acționează cu fermitate pentru eliminarea rezultatelor mediocre, negative;

- formează și dezvoltă opinia colectivă a militarilor, intransigența față de neajunsuri, militează pentru întărirea continuă a disciplinei, vigilenței și răspunderii fiecărui militar în îndeplinirea misiunilor și sarcinilor de serviciu.

Art.31. Pe timpul executării serviciului de pază și apărare a obiectivelor și a acțiunilor tactice de securitate, munca politică se va intensifica, ținând seama de caracterul misiunilor pri-

15

mite, forțele angajate și durata în timp. Activitățile politico-educative desfășurate au ca scop să facă cunoscut militarilor importanța politică a misiunilor primite și să le dezvolte răspunderea personală pentru îndeplinirea lor cu vigilență. Pentru aceasta:

- vor fi instruite temeinic organele conducătoare de partid și ale U.T.C. și colectivele muncii politice, cu sarcinile ce le revin și modul lor de îndeplinire; se va asigura cunoașterea și înțelegerea de către toți militarii a misiunilor, a rolului și sarcinilor ce le revin în executarea lor conștiincioasă;

- se va acorda o atenție deosebită calității hranei, echipării și asigurării tuturor condițiilor materiale necesare îndeplinirii cu succes a misiunilor de către subunitate;

- comuniștii și uteciștii vor fi repartizați judicios pe misiuni; prin muncă individuală, de la om la om, se va asigura păstrarea secretului militar, menținerea unei discipline militare ferme, a răspunderii în folosirea armamentului și pentru prevenirea evenimentelor negative și accidentelor. Vor fi pe larg popularizate faptele pozitive deosebite ale militarilor și generalizată experiența înaintată;

- la terminarea acțiunii, se vor desprinde concluzii și învățăminte care să ducă la continua perfecționare a pregătirii de luptă și politice a militarilor, la ridicarea capacității de luptă a subunității.

Art.32. Eficiența muncii politice, a activității educative desfășurate de comandant, de organizația de partid și a U.T.C. este determinată de:

- întărirea continuă a rolului organizației de partid în conducerea și desfășurarea muncii politico-ideologice cu militarii, în educarea lor patriotică și ostășească; asigurarea rolului de frunte, al exemplului personal al comuniștilor în întreaga activitate a subunității;

- conținutul educativ bogat și calitatea pregătirii și desfășurării activităților politico-educative; înlăturarea aspectelor de formalism și superficialitate în munca individuală cu militarii;

- legătura strânsă între activitățile politico-educative inițiate și sarcinile pregătirii de luptă, asigu-

rarea îndeplinirii misiunilor, realizarea și menținerea ordinii și disciplinei militare ferme în subunități; cunoașterea temeinică și permanentă a realității și folosirea eficientă a tuturor factorilor educaționali;

- îndrumarea permanentă a organizației de partid și a organizației U.T.C. de către comandant; sprijinul acordat de organele de partid superioare în desfășurarea unor activități politice concrete, diferențiate;

- promovarea unui climat de răspundere și exigență, de combativitate, cultivarea spiritului critic și autocritic, a dorinței de perfecționare și autodepășire permanentă la toți militarii.

CAPITOLUL IV

ASIGURAREA ACȚIUNILOR SUBUNITĂȚILOR DE SECURITATE

Art.33. Asigurarea acțiunilor subunităților de securitate constă în totalitatea măsurilor ce se iau în folosul acestora, și cuprinde: asigurarea de luptă; asigurarea genistică; asigurarea materială și medicală. Acestea se organizează și realizează neîntrerupt, atât pe timpul pregătirii cât și a îndeplinirii misiunilor.

Art.34. Asigurarea de luptă are ca scop să ferească subunitățile de atacul prin surprindere al inamicului și să le dea posibilitatea să intre în acțiune la timp și în mod organizat, în vederea îndeplinirii cu succes a misiunilor.

Ea cuprinde: protecția împotriva armelor de nimicire în masă și a mijloacelor incendiare; apărarea antiaeriană; mascarea și siguranța.

Art.35. Protecția împotriva armelor de nimicire în masă și a mijloacelor incendiare se organizează în toate situațiile, în scopul de a proteja subunitățile de efectele atacurilor inamicului, a reduce acțiunile distructive ale acestor arme, de a menține capacitatea de luptă a efectivelor și se realizează prin: folosirea cu pricepere a mijloacelor individuale de protecție, lucrărilor genistice, mijloacelor de transport și a adăpostirilor naturale.

La organizarea protecției împotriva armelor de nimicire în masă și a mijloacelor incendiare, comandantul de companie (pluton) este obligat:

- să verifice existența și starea mijloacelor individuale de protecție și de tratare specială din înzestrare și să asigure antrenamentul subordonaților în folosirea acestora;

- să indice modul de folosire a proprietăților de protecție a terenului, amenajarea lui genistică și măsurile de mascare;

- să comunice subordonaților semnalele de înștiințare și să le precizeze modul cum trebuie să acționeze la aceste semnale;

- să dea misiuni observatorilor și cercetașilor pentru cercetarea de radiație, chimică, bacteriologică și a mijloacelor incendiare;

- să stabilească modul de acțiune a subunităților din paza obiectivelor pe timpul atacului cu armele de nimicire în masă, pentru a asigura continuitatea îndeplinirii misiunii;

- să ia la timp măsurile stabilite la primirea semnalelor de înștiințare, despre atacul ^{inamic} cu armele de nimicire în masă și ^{sau cu} folosirea mijloacelor incendiare; ~~de către inamic și să organizeze neînfriziat lichidarea urmărilor acestuia;~~

- să asigure executarea măsurilor sanitare-igienice privind protecția personalului;

- să ia măsuri de dispersarea subunităților și schimbarea raioanelor de dispunere;

- să aleagă cele mai indicate procedee de trecere prin raioanele infectate;

- să asigure protecția personalului care îndeplinește misiuni în raioane infectate;

- să execute controlul dozimetric și al infectării cu substanțe toxice de luptă a personalului, armamentului, echipamentului și altor materiale;

- să organizeze participarea la lichidarea urmărilor atacului inamic cu armele de nimicire în masă.

Art. 35. Prevenirea subunităților despre pericolul atacului inamic cu armele de nimicire în masă, se asigură prin recepționarea semnalului (mesajului) de prealarmă sau alarmă aeriană și

transmiterea acestuia la subordonați.

Art. 37. Cercetarea de radiație și chimică la companie (pluton) se execută de militarii pregătiți ca cercetași chimici în a doua specialitate.

Înștiințarea despre infectarea radioactivă, cu substanțe toxice de luptă și cu mijloace bacteriene, se realizează printr-un semnal unic. La recepționarea acestuia, personalul îmbracă mijloacele de protecție individuală și continuă îndeplinirea misiunilor.

Art. 38. Trecerea raioanelor infectate radioactiv se execută de către subunitățile de securitate, de regulă, pe mijloace de transport, folosind procedeele:

- traversarea acestora pe direcția cea mai scurtă;

- ocuirea porțiunilor de teren cu niveluri mari de radiație.

Pe timpul trecerii raioanelor infectate personalul îmbracă mijloacele individuale de protecție. Indiferent de procedeul folosit, trebuie să se asigure îndeplinirea la timp a misiunilor, cu o iradiere (infectare radioactivă) minimă a personalului.

Este interzis servitul hranei, consumul de apă, sau atingerea obiectelor infectate când îndeplinirea misiunii nu impune acest lucru.

Art. 39. Protecția personalului care îndeplinește timp îndelungat misiuni în raioane infectate, se asigură prin:

- folosirea mijloacelor de protecție individuală, a proprietăților de protecție ale terenului și tehnicii de luptă, precum și a amenajărilor existente la obiectivele cărora li se asigură paza;

- înlocuirea (rularea) militarilor (subunităților) din paza obiectivelor prin reducerea duratei serviciului;

- scoaterea în afara raionului infectat a militarilor (subunităților) din schimburile care nu sînt în serviciu, fără a se afecta paza și apărarea obiectivelor;

- folosirea lucrărilor genistice.

In condițiile nivelului de radiație de pînă la

5 röntgeni pe oră comandantul de companie (pluton) poate permite personalului să scoată măștile contra gazelor de pe figură timp de 50-60 minute la fiecare 4-6 ore. Timpul de staționare a personalului fără mască contra gazelor într-un raion cu nivel de radiație de 5 röntgeni pe oră, nu trebuie să depășească 2 ore la 24 de ore, iar la un nivel de 3 röntgeni pe oră și mai mic, nu mai mult de 3 ore.

Art.40. Controlul iradierii radioactive a personalului se execută la ordinul comandantului de companie, cu ajutorul dozimetrelor individuale (stilodozimetrelor) prin metoda în grup și individuală.

Comandantul de companie (pluton-grupă) este obligat să cunoască dozele de radiație primite de personalul din subordine.

Art.41. Dispersarea subunităților se realizează în raport cu posibilitățile oferite de teren, specificul obiectivului și misiunile ce le îndeplinesc. Schimbarea raioanelor de dispunere se execută numai atunci când situația impune, cu aprobarea eșalonului superior, fără a afecta îndeplinirea misiunilor.

În raioanele de dislocare pentru protecție se folosesc la maximum proprietățile terenului și acoperirile, iar la obiective, adăposturile existente, subsolurile clădirilor și alte construcții subterane.

Art.42. Lichidarea urmărilor atacului inamic cu armele de nimicire în masă se realizează în scopul de a restabili în timp scurt capacitatea de luptă a subunităților și de a crea condiții favorabile pentru îndeplinirea misiunilor. Folosind forțele și mijloacele la dispoziție, comandanții de subunități sînt obligați să organizeze:

- restabilirea conducerii;
- scoaterea răniților din porțiunile de teren infectate (incendiate), acordarea primului ajutor medical și evacuarea acestora;
- înlăturarea dărîmăturilor care împiedică scoaterea personalului (tehnicii de luptă) din adăposturile (clădirile) distruse sau din focarele de incendii;
- tratarea specială parțială a personalului, armamentului, mijloacelor de transport și materialelor din înzestrarea subunităților;

- restabilirea dispozitivelor de pază la obiective, refacerea lucrărilor genistice și înlocuirea (completarea) mijloacelor tehnice distruse;

- stingerea (localizarea) incendiilor care amenință securitatea obiectivului, a personalului, armamentului și muniției, sau împiedică acțiunea subunităților pentru intervenție și evacuarea materialelor;

- izolarea subunităților din focarele de infectare cu mijloace bacteriene și lupta împotriva agenților patogeni.

Tratarea specială parțială se organizează de către comandanții de subunități și se execută cu ajutorul mijloacelor din înzestrare, fără să se întrerupă îndeplinirea misiunilor. Subunitățile care îndeplinesc misiuni timp îndelungat în teren infectat, după schimbarea din serviciu, repetă obligatoriu tratarea specială parțială.

Tratarea specială totală se execută în afara raionului infectat, numai la ordinul esalonului superior, de regulă, după îndeplinirea misiunilor.

Art. 43. Măsurile sanitaro-igienice și profilactice constau în menținerea unei stări sanitare corespunzătoare a subunităților, respectarea cu strictețe de către militari a regulilor de igienă personală și a celor stabilite pentru folosirea alimentelor și apei, executarea vaccinărilor profilactice și administrarea la timp a antidoturilor.

Art. 44. Protecția împotriva efectelor mijloacelor incendiare are ca scop să combată incendiile acolo unde ele au izbucnit și să reducă la minimum efectul de nimicire a personalului și de distrugere a tehnicii de luptă.

Ca mijloace de protecție împotriva amestecurilor incendiare, se folosesc:

- mijloace individuale: foi de cort, perle, mantale, păături, huse, costume vătuite etc.;

- mijloace colective: lucrări de amenajare genistică (adăposturi, tranșee cu porțiuni acoperite de tragere, nișe sub parapet etc.);

- mijloace ajutătoare de protecție: impletituri din ramuri verzi, adăpostiri naturale ale terenului (văi, denivelări etc.).

Art. 44. Măsurile de protecție a subunităților împotriva mijloacelor incendiare, constau în:

- organizarea unei observări permanente;
- folosirea proprietăților naturale ale terenului;
- îndepărtarea din apropierea subunităților, obiectivelor, tehnicii de luptă, lucrărilor genistice, depozitelor etc., a materialelor ușor inflamabile;
- amenajarea adăposturilor și a lucrărilor genistice împotriva mijloacelor incendiare;
- dotarea subunităților cu mijloace ^{pentru} stingerea incendiilor;
- menținerea unei permanente cooperări cu subunitățile, ^{și} formațiile civile de pompieri.

Art. 45. Apărarea antiaeriană se organizează în orice situație de către comandantii de subunități, în scopul protejării obiectivului, militarilor și tehnicii de luptă împotriva loviturilor din aer ale inamicului, asigurând condiții favorabile pentru îndeplinirea misiunilor și protecția personalului, prin:

- descoperirea și înștiințarea la timp a subunităților despre apariția inamicului aerian și transmiterea cu prioritate la subunități, prin toate mijloacele a semnalelor de înștiințare (alarmare);
- lovirea avioanelor și elicopterelor inamicului care zboară la mică înălțime și a parașutiștilor pe timpul lansării, cu focul armamentului din înzestrare;
- măsuri pentru adăpostirea și mascarea militarilor și a tehnicii de luptă.

Art. 46. Pe timpul deplășării, la primirea semnalului de înștiințare despre pericolul atacului aerian, în funcție de situație și misiunea primită, subunitățile pot continua marșul sau se opresc; când se continuă marșul se măresc viteza și distanțele dintre subunități și mașini; dacă marșul se întrerupe, personalul de barcă și se adăpostește, luându-se măsuri pentru mascarea mijloacelor de transport și a tehnicii de luptă. Mijloacele de foc destinate pentru trageri asupra inamicului aerian execută focul potrivit ordinului comandantului.

Art.47. Siguranța se organizează în toate situațiile, în scopul prevenirii subunităților și obiectivelor păzite de atacurile prin surprindere ale inamicului terestru, asigurării timpului și condițiilor avantajoase pentru intrarea în mod organizat în acțiune a subunităților, prin ~~organizarea~~ siguranței de marș, de staționare și nemijlocite.

Art.48. Siguranța de marș se organizează în timp de pace, numai când situația impune, iar în timp de război în toate împrejurările. Compania (plutonul) organizează siguranța marșului numai atunci când execută deplasarea independent.

Siguranța de marș, se organizează pe direcția de deplasare, în față, pe flancuri și în spatele subunităților aflate în marș.

Pentru siguranța coloanei companiei, ~~sind situa-~~ ~~ția impune~~, se destină, de regulă, o patrulă de cap (flanc-spate), de tărie pînă la o grupă, care se deplasează la 400-600 m față colcană când deplasarea se execută pe jos și la 1-1,5 km când deplasarea se execută auto.

În cadrul fiecărei subunități (autovehicul) pe timpul deplasării se organizează observarea terestră și aeriană precum și legătura permanentă între subunități (autovehicule).

Pe timpul haltelor siguranța de marș se oprește, ocupă aliniamente favorabile din teren și se transformă în siguranța staționării, continuînd îndeplinirea misiunii, iar la începerea deplasării își revia locul în dispozitivul de marș.

Art.49. Siguranța de staționare, se organizează când subunitățile se găsesc în raioane de dislocare și constă în dispunerea unor posturi și patruli de securitate în afara raionului, pe direcțiile probabile de apropiere și acțiune ale inamicului, cu misiunea de a descoperi și zădărnici atacul prin surprindere al acestuia.

Art.50. Siguranța nemijlocită se organizează de către toate subunitățile, în orice situație și se realizează prin posturi și patruli de securitate.

Art.51. Mascarea are ca scop să ascundă dispunerea subunităților, dispozitivele de pază și apărare a obiectivelor, pregătirea și ducerea acțiunilor de luptă și lucrările de amenajare

genistică, față de cercetarea inamicului de toate felurile și de a-l induce în eroare asupra situației reale a subunităților.

Mascarea se realizează prin:

- pregătirea în secret a acțiunilor;
- folosirea proprietăților de mascare ale terenului, a întinericului și condițiilor de vizibilitate redusă pentru executarea manevrelor, deplasărilor și acțiunilor;
- deplasarea subunităților, posturilor și patrulilor de securitate pe itinerare ascunse și la ore diferite, evitarea zgomotelor, ocuparea și părăsirea în ascuns a locurilor de serviciu;
- înlăturarea indiciilor care desconspiră dispozitivele, activitățile din subunități, locurile de serviciu și itinerarele de deplasare;
- instalarea în ascuns și mascarea mijloacelor de transmisiuni și a sistemelor de semnalizare, alarmare și înștiințare;
- evitarea șablonismului în realizarea dispozitivelor;
- acțiuni demonstrative.

Art.52. Mascarea se organizează de către toți comandanții de subunități, în raport de condițiile terenului, mijloacele de mascare din înzestrare și caracterul acțiunilor inamicului. Subunitățile execută măsurile de mascare cu mijloacele și forțele proprii, iar la obiective, în cooperare cu formațiunile de apărare locală antiaeriană și gărzile patriotice.

Art.53. Asigurarea genistică constă în totalitatea lucrărilor și măsurilor ce se iau în scopul creării condițiilor favorabile îndeplinirii misiunilor de către subunități, precum și pentru îngreunarea acțiunilor inamicului.

Misiunile asigurării genistice sînt:

- cercetarea de geniu;
- amenajarea genistică a raioanelor de dispunere ale subunităților și punctelor de comandă;
- amenajarea genistică a terenului și clădirilor la obiectivele încredințate pentru pază și apărare;
- executarea unor baraje și lucrări genistice în punctele de sprijin;
- amenajarea unor puncte de aprovizionare

cu apă de la sursele destinate;

- realizarea (întreținerea) permanentă în stare de funcționare a foisorilor, fișilor ^{de control} ~~și~~ căilor de acces, mijloacelor ^{tehnice de pază și alarmare} ~~de semnalizare~~, obstacolelor și barajelor neexplozive; ~~de la obiectivele încredințate pentru pază și apărare.~~

Art.54. Subunitățile de securitate care se dispun în raioane de dislocare, realizează după caz, următoarele lucrări genistice: adăposturi pentru personal, tehnica de luptă, muniții, carburanți și lubrifianți; șanțuri de tragere și baraje genistice; lucrări pentru observare și mascare.

Art.55. Amenajarea genistică la obiectivele ~~încredințate pentru pază și apărare~~ se execută în scopul de a crea condiții favorabile subunităților pentru executarea misiunilor și cuprinde: locașe de tragere (de bază și de rezervă), șanțuri de tragere, baraje genistice și lucrări de mascare.

Art.56. În situații deosebite și în timp de război măsurile de amenajare genistică a obiectivelor se stabilesc și se execută în cooperare cu formațiunile de apărare locală antiaeriană și gărzile patriotice, într-o concepție unitară, în vederea realizării unei apărări puternice și stabile.

In acest scop, se execută sau se completează lucrările și amenajările din timp de pace, ^{cu} ~~realizându-se:~~

- șanțuri de tragere pentru grupă cu nișe și adăposturi sub parapet și șanțuri de comunicație;

- amenajarea clădirilor pentru apărare;

- adăposturi pentru personal amenajate în

pământ sau în subsolurile clădirilor;

- baraje genistice;

- puncte de comandă pentru companie (plu-

ton);

- lucrări de mascare.

Punctele tari de teren din apropierea obiecti-

velor se amenajează pentru apărare și se ocupă în raport de si-

tuație ^{de} și forțele la dispoziție.

Art.57. Barajele genistice cuprind: cîmpuri de mine an-

titanc și antiinfanterie, fugase, mine cu acțiune întârziată (sur-

priză) și baraje neexplozive antitanc și antiinfanterie. Acestea

se execută de către subunitățile de geniu sau alți militari special instruiți.

Barajele genistice se dau în primire comandantului subunității din raionul (obiectivul) cărora^{unelc} au fost realizate, iar deminarea, distrugerea sau crearea de culcare prin acestea se execută numai la ordin.

Art. 58. Asigurarea materială și medicală este una din condițiile principale ale îndeplinirii cu succes a misiunilor ce revin subunităților de securitate și are ca scop aprovizionarea la timp a militarilor cu tot ce le este necesar pentru luptă și trai.

Comandantul de companie poartă întreaga răspundere pentru asigurarea materială și medicală a subunităților subordonate.

În toate situațiile, comandantul de companie trebuie să stabilească: locul de dispunere a punctului de aprovizionare; itinerarele de deplasare ale acestuia pe timpul executării misiunilor; regimul de hrănire; aprovizionarea cu alimente; muniție și carburanți; echiparea, îmbăierea și organizarea odihnei efectivelor. El organizează și menține permanent legătura cu punctul de aprovizionare și cu formațiunile de servicii și este obligat să raporteze comandantului de batalion:

- situația consumului de materiale;
- cantitățile de materiale necesare și locurile unde pot fi primite;
- numărul de răniți (bolnavi) și unde au fost evacuați.

La subunitățile de pază obiective, măsurile de asigurare materială și medicală se prevăd în planul de pază și apărare al fiecărui obiectiv.

Art. 59. Comandantul de pluton execută aprovizionarea cu materialele necesare îndeplinirii misiunilor de la punctul de aprovizionare al companiei, prin grija companiei.

El răspunde de întreținerea și păstrarea tuturor materialelor plutonului, precum și de primirea în întregime și la timp de către fiecare militar a munițiilor și a altor materiale necesare îndeplinirii misiunilor de luptă și nevoilor de trai.

Comandantul de pluton în toate situațiile este obligat să țină evidența consumului de muniție, alimente, carbu-

ranți-lubrifianti și alte materiale folosite în misiuni și să raporteze comandantului de companie starea acestora și nevoile de completare.

Art.60. Plutonierul de companie răspunde de asigurarea companiei cu muniție, hrană și alte materiale necesare îndeplinirii misiunilor. El este obligat:

- să verifice armamentul și materialele primite, să urmărească existența acestora, modul de foloșire, păstrare și întreținere;
- să țină la zi evidența primirilor și consumurilor de alimente și materiale;
- să strângă și să pregătească pentru evacuare, armamentul și materialele care necesită reparații;
- să organizeze, pe baza dispozițiilor comandantului de companie, primirea și distribuirea pe plutoane a armamentului, muniției, echipamentului, hranei și altor materiale;
- să organizeze și să execute aprovizionarea cu alimente stabilite a se procura pe plan local, prepararea hranei și servitul acesteia de către militari, îmbăierea și schimbarea lenjeriei militarilor;
- să conducă activitatea militarilor de la punctul de aprovizionare al companiei;
- să organizeze și să execute evacuarea ~~militarilor bolnavi și răniți~~ la punctele stabilite de eșalonul superior, *a militarilor bolnavi și răniților.*

Art.61. Pentru asigurarea subunităților cu materialele necesare în vederea îndeplinirii misiunilor, compania de securitate organizează punctul de aprovizionare, care se dispune în raport de teren la 0,5-2 km față de punctul de comandă al comandantului, iar dacă condițiile de protecție și mascare, permit, el se poate instala în imediata apropiere a acestuia.

În raport de misiunea ce se execută, punctul de aprovizionare al companiei se poate dispune și în raionul în care se prevede regruparea subunității.

Suprafața pe care se dispune punctul de aprovizionare al companiei, poate fi pînă la 0,3 km pătrați, iar împreună cu autovehiculele de intervenție pînă la 0,8 km pătrați.

Art. 62. Asigurarea companiei cu materialele necesare îndeplinirii misiunilor se realizează pe baza cererilor verbale de materiale adresate serviciilor batalionului de către plutonierul de companie și care în principiu se referă la:

- locul punctului de aprovizionare al companiei;
- materialele necesare pentru completarea stocurilor și înlocuirea pierderilor;
- itinerarele de deplasare;
- mijloacele de transport, tehnica de luptă și de servicii cu nevoi de reparații sau de înlocuit.

Pentru companie și plutoane, sursele de aprovizionare cu materiale sînt depozitele batalionului.

Subunitățile de securitate obiective și cele de securitate intervenție care execută misiuni izolate, se pot aproviziona cu alimente, combustibil, carburanți-lubrifianți și pe plan local, prin grija serviciilor batalionului.

Art. 63. Pentru compania (plutonul) de securitate, cantitățile de materiale necesare consumului curent și îndeplinirii misiunilor se stabilesc prin instrucțiuni ^{ordine, dispozițiuni} (dispozițiuni) și ordine.

Art. 64. Pentru transportul materialelor se folosesc autovehicule, mijloace hipe (samare) și purtători, în raport de comunicațiile existente și starea acestora, teren, timp, anotimp și dispozitivul de luptă al subunităților.

Asigurarea materială a militarilor (subunităților) care duc acțiuni de luptă se realizează, de regulă, prin ducerea materialelor în dispozitiv, potrivit ordinului comandantului de companie (pluton).

Aprovizionarea cu materiale a subunităților de securitate se execută de regulă cu mijloacele de transport din dotarea acestora, iar în cazuri deosebite și cu mijloacele batalionului.

Art. 65. Regimul de hrănire se stabilește potrivit normelor legale în vigoare, de către comandantul unității pentru subunitățile din cazarmă și cele care execută paza și apărarea obiectivelor și de către comandantul de companie, pentru subunitățile care execută acțiuni de luptă în mod independent, începînd cu ziua a doua de hrănire.

A De regulă, se asigură efectivelor regimul normal de hrănire, prin hrană caldă de trei ori pe zi; când misiunile nu permit, aceasta, se aplică regimul de hrănire de luptă, care constă în una (două) mese pe zi cu hrană caldă iar celelalte cu hrană rece.

Art.66. La subunități se crează câte un stoc de 10 % pentru articolele de compun ținuta de iarnă și 15 % pentru ținuta de vară. La subunitățile care execută paza și apărarea unor obiective izolate, se realizează o cantitate dublă de materiale de echipament.

Art.67. Când subunitățile execută acțiuni de luptă în teren muntos, li se asigură stocuri suplimentare de muniție, materiale și alimente.

Art.68. Intreținerea armamentului și a autovehiculelor se organizează de către comandanții de subunități înainte, pe timpul și după îndeplinirea misiunilor.

Art.69. Asigurarea medicală, are ca scop păstrarea sănătății militarilor, prevenirea apariției și răspândirii bolilor transmisibile, strângerea, evacuarea și acordarea ajutorului medical răniților și bolnavilor.

Art.70. Comandantul de companie, indică din timp comandanților de plutoane, plutonierului de companie și sanitarului companiei, locul punctului medical al batalionului, locul instructorului sanitar al companiei și direcția de mișcare a acestora. De asemenea, fixează punctul de adunare - răniți și militarii care vor ajuta la strângerea și evacuarea răniților și bolnavilor.

Art.71. Primul ajutor se acordă sub forma autoajutorului, ajutorului reciproc între militari și de către sanitarul companiei, folosind pachetul cu pansament individual, pachetul anti-chimic individual și materialele din gențile sanitare.

Art.72. Evacuarea răniților și bolnavilor de la punctul de adunare răniți se realizează, de regulă, cu mijloacele sanitare ale batalionului sau cu mijloacele de transport ale subunităților.

Bolnavii contagioși se evacuează la spitalele special destinate, separat de ceilalți răniți și bolnavi, cu mijloacele de transport stabilite în acest scop.

CAPITOLUL V

MARSUL SI STATIONAREA

Art.73. Marșul constă în deplasarea organizată a subunităților în coloană, pe autovehicule, pe jos sau pe schiuri pentru a ajunge în raionul (pe aliniamentul) fixat, la timpul prevăzut și cu capacitatea de luptă completă.

Pe timpul marșului, ^{se acordă} atenție deosebită ~~se acordă~~ organizării asigurării de luptă și păstrării secretului acțiunilor.

În funcție de eforturile depuse și de viteza de deplasare, marșurile pot fi normale și forțate. Marșurile forțate se execută, de regulă, când se impune intervenția rapidă în raionul (sectorul) în care s-a semnalat sau urmează să-și facă apariția inamicul, ^{pe timpul} în urmărire, ^{acestui} în situații deosebite și la ordinul eșalonului superior.

Marșurile forțate se execută cu viteza maximă admisă, folosindu-se pentru deplasare majoritatea timpului de zi și de noapte.

Art.74. Viteza și mărimea etapei de marș (distanța parcursă în 24 de ore) depind de misiunea, antrenamentul subunităților, îndeosebi al șoferilor, starea drumurilor și starea tehnică a mijloacelor de transport, anotimpul și timpul în care se execută marșul.

Viteza medie de deplasare a companiei (plutonului-grupe) când se deplasează cu mijloace auto în marș normal, este: ziua 40-50 km/oră; noaptea 30-40 km/oră. În teren greu accesibil viteza de deplasare se reduce.

Când compania (plutonul) se deplasează pe jos, viteza medie (ziua și noaptea) este de 4-5 km/oră, iar pe schiuri 5-7 km/oră.

În scopul unei rapide desfășurări pentru luptă, al dispersării subunităților și siguranței în conducere, distanța între autovehicule și între plutoane este de 25-50 m, care se poate mări în condiții grele de marș (praf, polei, pante etc.) - până la 100 m.

Art.75. Pentru menținerea ^{capacității de luptă a subunităților} ~~militarilor în permanență gata~~ de luptă, verificarea stării tehnice a autovehiculelor, executarea întreținerii și înlăturarea defecțiunilor, se fixează halte mici și halte mari.

Haltele mici, în cazul deplasării cu mijloace auto au o durată de 20-30 minute, după 2-3 ore de marș; prima hal-
tă mică se fixează după 60-90 minute de la începerea marșului. Când
marșul se execută pe jos, haltele mici se fixează după fiecare 50
de minute de marș și au o durată de 10 minute; prima haltă mică se
fixează după 30 minute de la începerea marșului. Pe timpul halte-
lor mici, subunitățile și autovehiculele își păstrează locurile în
colan, autovehiculele se opresc pe partea dreaptă a drumului, la
distanță de cel puțin 10 m unul de altul. Militarii debarcă din
autovehicule numai la ordinul comandantului de companie (pluton)
și trec în repaus pe partea dreaptă a drumului, fără a se depărta
de autovehicule; se verifică starea tehnică a autovehiculelor, ar-
mamentului și echipamentului, luându-se măsuri pentru remedierea
defecțiunilor.

Haltele mari se fixează, de regulă, după ce s-a
parcurs jumătate din etapa de marș a zilei respective și au o du-
rată de 2-4 ore. Când distanța de parcurs este mai mică decât o e-
tapă de marș, pe timpul executării marșului noaptea sau pe timp de
iarnă, pe geruri puternice, de regulă, nu se mai fixează halte
mari.

La haltele mari, companie (plutonul) părăsește
itinerarul și se dispune într-un raion mascat, unde după ce se iau
măsuri corespunzătoare de observare, mascare și siguranță, se dis-
tribue hrană caldă militarilor, se ^{asigura} completează plinul de carbu-
ranți și lubrifianti la autovehicule și se execută întreținerea
tehnică.

Art. 76. Pe timpul pregătirii marșului, comandantul de
companie (pluton) este obligat:

- să controleze dacă mijloacele de trans-
port, armamentul și mijloacele de protecție sînt în bună stare,
dacă asupra subunității se află muniția ordonată, dacă sînt făcu-
te plinuri la autovehicule și ^{asigurate celelalte} ~~dacă materialele sînt aranjate~~
~~în aceste~~ ^{au în dotare}

- să verifice dacă autovehiculele ^{sînt e-}
~~sigurate~~ cu mijloace pentru mărarea capacității de deplasare
(grle, fascine și alte materiale);

- să ia măsuri ca militarii să primească
la timp hrana caldă și să ^{aiă unplete} ~~umple~~ bidouanele cu apă;

- să organizeze observarea aeriană și terestră pe timpul marșului, să stabilească modul de executare a focului asupra avioanelor și elicopterelor care zboară la mică înălțime și să controleze dacă militarii cunosc semnalele de înștiințare.

Cînd marșul urmează să se execute pe jos, comandantul de companie (pluton) este obligat să controleze modul cum subordonații și-au pregătit și ajustat (aranjat) echipamentul.

Dacă marșul se execută pe schiuri ^{el este obligat} să controleze dacă s-au luat toate măsurile pentru prevenirea accidentelor.

Art.77. Primind misiunea pentru marș, comandantul de companie (pluton) dă ordinul de marș care trebuie să cuprindă:

- informații despre inamic;
- misiunea companiei (plutonului-grupe);
- itinerarul de deplasare și locul haltelor;
- viteza de deplasare și distanțele între autovehicule;

- ora cînd companie (plutonul) trebuie să ajungă la locul fixat;

- compunerea și misiunea siguranței de marș, misiunile de observare, semnalele de înștiințare și modul de acțiune la aceste semnale;

- modul de acțiune la întîlnirea cu inamicul și în alte situații deosebite;

- conducerea și legătura pe timpul marșului.

Comandantul de companie (pluton) este obligat să raporteze comandantului nemijlocit cînd este gata pentru marș.

Art.78. Pe timpul marșului, comandantul de companie (pluton) este obligat să mențină ordinea stabilită în coloană și să urmărească respectarea cu strictețe a disciplinei marșului și a mascării.

Subunitățile se deplasează pe partea dreaptă a drumului, iar depășirea nu este admisă fără aprobarea comandantului coloanei.

În cazul defectării unui autovehicul, acesta se oprește pe partea dreaptă a drumului și în afara părții carosabile. Comandantul coloanei va preciza șefului de mașină, itinerarul de deplasare și locul unde trebuie să ajungă după înlăturarea defecțiunii. Este interzisă mărirea vitezei de deplasare peste cea admisă în scopul ajungerii coloanei din urmă.

Cind subunitățile execută marșul pe jos, acestea se pot deplasa pe marginile drumului, luându-și toate măsurile de prevenirea accidentelor. ^{sau în condiții de vizibilitate redusă} Noaptea ^{trebuie să aibă} lanterne sau felinare de semnalizare în capul și coada coloanei, iar ziua fanioane de semnalizare. ^{fie asigurată cu}

Pentru a preveni la timp subunitățile despre apariția inamicului aerian și terestru, se organizează și se execută observarea circulară.

Art.79. Pentru respingerea atacului terestru executat prin surprindere de inamic, comandantul de companie (pluton), în raport de misiunea primită, valcarea inamicului și condițiile terenului, acționează pentru respingerea atacului, capturarea sau nimicirea ^{inamicului} acestuia.

După respingerea atacului, la comanda (semnului) comandantului coloanei, subunitățile își ocupă locurile în dispozitivul de marș și continuă deplasarea.

Art.80. Marșul pe timp de noapte se pregătește, pe cât posibil, pe lumină.

În raport de situație, deplasarea pe timp de noapte se execută cu farurile stinse sau se folosesc dispozitive speciale pentru mascarea luminii.

Art.81. Iarna, înainte de începerea marșului, comandantul de subunitate este obligat:

- să ia măsuri de prevenire a degerăturilor;
- să verifice starea și funcționarea mijloacelor de încălzire a autovehiculelor;
- să indice conducătorilor autovehiculelor (~~seferilor~~) măsurile necesare pentru prevenirea înghețării sistemului de răcire al motorului pe timpul opririlor.

Pe timpul haltelor, la ordinul comandantului se execută de regulă, încălzirea periodică a motorelor (cîte 4-5 minute la fiecare jumătate de oră).

Cind deplasarea se execută pe jos în afara drumurilor sau pr drumuri înzăpezite, plutonul (grupa) din capul coloanei se schimbă după fiecare 20-30 minute de mers.

Art.82. În munți, organizarea și executarea marșurilor prezintă o serie de particularități rezultate din caracteristicile

le itinerarelor (~~căilor de comunicație~~) existente și condițiilor meteorologice deosebite.

Marșul în munte se execută, de regulă, combinat, la început pe autovehicule, pînă la limita maximă accesibilă, după care subunitățile debarcă, iar ~~după caz~~, autovehiculele se constituie ^{după caz} într-un eșalon de transport auto, care sub o comandă unică urmează un itinerar ocultor, dar accesibil.

Marșul continuă pe jos, pe poteci înguste sau în afara acestora și chiar prin escaladarea porțiunilor de teren ~~aparent inaccessibile~~, pînă în raionul acțiunilor de luptă (~~ordonate~~ ^{adunare}); în acest caz, materialele și muniția subunității se transportă pe militari.

Art.83. În vederea pregătirii acțiunilor de luptă, a ieșirii în raioanele de alarmă, de pregătirea aplicațiilor etc, subunitățile se dispun în raioane de staționare.

Art.84. Pentru dispunerea companiei (plutonului) în staționare se folosesc, de regulă, acoperirile din teren. În unele cazuri subunitățile se pot dispune și în clădiri, cabane sau în localități. Dispunerea se face ținându-se seama de condițiile existente, asigurându-se subunităților posibilitatea trecerii în timp scurt la executarea misiunilor sau a altor activități ordonate.

Art.85. În raionul (locul) de staționare, comandantul de companie (pluton) este obligat:

- să indice locurile subunităților și autovehiculelor;
- să organizeze observarea și siguranța ^{subunității} ~~locului~~ ~~de dispunere~~ și să stabilească modul de legătură și de acțiune în diferite situații;
- să organizeze activitatea pentru executarea lucrărilor de amenajare genistică necesare dispunerii militarilor, tehnicii de luptă, mascarea lor, precum și întreținerea tehnică a autovehiculelor.

CAPITOLUL VI

POSTURI SI PATRULE DE SECURITATE

Art.86. Pentru executarea misiunilor militarii trupelor de securitate acționează ^{fie} în cadrul subunităților din care fac parte ^{fie} sau organizați, temporar, în posturi și patrule de securitate. Acestea sînt: postul de observare, postul de control, postul de pază, pînda, patrula de cercetare, patrula de urmărire, patrula de pază și legătură, patrula de ordine și control, cordonul de ordine (jalonieri), pichetul de blocare, santinela și escorta.

Art.87. Posturile și patrulele de securitate sînt formate din unul sau mai mulți militari înarmați, puși sub comandă, care se destina pentru executarea misiunilor încredințate. Acestea pot fi întărite cu militari de alte specialități și cîini de serviciu.

Art.88. Comandantul postului (patrului) se numește din rîndul gradaților și soldaților foarte bine pregătiți, cu experiență în executarea misiunilor. Cînd postul (patrula) se constituie dintr-o subunitate organică, comanda revine comandantului subunității. În situația executării unor misiuni deosebit de importante, posturile și patrulele pot fi comandate de ofițeri sau subofițeri.

Comandantul postului (patrului) este obligat:

- să-și însușească temeinic misiunea și modul cum trebuie dusă la îndeplinire;
- să verifice dacă militarii sînt pregătiți pentru misiune și să-î conducă cu pricepere, hotărîre și curaj pe timpul îndeplinirii acesteia;
- să organizeze judicios serviciul postului (patrului) și să mențină o disciplină fermă în rîndul militarilor;
- să controleze activitatea subordonaților și să ia toate măsurile pentru îndeplinirea ireproșabilă a misiunii;
- să respecte prevederile legilor și actelor normative în vigoare, privind legitimarea și reținerea persoanelor.

Art.89. Militarii din compunerea posturilor (patrulelor) de securitate se numesc, de regulă, dintr-o subunitate orga-

- nică și au următoarele îndatoriri:
 - să cunoască misiunea și să execute necondiționat, întocmai și la timp ordinele comandantului;
 - să acționeze repede, cu hotărâre, curaj și inițiativă pentru a-și îndeplini misiunea, să atace energic și prin surprindere pe inamic, să-l urmărească cu îndârjire pînă la completa lui nimicire;
 - să observe și să cerceteze amănunțit terenul, raportînd imediat comandantului tot ce a descoperit; să asigure păstrarea și conservarea urmelor și să aibă tot timpul armamentul pregătit pentru deschiderea focului;
 - să respecte cu strictețe regulile de mascare și să folosească cu pricepere terenul și acoperirile;
 - să nu divulge date ^{care} constituie secrete ale misiunii încredințate;
 - să coopereze strîns și să ajute în luptă pe ceilalți militari;
 - să cunoască locul în dispozitiv al comandantului și al vecinilor, să păstreze permanent legătura cu ei și să întrebuințeze corect semnele și semnalele de legătură și de cunoaștere;
 - să nu-și părăsească locul de serviciu fără aprobarea comandantului și să nu înceteze nici un moment executarea misiunii încredințate;
 - să nu folosească nejustificat focul armamentului, să nu mînuiască dispozitivele de încărcare și dare a focului și să nu dea armamentul din dotare altor persoane;
 - să cunoască și să aplice întocmai regulile de prevenire a accidentelor cu armamentul din dotare.

Art. 90. ^{Orice} Abaterea de la îndeplinirea misiunii încredințate constituie o încălcare gravă a îndatoririlor ostășești față de patrie și se sancționează, după caz, potrivit legii sau prevederilor Regulamentului disciplinei militare.

Art. 91. Durata serviciului ^{poate fi de la cîteva ore pînă la cîteva zile, ea} se stabilește de comandant, în raport de misiunea încredințată, forțele și mijloacele la dispoziție, timp, anotimp, teren și alți factori care pot influența îndeplinirea misiunii și poate fi de la cîteva ore pînă la cîteva zile.

Art.92. Înainte de plecarea în misiune militară execută o pregătire minuțioasă și completă care, de regulă, constă din:

- orientarea asupra situației și misiunii ce urmează să se execute;
- pregătirea tactică și antrenarea militarilor; în vederea îndeplinirii misiunii
- asigurarea materială; ~~necesară~~ ~~executării~~ ~~misiunii~~;

- controlul medical;
- încredințarea misiunii și instructajul asupra modului de acțiune în diferite situații.

Formele, durata și metodele de pregătire se stabilesc de comandantul care ordonă misiunea, în funcție de caracterul acesteia, pregătirea, experiența de luptă a militarilor și timpul la dispoziție.

Art.93. Orientarea militarilor asupra situației și misiunii, se execută de către comandantul de companie (pluton) care precizează: compunerea, misiunea ce ~~o vor executa~~ și durata, ^{acesteia} modul cum se va executa pregătirea tactică și antrenarea militarilor, asigurarea materială, data și ora când trebuie să fie gata pentru primirea misiunii.

Art.94. Pregătirea tactică și antrenarea militarilor ^{pentru misiune} se execută atunci când situația și timpul permite, cu scopul de a-i învăța și antrena în rezolvarea situațiilor ce se pot ivi pe timpul îndeplinirii misiunii. Aceasta se poate executa inițial pe scheme, la lada cu nisip sau machete, ^{și} ~~continuându-se~~ în raport de timp, în teren prin exerciții tactice.

În timpul afectat pregătirii, comandantul verifică starea sănătății și odihnei militarilor și asigură dotarea lor cu materialele și mijloacele tehnice necesare executării misiunii: armament și muniții, mijloace de observare, ascultare și fotografiere, de orientare, de semnalizare și iluminare, de legătură și transport, mascare și protecție individuală, ^{hrană} echipament corespunzător anotimpului, terenului și specificului misiunii, ~~hrana necesară~~.

Art.95. Cantitatea de muniție pentru armamentul militarilor din compunerea posturilor și patrulelor se stabilește de comandantul companiei, în raport de specificul misiunii, ordinul

eşalonului superior, valoarea și natura acțiunilor inamicului, durata serviciului și posibilitățile de completare pe timpul executării misiunii.

Art.96. Incredințând misiunea postului (patrului), comandantul de companie (pluton) indică:

- datele necesare despre inamic și din situația operativă;
- misiunea subunității;
- misiunea postului (patrului), itinerarul de deplasare, sectorul (locul) unde execută serviciul;
- misiunea vecinilor sau altor forțe și modul de cooperare cu aceștia;
- modul de acțiune în diferite situații;
- locul de adunare a persoanelor reținute (a inamicului capturat);
- locul de adunare și modul de evacuare a răniților;
- ora plecării și durata misiunii;
- locul unde se găsește comandantul, organizarea legăturii cu acesta și modul de prezentare a rapoartelor.

După verificarea însușirii misiunii și a modului de acțiune, comandantul execută instructajul militarilor, precizând:

- organizarea cercetării, observării, siguranței și mascării;
- situațiile și modul când se face uz de armă;
- modul de organizare a serviciului, ^{de} asigurarea odihnei și hranei;
- modul de executare a încărcării și descărcării armamentului, portul acestuia pe timpul deplasării și executării misiunii și măsurile de prevenire a accidentelor.

Art.97. Deplasarea pentru ocuparea dispozitivului (locului de serviciu) se face în ascuns, cu respectarea strictă a tuturor măsurilor de mascare.

Art.98. Înainte de începerea deplasării, comandantul postului (patrului), dă ordinul de marș și stabilește ~~modul de acțiune în caz de întâlnire cu inamicul~~, indicând:

- itinerarul de deplasare;

- dispozitivul de marș;
- misiunile militarilor destinați să facă siguranța;
- modul de acțiune în cazul întâlnirii cu persoane suspecte sau cu inamicul;
- semnalele pentru legătură și conducere pe timpul deplasării;
- locul său în dispozitiv și înlocuitorul la comandă.

Art.99. Dispozitivul posturilor și patrulelor, pe timpul deplasării pe jos, este în coloană, ^{12r} la nevoie, se pot trimite pentru siguranță cercetași la distanța de vedere. Comandantul se deplasează, de regulă, în capul coloanei, organizând observarea circulară și recepționarea semnalelor de la cercetași.

În cadrul deplasării pe autovehicul (transporter blindat) se numesc militari observatori cu mijloace de foc care fac siguranța nemijlocită. În raport de situație, la ordinul comandantului, pe timpul deplasării, armamentul va fi pregătit pentru deschiderea focului conform ordinului comandantului.

Art.100. Pentru instalarea în dispozitivul ordonat, comandantul postului (patrului) alege un punct de recunoaștere ascuns din care se poate observa locul de serviciu sau sectorul de acțiune. În acest punct, dispune militarilor în acoperiri și le ordonă să se pregătească pentru executarea serviciului, organizează observarea circulară și siguranța, după care execută recunoașterea locului de serviciu și a împrejurimilor.

Art.101. După executarea recunoașterii, comandantul postului (patrului) dă ordinul de luptă, în care indică:

- reperele;
- datele cunoscute despre inamic și acțiunile posibile ale acestuia;
- vecinii, locul și misiunile acestora;
- misiunea și modul de acțiune al fiecărei echipe (militar) și locul lor de dispunere în dispozitiv;
- planul de foc;
- cooperarea între echipe (militari) și cu vecinii în diferite situații;
- semnalele de cooperare, de conducerea focului, de recunoaștere și legătură;

locul său în dispozitiv și înlocuitorul la comandă.

După darea ordinului, comandantul este obligat să verifice modul cum a fost înțeleasă misiunea de către fiecare subordonat.

Art. 102. Ocuparea locului de serviciu (realizarea dispozitivului) de către militari se face ^{în} ascuns, dispunându-se grupat sau pe echipe, în raport de misiunea primită, situația și numărul de militari. Comandantul verifică pe fiecare militar la locul de serviciu dacă are posibilități de observare și tragere, dacă este bine mascat și dacă cunoaște modul de acțiune, direcțiile de tragere, restricțiile în folosirea armamentului și cooperarea între echipe (militari). Acțiunile ^{postului (patrului)} ~~tactice de securitate~~ se conduc prin dispozițiuni scurte, comenzi, semne și semnale.

Art. 103. La apariția inamicului, în raport de situația creată, postul (patrula) trebuie să acționeze cu hotărâre, inițiativă și ingeniozitate pentru capturarea sau nimicirea acestuia.

Art. 104. Uzul de armă prin folosirea focului armamentului în serviciu de pază la obiective și în acțiunile tactice de securitate se poate face potrivit legii, cu sau fără somația legală. În ambele situații, uzul de armă prin folosirea focului armamentului se poate face numai dacă este absolut necesar și dacă folosirea altor mijloace de împiedicare sau constrângere nu sînt posibile.

Art. 105. Uzul de armă prin folosirea focului armamentului cu somația legală se execută în următoarele situații:

a) - împotriva persoanelor care pătrund sau ies, în mod ilegal în sau din perimetrele ori zonele păzite, stabilite în consemne sau prin alte instrucțiuni speciale;

b) - pentru a împiedica fuga de sub escortă sau evadarea celor aflați în stare legală de reținere sau de deținere;

c) - pentru imobilizarea infractorilor care, după comiterea unor infracțiuni grave, încearcă să fugă, iar rămânerea lor în stare de libertate ar crea un pericol deosebit de grav.

În situațiile prevăzute în prezentul articol, somația se face prin cuvîntul "STAI". În caz de nesupunere se somează din nou prin cuvintele "STAI CA TRAG". Dacă cel în cauză nu se supune nici de această dată, se somează prin foc de avertisment, care ~~constă în~~ ^{prin} tragerea ^{unui} focului de armă în sus, ^{în} pe plan vertical.

In cazul în care nici după executarea focului de avertisment persoana în cauză nu se supune, se va putea face uz de armă împotriva acesteia, în condițiile prevăzute la articolul 107.

Art. 106. Uzul de armă prin folosirea focului armamentului fără somație legală, se execută în următoarele situații:

a) - împotriva persoanelor care atacă prin surprindere militarii aflați în serviciul de gardă, pază, securitate și escortare sau alte misiuni de securitate, precum și împotriva acelor care, prin actul săvârșit prin surprindere, pun în pericol grav obiectivul păzit;

b) - pentru imobilizarea sau reținerea inamicului care ripostează sau încearcă să riposteze cu arma sau cu orice alte obiecte care pot pune în pericol viața sau integritatea corporală a militarilor care execută serviciul de pază a obiectivelor și misiuni de securitate.

In situațiile prevăzute la punctele "a" și "b" uzul de armă prin folosirea focului armamentului, ~~se poate face~~ ^{se poate face} fără somația legală, numai dacă lipsește timpul necesar pentru aceasta.

Art. 107. Uzul de armă prin folosirea focului armamentului în situațiile și condițiile prevăzute în articolele 105-106, trebuie făcut în așa fel încât să ducă la imobilizarea celor împotriva cărora se folosește focul armamentului, trăgându-se, pe cât posibil la picioare, pentru a se evita cauzarea morții acestora.

Se va evita pe cât posibil, uzul de armă împotriva minorilor, femeilor și bătrînilor.

Se interzice uzul de armă împotriva copiilor, femeilor gravide, precum și în situațiile în care s-ar primejdi viața altor persoane ori s-ar viola teritoriul, spațiul aerian sau apele naționale ale statului vecin.

Art. 108. In raport cu caracterul și specificul obiectivului cărui a se asigura paza și apărarea, santinelele din unele posturi stabilite de comandantul care aprobă planul de pază și apărare, nu vor face uz de armă împotriva militarilor pe care îi cunosc, ^{care} nu sînt înarmați și ^{chind} acțiunile acestora nu periclitizează securitatea obiectivului ori viața santinelei. In astfel de cazuri, santinela cheamă imediat caporalul de schimb.

Art.109. Prevederile prezentului regulament privind uzul de armă prin folosirea focului armamentului, se completează cu prevederile regulamentelor generale ale armatei Republicii Socialiste România.

Art.110. Posturile și patrurile de securitate pot părăsi locul de serviciu în următoarele cazuri:

- pentru urmărirea, capturarea sau escortarea inamicului, atunci când s-a prevăzut în ordin;
 - pentru acordarea de sprijin posturilor (patrurilor) vecine, conform ordinului primit;
 - în caz de calamități care amenință viața militarilor (inundații, avalanșe, alunecări de teren, incendii etc.)
- În asemenea situații ^{militari} ocupă un alt loc și continuă serviciul, iar în caz de incendiu ^{de} semnalul de alarmă și ^{acționează pentru} ia măsuri de stingere a acestuia;
- la ordinul comandantului care le-a trimis.

Art.111. Dacă în timpul executării misiunii militare sînt controlați, comandantul postului (patrului) raportează cu formula: "Tovarășe (gradul) postul (patrula) (de observare, de cercetare etc.) execută misiunea încredințată. În timpul serviciului am observat (descoperit) următoarele sau nu s-a întîmplat nimic deosebit. Sînt comandantul postului (patrului) serg.....".

Art.112. Pentru recunoaștere pe timpul nopții, posturile și patrurile folosesc secretul.

Secretul se stabilește de către comandantul care organizează și trimite postul (patrula) și se dă comandantului acestuia odată cu primirea misiunii.

Secretul se compune din "PAROLA" (denumirea unei persoane) și "RASPUNS" (denumirea ^{geografică din țară} unei localități din Republica Socialistă România), ambele începînd cu aceeași literă și fiind cît mai ușor de memorat și pronunțat.

Art.113. Pentru recunoașterea persoanelor care se apropie de post (patrula) se procedează astfel:

- militarul care a descoperit primul persoana (persoanele) necunoscute, așteaptă ca aceasta să se apropie la distanță minimă care să excludă posibilitatea atacului prin sur-

prindere și cu voce scăzută îi cere ^{nr. 1}parola după formula: "STAI, PAROLA". Dacă parola este cea reală, ^{nr. 1}îi dă răspunsul stabilit și se permite apropierea.

Dacă persoana respectivă nu dă parola sau nu cunoaște parola reală, postul (patrula) de securitate folosește somația legală procedînd conform prevederilor art. 105-107 din prezentul regulament.

Art. 114. După îndeplinirea misiunii sau la terminarea acțiunii, comandantul ordonă ridicarea dispozitivului și deplasarea spre locul de adunare stabilit. Inapoierea se face tot în ascuns, cu măsuri de siguranță, de regulă, pe alt itinerar decît cel folosit la deplasarea pentru ocuparea locului de serviciu.

La înapoiere, comandantul postului (patrulei) se prezintă la comandantul de subunitate cu întregul efectiv și raportează modul cum s-a îndeplinit misiunea, după care execută dispozițiunile acestuia privind strîngerea munițiilor, curățirea armamentului și materialelor, hrănirea și odihna militarilor.

1. Postul de observare

Art. 115. Postul de observare se compune din doi sau mai mulți militari înarmați, care se dispun în ascuns pe cît posibil grupați într-un loc favorabil, pentru a executa observarea într-un sector, cu următoarele misiuni:

- descoperirea și semnalarea apariției inamicului în sectorul de observare încredințat;

- observarea unor obiective, locuri probabile de ascundere și deplasare a inamicului sau urmărirea activităților dintr-un sector, în scopul precizării și transmiterii unor informații;

- capturarea sau nimicirea inamicului care își face apariția în sectorul de observare;

- observarea acțiunilor subunităților proprii și ale vecinilor, menținerea legăturii cu ele, recepționarea și transmiterea semnalelor de conducere și cooperare;

- observarea spațiului aerian în scopul de a descoperi și raporta la timp apariția și acțiunile inamicului aerian, parașutarea sau debarcarea acestuia.

Art. 116.2 În funcție de situație și misiunea încredințată postul de observare poate fi fix sau mobil, acționînd ^{pe}independen-

dent sau în cadrul dispozitivului subunităților.

Postul de observare mobil se organizează pentru supravegherea continuă a unor activități sau obiective în mișcare. Postul de observare se deplasează în ascuns, iar observarea se execută din mers sau prin opriri scurte.

Art.117. Locul de serviciu al postului de observare trebuie să fie bine mascat și să ofere condiții optime de observare și tragere. După caz, acesta se alege pe înălțimi dominante, la puncte obligate de trecere, la marginea pădurilor, în copaci, în podul caselor, construcții și balize sau alte locuri de unde se poate executa observarea. Noaptea, observarea se completează cu ascultarea.

Art.118. Durata serviciului în postul de observare se stabilește de comandantul care l-a trimis: când depășește 4 ore se organizează odihna militarilor prin rotație. Înlocuirea postului de observare sau a unor militari din compunerea acestuia se face, de regulă, pe timp de noapte.

Art.119. Pe baza misiunii primite, la ajungerea în locul de serviciu, comandantul postului de observare dând ordinul de luptă mai precizează:

- sectorul de observare și repartizarea sa pe observatori;
- zonele, direcțiile, reperele și obiectivele ce trebuie observate în mod deosebit;
- rîndul militarilor în serviciu și la odihnă;
- amenajarea locului de serviciu, măsurile de mascare și organizarea legăturii între militari și cu punctul de comandă al subunității.

Art.120. Observarea terenului se execută pe zone (îndepărtată, mijlocie, apropiată și imediată), repere și obiective, începînd de la limita de fund a sectorului de observare către locul de serviciu, insistînd asupra obiectivelor și locurilor acoperite care permit ascunderea sau apropierea inamicului. Rezultatele observării se raportează conform ordinelor primite.

La posturile de observare mobile care acționează independent, observarea trebuie realizată circular.

Art.121. La apariția unor persoane necunoscute sau suspecte în sectorul încredințat, postul de observare continuă supra-

veghearea acestora fără a se demasca, sau după ce acționează pentru legitimarea, percheziționarea și reținerea lor, conform ordinelor comandantului care l-a trimis.

Art.122. În situația când inamicul a pătruns în sectorul de observare, acesta este lăsat să se apropie cât mai mult de locul de serviciu și la ordin (semnal), militarii acționează repede, prin surprindere și de la mică distanță pentru a-l captura sau nimici.

Art.123. Când inamicul se deplasează lateral față de locul postului de observare, se organizează capturarea acestuia; militarii acționează cu rezezițiune, folosind terenul pentru a-i închide direcția de mișcare și posibilitățile de retragere.

Dacă prin misiune s-a indicat ca la apariția inamicului să se continue supravegherea activității sale, comandantul ordonă transformarea postului de observare fix în post de observare mobil raportînd comandantului care l-a trimis despre părăsirea locului de serviciu. Este interzis ca inamicul odată descoperit să scape din supravegherea postului de observare.

Art.124. În cazul când locul postului de observare a fost descoperit, comandantul acestuia ia măsuri pentru dispunerea lui în alt loc și continuă executarea misiunii, raportînd comandantului care l-a trimis.

2. Postul de control

Art.125. Postul de control se compune din 1-2 militari, ^{inarmati} care se dispun la intrarea în obiective, în punctele de lucru sau în alte locuri, în scopul executării controlului persoanelor și mijloacelor de transport.

Militarii din postul de control execută serviciul ^{cu durată și misiunea prevăzută în consens} prin: observare, ascultare și controlul mijloacelor de transport și a documentelor de identitate ale persoanelor care circulă în sectorul respectiv, ~~cu durată și misiunea prevăzută în consens.~~ ^{in anumite situații}
In compunerea postului de control pot intra și ofițeri sau subofițeri.

Art.126. În raport de locul de dispunere și misiunea primită la postul de control, de regulă, trebuie să existe: instrucțiuni care reglementează accesul, tabel cu persoanele care au dreptul să permită intrarea în obiectiv a persoanelor străine și

numărul lor de telefon, modele de documente pentru acces și de scoatere sau introducere a materialelor, modelul sigiliilor și plumburilor, fanioane și discuri de semnalizare, sonde metalice, mijloace de legătură și alte materiale necesare executării serviciului. După caz, pentru a asigura eficacitatea controlului și securitatea postului se fac unele amenajări ca: bariere, grilaje, cabine, mijloace de iluminare, indicatoare de viteză și de oprire a autovehiculelor etc.

Art.127. Controlul mijloacelor de transport și documentelor de identitate ale persoanelor ce trec pe la postul de control, se execută conform instrucțiunilor specifice pentru fiecare caz în parte.

Pe timpul ~~în cazul~~ acțiunilor tactice de securitate, se pot instala posturi de control în orice punct de pe adâncimea raionului (sectorului) în care acestea se desfășoară;

La sosirea persoanelor la postul de control, militarul se prezintă folosind formula: "Postul de control. Vă reprezentați documentele de identitate (acces)".

Pe timpul controlului, armamentul se poartă la umăr în așa fel ca la nevoie să poată fi folosit imediat.

După primirea documentelor de la persoana oprită, ^{militarii din} postului de control rămâne la o distanță de 2-3 pași lateral, în așa fel ca pe timpul controlului să poată supraveghea comportarea acesteia.

Pe timpul verificării documentelor, militarii trebuie să se comporte politicos și corect, iar față de superiori să respecte regulile de politețe militară.

La constatarea unor nereguli, reținând persoanele, raportează comandantului ~~cauza și se subordonează~~ și acționează după dispozițiile acestuia.

3. Postul de pază

Art.128. Postul de pază se compune din 1-2 militari înarmați, ^{care se} dispun într-un anumit loc pentru îndeplinirea următoarelor misiuni:

- paza și apărarea unor obiective de importanță deosebită împotriva acțiunilor teroriste;

- paza și apărarea temporară a unor lucrări de artă, instalații, puncte obligate dintr-un raion special ori traseu de comunicație;

- paza unor bunuri materiale în caz de incendii, calamități, catastrofe, evacuări etc.;

- paza și apărarea unor depozite de materiale, combustibili, poligoane.

Postul de pază se organizează atunci când pentru îndeplinirea unor astfel de misiuni nu se constituie gărzi. El se subordonează comandantului subunității care îl instalează și de la care primește misiunea.

Locul postului trebuie să ofere condiții bune pentru executarea misiunii, câmp de observare și de tragere și să excludă posibilitatea atacului prin surprindere de către inamic.

Durata serviciului, de regulă, este de șase ore, iar în raport de misiunea primită, timp și anotimp, poate fi redusă sau mărită.

Postul de pază își execută misiunea după regulile prevăzute pentru posturile de santinelă și consemnul particular primit.

Legătura între postul de pază și comandantul care l-a instalat precum și cu vecinii, se realizează în raport de distanța la care este instalat, caracterul misiunii, teren și mijloacele din înzestrare, prin semne și semnale, mijloace radio sau cu fir.

Militarii din posturile de pază care execută paza și apărarea obiectivelor de importanță deosebită împotriva acțiunilor teroriste au în plus atribuțiile stabilite la art. 270.

4. Pînda

Art. 129. Pînda se compune din trei sau mai mulți militari, ^{înarmati} dispuși în ascuns într-un loc unde este posibil să vină sau să treacă inamicul, cu misiunea de a-l captura sau nimici.

În funcție de situație, pînda își îndeplinește misiunea independent sau în cadrul dispozitivului subunităților.

Art. 130. Pînda se dispune, de regulă, pe drumuri sau poteci, lângă poduri și la puncte obligate de trecere, la margini de păduri, în apropierea surselor de apă, în desigurii, viroage, în interiorul sau exteriorul locuințelor și construcțiilor, în parcuri din localități și în alte locuri unde există posibilitatea să vină sau să treacă inamicul. Pe timp de noapte, pînda se instalează mai aproape de punctul unde este așteptat inamicul. Oda-

tă cu lăsarea întinericului, nu se mai fac mișcări în dispozitiv.
Locul de dispunere a pîndei trebuie să fie perfect mascat, să asigure condiții pentru observare și tragere și să permită acțiunea prin surprindere asupra inamicului.

Art.131. Durata de executare a serviciului de pîndă este de la cîteva ore la cîteva zile. Iarna, cînd temperatura este foarte scăzută, dacă durata serviciului depășește 6 ore, pînda se organizează pe două schimburi, rulîndu-se în serviciu și în repaus.

Art.132. Dispozitivul pîndei (de regulă în formă de potcoavă) trebuie să asigure încercuirea inamicului care se apropie; acesta se realizează grupat, cînd efectivul este de 3-4 militari și pe echipe cînd este mai mare. Intervalul între echipe se stabilește în raport de teren, posibilitățile de acțiune, mascare și legătură și poate fi pînă la 100 m ziua. Noaptea și în situațiile cînd se urmărește capturarea inamicului fără zgomot, această distanță se micșorează.

Corepunzător numărului de militari, tăriei inamicului și configurației terenului, dispozitivul pîndei se compune din:

- echipa de foc (inclusiv pușca mitralieră) care se dispune într-un loc favorabil pentru executarea focului atît asupra inamicului intrat în dispozitivul pîndei, cît și asupra celui care încearcă să se retragă;

- una-două echipe de captură, dispuse în locurile cele mai avantajoase pentru realizarea acțiunii simultane și prin surprindere asupra inamicului; la obiective acestea se pot instala și în interior;

- una-două echipe de rezervă cu cîinele de serviciu, dispuse pe direcțiile cele mai probabile de retragere a inamicului, cu misiunea de a acționa în sprijinul echipei (echipeilor) de captură, pentru urmărirea inamicului care a reușit să se sustragă sau a celui care nu a intrat în dispozitivul pîndei.

Art.133. La instalare, comandantul pîndei, odată cu darea ordinului de luptă, indică:

- direcțiile probabile de apropiere a inamicului;

- locul de dispunere a fiecărei echipe (militar);

- modul în care se realizează observarea

circulară; - semnale privind: apropierea inamicului, intrarea în acțiune a echipelor de captură, deschiderea și încetarea focului, indicarea direcției de retragere a inamicului și trecerea la urmărirea acestuia, încetarea acțiunii și adunarea.

Pînda trebuie să acopere prin observare și ascultare circulară o porțiune de teren limitată prin distanța de vedere ziua și de auz noaptea; aceasta se realizează de către toți militarii din cadrul pîndei.

Legătura între echipe sau militari se realizează prin semne și semnale care trebuie să fie văzute și auzite numai în interiorul dispozitivului pîndei.

Cînd inamicul este așteptat la un obiectiv locuit, comandantul pîndei va interzice locatarilor să părăsească obiectivul, cerîndu-le să-și desfășoare activitatea normală și luînd măsuri de supraveghere a activității acestora.

Art.134. Modul de acțiune al pîndei la apariția localnicilor, se stabilește de comandantul care a trimis pînda. De regulă, la apariția acestora pe timpul zilei, pînda urmărește cu atenție activitatea lor, organizînd observarea și supravegherea de la distanță. Cînd nu există certitudinea că persoana urmărită este pașnică, se trece la legitimarea sau reținerea ei fără a se demasca dispozitivul pîndei.

Pe timpul nopții, se legitimează toate persoanele care trec prin dispozitivul pîndei și se rețin cele suspecte. Persoanele capturate (reținute) se mențin sub pază într-un loc ascuns, în apropierea locului de serviciu, procedîndu-se conform ordinului primit.

Art.135. Persoanele suspecte sînt lăsate să intre în dispozitivul pîndei iar la semnalul comandantului echipele (militarii) de captură, le somează de la distanță mică și acționează asupra lor immobilizîndu-le, după care le legitimează și percheziționează. Acțiunea de capturare trebuie să se desfășoare prin surprindere, sub protecția echipei de foc.

Art.136. Asupra inamicului care opune rezistență folosînd armele, se acționează conform prevederilor art.105-109. ^{Inamicul} Cel care a reușit să scape sau nu a intrat în dispozitivul pîndei și se retrage, va fi urmărit și capturat de echipele (militarii) destinate.

Inamicul capturat va fi dezarmat, perchezitionat și escortat în locul stabilit de comandantul care a trimis pînda.

Art.137. Dacă inamicul trece pe lîngă locul de dispunere a pîndei, comandantul acesteia ridică repede și în ascuns dispozitivul, organizează deplasarea mascată a echipelor (militarilor) și trece la încercuirea și capturarea inamicului în alt loc, pe direcția care favorizează acțiunea.

5. Patrula de cercetare

Art.138. Patrula de cercetare se compune din doi sau mai mulți militari pînă la o grupă, înarmați, iar în anumite situații pînă la un pluton de securitate, avînd în dotare mijloace de observare, semnalizare și legătură, cîini de serviciu și este destinată să execute cercetarea într-un raion, pe o direcție sau la un obiectiv. În unele cazuri poate avea în compunere și luptători din gărzi patriotice (detășamente de tineret).

Patrula de cercetare este trimisă de regulă de către batalion (companie, pluton) precum și de către detașamentele de cercetare și poate acționa pe jos sau pe schiuri, auto sau pe transportor blindat, independent sau în dispozitivul plutonului, pentru îndeplinirea următoarelor misiuni:

- descoperirea, capturarea sau nimicirea inamicului semnalat, căutarea și ridicarea armamentului și altor materiale lăsate sau ascunse de acesta;
- culegerea și precizarea informațiilor despre inamic;
- controlul locurilor probabile de apariție sau ascundere a inamicului;
- verificarea datelor privind caracteristicile terenului, comunicațiilor și altor detalii necesare organizării acțiunii tactice de securitate.

Art.139. Patrula de cercetare își execută misiunea prin observare, cercetarea terenului, pînde și ambuscade, iar la nevoie prin luptă, folosind următoarele procedee:

- observarea anumitor porțiuni de teren sau a obiectivelor favorabile ascunderii inamicului;
- cercetarea terenului și acoperirilor pe direcția indicată;
- culegerea de informații despre inamic de la populația locală, precum și prin interogarea inamicului capturat sau complicilor acestuia;
- organizarea de pînde (ambuscade) la locurile unde este posibilă apariția inamicului;

- urmărirea inamicului pe baza informațiilor
lor obținute, după urme sau a indiciilor descoperite pe timpul
cercetării terenului;

- atacul prin surprindere asupra inamicului
în scopul capturării sau nimicirii lui.

Art.140. Dispozitivul patrului de cercetare se stabilește
de comandantul acesteia în funcție de misiune, caracterul acțiuni-
lor inamicului, teren și efectivul patrului și poate fi:

- în coloană, cu cercetași în față și pe
flancuri, la distanță de vedere; numărul cercetașilor se stabilește
în raport de misiune și caracteristicile acoperirilor;

- în trăgători^{x)}, cu intervale între mili-
tari de 5-20 m în raport de teren, vizibilitate și densitatea acope-
ririlor.

Art.141. Patrula de cercetare își execută misiunea depla-
sându-se continuu pe itinerarul ordonat, iar atunci când situația
impune, mișcarea se execută din punct în punct de observare. Pe di-
recția stabilită patrula execută cercetarea, observarea și ascu-
tarea, iar la nevoie, pe timpul misiunii, poate organiza pînde sau
posturi de observare.

Pentru cercetarea unor obiective sau acoperiri
mici, situate lateral față de axul de mișcare, se trimit cercetași
sau echipe de cercetași care, după terminarea cercetării, revin în
cadrul patrului într-un loc dinainte stabilit.

Porțiunile de teren descoperite, crestele, poieni-
le, pășunile și alte locuri care pot fi observate de inamic se ocu-
lesc, organizându-se cercetarea lor prin observare de la distanță,
iar la nevoie prin trimiterea de cercetași cu cîini de serviciu.

Art.142. Pentru cercetarea unei construcții izolate (lo-
cuință, fermă, cabană, stîină etc.), comandantul patrului organi-
zează observarea ei de la distanță, după care execută cercetarea
acesteia cu o echipă de cercetași condusă de el sau de ajutorul
său; se cercetează mai întîi împrejurimile construcției și depen-
dentele, după care se pătrunde în interior.

x) Dispozitivul în trăgători se adoptă atunci cînd se impune cer-
cetarea minuțioasă a terenului și acoperirilor (scotocirea
amănunțită) pentru descoperirea inamicului ascuns, a adăpos-
turilor, bordeelor, materialelor ascunse etc.)

Ceilalți militari din cadrul patrului ocupă poziții favorabile în teren și fac siguranța ^{militanilor} vechipei (cercetașilor) care au pătruns în obiectiv, capturează sau nimicesc inamicul care încearcă să părăsească obiectivul.

Cînd construcția este locuită, comandantul patrului cheamă locatarii afară și după ce discută cu ei separat despre existența inamicului în interior sau exterior, hotărăște executarea cercetării locuinței, respectînd prevederile legii. Locatarii vor fi supravegheați continuu, vor intra primii în încăperi, iar cercetarea se va face numai în prezența lor.

Art.143. La descoperirea urmelor sau indiciilor despre prezența inamicului, comandantul patrului stabilește direcția de deplasare a acestuia, raportînd comandantului care l-a trimis și trece la urmărirea cu întreaga patrulă sau numai cu o echipă de cercetași întărită cu cîine de serviciu, luînd totodată măsuri de conservare și mascare a locului unde au fost găsite urmele.

Art.144. La apariția unor persoane necunoscute sau suspecte, comandantul patrului procedează astfel:

- oprește patrula în dispozitiv ascuns și cu flancurile împinse către înainte;

- observă comportarea, îmbrăcămintea și obiectele aflate asupra lor;

- însoțit de 1-2 militari le oprește și legitimează;

- dacă în urma legitimării constată că persoanele prezintă suspiciuni sau nu posedă acte de identitate, execută percheziția acestora, le reține și procedează conform ordinului primit;

- în cazul cînd persoanele apărute încearcă să fugă, comandantul patrului le somează, procedînd conform art. 105-109.

Art.145. La descoperirea inamicului, comandantul patrului este obligat să organizeze imediat ^{prin} (ambuscade) sau încercuirea acestuia din mișcare. La semnalul său, militarii stabiliți se deplasează repede și în ascuns folosind terenul, în flancul și spatele inamicului. Ceilalți, sub comanda sa, se apropie și acționează prin surprindere asupra acestuia pentru a-l captura. În cazul cînd inamicul deschide foc sau refuză să se predea, comandantul pa-

trulei procedează conform prevederilor art.105-109.

Comandantul patrului este obligat să folosească toate forțele și mijloacele pentru capturarea sau nimicirea inamicului, iar la nevoie să organizeze urmărirea lui. *acestuia*
La luarea contactului cu inamic superior în forțe, comandantul patrului de cercetare menține contactul cu acesta, cere sprijin subunităților (patrupelor) vecine sau cu care cooperează și raportează situația comandantului care l-a trimis.

Art-146. Pentru lichidarea inamicului semnalat la un obiectiv comandantul deplasează patrula în ascuns într-o acoperire din apropiere de unde execută recunoașterea, stabilește modul de acțiune și dă ordinul de luptă.

Funcție de tăria inamicului, natura obiectivului, caracterul terenului și compunerea patrului, comandantul ~~acesteia~~ organizează încercuirea inamicului, constituind, în principiu, următoarele echipe:

- echipa de încercuire, formată din militari care închid direcțiile de retragere ale inamicului, fiind în măsură să execute focul asupra ușilor și ferestrelor inamicului;

- echipa de asalt, formată din militari care pătrund în obiectiv și capturează sau nimicesc inamicul;

- echipa de rezervă, destinată să acționeze pentru rezolvarea situațiilor neprevăzute și urmărirea inamicului.

După realizarea dispozitivului, comandantului patrului sau un alt militar la ordinul acestuia, sunează pe cei din interior să se predea, iar în cazul când inamicul se ^{supune} predea, acesta va fi dezarmat, percheziționat și escortat la comandantul care a trimis patrula. Dacă în urma somației nu se primește nici un răspuns, comandantul ordonă echipei de asalt să treacă la acțiune. Aceasta se apropie de obiectiv fără zgomot, folosind terenul, pătrunde în interior și capturează sau nimicește inamicul.

În situația când inamicul opune rezistență, folosind arme de foc, comandantul patrului procedează conform prevederilor art.105-109. Sub sprijinul focului propriu și folosind terenul, echipa de asalt se apropie de obiectiv și trece la capturarea inamicului, în momentul când gradul de ripostă al acestuia nu mai poate pune în pericol viața militarilor.

Cînd inamicul a încetat rezistența și se predă, este somat să iasă din obiectiv fără arme, cu brațele ridicate, este percheziționat și i se pun cîtușele (legat). Comandantul patrului organizează escortarea inamicului și ia măsuri de cercetarea amănunțită a obiectivului și împrejurimilor. Obiectele care aparțin inamicului se ridică și se predau comandantului care a trimis patrula.

Art.147. Dacă pe timpul cercetării se produce parașutarea (debarcarea) inamicului, sau acesta este descoperit pe timpul regroupării, comandantul patrului raportează imediat comandantului grupării, sau nemijlocit și după caz, acționează pentru capturarea și nimicirea inamicului sau cere sprijin, menținînd contactul ^{acesta} cu ~~el~~.

Art.148. Patrula execută cercetarea, de regulă, pe timp de zi. Cînd prin ordin, sau datorită dezvoltării direcției de cercetat se impune executarea misiunii în mai multe zile, la căderea întinericului comandantul patrului organizează odihna militarilor și continuarea misiunii pe timp de noapte prin posturi de observare și pînde pe direcțiile cele mai probabile de apariție a inamicului.

Dacă s-a luat contactul cu inamicul sau au fost descoperiți indici despre prezența acestuia, care pot fi folosiți cu succes pentru trecerea la urmărirea, patrula de cercetare continuă îndeplinirea misiunii și pe timp de noapte. În acest caz, se va acorda o atenție deosebită ascultării, conservării urmelor descoperite.

La interceptarea inamicului, comandantul patrului este obligat să ia toate măsurile pentru a menține contactul cu acesta trecînd la capturarea sau nimicirea lui și acordînd o atenție deosebită conducerii acțiunilor și focului, pentru a evita rănirea reciprocă a militarilor.

6. Patrula de urmărire

Art.149. Patrula de urmărire ^{se compune din 2-4 militari înarmati pînă la un pluton și} este destinată să execute urmărirea inamicului izolat sau în grupuri mici. Patrula de urmărire ^{se dotază} poate fi dotată cu mijloace de legătură, semnalizare, transport și ^{dar la nevoie întîrzi} cu cîini de serviciu. În raport de situație, ~~tăria patrului de urmărire poate fi pînă la un pluton, iar în compunerea~~ ^{patrului de urmărire} ~~el~~ pot fi incluși luptători din gărzile patriotice sau alți cetățeni, ~~din se-~~
~~nev~~

Urmărirea se execută cu reperițiune pe direcția

de retragere a inamicului (directă) după urmele sau indiciile lă-
sate de acesta în teren și pe direcții paralele, prin echipe care
se deplasează atât pe direcția de mișcare a ^{inamicului} ~~acestuia~~ cât și late-
ral, astfel ca ^{pentru} ~~la~~ descoperirea lui să se poată realiza o încercui-
re din mișcare.

Cînd urmărirea se execută cu cîinele de servi-
ciu, conducătorul acestuia se deplasează înaintea patrului la 25-
40 m cu cîinele în lîsă. Pentru siguranță și în vederea interven-
ției rapide la descoperirea inamicului, în dreapta și stînga conduc-
torului, la 8-10 m și puțin înapoi se va deplasa cîte un cercetaș
din cadrul patrului.

Pe timpul urmării, patrula capturează sau ni-
micește inamicul folosind manevra, pentru a-i intercepta căile de
retragere, încercuirea și atacul acestuia.

Legătura cu comandantul care a trimis patrula
se menține prin semnale, mijloacele de transmisiuni din dotare sau
cele existente pe direcția de deplasare. Pe timpul urmării, co-
mandantul patrului trebuie să înștiințeze și să coopereze cu sub-
unitățile de pe direcția de mișcare, să se informeze de la popula-
ția locală, la nevoie, să ceară sprijinul altor subunități, gărzi
patriotice și organelor locale, pentru a descoperi și captura pe
inamic.

În cazul pierderii urmei inamicului, patrula
ia măsuri de căutare a acestuia, executînd cercetarea circulară.
În situația în care nu se redescoperă urma, se continuă cercetarea
pe direcția probabilă de deplasare a inamicului.

7. Patrula de pază și legătură

Art.150. Patrula de pază și legătură ^{este formată din 2-4 militari înarmati} ~~este~~ destinată să
asigure paza unui obiectiv sau porțiuni de comunicație, legătura
între două sau mai multe subunități (posturi de securitate), pre-
cum și pentru transmiterea ordinelor și rapoartelor.

Art.151. Patrula de pază destinată pentru a participa
la paza și apărarea unui obiectiv se folosește în special pe timp
de noapte, ceață, ploaie, ninsoare și în alte situații. Ea își
îndeplinește misiunea conform consemnului particular, deplasîndu-
se pe itinerarul stabilit și execută serviciul prin observare
și ascultare, din mers, făcînd scurte opriri. Punctele de obser-
vare - ascultare și durata opririi în acestea, se stabilesc de
către comandantul subunității.

Patrula se deplasează prin interiorul perimetrului obiectivului sau în afara acestuia până la o distanță de 300 m ziua și 100 m noaptea, în raport de situație, teren și condiții de vizibilitate.

Pe timpul îndeplinirii misiunii, patrula adoptă următorul dispozitiv:

- când este formată din 2 militari, militarul însoțitor, se deplasează ca cercetaș la 5-10 m fața comandantului patrulei;

- când este formată din 3-4 militari, unul se deplasează ca cercetaș în fața patrulei, iar ceilalți în colană.

Art.152. Patrula de pază destinată pentru paza unei porțiuni de comunicație se deplasează de-a lungul acesteia, observând starea comunicației și terenul înconjurător.

In cazul descoperirii unei defecțiuni a liniei ferate, comandantul patrulei ia măsuri pentru prevenirea deraierei, anunțând cel mai apropiat canton. De asemenea, el este obligat să așeze militari în ambele sensuri, la cel puțin 150 m depărtare de locul defecțiunii, care să oprească trenul prin semnale sau focuri de armă.

Când pe șosea descoperă defecțiuni, patrula procedează în același mod, luând măsuri de marcarea porțiunii deteriorate.

Personalul de revizie și control a căii de comunicație care își execută serviciul în sectorul încredințat sub pază, va fi cunoscut de militarii patrulei, stabilindu-se cu acesta semnalele de recunoaștere care se vor schimba la 24 ore. Când situația impune se întocmesc tabele nominale cu acest personal.

Persoanele care se apropie de obiectivele și porțiunile de comunicație păzite, prin alte locuri decât cele stabilite pentru acces, sînt oprite, identificate și percheziționate, iar cele suspecte se trimit sub escortă la locul stabilit de comandant.

In cazul apropierii în ascuns a unor persoane izolate sau în grupuri, ori a inamicului, care încearcă să avarieze sau să distrugă calea de comunicație, patrula procedează conform prevederilor art.105-109.

Art. 153. Patrula de legătură destinată să mențină legătura între subunități sau posturi de securitate, se deplasează în scopul pe itinerarul ordonat, executând cercetarea și observarea terenului și acoperirilor; când prin ordin se prevede, patrula se poate transforma temporar în post de observare în anumite puncte favorabile din teren.

Când întâlnește pe itinerar persoane suspecte, comandantul patrulei trece la legitimarea sau reținerea lor și le conduce la comandantul care l-a trimis. La descoperirea inamicului trece la capturarea sau nimicirea acestuia.

Dacă pe timpul executării serviciului se aude zgomot de luptă la subunitățile (posturile) de securitate vecine patrula se deplasează imediat la acestea și le acordă sprijinul necesar conform ^{misiunilor} ~~celor~~ stabilite prin ^{ordine} ~~misiunea~~ sau la organizarea cooperării.

8. Patrula de ordine și control

Art. 154. Patrula de ordine și control este destinată pentru executarea următoarelor misiuni:

- menținerea ordinii pe comunicații, pe străzi, în piețe, stații de cale ferată, autogări, aerogări, în puncte obligate de treceri peste cursuri de apă sau în alte locuri obligate de trecere;

- controlul și asigurarea respectării regulilor privind accesul, circulația, staționarea persoanelor și autovehiculelor într-un anumit sector.

Patrula se deplasează pe itinerarul stabilit și execută misiunea prin observare, dând atenție comportării și atitudinii persoanelor întâlnite și prin cercetarea terenului, observarea clădirilor, intrărilor în acestea, geamurilor, balcoanelor, etc., ~~conform ordinului comandantului care a trimis-o~~. Deplasarea se execută pe jos, în coloană, comandantul deplasându-se la 2-3 pași înaintea celorlalți militari. Armamentul se poartă în poziția "la umăr", de regulă încărcat, asigurat și fără balonetă.

Când constată încălcarea regulilor stabilite, comandantul patrulei cere persoanelor respective să respecte ordinea; cei care nu se supun și continuă să încalce regulile, ori să provoace dezordine, se opresc (rețin), se legitimează și se conduc la punctul de adunare stabilit.

Cînd în cadrul patrulelor de ordine și control intră și subofițerii de miliție (patrulare mixte) atribuțiunile șefului patrului revin acestuia. Modul de acțiune al militarilor în diferite situații, se stabilește de către șeful patrului, în raport de misiunea primită.

Art.155. Pe timpul executării misiunilor de ^{cu organele de} patrulare ^{cu} miliție sau independent, militarii trebuie să aibă o ținută ireproșabilă și ^a comportare demnă, să respecte regulile de politețe militară și să dea salutul militar, iar în raporturile cu cetățenii să dovedească tact și discernămint. În serviciu de patrulare, militarilor în termen le este interzis:

- să se abată de la misiune, să discute cu alte persoane, să se oprească pentru a privi în vitrine, a citi afișele, a face cumpărături, a mânca, a consuma răcoritoare sau băuturi la bufete, restaurante sau chioșcuri;

- să fumeze sau să servească gustarea în locuri nepermise de șeful patrului, să ducă pachete sau orice alte obiecte în afara celor prevăzute pentru serviciu;

- să intre în localuri (restaurante, săli de spectacole, instituții) sau locuințe ale cetățenilor, dacă misiunea încredințată nu impune acest lucru.

Art.156. În toate situațiile pentru recunoașterea reciprocă a militarilor din patrulare cu cei din posturi, se stabilesc parole, semne și semnale de recunoaștere.

9. Cordonul de ordine (jalonieri)

Art.157. Cordonul de ordine se instalează transversal sau longitudinal pe o ~~antură de~~ ^{50 sece, străzi} comunicație, ^{și} piețe sau alte locuri unde se organizează adunări ale oamenilor muncii, într-un sector delimitat, cu misiunea de a interzice trecerea persoanelor (mijloacelor de transport) dintr-un sector în altul (dintr-o direcție în alta).

Art.158. Cordonul de ordine se compune, de regulă, din subunități constituite (grupă-pluton), în funcție de ^{situația} importanța ^{operativă} misiunii, amploarea acțiunii, lungimea sectorului și efectivele la dispoziție.

În raport de situație, cordonul de ordine poate fi: simplu sau dublu.

Art.159. La cordonul de ordine simplu, militarii se dispun cu fața către direcția de interzis, la intervale care să asigure îndeplinirea misiunii încredințate. În sectoarele importante, la intersecțiile și în locurile în care se prevăd aglomerări de persoane (mijloace de transport), intervalele dintre militari pot fi, de regulă, până la 1-2 pași.

Art.160. Cordonul de ordine dublu poate fi: de adâncime sau opus.

Cordonul dublu de adâncime este format din două cordoane simple, dispuse pe o distanță de 20-30 m unul față de celălalt, militarii fiind orientați cu fața spre coloane (către direcțiile de interzis). Majoritatea militarilor sînt dispuși în primul cordon. Misiunea celui de-al doilea cordon este de a opri persoanele care au trecut de primul cordon și a le dirija spre coloane, de a interzice accesul spre coloane sau de a întări la nevoie primul cordon.

Cordonul dublu opus este formată din două cordoane simple dispuse cu fața în direcții opuse, la o distanță care să asigure interzicerea trecerii în ambele sensuri.

Cînd situația impune, între cordoanele duble, se dispune o rezervă de militari, care va fi întrebuințată pentru întărirea cordonului asupra căruia se exercită presiune mai puternică.

Art.161. Militarii din cordoanele de ordine poartă armamentul în poziția "la piept" iar la ordin, îl trec în poziția "la mîină", cu sau fără baionetă.

În anumite locuri se pot instala cordoane de ordine formate din ofițeri sau subofițeri.

Atunci cînd situația impune, înapoi cordoanelor de ordine se pot dispune autocamioane sau alte mijloace de închidere, acestea constituind și aliniamentul de repliere, la ordin a cordonului.

Art.162. Militarii din componerea cordonului de ordine îndeplinesc următoarele misiuni:

- observă deplasarea persoanelor pe itinerarul stabilit și nu permit depășirea acestuia;
- observă clădirile, balcoanele, ferestrele, pomii și acoperișurile din apropiere și raportează ^{prin sistemul stabilit} imediat orice indiciu suspect comandantului;

- interzic ieșirea (intrarea) oricărei persoane și mijloc de transport dinspre (înspre) porțiunea de traseu blocată sau închisă;

- nu permit formarea grupurilor de persoane și staționarea acestora în apropierea dispozitivului sau în alte locuri interzise; în cazul formării unor asemenea grupuri raportează imediat comandanților nemijlociți;

- la ordin, execută și alte misiuni.

Militarul din compunerea cordonului de ordine trebuie să fie vigilent, să nu se lase sustras de la îndeplinirea misiunii, să prevină la timp orice dezordine și să raporteze orice mișcare (situație) ce i se pare suspectă. El trebuie să aibă o ținută corectă și o comportare demnă, să dovedească politețe în relațiile cu populația.

Art.163. Cordonul de jalonieri se instalează pe una din părțile comunicației (pieței) pe care se va deplasa (desfășura) coloana oficială (manifestația), într-un sector delimitat, cu misiunea de a jalona itinerarul de deplasare, a asigura ordinea deplasării și a interzice trecerea unor persoane (mijloace de transport) dintr-o parte a comunicației (pieței), ^{in alta} și supraveghea coloana, clădirile și acoperirile din apropiere.

Art.164. Militarii din compunerea cordonului de jalonieri se dispun pe trasee la interval de 10-50 m, iar în piețe la 2-10 m. Ei sînt obligați să raporteze comandantului despre orice indiciu care ar afecta ordinea activităților ce se desfășoară, acționînd conform consemnului primit.

Art.165. Cordoanele de jalonieri trebuie să dispună de rezerve pentru a asigura schimbarea militarilor din serviciu sau pentru a mări densitatea la nevoie.

Art.166. Organizarea, misiunile și modul de acțiune ale pichetului de blocare, escortei și santinelei, sînt prevăzute la Cap.VII - "Formele acțiunilor de luptă".

CAPITOLUL VII
FORMELE ACTIUNILOR DE LUPȚA

Principii generale

Art.167. Formele acțiunilor de luptă ale subunităților de securitate sînt: cercetarea; blocarea; încercuirea; urmărirea; ambuscada; paza și apărarea obiectivelor, transporturilor și raioanelor cu destinație specială; paza, securitatea comunicațiilor și corespondenței secrete; escortarea și paza condamnaților.

Formele acțiunilor de luptă prin care subunitățile de securitate execută misiunile se stabilesc de către comandant, în funcție de specificul misiunii primite, durata acesteia, situația operativă, caracteristicile terenului și timpului, forțele și mijloacele la dispoziție și cele cu care se cooperează.

Art.168. Pentru îndeplinirea misiunilor, subunitățile de securitate acționează în structura organizatorică prevăzută în statutele de organizare sau, în raport de situația concretă, constituie și alte elemente de dispozitiv, astfel:

- detașamente ^{x)};
- pichete;
- gărzii;
- grupări (puncte) de foc ^{xx)};
- posturi și patrule;
- echipe ^{xxx)}.

1. Cercetarea

Art.169. Cercetarea este forma de acțiune de bază a subunităților de securitate, care se adoptă pentru descoperirea, capturarea sau nimicirea inamicului semnalat într-un raion (sector) fără a se cunoaște precis locul acestuia, precum și pentru obținerea unor informații privind situația operativă, terenul și alte date necesare din raionul (sectorul) acțiunilor.

x) Detașamentul este întrunirea temporară a unui număr de subunități de valoare 2-4 plutoane, puse sub comandă pentru executarea în comun a unei misiuni.

xx) Gruparea de foc se compune dintr-un număr de mijloace de foc (puști cu lunetă, puști mitraliere, mitraliere, aruncătoare, aruncător de grenade antitanc etc.) sub o comandă, în vederea îndeplinirii unei misiuni de foc.

xxx) Echipa, este reunirea temporară a unui număr de 2-6 militari puși sub comandă pentru executarea în comun a unei misiuni.

Art.170. Cerințele de bază ale cercetării sînt: continuitatea, oportunitatea și autenticitatea datelor obținute.

Continuitatea cercetării se realizează prin organizarea și executarea ei în toate situațiile în care se pot afla subunitățile de securitate și în orice condiții de timp, teren și starea vremii. În acest scop este necesară unirea eforturilor tuturor forțelor și mijloacelor proprii și a celor cu care se cooperează.

Oportunitatea cercetării constă în precizarea și obținerea la timp a informațiilor și datelor asupra prezenței inamicului în raion în scopul trecerii rapide la căutarea, descoperirea, capturarea sau nimicirea lui.

Autenticitatea datelor cercetării se realizează prin menținerea permanentă a legăturii cu organele Ministerului de Interne și confruntarea informațiilor obținute de la aceste surse unitățile armatei și gărzile patriotice cu cele obținute de forțele și mijloacele proprii.

Art.171. Organizarea și executarea permanentă a cercetării în raionul de acțiune este o obligație a tuturor comandanților. În acest scop se impune:

- culegerea, studiarea și sintetizarea datelor privind schimbările survenite în acțiunile desfășurate de inamic;
- legătura și cooperarea neîntreruptă a subunităților cu forțele participante la acțiune;
- transmiterea oportună a informațiilor la subordonați și raportarea la eşaloanele superioare a datelor privind situația operativă din raionul acțiunii.

Art.172. În funcție de datele despre inamic și situația operativă, dezvoltarea raionului (sectorului) în care a fost semnalat inamicul, caracteristicile și compartimentarea terenului forțele și mijloacele la dispoziție și cele cu care se cooperează, cercetarea se poate executa prin următoarele procedee:

- pe direcții, cu sau fără blocarea raionului (sectorului);
- prin supravegherea unui raion cu posturi și patrule de securitate.

Art.173. Cercetarea unui raion (sector) pe direcții, se

- adoptă atunci când inamicul se ascunde (acționează) într-un raion limitat, iar forțele și mijloacele la dispoziție permit aplicarea acestui procedeu și se execută:

- pe direcții paralele - subunitățile ocupă un aliniament de plecare într-o parte (latură) a raionului (sectorului) și execută cercetarea într-un singur sens, pe direcții, avînd asigurată legătura de vedere și foc de-a lungul întregului dispozitiv. Se execută de regulă, cînd raionul (sectorul) a fost blocat total sau parțial;

- pe direcții de întîlnire - aliniamentele de plecare în cercetare se fixează în două părți (laturi) opuse, iar dispozitivele se deplasează spre mijlocul raionului (sectorului) realizînd în final încercuirea inamicului. Se execută, de regulă, cînd configurația terenului prezintă linii caracteristice de întîlnire care să asigure prevenirea accidentelor (linii de creastă, văi, cursuri de apă etc.), cînd raionul (sectorul) are o dezvoltare mare sau atunci cînd cercetarea trebuie terminată pînă la căderea întinericului; pe flancuri se poate organiza blocarea parțială;

- pe direcții convergente - subunitățile ocupă aliniamentele de plecare radial față de locul unde probabil se găsește inamicul, inițial fără legătură de vedere și foc între ele. Direcțiile de cercetare se aleg prin locurile cele mai favorabile ascunderii inamicului, astfel ca în final, dispozitivul de cercetare să ducă la încercuirea acestuia;

- pe direcții divergente - de regulă, în situația cînd este necesară cercetarea unui raion (sector) în care urmează să se organizeze activități importante, să se disloce obiective sau materiale de importanță deosebită. Subunitățile se dispun central, deplasarea executîndu-se radial spre marginile raionului (sectorului), astfel ca la ajungerea pe limită (perimetrul) acestuia, să se realizeze închiderea sa completă.

Art.174. Pentru executarea cercetării, se adoptă un dispozitiv care se compune din:

- detașamentul de cercetare, format din subunitățile care execută cercetarea terenului cu misiunea de a descoperi, captura sau nimici inamicul, a căuta și a ridica armamentul sau alte materiale ale acestuia;

- rezerva, destinată pentru întărirea detașamentului de cercetare sau pentru îndeplinirea unor misiuni neprevăzute;

- punctul de comandă al comandantului care conduce acțiunea.

Art.175. In funcție de particularitățile terenului, subunitățile primesc fișii de cercetare, direcții sau obiective, acționând în dispozitiv de luptă în trăgători pentru cercetare în teren acoperit sau, dispozitiv premergător de luptă în teren mai puțin acoperit.

Dispozitivul premergător de luptă se constituie pe baza dispunerii grupelor în colcană, cu un număr variabil de cercetași în față și cîinii de serviciu, și poate fi:

- în linie de grupe;
- în triunghi cu vîrfurile înainte (înapoi);
- eșalonat spre dreapta (stînga).

Art.176. Lărgimea fișiiilor de cercetare se încredințează subunităților se stabilește de comandantul care organizează acțiunea, în funcție de misiune, situația operativă, caracteristicile terenului și obiectivelor ce trebuie cercetate, posibilitățile subunităților, concepția ulterioară a ^{desfășurării} acțiunilor și poate fi:

a) cînd cercetarea se execută în dispozitiv premergător de luptă:

Eșalonul	Teren șes (m)	Teren deluros (m)	Teren muntos împădurit (m)
Grupa	300- 500	200 - 300	100 - 150
Plutonul	1000- 1500	500 - 1000	300 - 400
Compania	2500- 3500	1500 - 2500	1000 - 1200

b) cînd cercetarea se execută în dispozitiv de luptă în trăgători:

Eșalonul	Teren șes (m)	Teren deluros (m)	Teren muntos împădurit (m)
Grupa	200- 300	100 - 200	50 - 150
Plutonul	500- 1000	300 - 600	150 - 300
Compania	1500- 2000	1000 - 1500	500 - 1000

Art.177. Adâncimea misiunilor subunităților se stabilește ținând seama de ritmul în care se execută cercetarea și este determinată în principal de: specificul misiunii, natura și caracterul acțiunilor inamicului, dispozitivul subunităților, caracteristicile terenului și condițiile atmosferice.

Ritmul mediu de cercetare poate fi:

Dispozitivul subunității	Teren șes (km/h)	Teren deluros (km/h)	Teren muntos împădurit (km/h)
Premergător de luptă	2,5 - 3	1,5 - 2	1 - 1,2
De luptă în trăgători	1,5 - 2	1 - 1,2	0,3 - 0,5

Art.178. La darea misiunilor de luptă comandantul trebuie să indice:

- subunității (detașamentului de cercetare): itinerarele de deplasare, punctul de primă destinație ^{x)}, punctul de debarcare ^{xx)}, aliniamentele de desfășurare, aliniamentul de plecare la cercetare și ora la care se ocupă, dispozitivul și direcțiile de cercetare, în mod deosebit, raioanele (sectoarele-obiectivele) ce trebuie cercetate, ritmul de cercetare, aliniamentele de coordonare, ora stingerii și timpul de oprire pe acestea, raionul de regrupare după terminarea cercetării, modul de acțiune la apariția inamicului, realizarea cooperării în special cu subunitățile din dispozitivul de blocare, conducerea și legătura pe timpul cercetării;

- rezervei: compunerea, locul de dispunere, modul de deplasare și de acțiune pe variante.

Art.179. Subunitățile se dispun inițial pe un aliniament de plecare, care reprezintă o linie caracteristică - ușor de identificat pe hartă și în teren, de pe care comandanții de grupe și plutoane execută scurte recunoașteri, precizează misiunile, stabilesc reperele, direcțiile de cercetare (azimutul) și cooperarea cu vecinii.

x) Prin punct de primă destinație se înțelege acel loc de pe itinerarul de deplasare pînă la care subunitățile execută marșul pe roți, întrunite și din care, deplasarea către raionul de acțiune se continuă pe mai multe itinerarii (direcții).

xx) Punctul de debarcare, reprezintă locul din care deplasarea subunităților spre raionul de acțiune se execută pe jos (pe schiuri).

Punctul de comandă se dispune și se deplasează în dispozitivul subunității: cel de pluton la 20-50 m spre înapoi, iar cel de companie la 50-100 m.

Art.180. Cercetarea începe la ora stabilită sau la ordinul comandantului, de regulă simultan și fără a pierde legătura de vedere și foc; subunitățile cercetează amănunțit terenul în fișii-le încredințate, urmărind descoperirea inamicului sau a indiciilor despre prezența acestuia.

Pe timpul cercetării locurilor care favorizează ascunderea inamicului, ^{pentru} găsierea adăposturilor sau a materialelor ascunse, se vor folosi sonde metalice sau detectoare. În raport de caracteristicile terenului și natura inamicului, subunitățile pot trece de la dispozitivul premergător de luptă la cel de luptă și invers, la ordinul comandantului.

^{către} Coordonarea mișcării subunităților se realizează de ^{de} comandanți pe timpul cercetării și prin opriri scurte pe aliniamentele de coordonare, stabilite pe detalii caracteristice din teren. La ajungerea pe aceste aliniamente, comandanții de subunități controlează și pun în ordine dispozitivele, indică direcția de cercetare în continuare și aliniamentul de coordonare următor; la ora stabilită sau la ordin reiau mișcarea.

Rezerva se deplasează înapoia detașamentului de cercetare, astfel încât să poată intra în acțiune în timp scurt. În unele situații se poate dispune în una^u-două puncte înapoia detașamentului de cercetare sau pe limitele raionului de acțiune, pe mijloace auto, în măsură de a interveni oportun pentru capturarea sau nimicirea inamicului descoperit sau interceptarea căilor de retragere a acestuia.

Art.181. Informațiile, urmele sau alte indicii despre prezența inamicului trebuie raportate eșalonului superior și exploatare imediat. Comandantul de subunitate are obligația să cerceteze personal locul unde au fost descoperite indiciile ^{despre inamic} să analizeze situația și să ia măsurile ce se impun.

Art.182. La descoperirea inamicului, subunitățile (detașamentul) de cercetare trec imediat la încercuirea acestuia. Manevra pentru încercuire se execută din mișcare, cu repeziciune și în ascuns, prin împingerea spre înainte a flancurilor dispozitivului pentru a închide căile de retragere ale acestuia.

După încercuire inamicul este somat să se predea, iar dacă opune rezistență se procedează conform prevederilor articolelor 107-109.

În situația când inamicul se retrage, se organizează urmărirea lui cu o parte din forțe, folosindu-se de regulă, subunitățile din contact nemijlocit și în unele situații rezerva. Executarea urmăririi nu trebuie să creeze ^{intervale} goluri sau să rupă dispozitivul de cercetare, în care scop acesta se completează cu subunități de rezervă ori se măresc fronturile subunităților rămase în dispozitiv.

Art. 183. Cercetarea prin supraveghere, ^{a unui raion} se execută atunci când inamicul a fost semnalat (acționează) într-un raion cu o mare dezvoltare și despre care se dețin informații incomplete, iar forțele la dispoziție, de regulă, nu permit adoptarea cercetării pe direcții.

Cercetarea prin supraveghere ^{se execută} cu posturi și patrulă de securitate constă în adoptarea unui sistem unitar și continuu de supraveghere, observare, ascultare și cercetare, ~~care se realizează prin acțiunile combinate ale posturilor și patrulilor~~, pe toată dezvoltarea raionului (sectorului) în care a fost semnalat inamicul.

Art. 184. Pentru executarea cercetării prin acest procedeu, compania de securitate primește, de regulă, un raion ~~cu o dezvoltare~~ de 90-120 km², iar plutonul un sector de 20-40 km², delimitate precis ca teritoriu și responsabilitate.

Subunitățile se dislocă cu forțele și mijloacele organice și cele primite ca întărire în raioanele (sectoarele) ^{de acțiune} stabilite, adoptând un dispozitiv care să permită cercetarea continuă a raionului (sectorului), supravegherea și observarea permanentă a principalelor obiective, comunicații și căi de acces, ^{precum și} posibilitatea intervenției rapide în cazul apariției inamicului și sprijinul reciproc între subunități.

Art. 185. Dispozitivul ^{subunităților} se compune din posturi (posturi de observare, pînde), patrulă de cercetare, rezerve și punctele de comandă ale comandanților de subunități.

Așigurarea continuității acțiunii se realizează prin rularea continuă, dinamică și variată în serviciu a posturilor și patrulilor pe baza unei planificări, în așa fel, încît în misiune să se găsească permanent 2/3 din efectiv, restul fiind în rezervă și la odihnă.

Art.186. In cadrul pregătirii acțiunii de cercetare prin supraveghere a unui raion, comandantul subunității este obligat:

- să stabilească misiunea posturilor și patrupelilor de securitate și a rezervei, precum și modul lor de acțiune în diferite situații;
- să organizeze trimiterea posturilor și patrupelilor de securitate astfel, încât să asigure continuitatea sistemului de observare și ascultare, iar cercetarea raionului (sectorului) să se execute la ore diferite și pe itinerare cât mai variate;
- să asigure rularea efectivelor în serviciu și odihnă;
- să organizeze intervenția rezervei în orice punct al raionului (sectorului), pentru a sprijini acțiunile posturilor și patrupelilor;
- să organizeze cooperarea între subunitățile proprii și cu alte forțe, legătura și conducerea subordonaților;
- să ia toate măsurile pentru asigurarea de luptă, materială și medicală.

Art.187. ^{La darea misiunii} ~~Dând misiuni la subunități~~, comandantul indică:

- sectoarele, fișile, direcțiile și obiectivele care vor fi cercetate și observate în mod deosebit;
- numărul, compunerea, locurile de instalare și itinerarele de deplasare a posturilor și patrupelilor de securitate;
- durata misiunii (ora plecării și înapoierii);
- organizarea legăturii, înștiințării și recunoașterii reciproce;
- modul de acțiune și cooperare în diferite situații;
- compunerea, locul de dispunere, misiunile și modul de acțiune pe variante al rezervei.

Art.188. Cooperarea se organizează între subunitățile care acționează în raioane (sectoare) diferite sau în cadrul aceluiași raion (sector), între acestea și rezerve, precum și cu celelalte forțe din zonă care participă la îndeplinirea misiunii.

Organizînd cooperarea, comandantul precizează:

- modul de acțiune al posturilor și patru-

lelor de securitate la luarea contactului cu inamicul și acordarea sprijinului reciproc;

- modul de acțiune al rezervei, în diferite variante;

- codul unic de semnale.

Art.189. Executarea cercetării prin supraveghere se realizează prin acțiunile energice și hotărâte ale posturilor și ~~patrușelor~~ ^{de securitate} care își îndeplinesc misiunile, potrivit ^{prevederilor, Cap. VI} ~~organizării~~, ~~posibilităților și modului de acțiune specific fiecăruia.~~

Inchiderea localităților, controlul persoanelor pe comunicații și la diferite obiective se realizează, de regulă, de către organele de miliție și subunitățile de gărzi patriotice.

Stațiile de radio portative se repartizează în special patrulilor de cercetare și pîndelor, iar pentru recepționarea semnalelor optice din raionul (sectorul) acțiunii, se destina observatori la punctele de comandă care se instalează pe locuri dominante, balize, copaci etc.

2. Blocarea

Art.190. Blocarea este o formă de acțiune a subunităților de securitate, care constă în închiderea totală sau parțială a unui raion (sector, localitate, direcție), printr-un sistem de posturi și patruli (pichete de blocare), puncte de foc ^{x)}, dispuse pe perimetrul acestuia cu legătură de vedere și foc între ele, în scopul de a interzice ieșirea inamicului din raionul blocat, de a-l captura sau nimici.

Art.191. Blocarea poate fi: totală sau parțială.

Blocarea totală se execută atunci când caracterul, gruparea și acțiunile inamicului o impune, când suprafața raionului (sectorului, localității) nu este prea mare și se dispune de timp și forțele necesare pentru a o realiza. Ea se realizează printr-un dispozitiv de închidere continuu pe întregul perimetru.

Blocarea parțială se execută ^{suprafața} când ~~dezvoltarea~~ raionului este mare, timpul la dispoziție este foarte scurt iar forțele sînt insuficiente. Ea se realizează prin dispunerea subunităților pe un aliniament de blocare discontinuu sau pe anumite

x) Punctul de foc este un element de dispozitiv, format din 1-2 militari înarmați, care execută o misiune de luptă.

direcții. Dezvoltarea de front a dispozitivului subunităților se stabilește de regulă ca și la blocarea totală.

Art.192. Dispozitivul de blocare trebuie să asigure: interzicerea ieșirii inamicului din raion (localitate), capturarea sau nimicirea acestuia în fața aliniamentului de blocare, manevra rapidă, în ascuns, de forțe și mijloace și posibilitatea trecerii la urmărirea în cazul când inamicul încearcă să se retragă.

Art.193. Compania (plutonul) de securitate organizează detașamente (pichete) de blocare, compuse din posturi și patrule, dispuse pe aliniamentul de blocare, rezerve și puncte de comandă.

Art.194. Pichetul de blocare se compune de regulă dintr-o subunitate constituită (grupă-pluton) și poate acționa independent sau în cadrul detașamentului de blocare, cu misiunea de a interzice, închide o direcție de deplasare a inamicului, ieșirea acestuia din raionul blocat, a-l captura sau nimici.

In acest scop, pichetul de blocare se dispune pe un aliniament caracteristic din teren, a cărui dezvoltare se stabilește în funcție de: importanța direcției de interzis, (închidere), efectiv, caracteristicile terenului și gradul de vizibilitate.

Art.195. Dispozitivul ^{a cărui dezvoltare este mai mare de o grupă} pichetului de blocare se realizează prin dispunerea de posturi și patrule de securitate pe aliniamentul stabilit (pinde și posturi de observare, patrule de cercetare și de legătură) puncte de foc și o echipă de rezervă, la distanțe care să permită continuitatea observării și legătura de vedere și ^{de} foc.

Art.196. Pe timp de noapte, comandantul pichetului de blocare este obligat să organizeze observarea și ascultarea ^{și} pregătirea ^{de} focului în condiții de vizibilitate redusă și ^{să organizeze} odihna militarilor prin rotație.

Art.197. Îndeplinirea cu succes a misiunii de către pichetul de blocare este determinată de: alegerea aliniamentului de blocare, realizarea în timp scurt și în ascuns a dispozitivului, calitatea observării (ascultării pe timp de noapte); organizarea serviciului în cadrul pichetului; realizarea legăturii cu pichetele (subunitățile) vecine și oportunitatea folosirii rezervei.

Art.198. Rezervele detașamentelor (pichetelor) de blocare, se dispun în unul-două puncte cu misiunea de a întări dispozitivul de blocare pe anumite aliniamente sau direcții, a urmări, captura sau nimici inamicul ce se retrage și a interveni în alte si-

tuații neprevăzute.

Art.199. Dezvoltarea de front a dispozitivului subunităților din detașamentul de blocare se stabilește în raport de tăria și caracterul acțiunilor inamicului, misiunea, forțele la dispoziție, caracteristicile terenului și acoperirilor și poate fi:

Eșalonul	Teren șes (m)	Teren deluros (m)	Teren muntos împădurit (m)
Grupa	1000 - 1500	500 - 1000	300 - 500
Plutonul	2500 - 3500	1500 - 2500	800 - 1500
Compania	7000 - 10000	4000 - 6000	2000 - 3000

În situația în care acțiunile se duc împotriva unui inamic dispus grupat, dezvoltarea frontală a dispozitivului subunităților de pe direcțiile pe care inamicul poate să forțeze ieșirea, se micșorează.

Art.200. Deplasarea subunităților și ocuparea aliniamentelor de blocare trebuie realizată simultan și în ascuns, folosind terenul și respectând regulile de mascare.

Art.201. În vederea executării misiunii, comandantul indică:

- subunităților din detașamentul de blocare: mijloacele de întărire, itinerarele de deplasare, aliniamentele de desfășurare, aliniamentul (direcțiile) de blocare și ora la care se ocupă; dispozitivul; direcțiile de interzis; semnalele de cooperare și de recunoaștere; modul de acțiune la descoperirea inamicului; itinerarele de deplasare ale patrulilor și restricțiile asupra circulației în raionul acțiunilor; cooperarea cu subunitățile ce execută cercetarea;

- rezervei: compunerea, locul în dispozitiv și modul de acțiune pe variante.

Art.202. În apropierea aliniamentului (direcției) de blocare, comandanții de subunități, după o scurtă recunoaștere, precizează misiunea pentru fiecare element de dispozitiv.

Când timpul pentru realizarea blocării este scurt, comandantul de companie (pluton) ia hotărârea pe hartă, pe timpul deplasării, stabilind numărul, locul și tăria elementelor de dispozitiv și dă subordonaților ordinul de luptă. Realizarea dispozitivului se execută din mișcare, pe jos sau în autovehicule. După realizarea dispozitivului comandantul execută controlul, pre-

cizează în teren misiunile fiecărui post (patrulă), organizează legătura și cooperarea.

Art. 203. Pe aliniamentul (direcția) de blocare, posturile și patrulele se dispun în locuri care permit o bună mascare, observare și legătură cu vecinii, concomitent se amenajează locașe de tragere și se organizează sistemul de foc.

Patrulele se deplasează înapoia aliniamentului de blocare, executând opriri în locuri favorabile pentru observare, ascultare sau pîndă. Pentru legătura cu elementele de dispozitiv, patrula se apropie în ascuns de locul acestora, se oprește la o anumită distanță ^{astfel încît să nu} ~~pentru a nu~~ ^{te} le demaseze locul, iar comandantul patrulei și postului se deplasează unul spre celălalt pentru luarea legăturii: în acest timp, militarii din patrulă execută observarea terenului. După caz, patrula escortează la punctul de comandă al subunității (sau în alt loc indicat prin ordin) persoanele reținute.

Art. 204. Persoanele necunoscute care se apropie de dispozitivul blocării se rețin, procedîndu-se conform ordinelor comandantului care conduce acțiunea.

Inamicul care încearcă să iasă din raionul blocat, este lăsat să se apropie și capturat prin surprindere. Impotriva celor care opun rezistență sau încearcă să străpungă prin forță dispozitivul de blocare, se va proceda conform prevederilor art. 105-109.

Art. 205. În cazul cînd inamicul a reușit să iasă din raionul (sectorul) blocat, comandantul este obligat să organizeze imediat urmărirea ^{acesteia} ~~lui~~, luînd măsuri de a completa ^{intervalele} ~~eventualele~~ goluri create în dispozitiv.

La fel se va proceda și în situația cînd inamicul, nereușind să iasă din dispozitivul de blocare, se retrage în interiorul raionului blocat. Comandantul este obligat să raporteze imediat despre trimiterea patrulei de urmărire în interior, direcția ^{de acțiune} ~~și~~ compunerea acesteia, să informeze vecinii și subunitățile din cercetare. Patrula trimisă în adîncimea raionului blocat pentru urmărirea inamicului indică direcția de deplasare prin cartușe de semnalizare, conform codului unic de semnale.

3. Incercuirea

Art. 206. Incercuirea este o formă a acțiunilor de luptă a subunităților de securitate care se adoptă atunci când se dețin informații sigure asupra locului de ascundere a inamicului. Ea constă în realizarea unui dispozitiv circular, continuu și dens, de forțe și mijloace în jurul inamicului (obiectivului sau locului de ascundere); cu scopul de a-l determina să se predea, a-l captura sau nimici.

Valoarea și compunerea forțelor care execută încercuirea se stabilește în raport de tăria, dotarea și natura inamicului, de dezvoltarea raionului (obiectivului) ocupat de acesta, caracteristicile terenului, ^{de} forțele și mijloacele la dispoziție.

Art. 207. Dispozitivul de încercuire trebuie să asigure interzicerea ieșirii inamicului din raionul (obiectivul) încercuit și crearea celor mai avantajoase condiții pentru capturarea sau nimicirea acestuia și se compune din:

- detașamentul (grupa, echipa) de încercuire, constituit din subunitățile (militarii) destinate să realizeze închiderea completă a locului de ascundere a inamicului, cu misiunea de a interzice ieșirea acestuia din încercuire și a sprijini, la nevoie, detașamentul (grupa, echipa) de asalt. În situația unui inamic puternic, pe anumite direcții probabile de ieșire a inamicului se realizează o adâncime a dispozitivului de încercuire;

- detașamentul (grupa, echipa) de asalt, constituit din subunitățile (militarii) destinate să atace în forță inamicul, cu misiunea de a-l captura sau nimici; de regulă, detașamentul (grupa) de asalt acționează pe echipe de captură și nimicire;

- gruparea de foc, ^{ce} se dispune în unul-două locuri, cu misiunea de a executa, la nevoie, pregătirea de foc și a sprijini acțiunile detașamentului (grupeii, echipeii) de asalt;

- rezerva, ^{care} se dispune în unul-două locuri, la dispoziția comandantului acțiunii cu misiunea de a întări detașamentul (grupa, echipa) de încercuire (asalt), de a închide anumite direcții sau pentru urmărirea inamicului care a reușit să iasă din încercuire;

- punctul de comandă al comandantului care conduce acțiunea.

Art.208. ^{La darea ordinului} ~~Fiind ordinul~~ pentru încercuire, comandantul precizează:

- detașamentului (grupeii, echipei) de încercuire: mijloacele de întărire, misiunea, itinerarele de deplasare, aliniamentele de desfășurare și de încercuire, liniile de despărțire între subunități și modul de acțiune; locul și misiunile lunetiștilor;

- detașamentului (grupeii, echipei) de asalt: mijloacele de întărire, misiunea, itinerarele de deplasare, aliniamentul de desfășurare, aliniamentul și direcția de atac, modul de acțiune. Când detașamentul (grupa de asalt) acționează pe echipe de captură și nimicire, se precizează fiecareia: compunerea, comandantul, direcția de acțiune, obiectivul de atac și misiunea, precum și dotarea cu armament, grenadă și alte mijloace;

- rezervei: compunerea, itinerarul de deplasare, locul în dispozitiv și misiunea.

Art.209. Cooperarea se organizează în detaliu, pe misiuni și în timp, urmărindu-se în mod deosebit asigurarea acțiunilor detașamentului (grupeii, echipei) de asalt.

^{La organizarea} ~~Organizând~~ cooperării, comandantul este obligat:

- să organizeze coordonarea focului tuturor elementelor de dispozitiv în raport cu acțiunea detașamentului (grupeii, echipei) de asalt, stabilind direcțiile de tragere, semnalul și modul de executare a focului, măsurile pentru prevenirea accidentelor;

- să precizeze modul de acțiune în diferite variante;

- să stabilească semnalele de conducere, cooperare și recunoaștere.

Art.210. Cerința esențială a reușitei acțiunii de încercuire o constituie temeinica și minuțioasă pregătire a acesteia, însușirea de către fiecare militar participant a misiunii ce-i revine și a modului de acțiune. Când timpul la dispoziție permite, se va executa pregătirea tactică a acțiunii pe hărți, scheme, la lada cu nisip sau prin exerciții tactice pregătitoare.

La stabilirea aliniamentului de încercuire se

va avea în vedere:

- crearea condițiilor favorabile pentru executarea focului de către punctele de foc din detașamentul de încercuire;
- dispunerea detașamentului (grupeii, echipei) de asalt cît mai aproape de inamic pentru a permite atacul prin surprindere, de sus în jos și din acoperire spre teren descoperit;
- de a nu expune militarii focului inamic și a preveni accidentele în condițiile folosirii focului de către toate elementele dispozitivului.

Art.211. Comandantul conduce acțiunea prin radio, semne și semnale, avînd punctul de comandă dispus înapoia detașamentului (grupeii, echipei) de asalt, sau în alt loc de unde se poate observa în cele mai bune condițiuni desfășurarea acțiunii.

Art.212. Realizarea dispozitivului se execută simultan, fără zgomot, de regulă, pe timp de noapte sau în condiții de vizibilitate redusă, respectîndu-se cu strictețe regulile de mascare.

În unele situații, realizarea dispozitivului se va executa concomitent cu neutralizarea siguranței inamicului, de către militari (echipe) special destinați.

Art.213. După realizarea încercurii, inamicul este somat (prin voce sau mijloace tehnice) să se predea, folosind somația: "PREDATI-VA, SINTETI INCERCUITI". Dacă nu răspunde, se procedează conform prevederilor articolelor 105-107.

În cazul cînd la somație inamicul nu se opune, i se cere să iasă din obiectiv (locul de ascundere) cîte unul, fără arme și cu brațele ridicate, după care este escortat într-un loc apropiat și sigur, unde este percheziționat și pus sub pază. Comandantul detașamentului (grupeii, echipei) de asalt este obligat să organizeze imediat cercetarea locului unde a fost ascuns inamicul și a terenului înconjurător.

Art.214. În cazul cînd inamicul refuză să se predea și ripostează folosind armamentul, la ordinul (semnalul) comandantului acțiunii se deschide focul de către militarii din dispozitivul de încercuire și gruparea de foc. Sub sprijinul acestora detașamentul (grupa, echipa) de asalt, se apropie pe echipe, de adăposturile inamicului și fără a se expune focului acestuia, prin

acțiuni rapide și hotărâte, folosind armamentul, grenadele și alte mijloace, trece la capturarea sau nimicirea acestuia.

Art.215. Inamicul care încearcă să iasă din încercuire este capturat de elementele din detașamentul de încercuire sau rezervă, iar când acesta opune rezistență este nimicit.

4. Urmărirea

Art.216. Urmărirea este o formă a acțiunilor de luptă a subunităților de securitate care se adoptă în scopul capturării sau nimicirii inamicului care a părăsit locul (raionul) unde a fost semnalat, a trecut la acțiuni în raid sau care încearcă să rupă lupta și să se retragă.

Ea constă în deplasarea rapidă și organizată a subunităților pe direcția de retragere a inamicului, concomitent cu manevra unor forțe destinate să-i intercepteze căile de retragere și să-l obligă să primească lupta sau să se predea.

Urmărirea se poate organiza și executa de la început ca formă de acțiune de sine stătătoare sau poate rezulta din acțiunile desfășurate anterior.

Art.217. În raport de situație, caracteristicile terenului și forțele la dispoziție, urmărirea poate fi: directă, paralelă sau combinată.

Urmărirea directă se execută când subunitatea se află în contact nemijlocit cu inamicul care se retrage, ^{când} sau se deplasează pe urmele acestuia.

Urmărirea paralelă se execută prin deplasarea rapidă a unor subunități pe direcțiile laterale, paralele cu direcția de retragere a inamicului, concomitent cu urmărirea directă.

Urmărirea combinată se execută când forțele și mijloacele la dispoziție sînt suficient și există condiții bune pentru executarea urmării paralele, concomitent cu trimiterea unor subunități care să intercepteze direcțiile de retragere ale inamicului.

Art.218. Forțele și mijloacele pentru urmărire se stabilesc în raport de natura, tăria, gruparea și caracterul acțiunilor inamicului, direcțiile de retragere și posibilitățile de deplasare ale acestuia, concepția în care se organizează și se desfășoară acțiunea, forțele și mijloacele la dispoziție.

Art.219. Pentru executarea urmăririi se adoptă un dispozitiv care trebuie să asigure: menținerea contactului cu inamicul, executarea rapidă a manevrei și interzicerea direcțiilor lui de retragere. De regulă, acesta se constituie din:

- detașamentul (patrula) de urmărire, destinat să se deplaseze pe direcția (direcțiile) de retragere ale inamicului cu misiunea de a-l captura sau nimici;
- detașamentul (pichetul) de închidere, destinat să ocupe un aliniament favorabil din teren cu misiunea de a intercepta căile de retragere ale inamicului pentru a-l captura sau nimici în cooperare cu detașamentul (patrula) de urmărire;
- rezerva, destinată să sprijine acțiunile de urmărire, să închidă unele direcții de retragere ale inamicului, sau să execute alte misiuni neprevăzute;
- gruparea de foc, care se constituie numai când se prevede o rezistență puternică din partea inamicului;
- punctul de comandă al comandantului acțiunii.

Art.220. In urmărire succesul se obține prin:

- descoperirea la timp a retragerii inamicului și menținerea permanentă a contactului cu acesta;
- ^{impiedicarea} ~~interzicerea~~ dispersării inamicului, devansarea acestuia în acțiuni, încercuirea și nimicirea lui prin atacuri hotărâte;
- menținerea permanentă a cooperării între subunitățile din urmărire, cu alte subunități și organe din raionul (sectorul) acțiunii;
- inițiativa și hotărârea în acțiuni din partea tuturor militarilor.

Art.221. Pentru organizarea urmăririi comandantul este obligat:

- să stabilească misiunile și modul de acțiune al subunității (militarilor) care execută urmărirea;
- să organizeze cercetarea continuă și obținerea informațiilor asupra direcțiilor de retragere și intențiilor inamicului;
- să organizeze cooperarea cu celelalte forțe din raionul (sectorul) de acțiune și conducerea permanentă a subunităților (militarilor) care execută urmărirea.

Art.222. Dând misiunile, comandantul indică:

- detașamentului (patrului de urmărire): mijloacele de întărire, misiunea, direcția (direcțiile) de urmărire, locul probabil de încercuire a inamicului;
- detașamentului (pichetului) de închidere: mijloacele de întărire, misiunea, itinerarele și modul de deplasare, locul probabil de încercuire a inamicului, aliniamentele de închis și ora la care trebuie realizat dispozitivul;
- rezervei: compunerea, locul în dispozitiv, direcția de deplasare și misiunea;
- semnele și semnalele de conducere și cooperare.

Art.223. Urmărirea se execută în ritm rapid, prin acțiuni hotărâte și energice, care să surprindă pe inamic, prin lovituri frontale și de flanc, pentru a-l încercui și nimici. Când situația și terenul permit, subunitățile se deplasează pe autovehicule sau transportoare blindate.

La luarea contactului cu inamicul, subunitățile care execută urmărirea se apropie cu hotărâre de acesta, obligându-l să se oprească și să primească lupta.

5. Ambuscada

Art.224. Ambuscada este o formă a acțiunilor de luptă, care constă în dispunerea mascată a subunităților pe direcția cea mai favorabilă de deplasare (parașutare, aerodebarcare) a inamicului și vatacul prin surprindere pentru capturarea sau nimicirea acestuia.

Compania (plutonul) de securitate, poate acționa prin ambuscade succesive, de valoare pluton (grupă), sau întrunit cu întreaga subunitate la un punct important, sau obligat de trecere.

De regulă, luptătorii din gărzile patriotice care participă la acțiune, vor intra în compunerea echipelor de observare și siguranță.

Ambuscada se poate organiza:

- din timp, pe bază de informații precise asupra direcției de mișcare, locului sau raionului de parașutare (debarcare) a inamicului;
- pe timpul desfășurării acțiunilor tactice

de securitate, cînd situația și terenul asigură realizarea dispozitivului ambuscadei oportun și în ascuns; -

- ca urmare a unor acțiuni înșelătoare, executate în scopul atragerii inamicului în ambuscadă; - pe teritoriul național vremelnic ocupat de inamic.

Art.225. Locul de instalare a ambuscadei trebuie să asigure ocuparea dispozitivului în cel mai deplin secret și mascarea acestuia, precum și realizarea surprinderii asupra inamicului. La alegerea locului se va avea în vedere:

- să fie pe direcția de mișcare a inamicului sau în locul de parașutare (debarcare);

- să fie un loc obligat de trecere, într-un teren acoperit sau accidentat, pentru a permite atacul de la mică distanță și prin surprindere;

- să poată fi ușor închisă direcția pe care inamicul ar putea să se retragă;

- să excludă posibilitatea sprijinirii inamicului intrat în ambuscadă de către alte forțe;

- să permită intrarea simultană în acțiune a forțelor proprii.

Art.226. Tăria subunităților care execută ambuscada se stabilește în raport de misiune, valoarea inamicului, teren, scopul urmărit, forțele și mijloacele la dispoziție și poate fi de valoarea unei grupe, pînă la o companie de securitate întărită.

Art.227. Dispozitivul ambuscadei se compune, de regulă din:

- unu-două detașamente (grupe, echipe) de captură-nimicire, cu misiunea de a acționa asupra inamicului. În raport de scopul ambuscadei și configurația terenului, aceste elemente de dispozitiv se vor instala către piciorul pantei cînd au misiunea de a captura inamicul, materiale, tehnică de luptă, documente etc. și către mijlocul pantei, cînd acționează cu foc pentru nimicirea inamicului;

- una-două grupe (echipe) de siguranță, instalate la extremitățile dispozitivului ambuscadei, cu misiunea de a interzice ieșirea inamicului intrat în ambuscadă și intervenția siguranței acestuia în sprijinul forțelor principale; din echipele de siguranță se destină observatori;

- una-două grupări de foc cu misiunea de a neutraliza inamicul, a sprijini cu foc detașamentele (grupele, echipele) de captură-nimicire și siguranță;
- una-două grupe (echipe) de rezervă;
- punctul de comandă al ~~comandantului acțiunii~~.

In anumite situații, ambuscada poate fi întărită cu una-două echipe de pionieri care vor fi pregătite să execute distrugerii sau baraje pe direcția de deplasare a inamicului.

Art.228. In raport de situație (natura, tăria și direcția de unde se așteaptă inamicul), dispozitivul ambuscadei poate fi în semicerc (potcoavă) sau alungit, de-a lungul comunicației, cu deschizătura spre direcția de mișcare a inamicului.

Art.229. Pentru realizarea dispozitivului, comandantul execută recunoașterea locului ambuscadei, își definitivează hotărîrea și dă ordinul de luptă în care indică:

- tăria inamicului și direcția de unde se așteaptă;
- misiunea fiecărui detașament (grupă, echipă) și locul său în dispozitiv;
- modul de acțiune al detașamentelor (grupelor, echipelor) pentru îndeplinirea misiunii în diferite variante;
- organizarea observării circulare și mascării;
- modul de realizare a legăturii și conducerii.

Comandantul este obligat să organizeze sistemul de foc, să stabilească codul de semnale pentru înștiințare și acțiune, ^{pentru} deschiderea și încetarea focului, ~~indicarea~~ direcțiile de tragere; restricțiile în executarea focului și măsurile de siguranță pentru protecția reciprocă.

Art.230. Inamicul este lăsat să intre în dispozitivul ambuscadei, iar la comanda (semnalul) comandantului, detașamentele (grupele, echipele) de captură-nimicire acționează asupra forțelor principale ale acestuia. De regulă, siguranța inamicului este lăsată să treacă prin dispozitivul ambuscadei, luîndu-se măsuri de capturare sau nimicire acesteia de către echipa (echipele) de siguranță ale ambuscadei, concomitent cu acțiunea asupra forțelor principale.

Grupurile mici (inamicul izolat), vor fi capturate, de regulă, fără a se deschide focul de către grupa (echipa) de captură-nimicire, prin surprindere.

Urmărirea inamicului care a reușit să iasă din dispozitivul ambuscadei se execută de către grupele (echipele) de rezervă.

Art.231. Când prin dispozitivul ambuscadei trec alte persoane decât inamicul, comandantul subunității ia măsuri pentru identificarea lor, fără a demasca locul acesteia.

Noaptea sau în condițiuni de vizibilitate redusă, când nu există certitudini asupra identității persoanelor care au pătruns în dispozitivul ambuscadei, comandantul poate folosi ^{persoanele suspecte} somațiile regulamentare luând măsuri de identificare. În cazul când cei somați nu se supun și încearcă să fugă folosind întinericul sau răspund cu foc, comandantul ordonă iluminarea terenului și, în funcție de situație, deschiderea focului pentru nimicirea acestora.

Art.232. În raport de scopul ambuscadei, condițiile terenului și acoperirilor, pentru nimicirea inamicului pătruns în ambuscadă se vor folosi: focul armamentului, grenade, mijloace incendiare și explozivi, iar în unele situații se pot pregăti și declanșa avalanșe de zăpadă, pietre, căderi de stînci și copaci etc.

Art.233. Pentru capturarea sau nimicirea inamicului ce urmează a fi parașutat (debarcat), detașamentele (grupele, echipele) se dispun inițial în raioane de așteptare, fiind pregătite să ocupe dispozitivul în cel mai scurt timp, organizîndu-se supravegherea și observarea continuă a raionului și spațiului aerian.

În momentul când parașutarea (debarcarea) este iminentă, se ordonă ocuparea dispozitivului de către ambuscadă (de regulă circular). Inamicul se atacă prin surprindere, urmărindu-se capturarea sau nimicirea lui înainte ca acesta să-și organizeze lupta sau să se retragă.

Art.234. Când se duc acțiuni la obiective (locuințe, sălășe, magazii etc.) grupele (echipele) de captură-nimicire se dispun în interior, iar celelalte afară, în anumite puncte, pentru a realiza încercuirea obiectivului și a intercepta direcțiile favorabile de sustragere a inamicului. Dacă obiectivul este locuit, comandantul ambuscadei va interzice locatarilor părăsirea lui,

organizând supravegherea atentă a acestora și obligându-i să-și desfășoare activitatea obișnuită; el va sta, de regulă, în afara obiectivului de unde va conduce acțiunile ambuscadei.

În situația în care grupele (echipele) de captură-nimicire nu pot fi dispuse în interiorul obiectivului și nici în imediata apropiere a acestuia, comandantul realizează dispozitivul ambuscadei mai larg. La semnalul comandantului, grupele (echipele) de captură-nimicire se apropie fără zgomot și pătrund prin surprindere în obiectiv sub protecția grupelor (echipelor) de siguranță și acționează cu rezeziune asupra inamicului pentru a-l captura sau nimici.

6. Paza și apărarea obiectivelor

a) Principii generale

Art.235. Paza și apărarea obiectivelor se execută cu subunități de securitate constituite în gărzi, a căror tărie depinde de importanța, natura și mărimea obiectivului, cantitatea și calitatea mijloacelor tehnice de pază și alarmare de la obiective, de caracteristicile terenului înconjurător, de valoarea gărzii (gărzilor) patriotice existente la obiectiv și de starea de pace sau de război.

Art.236. Garda este o subunitate de securitate înarmată, de tărie variabilă, constituită prin ordin, căreia i se încredințează paza și apărarea unor obiective, raioane, comunicații, lucrări de artă și transporturi de importanță deosebită, materiale și tehnică de luptă etc.

Garda se subordonează comandantului de subunitate iar cele de la comandamentele marilor unități și unităților de securitate și ofițerului de serviciu. La penitenciare, garda se subordonează și comandantului penitenciarului pe linia executării serviciului de pază.

Art.237. Serviciul de pază este o misiune de luptă care cuprinde totalitatea activităților și acțiunilor ce se desfășoară pentru paza și apărarea unui obiectiv.

Pentru executarea serviciului de pază, efectivul gărzii se organizează pe 3-4 schimburi în 24 ore. Un schimb se compune din caporalii de schimb și militarii posturilor și patrulelor care se introduc în serviciul de pază în același timp.

Art.238. Se interzice numirea în gardă a militarilor care

nu au depus jurământul militar, care nu au însușite cunoștințe și deprinderi temeinice pentru executarea serviciului de pază, care nu cunosc regulile pentru prevenirea accidentelor în serviciu, precum și a acelor care sînt în curs de executare a unei pedepse disciplinare cu arest sau sînt în curs de cercetare, pentru abateri grave ori infracțiuni. De asemenea, se interzice numirea în gardă a militarilor bolnavi sau cu o stare psihică sau morală necorespunzătoare. Înainte de a fi introduși în serviciul de pază, militarii vor fi supuși unui control medical complex, iar pe timpul îndeplinirii misiunii, vor fi văzuți periodic de medicul unității.

Pentru abaterile săvîrșite în timpul executării serviciului de pază, se vor lua măsurile corespunzătoare numai după schimbarea din post a militarului respectiv. În acest caz, comandantul de companie (pluton-gardă) sau ofițerul de serviciu dispune schimbarea militarului din serviciul de pază și înlocuirea lui cu un alt militar.

Art.239. Paza obiectivelor se realizează, de regulă, prin următoarele sisteme de pază:

- pe perimetrul obiectivului;
- la puncte (înșalații, sectoare) vitale din interiorul obiectivului;
- prin combinarea celor două sisteme.

La penitenciare, depozitele de armament, muniții și materiale explozive, paza se realizează de regulă, pe perimetrul exterior al acestora.

Art.240. Pentru paza obiectivelor, subunitățile adoptă un dispozitiv, care constă în dispunerea în teren, într-un anumit mod, a posturilor de santinelă, posturilor de control, de observație și patrulilor care să asigure îndeplinirea misiunilor încredințate.

Art.241. Principalul element al dispozitivului de pază este postul de santinelă, care poate fi fix sau mobil (patrulare într-o porțiune de teren stabilită prin consemnul particular) permanent sau temporar, în funcție de modul în care se execută serviciul și continuitatea acestuia.

Prin post de santinelă se înțelege tot ce se încredințează unei santinelle pentru pază și apărare, precum și locul sau porțiunea de teren în care santinela își îndeplinește consemnul său.

Postul de santinele în care serviciul se execută neîntrerupt ziua și noaptea, se numește post permanent, iar cel în care serviciul se execută numai în anumite ore se numește post temporar.

b) Organizarea pazei obiectivelor

Art.242. Paza și apărarea obiectivelor se organizează pe baza recunoașterii, a hotărîrii comandantului unității și a documentelor elaborate de statul major în acest scop. Pentru asigurarea pazei penitenciarelor documentele respective se vor întocmi împreună cu conducerea penitenciarului.

Art.243. Instalarea pazei la obiectiv se face numai după asigurarea tuturor condițiilor stabilite prin documentele încheiate și după însușirea de către personalul gărzii a conținutului planului de pază și apărare.

Art.244. Pregătirea subunității în vederea instalării pazei militare se execută în cazarmă și la obiective, de către comandantul de companie (pluton) și constă în:

- cunoașterea planului de pază și apărare;
- recunoașterea obiectivului și împrejurimilor pînă la 3-5 km;
- precizarea în teren a dispunerii posturilor și patrulelor, itinerarelor de deplasare, a schimburilor, a consemnului general și particular și a modului de acțiune în diferite situații;
- organizarea efectivelor pentru pază, precizarea misiunilor schimburilor (posturilor) și instructajul acestora;
- antrenarea subunităților prin exerciții tactice pentru realizarea dispozitivului și ducerea acțiunilor de apărare în diferite situații;
- însușirea modului și procedeele de acțiune în cooperare cu organele de securitate, miliție și penitenciare, gărzile patriotice, paza proprie a obiectivului și cu formațiunile de pompieri în caz de atac, evadare, incendiu, calamități și în alte situații deosebite.

Art.245. În asigurarea pazei și apărării obiectivelor o

importanță deosebită are cooperarea permanentă și bine organizată.

Comandantul subunității (gărzii) trebuie să informeze permanent organele de securitate și miliție care răspund de obiectiv, precum și pe comandantul (șeful) obiectivului, despre constatările rezultate din executarea serviciului, orice încălcare a normelor stabilite, activitate suspectă sau defecțiune care ar duce la slăbirea capacității pazei și apărării obiectivului. În același timp, este obligat să se informeze de la organele competente asupra stării de spirit din obiectiv, activității elementelor suspecte, precum și asupra situației operative din zonă.

c) Planificarea și organizarea serviciului de pază

Art.246. Comandantul gărzii întocmește planul de pază zilnic, avînd la bază:

- planul de pază și apărare al obiectivului;
- informațiile primite de la eșaloanele superioare și cele obținute de la organele cu care cooperează;
- activitățile ce se desfășoară la obiectiv și în apropierea acestuia;
- programul pregătirii de luptă și politice.

Art.247. Planul de pază cuprinde:

- situația operativă din raionul obiectivului; activitățile ce se desfășoară în raion (obiectiv) în următoarele 24 ore; starea vremii și luminozitatea nopții;
- sistemul de pază;
- timpul și locul, cînd și unde se realizează densitatea maximă de forțe și mijloace;
- dispozitivul de pază al gărzii pentru următoarele 24 de ore (locul, felul și durata serviciului posturilor și patrulelor);
- timpul și modul de verificare a fișiei de control și a mijloacelor tehnice de pază și alarmare;
- modul de folosire a cîinilor de serviciu;
- locul posturilor de pază militarizată și proprie, modul de cooperare și legătură cu acestea;
- planificarea controlului;
- secretul.

Conținutul planului de pază se materializează în Registrul serviciului de pază, cu cel puțin 2 ore înainte de începerea zilei de pază.

Art.248. Comandantul gărzii, execută zilnic, timp de 15' înainte de ora începerii zilei de pază, organizarea efectivelor pentru pază. La această activitate participă obligatoriu ofițerii și subofițerii și militarii în termen sosiți temporar la gardă.

În cazul în care la gardă se găsesc comandanți direcți sau superiori, organizarea efectivelor pentru pază se execută de către comandantul gărzii în prezența și sub îndrumarea acestora.

Pe timp nefavorabil, organizarea efectivelor pentru pază și darea misiunilor posturilor și patrulelor, se execută într-o încăpere amenajată în acest scop, la macheta obiectivului sau a raionului de pază.

Art.249. Ziua de pază însumează totalitatea misiunilor și activităților desfășurate de gardă în paza obiectivului pe timp de 24 ore și începe vara la orele 14.00 și iarna la orele 13.00.

Art.250. La ora stabilită ajutorul comandantului gărzii sau caporalul de schimb numit, adună pe locul stabilit, în formație, militarii din schimburile care nu se găsesc în serviciu cu armamentul din dotare și în ținuta pentru misiune. La sosirea comandantului gărzii îi prezintă raportul.

Comandantul gărzii controlează ținuta și armamentul militarilor, execută raportul gărzii, analizează pe scurt modul cum s-a executat serviciul și programul în ziua expirată, apoi comunică datele din planul de pază pentru următoarele 24 de ore, precizând:

- situația din raionul subunității (numai dacă au intervenit elemente noi);
- repartizarea militarilor pe posturi și patrule;
- misiunea schimburilor și a caporalilor de schimb;
- modul de acțiune al elementelor de dispozitiv în diferite situații;
- misiunile vecinilor, modul de cooperare și semnalele;

- modul de folosire a câinilor de serviciu și a mijloacelor tehnice de pază și alarmare.

După aceasta, comandantul gărzii verifică militarii asupra îndeplinirii misiunii primite și ordonă caporalului de schimb să pregătească primul schimb în vederea intrării în serviciu.

Militarilor din schimbul aflat în serviciu, li se comunică aceste date de către comandantul gărzii după înapoierea acestora la corpul de gardă.

Misiunile și consemnul particular al fiecărui post și patrulă de securitate din cadrul schimbului, se dau de către caporalul de schimb, la macheta obiectivului, înainte de încărcarea armamentului și intrarea în serviciu.

Art.251. După organizarea efectivelor pentru pază, comandantul gărzii raportează comandantului de companie (pluton) problemele principale reieșite și programul personal pentru următoarele 24 de ore, în raport de programul de pregătire al gărzii, controalele planificate și alte activități mai importante ce urmează a se executa.

d) Drepturile și îndatoririle personalului subunităților care asigură paza obiectivelor.

Comandantul de companie (pluton)

Art.252. În organizarea și conducerea serviciului de pază, comandantul de companie (pluton) de securitate, în afara îndatoririlor prevăzute în Regulamentul serviciului interior, este obligat:

- să pregătească și să conducă subunitatea în executarea pazei obiectivelor încredințate;
- să asigure o justă folosire a forțelor și mijloacelor subunității și executarea întocmai de către subordonați a misiunilor, ordinelor și îndatoririlor de serviciu;
- să pregătească și să conducă acțiunile companiei (plutonului) pentru apărarea obiectivului (obiectivelor) încredințate împotriva atacului inamic, pentru urmărirea și capturarea deținuților evadați din locurile de deținere sau de pe punctele de lucru;
- să antreneze efectivele în ducerea acțiunilor de securitate și luptă, executând exerciții tactice și de alarmare cu subunitatea ori de câte ori este necesar;
- să cunoască și să studieze în permanență situația de la obiectivul (obiectivele) la care execută paza, im-

prejurimile acestuia, căile de acces, perimetrele și punctele vulnerabile pătrunderii în interior, precum și situația din raionul de dispunere a subunității;

- să studieze permanent posibilitățile de perfecționare a dispozitivelor și procedeeelor de pază și să prezinte propuneri în acest scop comandantului unității și șefului obiectivului la care execută paza;

- să urmărească introducerea mijloacelor tehnice de pază și alarmare la obiective și să organizeze întreținerea și folosirea judicioasă a acestora și a lucrărilor genistice;

- să raporteze imediat eșalonului superior orice schimbare de situație, evenimentele ce au avut loc, abaterile comise de subordonați și măsurile luate;

- să țină permanent legătura cu conducerea obiectivelor pentru îndeplinirea obligațiilor prevăzute în contract;

- să verifice existentul muniției gărzilor, cel puțin de două ori pe lună;

- să coopereze în îndeplinirea misiunilor cu celelalte forțe care participă la paza și apărarea obiectivului;

- să mențină în companie (pluton) un înalt nivel de disciplină militară și o ordine interioară regulamentară;

- să predea organelor de miliție (securitate) infractorii și persoanele suspecte reținute în zonele interzise ale obiectivelor;

- să controleze inopinat, ziua și noaptea, executarea serviciului de pază de către subordonați, precum și de către paza proprie a obiectivului și să ia măsuri pentru prevenirea și înlăturarea cauzelor care pot genera evenimente grave sau abateri disciplinare.

Art.253. Comandantul plutonului (ofițer, subofițer) care execută paza unui obiectiv, pe timpul serviciului (orelor de program) îndeplinește funcția și atribuțiile comandantului gărzii, conducând nemijlocit organizarea și executarea serviciului, pregătirea de luptă și politică a efectivelor.

La terminarea programului predă ajutorului comandantului gărzii paza și apărarea obiectivului, menționând despre aceasta în Registrul serviciului de pază.

Comandantul gărzii

Art.254. Comandantul gărzii se subordonează comandantului de companie (pluton) și răspunde de pază și apărarea obiectivului încredințat, de capacitatea de luptă a gărzii, de executarea corectă și cu vigilență a serviciului de către personalul gărzii, de menținerea ordinii și disciplinei militare, precum și de păstrarea în bună stare a armamentului, munițiilor, instalațiilor, inventarului, mijloacelor tehnice de pază și alarmare.

Art.255. Comandantul gărzii poate face uz de armă în condițiile și situațiile prevăzute la articolele 105-109.

Art.256. Comandantul gărzii este obligat:

- să cunoască caracterul, destinația și dispunerea obiectivului, a punctelor și sectoarelor principale, perimetrul și împrejurimile;

- să cunoască misiunea gărzii, consemnul general și particular al tuturor posturilor, precum și variantele de apărare a obiectivului și să conducă toate acțiunile gărzii pentru îndeplinirea misiunii;

- să asigure executarea întocmai de către întregul personal al gărzii, a prevederilor regulamentare referitoare la îndeplinirea misiunii încredințate și a programului pregătirii de luptă și politice;

- să distribuie caporalilor de schimb, sub semnătură, armamentul și muniția pentru întregul schimb înainte de a intra în serviciu și să semneze de primirea lor la înapoierea acestora la corpul de gardă;

- să organizeze zilnic efectivele pentru pază și să întocmească personal planul de pază;

- să conducă nemijlocit activitățile de încărcare - descărcare și întreținere a armamentului cu schimburi;

- să urmărească ca militarii care pleacă la posturi sau în patrule să lase la corpul de gardă țigările și mijloacele de aprindere a focului, precum și alte obiecte; să verifice temeinic militarii care au lipsit din gardă sau care au fost învoiți, înainte de a intra în serviciu;

- să ia măsuri de întărire a pazei obiectivului (în limita drepturilor ce le are), atunci când situația impune, raportând despre aceasta comandantului de companie(pluton))

52

- să cunoască forțele care participă la paza și apărarea obiectivului, modul de acțiune al gărzii în cooperare cu acestea în diferite situații;

- să cunoască și să asigure respectarea regulilor de acces în obiectiv (în sectoarele principale, depozite, magazii, hangare etc.); să nu permită controlul dispozitivului de pază, decât persoanelor care au acest drept;

- să asigure îngrijirea, antrenamentul, pregătirea și folosirea rațională a cîinilor de serviciu;

- să verifice personal, cel puțin de două ori în 24 ore (din care o dată noaptea), modul de executare a serviciului de către posturi, patrulare și caporalii de schimb, starea obiectivelor păzite și a împrejurimilor, a fișiei de control, funcționarea mijloacelor tehnice de pază și legătură, alarmare, de pază contra incendiilor și să ia măsuri de remediere a neregulilor constatate;

- să trimită cel puțin de două ori în 24 ore (din care o dată noaptea) și ori de câte ori este nevoie, pe ajutorul său, pentru a verifica modul de executare a serviciului de către posturi, patrulare și caporalii de schimb;

- să interogheze și să percheziționeze persoanele suspecte reținute de santinele în zona interzisă, să raporteze imediat situația eșalonului superior și să acționeze după indicațiile acestuia;

- să cerceteze imediat la fața locului cazurile în care militarii din posturi (patrulare-caporalul de schimb), au făcut uz de armă și să raporteze imediat despre aceasta eșalonului superior;

Art.257. Comandantului gărzii îi este interzis:

- să intre în corpul de gardă cu armamentul încărcat;

- să părăsească corpul de gardă, în afară de cazurile cînd controlează modul în care se execută serviciul, la producerea unui eveniment deosebit, a unei calamități în raionul

obiectivului, sau atunci cînd conduce activitățile de pregătire cu personalul subordonat;

- să folosească telefonul sau alte mijloace de transmisiuni pentru convorbiri particulare;

- să învoiască militarii din gardă fără aprobarea comandantului de companie;

- să desființeze posturile și patrulele stabilite prin planul de pază și apărare și să modifice ordinea schimburilor și a santinelor în Registrul serviciului de pază. Atunci cînd situația impune consemnează în planul de pază zilnic, toate schimbările efectuate și raportează despre aceasta comandantului de companie;

- să consume băuturi alcoolice;

- să întrețină legături cu deținuții, să primească sau să le transmită diferite obiecte sau să le înlesnească legătura cu alte persoane.

Art.258. La numirea sau scoaterea din funcție, precum și la plecarea în concediu, permisie, învoire, internare în spital (infirmerie), comandantul gărzii primește sau predă paza obiectivului, efectivele, armamentul, muniția și materialele gărzii pe baza inventarului și documentelor gărzii, în prezența comandantului de companie, predarea-primirea consemnîndu-se în Registrul serviciului de pază sub semnătură.

În cazul cînd comandantul gărzii se îmbolnăvește, raportează comandantului de companie și procedează conform ordinului acestuia.

Ajutorul comandantului gărzii

Art.259. Ajutorul comandantului gărzii se subordonează comandantului gărzii și este obligat:

- să fie în măsură ca la nevoie, să îndeplinească îndatoririle comandantului gărzii și să conducă acțiunile gărzii în diferite situații; în cazul cînd comandantul gărzii se îmbolnăvește (este rănit), să preia comanda gărzii raportînd despre aceasta comandantului de companie (pluton);

- să cunoască misiunea gărzii, planul de

pază și apărare, îndatoririle comandantului gărzii și ale personalului gărzii, consemnul general al santinelelor și consemnul particular al fiecărui post;

- să conducă schimburile la organizarea efectivelor pentru pază;

- să verifice, după dispozițiile comandantului gărzii, modul în care militarii din posturi, patrulele și caporalii de schimb își îndeplinesc serviciul și să controleze funcționarea și întreținerea mijloacelor tehnice de pază și alarmare, precum și starea lucrărilor genistice și folosirea cîinilor de serviciu

- să participe la programul de pregătire al gărzii, iar în lipsa comandantului gărzii, să conducă activitățile de pregătire de luptă cu militarii din gardă;

- să vegheze asupra odihnei și hrănirii la timp a personalului gărzii, întreținerii localului, mobilierului, materialelor și mijloacelor aflate în folosința gărzii;

- să asigure în permanență ordinea și curățenia în corpul de gardă și să vegheze asupra aprinderii focului în sobe și a iluminatului, conform ordinelor.

Prevederile art.257 sînt obligatorii și pentru ajutorul comandantului gărzii.

Caporalul de schimb

Art.260. Caporalul de schimb se subordonează comandantului gărzii (ajutorului acestuia) și execută numai dispozițiile lor. El răspunde de executarea corectă și cu vigilență a serviciului de către militarii din schimbul său, de schimbarea la timp a santinelor în posturi, de predarea și primirea corectă a posturilor de către acestea.

Art.261. Caporalul de schimb poate face uz de armă, singur sau cu personalul din subordine, în situațiile prevăzute la articolele 105-109.

Art.262. Caporalul de schimb este obligat:

- să cunoască numărul posturilor încredințate, schimbului său, dispunerea acestora, condițiile de pază și apărare, consemnul general și consemnele particulare ale fiecărui post de santinelă;

- să pregătească schimbul pentru a intra

în serviciu, să verifice dacă militarii cunosc consemnele și îndatoririle ce le revin și modul de acțiune în diferite situații prevăzute în planul de pază și apărare;

- să supravegheze ridicarea armamentului de la rastel de către militarii ce urmează să intre în serviciu și să primească muniția sub semnătură de la comandantul gărzii; să conducă personal încărcarea armamentului înainte de plecarea la posturi a schimbului și descărcarea acestuia la înapoiere; să urmărească respectarea regulilor de folosire a armamentului în serviciu;

- să prezinte schimbul pentru intrarea în serviciu, să execute la timp și regulamentar schimbarea santinelelor;

- să execute misiunile ce-i revin din planul de pază și apărare pe timpul executării serviciului, precum și în cazul unui atac asupra obiectivului sau alte situații deosebite;

- la chemarea santinelei, să se deplaseze la postul respectiv în cel mai scurt timp.

Art.263. La instalarea santinelelor în posturi sau la schimbarea lor, caporalul de schimb este obligat:

- să asigure ca santinelele să execute corect primirea și predarea postului;

- să controleze, în prezența santinelei și a militarului ce urmează să intre în post, existența și starea instalațiilor, aparatelor, amenajărilor genistice, dispozitivelor de închidere, sigiliilor și altor materiale existente la fiecare post;

- să se informeze de la caporalul de schimb și santinelele care se schimbă, asupra celor observate în timpul serviciului;

- să indice militarului intrat în post, potrivit consemnului particular, direcția (locurile) unde trebuie să fie deosebit de atent și locul posturilor vecine.

Art.264. După schimbarea santinelelor, caporalul de schimb în serviciu este obligat:

- să controleze modul cum santinelele execută serviciul, cunoașterea de către acestea a modului de acțiune în diferite situații;

54

- să verifice dacă santinelele sînt în măsură să folosească rapid și corect semnalele stabilite și mijloacele tehnice de pază și alarmare;

- să permită intrarea în depozite (magazii, hangare, în parcuri, pe piste etc.), la ordinul comandantului gărzii, numai persoanelor care au dreptul și posedă documente legale.

Caporalul de schimb execută serviciul odată cu santinelele din schimbul său, deplasîndu-se pe perimetrul obiectivului sau pe itinerarul stabilit prin planul de pază și apărare, participînd personal la paza obiectivului prin observare, ascultare și cercetare, executate pe timpul deplasării de la un post de santinelă la altul sau din anumite puncte de oprire.

Art.265. Pe timpul cît se află în serviciu, caporalului de schimb îi este interzis:

- să intre în corpul de gardă cu armamentul încărcat;

- să primească și să predea armamentul și muniția fără semnătură;

- să părăsească misiunea încredințată și itinerarul stabilit;

- să lase din mînă arma sau să o dea oricărei alte persoane;

- să stea de vorbă cu santinelele sau alte persoane, în afara nevoilor impuse strict de executarea îndatoririlor sale;

- să doarmă, să stea jos, să citească, să scrie, să cînte, să mănînce, să bea, să fumeze, să primească sau să transmită vreun obiect.

Cînd nu este în serviciu, caporalului de schimb îi este interzis să părăsească corpul de gardă fără aprobarea comandantului gărzii, în afară de cazurile cînd participă la activitățile de pregătire.

In cazul cînd comandantul gîrzii și ajutorul său se îmbolnăvesc (sînt răniți), caporalul de schimb stabilit execută temporar îndatoririle comandantului gîrzii raportînd despre aceasta comandantului de companie (pluton).

Santinela

Art.266. Santinela este un militar din gardă înarmat, care execută izolat o misiune de luptă cu un anumit consemn pentru paza și apărarea postului ce i s-a încredințat.

Art.267. Santinela este o persoană inviolabilă. Inviolabilitatea ei constă în:

- protecția legii asupra drepturilor și demnității sale;
- subordonarea ei unui număr strict limitat de persoane: comandantului gîrzii, ajutorului acestuia și caporalului de schimb;
- obligația tuturor persoanelor de a executa necondiționat toate somațiile santinelei, determinate de serviciul ce-l execută în post și consemnul primit;
- acordarea dreptului santinelei, prin lege, de a folosi armamentul, în condițiile prevăzute la articolele 105-109.

Art.268. Numai comandantul gîrzii, ajutorul comandantului gîrzii și caporalul de schimb, cărora le este subordonată santinela, au dreptul să o schimbe sau să o ridice din postul încredințat.

In cazul cînd comandantul gîrzii, ajutorul său și caporalul de schimb sînt în imposibilitate fizică de a-și executa îndatoririle, ridicarea sau schimbarea santinelei din post se face de către comandantul de companie (pluton) al santinelei.

Art.269. Militarul care intră în postul de santinelă este obligat ca în prezența caporalului de schimb și a santinelei pe

care o schimbă să examineze personal și să se convingă de integritatea și starea de funcționare a tot ce trebuie să ia în primire, conform tabelului posturilor: mijloacele tehnice de pază și alarmare, starea foișorului de observare sau umbrelei-ciupercă, a fișiei de control, împrejmuirilor, mijloacelor de iluminare, precum și existența și starea încuietorilor, lacătelor, sigiliilor (plumburilor), starea ferestrelor, grățiilor, ușilor depozitelor (magaziilor), cantitatea de tehnică de luptă, inventarul contra incendiilor și îmbrăcămintea de protecție de la post.

Santinela de la arestul unității, la intrarea în post este obligată să controleze numărul militarilor din arest.

Pe timpul cât se află în post, santinela este obligată să execute întocmai consemnul general și particular primit.

Art.270. Santinela execută paza postului încredințat prin următoarele procedee:

- observarea și ascultarea dintr-un punct fix (în foișor sau la sol) care să-i permită supravegherea în bune condițiuni a sectorului de pază încredințat; santinela poate să se deplaseze în raza postului său pe distanța prevăzută în tabelul posturilor;

- patrularea într-un sector de pază stabilit prin consemn, deplasându-se pe un itinerar de-a lungul perimetrului obiectivului sau în jurul acestuia.

Procedeele de pază se stabilesc prin planul de pază și apărare, în funcție de posibilitățile santinelei de a păzi și apăra în bune condițiuni postul încredințat.

Art.271. Sectorul de pază este determinat de distanța dintre santinele, posibilitățile de observare și legătură între acestea și eficacitatea focului armamentului din dotare, dar în adâncime, de limita interioară și exterioară a zonei interzise.

În toate situațiile, santinela execută serviciul în post supraveghind continuu obiectivul păzit, potrivit prevederilor consemnului general și particular.

Art.272. Consemnul general cuprinde toate îndatoririle pe care le are santinela, în orice post s-ar găsi, astfel:

- veghează permanent, păzește și apără postul încredințat, folosind după caz, orice procedeu de luptă;
- nu părăsește postul chiar dacă viața îi este în pericol, pînă cînd nu este schimbată de caporalul de schimb, iar în lipsa acestuia de comandantul gărzii sau ajutorul acestuia;
- nu lasă armamentul din mînă și nu-l dă nimănui, nici chiar persoanelor cărora le este subordonață;
- nu îndreaptă arma asupra nimănui, în afară de situațiile prevăzute la articolele 105-109;
- nu permite nimănui să se apropie de post la distanță mai mică decît cea fixată prin consemnul particular;
- nu are voie să intre în gheretă (sub umbrela-ciupercă) decît pe vreme rea, fără a întrerupe supraveghearea postului;
- nu se acoperă peste ochi și urechi cu căciula sau boneta, nu ține gulerul mantalei ridicat, nu vorbește cu nici o persoană decît cu cele trecute în consemnul particular, dînd răspunsuri scurte, fără a întrerupe supraveghearea postului;
- cheamă imediat caporalul de schimb prin semnalul stabilit ori de cîte ori constată o neregulă, cînd aude lătratul cîinilor de la posturile cu cîini, sau cînd în apropierea postului său ori la un post vecin se produc încălcări ale regulilor stabilite. Cînd cheamă la postul său pe caporalul de schimb prin voce, santinela strigă puternic: "Caporalul de schimb la postul nr....". Toate santinelele de la posturile dinspre corpul de gardă, repetă chemarea (semnalul);
- în cazuri extreme, cînd nu suferă amînare, cînd mijloacele de transmisiuni și semnalizare nu funcționează, santinela cheamă la post pe caporalul de schimb trăgînd un foc de armă în sus;

- dacă se îmbolnăvește sau este rănită, santinela cheamă prin orice mijloace caporalul de schimb, continuând să-și îndeplinească misiunea pînă la sosirea acestuia;

- în caz de atac asupra postului sau obiectivului păzit, santinela procedează conform prevederilor art.105-109.

În post santinelei îi este interzis să se așeze, să stea rezemată, să fumeze, să mănînce, să cînte, să joace, să citească, să scrie, să primească și să transmită obiecte sau să fie preocupată cu alte activități care să o sustragă de la executarea misiunii.

Santinela ține armamentul în poziția "pe umăr" sau "la umăr", fără boineta pusă, încărcat și asigurat, fără cartuș pe țevă, cu clapa geții portîncărcătoare în care se găsesc încărcăturile pline (lamele cu cartușe) închisă. Santinela de la unele obiective precizate prin ordin, sau care execută serviciul în interiorul clădirilor ține pistolul mitralieră în poziția "la piept", fără baioneta pusă. Cînd santinela participă la stingerea unui incendiu poate ține arma în poziția "la spate". La unele posturi de santinelă stabilite de comandantul unității, santinelele nu vor avea armamentul încărcat. Muniția acestor santinele se păstrează în geanta portîncărcătoare care va avea permanent capacul deschis. În situațiile stabilite prin consemn cînd santinela trebuie să intervină cu foc, concomitent cu executarea somațiilor, va încărca și armamentul procedînd apoi conform articolelor 105-109; Dacă izbucnește un incendiu în raza postului, cheamă caporalul de schimb și fără a întrerupe supravegherea, ia măsuri de stingere a incendiului, folosind mijloacele aflate la post (la obiectiv).

Art.273. Santinela dă onorul prin prezentarea armei executînd mișcările prevăzute în Regulamentul instrucției de front, în următoarele situații:

- Secretarului general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România;
- Drapelului de luptă;
- Prim-ministrului guvernului Republicii Socialiste România;
- ministrului de interne;

- ofițerilor în uniformă militară;
- unităților și subunităților în formație;
- cortegiilor funebre;
- la intonarea Imnului de Stat în cadrul unui ceremonial militar.

Santinela instalată în interiorul clădirilor, dă onorul prin luarea poziției "drepti".

Maiștrii militari, subofițerii și gradații sînt salutați de santinelă prin luarea poziției "drepti".

Santinela nu dă onorul pe timpul cînd se schimbă, iar în perioada de la căderea întinericului și pînă în zorii zilei, la trecerea persoanelor menționate mai sus în poziția "drepti".

Art.274. Consemnul particular cuprinde toate îndatoririle santinelei, specifice postului ce-l are în primire. El este diferit pentru fiecare post și se stabilește prin planul de pază și apărare.

Art.275. În consemnele particulare ale posturilor, pe lîngă alte îndatoriri ce revin santinelei, se prevăd și următoarele:

Santinela de la Drapelul de luptă al unității stă în poziția "drepti" ținînd pistolul mitralieră la piept, avînd voie să slăbească alternativ unul din genunchi; la luarea în primire a postului controlează starea husei vitrinei și a sigiliului; permite scoaterea drapelului numai la ordinul și în prezența comandantului gărzii. Dacă postul său este în primejdie (incendiu, inundație sau altă calamitate), santinela duce drapelul de luptă într-un loc ferit și cheamă pe comandantul gărzii sau caporalul de schimb.

Santinela de la un depozit de armament, muniție sau materiale ușor inflamabile, nu permite să se fumeze în apropierea depozitului, să se aprindă focul, să se execute foc cu armamentul, să se folosească lămpi sau felinare cu petrol (lumînări) în apropierea depozitului, la o distanță mai mică decît cea prevăzută în consemnul său particular sau intrarea în depozit decît a persoanelor prevăzute în consemn.

Santinela de la arest stă în afara camerelor acestuia și observă militarii din arest prin ferestruicile de su-

praveghere. Noaptea în arest arde lumina. Nu permite nimănui să iasă sau să intre în arest decît la ordin și:

- nu vorbește cu militarii din arest, nu le transmite și nu primește nimic de la ei. Nu le permite să primească obiecte din afara arestului, să arunce obiecte și bilete pe fereastră, să aibă convorbiri cu persoane străine;

- în caz de dezordine, cheamă imediat pe comandantul gărzii, ajutorul acestuia sau pe caporalul de schimb.

Santinela de la intrarea în corpul de gardă, nu permite accesul în corpul de gardă decît personalului gărzii, comandanților care au dreptul să controleze garda și persoanelor însoțite de comandantul gărzii, ajutorul acestuia sau caporalul de schimb.

- oprește alte persoane la distanța stabilită și cheamă comandantul gărzii, ajutorul acestuia sau caporalul de schimb;

- raportează imediat toate evenimentele importante observate în apropierea corpului de gardă, precum și semnalele auzite de la posturi.

Santinela de la intrarea în incinta unui obiectiv, unde există post de control al pazei proprii a obiectivului, este obligată să supravegheze ca toate persoanele să treacă pe la postul de control și să fie legitimate; în cazul cînd acestea doresc să meargă la corpul de gardă, cheamă caporalul de schimb (comandantul gărzii, ajutorul acestuia). Cînd constată că se încalcă regulile de acces stabilite, acționează conform consemnului particular.

Santinela al cărei post este la un pod sau tunel de cale ferată, nu permite nimănui să se apropie de obiectivul păzit fără aprobarea comandantului gărzii sau a ajutorului acestuia cu excepția personalului tehnic stabilit și recunoscut. În situația unor avalanșe, alunecări de teren, căderi de stînci sau bolovani, care ar pune în pericol circulația trenurilor, santinela alarmează garda. În cazuri extreme, care nu suferă nici o amîinare, santinela poate avertiza mecanicul de locomotivă despre pericol prin semnalul stabilit sau trăgînd un foc de armă în sus. Cînd prin fața postului trec ziua trenuri de persoane, santinela se întoarce cu fața spre linia ferată și ia poziția "drepti".

Santinela al cărui post este la o pistă de decolare, garaj sau hangar, ori la locul de staționare a avioanelor (tehnicii de luptă) nu are voie să circule pe pistă. Ea permite accesul în aceste obiective numai persoanelor în drept și în prezența caporalului de schimb (comandantului gărzii).

Orice santinelă, în raport de specificul postului, în cazuri de calamități naturale anunță imediat corpul de gardă.

Art.276. Militarii din posturile de santinelă, care execută paza și apărarea obiectivelor de importanță deosebită împotriva acțiunilor teroriste, au următoarele îndatoriri:

- supraveghează obiectivul, clădirile și curțile învecinate; semnalează apariția în raza postului a oricăror persoane suspecte și raportează imediat problemele deosebite;

- îndrumă persoanele să circule prin locurile permise;

- nu permite nici unei persoane escaladarea gardurilor, teraselor, ferestrelor etc.;

- interzic pătrunderea în obiectiv a persoanelor care nu au fost identificate de organele care au această îndatorire;

- permit apropierea de post numai persoanelor militare sau civile pe care le recunoaște;

- în cazul când sînt atacați prin surprindere, acționează pentru capturarea sau nimicirea inamicului;

- execută alte îndatoriri prevăzute în consemnul particular al postului respectiv sau care le sînt ordonate.

Art.277. Pentru recunoașterea reciprocă a personalului gărzii în serviciu (santinele, caporalii de schimb, comandantul gărzii și ajutorul acestuia), comandantul companiei stabilește secretul conform articolului 112 pe care îl înscrie în registrul serviciului de pază.

Art.278. Orice persoană sau formație militară (civilă) care se îndreaptă spre postul de santinelă și se apropie de zona

interzisă, este somată și oprită.

Art.279. Santinela execută somațiile în raport cu situația creată, din pozițiile pentru luptă culcat, în genunchi sau în picioare, de la sol sau din foisor. Când există pericolul de a fi atacată, somațiile le execută din locașul de tragere. În situația în care timpul nu-i permite să ocupe locașul de tragere, santinela se adăpostește pe locul unde se află, somează și continuă observarea și ascultarea.

Dacă este necesar să lupte corp la corp pentru a se apăra sau pentru a apăra obiectivul incredințat, santinela acționează cu curaj folosind loviturile cu pistolul mitralieră (baioneta).

Somațiile se execută cu voce puternică de la distanța stabilită prin consemn.

Art.280. Santinela având armamentul în poziția "pentru luptă în picioare", oprește prin somația "STAI" pe orice persoană (grup de persoane) care se apropie de post, sau de limita zonei interzise marcată prin indicatoare, în afară de comandantul gărzii, ajutorul comandantului gărzii, caporalul de schimb și persoanele însoțite de aceștia.

Dacă persoana (grupul de persoane) se oprește, santinela, tot cu voce puternică, dă indicațiile potrivit consemnului: "INAPOI" sau "OCOLITI SPRE DREAPTA (STINGA)", la nevoie, însoțește cuvintele cu gestul indicării direcției de urmat;

- în cazul când persoana (persoanele) nu se supune somației santinela somează din nou prin cuvintele "STAI CA TRAG". Dacă persoana oprită la post pare suspectă sau se prevede în consemnul particular adaugă: "LA STINGA IMPREJUR", "MIINILE SUS", ordonă celui în cauză să arunce orice obiecte are în mână și cheamă caporalul de schimb (comandantul gărzii). Dacă nu se supune nici la această somație, santinela procedează conform articolelor 105-109.

Santinela instalată în post lângă străzi, șosele sau treceri cu circulație frecventă, aplică prevederile prezentului articol, numai asupra persoanelor sau grupurilor de persoane care se îndreaptă spre santinelă și devin agresive.

Art.281. In condiții de vizibilitate redusă, când de la distanța specificată în consemnul particular nu pot fi recunoscuți cei ce se apropie de post, santinela îi oprește prin somația: "STAI". Dacă persoana (persoanele) s-a oprit la somație, santinela întreabă "CINE-I".

Dacă i se răspunde "comandantul gărzii" (ajutorul comandantului gărzii, caporalul de schimb), santinela spune: "Comandantul gărzii (ajutorul comandantului gărzii, caporalul de schimb) la mine, ceilalți pe loc". La nevoie, înainte de această chemare, santinela cere persoanei care urmează să se apropie să-și lumineze fața, astfel: "Luminați-vă fața". Când persoana se apropie la o distanță stabilită prin consemnul particular, santinela o oprește și îi cere parola, astfel: "Stai. Dați parola"; apoi santinela îi dă răspunsul, minuieste armamentul "la umăr" ("pe umăr") și raportează: "Tovarășe (gradul) ... la postul meu nu s-a întâmplat nimic deosebit (dacă s-a întâmplat ceva, raportează ce anume). Sînt santinela la postul nr... sold.".

Dacă santinela constată că cel care s-a dat drept comandantul gărzii (ajutorul comandantului gărzii, caporalul de schimb) îi este necunoscut sau persoanele care îl însoțesc nu se opresc, santinela avertizează prin somația: "Stai că trag" și cheamă comandantul gărzii sau caporalul de schimb. Dacă nu se supune nici acestei somații procedează conform articolelor 105-109.

Art.282. Santinela de la penitenciar somează: "STAI, INAPOI", orice condamnat care se apropie de limita interioară a zonei interzise; când acesta ajunge la linia acestei zone, santinela somează: "STAI CA TRAG" și îi ordonă: "LA STINGA IMPREJUR" și după caz i se ordonă poziția culcat sau mîinile sus, fiind ținut astfel pînă la sosirea caporalului de schimb (comandantului

gărzii) și a organelor de la penitenciar. În cazul când deținutul nu se oprește la somația: "Stai că trag" și a pătruns în zona interzisă, santinela procedează conform articolelor 105-109.

Art.283. Pe timpul nopții, când există rețea de iluminare electrică, santinela poate să nu someze pe caporalul de schimb, comandantul gărzii și ajutorul său dacă aceasta se prevede în consemnul particular, condițiile de iluminare permit să-i recunoască de la distanță, iar aceștia se apropie de post pe itinerarul cunoscut.

Art.284. La chemarea santinelei, caporalul de schimb (comandantul gărzii sau ajutorul acestuia, însoțiți de unu-doi militari din gardă) se deplasează imediat la postul respectiv și procedează la recunoașterea persoanei (persoanelor) oprite de către santinelă.

Art.285. Când la un post este oprită o persoană necunoscută sau care a avut manifestări agresive față de santinelă sau obiectivul păzit, caporalul de schimb (comandantul gărzii, ajutorul său), îi pune în vedere persoanei să meargă la corpul de gardă iar el, împreună cu militarii însoțitori, o escortează. După ce a ajuns cu persoana la locul stabilit, o legitimează, organizează supravegherea acesteia și raportează comandantului eșalonului superior, procedând potrivit ordinelor acestuia.

e) Incărcarea și descărcarea armamentului

Schimbarea santinelelor

Art.286. Pregătirea schimbului pentru intrarea în serviciu se execută de caporalul de schimb, sub conducerea comandantului gărzii (ajutorului comandantului gărzii) și cuprinde:

- anunțarea (deșteptarea) schimbului;
- executarea unor mișcări de înviorare timp de 3-5 minute;
- aranjarea ținutei, pregătirea materialelor necesare și controlul acestora;
- ridicarea armamentului;
- darea misiunilor posturilor și patrulelor din schimb.

Art.287. Caporalul de schimb execută în continuare următoarele:

- primește secretul și muniția pentru militarii din schimbul său și semnează de primirea armamentului și muniției;
- deplasează schimbul pe locul de încărcă-

re (descărcare) a armamentului;

- adună militarii în formație în linie pe un rînd, cu armele la umăr.

La sosirea comandantului gărzii (ajutorului acestuia), caporalul de schimb comandă: "Schimb drepti" și raportează: "Tovarășe (gradul) Schimbul este gata pentru încărcarea armamentului. Sînt caporalul de schimb al schimbului numărul frt.....". Cînd la un schimb sînt mai mulți caporalii de schimb, caporalul de schimb numărul unu ia comanda întregului schimb.

Art.288. După primirea raportului, comandantul gărzii comandă: "Pe loc - REPAUS", după care inspectează ținuta și materialele aflate asupra militarilor.

Art.289. Comandantul gărzii se deplasează în fața raste- lului de încărcat-descărcat armamentului și comandă: "Caporal de schimb, pe locul de încărcare a armamentului, MARS"; "arma pe rastel".

Cînd în cadrul schimbului sînt mai mulți capo- rali de schimb comandantul gărzii comandă: "Caporalii de schimb, în linie-ADUNAREA"; iar după adunare: "Armele pe rastel".

După așezarea armei (armelor) pe rastel, coman- dantul gărzii distribuie caporalilor de schimb cartușele pentru ser- viciu din muniția ridicată de către aceștia și urmărește încărcarea încărcătoarelor și introducerea lor în geanta portîncărcătoare.

Art.290. Comandantul gărzii revemind pe locul inițial (flancul drept) comandă: "Arma (armele) la CONTROL", la care capo- ralul (caporalii) de schimb ia poziția de drepti. În momentul cînd comandantul gărzii, deplasîndu-se prin spatele caporalului (capo- ralilor) de schimb ajunge în dreptul lui, acesta apucă arma de gîtul patului cu mîna stîngă și fără a o ridica de pe rastel, tra- ge ușor cu mîna dreaptă mînerul închizătorului spre înapoi, astfel încît comandantul gărzii să poată vedea camera cartușului.

După controlul armei, dă comanda: "ASIGURATI", la care caporalul (caporalii) de schimb duce în mînerul închiză- torului înainte, execută declanșarea de control și asigură arma.

La comanda "INCARCATI", caporalul (caporalii) de schimb ia din geantă un încărcător plin cu cartușe, îl intro- duce în locașul său, închide cheutoarea de la geanta portîncărcă- toare și raportează: "Armamentul este INCARCAT SI ASIGURAT".

Comandantul gărzii dă comanda: "La umăr-ARM", la care caporalul (caporalii) de schimb mînuiește pistolul mitralieră la umăr, execută un pas spre dreapta și rămîne în poziția pe loc repaus.

Toate mișcările executate la ordinul comandantului gărzii se execută în situația în care sînt mai mulți caporali de schimb, individual.

Art.291. După încărcarea armamentului comandantul gărzii comandă: "Caporal (caporali) de schimb, ~~DREPTI~~, la schimb-MARS"; iar după ajungerea acestuia în formație, dă comenzile: "Caporal (caporali) de schimb, la spate-ARM"; Executați CONTROLUL și INCARCAREA ARMAMENTULUI".

Art.292. Caporalul (caporalii) de schimb comandă și execută controlul și încărcarea armamentului, pe rînd, cu militarii subordonați din schimb, procedînd ca la art. ²⁸⁹-290, mai puțin mînuirea armamentului la spate, urmărind în mod deosebit ca armele să fie asigurate și să nu se introducă cartuș pe țeavă.

Comandantul gărzii supraveghează încărcarea armamentului din locul cel mai convenabil care îi permite observarea întregului schimb.

Încărcarea mitralierelor și amprarea grebadelor de mînă, se face numai înainte de întrebuintarea lor.

Art.293. După terminarea încărcării armamentului, caporalul de schimb (numărul unu cînd sînt mai mulți) dă comenzile: "Schimb-DREPTI", "La stînga împre-JUR" și raportează: "Tovarășe (gradul) schimbul ... (unu, doi, trei) este gata pentru a pleca în misiune".

Comandantul gărzii ~~situat în fața și centrul formației~~ se adresează militarilor din schimb ^{cu formula:} "Vă ordon să executați paza și apărarea ... (se indică denumirea obiectivului)", apoi comandă "Caporal (caporali) de schimb, deplasați schimbul la posturi".

(La stînga-GA Art.294. Caporalul de schimb comandă: "Schimb la dreapta" ^{TA} după mine-MARS" și conduce schimbul pe itinerarul stabilite spre posturi.

Schimbul se deplasează în formația în colcană cîte unul, cu armele la umăr; caporalul de schimb merge în capul

coloanei. Deplasarea schimbului la posturile de la drapelul unității, monumente și la alte posturi stabilite de comandantul unității se execută în pas de defilare.

La gărzile unde schimburile se deplasează în teren accidentat sau acoperit, pe sub diferite instalații sau rețele electrice, militarii se pot deplasa, la ordin, cu arma în cumpănire luându-se toate măsurile pentru prevenirea accidentelor de orice fel.

Art.295. Caporalul de schimb al schimbului aflat în serviciu, întâmpină schimbul nou înainte de a ajunge la primul post de santinelă și merge alături și în dreapta caporalului de schimb al schimbului nou.

Toate comenzile pentru schimbarea șantinelelor se dau de către caporalul de schimb al schimbului nou.

Când schimbul s-a apropiat de primul post la 10-15 pași, caporalul de schimb comandă: "Schimb-STAI" și numește un militar care să execute observarea pe timpul predării și primirii postului (de regulă, la penitenciare observarea se execută de posturile vecine celui care se schimbă, aceasta stabilindu-se prin consemn).

La apropierea schimbului, santinela ia poziția drepti cu fața spre direcția din care vine schimbul, având pistolul mitralieră "la umăr". Dacă se află în foisor, nu coboară decât în cazurile când s-a stabilit că nu se poate face predaea și primirea postului din foisor, din cauza spațiului restrâns sau a pericolului de accidente.

La comanda caporalului de schimb "Soldatul ... la post-MARS" militarul din gardă se apropie de santinelă și se oprește la un pas în fața acesteia cu pistolul mitralieră (pușca mitralieră) la umăr.

Caporalii de schimb se așează de ambele părți ale santinelelor, la 1-2 pași, cu fața unul spre celălalt.

Art.296. La comanda caporalului de schimb al schimbului în serviciu "Santinela, predă postul", santinela procedează la predarea verbală a postului, astfel: "Tovarășe ... (gradul), îți dau în primire postul numărul ... cu următorul consemn particular...". Predarea postului constă în indicarea corectă în teren, a misiunii stabilite prin consemn.

După aceasta, militarul care ia în primire postul repetă consemnul, astfel: "Tovarășe ..(gradul) iau în primire postul numărul ... cu următorul consemn particular ...".

În continuare, acesta, împreună cu santinela și caporalii de schimb, este obligat să examineze integritatea obiectivului păzit, să controleze existența, starea și funcționarea tuturor materialelor, împrejmuirilor, mijloacelor tehnice și alarmare, încuietorilor, plumburilor, sigiliilor etc.

Ambii caporalii de schimb urmăresc ca santinela să predea corect postul militarului care intră în serviciu și să-i comunice toate particularitățile acestuia.

Dacă pe timpul predării și primirii postului se constată vreo neregulă față de prevederile consemnului particular sau urme pe fișa de control, caporalul de schimb nou, întrerupe primirea postului și cheamă pe comandantul gărzii.

Cînd este necesar, militarul care intră în post se echipează cu îmbrăcămintea specială de la post, sub supravegherea caporalului de schimb.

Art.297. După terminarea predării și primirii postului, santinela și militarul care intră în serviciu, revin pe locul inițial, în formația în linie pe un rînd (santinela în flancul drept) iar caporalii de schimb în fața acestora, în linie, la 1-2 pași, fiecare în fața militarului din schimbul său.

Santinela raportează caporalului său de schimb: "Tovarășe (gradul) .. sînt soldatul ... am predat postul numărul ...". Militarul care intră în post raportează caporalului său de schimb "Tovarășe (gradul) ... sînt soldatul ... am luat în primire postul numărul ...".

Militarul din gardă devine santinelă din momentul în care raportează caporalului de schimb că a luat în primire postul.

La comanda caporalului de schimb în serviciu "Soldatul .. în formație MARS", militarul iese din post și se deplasează în flancul stîng al schimbului, cu armamentul la umăr. După aceasta, caporalul de schimb nou comunică santinelei secretul și verifică dacă la înțeles; trece în capul coloanei schimbului și comandă: "Schimb, după mine-MARS" și execută în continuare schimbarea celorlalte santinele.

Art.298. La schimbarea santinelelor de la posturile din interiorul clădirilor caporalul de schimb, după ce a ajuns cu schimbul la intrarea în clădire, comandă: "Soldatul ^(numele) ... după mine-MARS"; ajuns la postul interior execută schimbarea santinelei.

Pe timpul deplasării spre posturi sau de la posturi, schimburile dau onorul conform Regulamentului instrucției de front.

Art.299. După ce a fost schimbată și ultima santinelă, caporalul de schimb care predă serviciul adună schimbul în formația în linie pe un rând cu armele la umăr, pe locul de descărcare a armamentului. Caporalii de schimb se așează în flancul drept al schimbului, în fața comandantului gărzii (cel care iese din serviciu în flancul drept) și raportează pe rând cu formula: "Tovarășe (gradul) ... am predat (primit) paza obiectivului... (cînd sînt mai mulți caporalii de schimb, fiecare raportează sectorul de pază încredințat). Schimbarea santinelelor a fost executată. Posturile au fost predate (primate) în regulă (sau raportează neregulile constatate). Sînt caporalul de schimb al schimbului numărul „(gradul și numele)”

Art.300. După ce caporalul de schimb care a intrat în serviciu, semnează în registrul serviciului de pază pentru schimbarea santinelelor și luarea în primire a pazei obiectivului, fără a intra în corpul de gardă, comandantul gărzii ordonă: "In dispozițional de pază MARS".

Art.301. Comandantul gărzii se deplasează în fața rasteului de încărcat-descărcat armamentul și dă succesiv următoarele comenzi: "Caporal de schimb, pe locul de descărcare a armamentului MARS". Dacă sînt mai mulți dă comanda: "Caporalii de schimb în linie ADUNAREA"; "Armele pe rastel". După așezarea armelor pe rastel caporalul (caporalii) de schimb execută un pas înapoi.

Comandantul gărzii deplasîndu-se prin spatele caporalului (caporalilor) de schimb execută următoarele:

- comandă: "DESCARCAȚI" ^{la care} caporalul de schimb execută un pas înainte, apucă arma de gîtul patului cu mîna stîngă, iar cu mîna dreaptă scoate încărcătorul de la armă și-l introduce în geanta portîncărcătoare;

- la comanda: "Arma la CONTROL" ^{la care caporalul de schimb} apucă din nou arma cu mîna stîngă de gîtul patului, iar cu dreapta o desasigură și trage ușor mînerul închizătorului spre înapoi; astfel

62

încît comandantul gărzii să poată vedea camera cartuşului;
- la comanda "ASIGURATI" duce lin mînerul închizătorului înainte, execută declanşarea de control, asigură arma şi face un pas spre dreapta.

După descărcarea şi controlul armamentului, cu caporalul (caporalii) de schimb, comandantul gărzii deplasîndu-se în faţa acestuia dă următoarea comandă:

- "STRINGETI SI PREDATI MUNITIA"; Caporalul (caporalii) de schimb scoate încărcătoarele din geanta portîncărcătoare, le descarcă, strînge cartuşele şi sub supravegherea comandantului gărzii le depune în cutia pentru muniţie.

~~In continuare comandantul gărzii dă comenzile~~
- "Luaţi ARMELE" şi La spate-ARM", la care caporalul (caporalii) de schimb ia arma de pe rastel şi o trece în poziţia "la spate"; "Caporal (caporalii) de schimb, la schimb MARS", iar după ajungerea "Executaţi descărcarea şi controlul ARMAMENTULUI".

Art.3o2. Fiecare caporal de schimb sub supravegherea comandantului gărzii, comandă şi execută descărcarea şi controlul armamentului, pe rînd cu fiecare militar, strîngerea şi predarea muniţiei, procedînd ca la articolul 3o1, urmărind în mod deosebit ca fiecare militar să predea în întregime muniţia primită şi să nu pună mîna pe armamentul de pe rastel în timpul manipulării muniţiei.

Art.3o3. După ridicarea armelor de pe rastel de către toţi militarii şi ducerea acestora în poziţia "la umăr", caporalul de schimb comandă: "Schimb DREPTI, la stînga-împre-JUR" (cu frontul către comandantul gărzii); fiecare caporal de schimb (dacă sînt mai mulţi) raportează: "Tovarăşe. (gradul) ... muniţia a fost predată în întregime şi armamentul controlat".

La comanda comandantului gărzii schimbul se deplasează pe locul ordonat pentru curăţirea armamentului sub conducerea unui militar numit, iar caporalul (caporalii) de schimb se prezintă la comandantul gărzii pentru predarea muniţiei: aceasta o verifică şi semnează de primire. După predarea muniţiei caporalul de schimb revine în cadrul schimbului, îşi curăţă arma, execută controlul şi ordonă depunerea armamentului la rastel.

Art.3o4. La gărzile unde schimbarea santinelelor se execută cu ajutorul mijloacelor de transport, controlul şi asigurarea armamentului, încărcarea încărcătoarelor şi introducerea lor în

portîncărcătoare se va executa la corpul de gardă.

In aceste condiții și în raport de specificul fiecărui obiectiv, încărcarea armamentului se va executa sub conducerea și răspunderea caporalului de schimb, la punctul de debarcare, într-un loc iluminat, pe rastel, sau la fiecare post de santinelă, înainte de deplasarea militarului pentru luarea în primire a postului.

Descărcarea și controlul armamentului se va executa în aceleași locuri, înainte de imbarcare, controlul executîndu-se și la corpul de gardă, pe rastel, înainte de strîngerea muniției.

Art.3o5. Pe timpul încărcării și descărcării armamentului, schimbării santinelilor și predării muniției, este interzis ca militarii să părăsească formația, sau să dea arma altei persoane.

Art.3o6. Este interzis oricărui militar, indiferent de funcție, să intre cu armamentul încărcat în corpul de gardă, sau în alte încăperi, cu excepția militarului care execută serviciul de pază în interiorul clădirilor. De asemenea, se interzice deplasarea militarilor pe autovehicule cu armamentul încărcat.

Art.3o7. Comandantul gărzii este obligat să raporteze imediat comandantului de companie (pluton) și să consemneze în registrul serviciului de gardă, toate evenimentele produse pe timpul executării serviciului.

f) Scoaterea gărzii din corpul de gardă

Art.3o8. Comandantul gărzii este obligat să scoată garda din corpul de gardă, cu armamentul din dotare, în următoarele situații:

- cînd este atacat obiectivul, santinelele sau corpul de gardă;
- cînd se dă alarma unității (subunității)
- cînd se produc tulburări între condamnați (arestați) sau pentru a preveni evadarea lor;
- în caz de incendiu la obiectiv sau la corpul de gardă;
- în caz de calamități sau alte situații deosebite în raionul obiectivului;
- cînd se produce tulburarea ordinii în

apropierea corpului de gardă sau al obiectivului;

- cînd se execută apelul general pe unitate;
- la ordinul șefilor direcți;
- pentru a prezenta onorul persoanelor prevăzute în regulament;
- la organizarea efectivelor pentru paza și pentru executarea programului de instrucție.

Art.309. Pentru a scoate garda din corpul de gardă, comandantul gărzii dă comenzile: "Gardă, luați-ARMELE". În fața corpului de gardă (sau indică alt loc, după caz) - ADUNAREA". La această comandă tot personalul gărzii aflat în corpul de gardă, inclusiv schimbul care se odihnește, ia armamentul și se adună în cel mai scurt timp în ordinea numerică a posturilor pe locul indicat.

Art.310. Pentru conducerea acțiunilor gărzii, în situațiile care au impus scoaterea acesteia (cu excepția situațiilor în care garda a fost scoasă pentru executarea programului de pregătire și organizarea efectivelor pentru pază), comandantul gărzii acționează conform situațiilor și condițiilor stabilite prin planul de pază și apărare. În aceste situații el este obligat:

- să raporteze comandantului de companie (pluton) despre situația creată și să informeze conducerea obiectivului, organul de securitate și miliție, precum și celelalte forțe cu care cooperează;
- să conducă acțiunile gărzii în caz de atac asupra obiectivului păzit, asupra santinelelor sau a corpului de gardă și să coopereze cu forțele participante la apărarea obiectivului;
- să deschidă la nevoie, lăzile cu rezerva de muniție a gărzii, consemnînd despre aceasta în registrul serviciului de pază;
- să ia măsuri de întărirea pazei și să acționeze după ordinele comandantului de companie în situația în care este tulburată ordinea publică în apropierea obiectivului sau a corpului de gardă;
- să ia măsuri pentru salvarea oamenilor și evacuarea materialelor în situația cînd obiectivul este amenințat de inundații sau alte calamități naturale. Atunci cînd calamitatea amenință viața santinelelor, comandantul gărzii ordonă capora-

lilor de schimb să le deplaseze pe locuri mai sigure, de unde acestea să poată continua misiunea, iar după trecerea pericolului să le reinstaleze în posturi.

- cînd la obiectiv sau la corpul de gardă izbucnește un incendiu, să acționeze pentru stingerea lui, și să anunțe subunitatea de pompieri luînd măsuri pentru salvarea oamenilor și materialelor. Dacă incendiul izbucnește în apropierea obiectivului, anunță subunitatea de pompieri iar la nevoie, poate interveni cu o parte din personalul gărzii.

Art.311. Garda prezintă onorul: ministrului de interne, adjuncților acestuia, generalilor și amiralilor, comandanților direcți începînd cu comandantul de unitate în sus, ofițerilor care conduc comisiile de inspecții (control), egali sau mai mari în grad decît comandantul de unitate, ofițerului de serviciu pe unitate cînd se execută apelul gărzilor, altor persoane potrivit unor dispoziții speciale.

g) Activitatea zilnică și ordinea interioară în gardă

Art.312. Programul zilnic al gărzii este reglementat prin graficul-orar, în care, se stabilesc principalele activități pe timp de 24 de ore, pe schimburi și anume: serviciul de pază, pregătirea de luptă și politică, activitatea cultural-educativă, odihna, servitul hranei, timpul liber pentru nevoile personale ale militarilor și activitatea de gospodărie.

În graficul orar trebuie să se prevadă obligatoriu pentru fiecare militar: 8 ore serviciu de pază; 8 ore somn; 2 ore pregătire de luptă sau politică; o oră pregătire pentru intrare în serviciu și activități la ieșirea din serviciu; timp pentru organizarea efectivelor pentru pază, servitul meselor, nevoile personale ale militarilor, programul de dimineață și de seară.

Planificarea activităților trebuie să asigure condiții optime pentru executarea serviciului de pază.

Art.313. Ofițerii (subofițerii) comandanți de plutoane (gărzi) și comandanții de companii (plutonierii de companii) își desfășoară activitatea zilnică, de regulă, timp de 8 ore - conform programului stabilit de comandantul de batalion. Cînd la obiectivul (obiectivele) la care se asigură paza și apărarea, apar probleme deosebite, ofițerii și subofițerii rămîn în subunitate

pînă la clarificarea situațiilor respective.

Dacă execută serviciul duminica sau în zilele de sărbători legale, ofițerii și subofițerii au dreptul la repaus în altă zi din săptămîină.

Ofițerii și subofițerii comandanți de plutoane (gărzi) și comandanții de companie care nu locuiesc în orașe, pot beneficia de o permisie, lunar în orașul cel mai apropiat pe o durată egală cu numărul de zile-repaus la care au dreptul. În aceste situații la comanda subunităților respective se detașează alți ofițeri sau subofițeri de la eşaloanele superioare. Se interzice acordarea permisiilor la mai mulți comandanți de subunități în același interval de timp și din aceeași companie.

Art.314. La ora stabilită prin graficul-orar comandantul gărzii (ajutorul comandantului gărzii) scoală pe militarii care după planificare au avut timpul de somn asigurat.

După deșteptare, militarii execută în liniște echiparea sumară și aranjarea paturilor, înviorarea, spălatul, echiparea completă și curățenia sectoarelor.

După servitul mesei de dimineață, caporalii de schimb, adună schimburile pe locul stabilit și le prezintă pentru inspecție ajutorului comandantului gărzii.

Art.315. În vederea executării programului de instrucție, comandantul gărzii primește raportul, verifică prezența militariilor, ținuta, armamentul și pregătirea materială, după care se trece la executarea ședințelor de pregătire.

Art.316. Programul de pregătire cu militarii aflați în serviciu, se execută în timpul afectat prin graficul orar, sub comanda comandantului gărzii (ajutorului comandantului gărzii).

Art.317. Personalul gărzii se poate odihni astfel:
- comandantul gărzii alternînd cu ajutorul său, conform ordinului comandantului de companie;
- caporalii de schimb și personalul schimburilor în timpul stabilit prin graficul orar.

Art.318. Cu militarii care urmează să intre în program de somn se execută activitățile prevăzute de Regulamentul serviciului interior, articolul 174 sub comanda comandantului gărzii (ajutorului comandantului gărzii) în timpul prevăzut prin graficul-orar

Art.319. Plutonierul de companie este obligat să participe lunar, cel puțin de două ori, la programul de dimineață sau de seară la toate gărzile din subordinea companiei.

Art.320. Schimbarea santinelelor se face de regulă, la 3-4 ore.

Cînd temperatura aerului este sub -15°C (chiar și pe ger mai mic, cînd este vînt, viscol), sau peste $+30^{\circ}\text{C}$ la umbră, schimbarea santinelelor se face din oră în oră sau din două în două ore. În aceste cazuri ordinul pentru aplicarea graficului-orar respectiv, îl dă comandantul de companie (ofițerul de serviciu pe unitate, ofițerul sau subofițerul care asigură permanența la comanda companiei), iar comandantul gărzii menționează despre aceasta în registrul serviciului de pază ~~e-gărzii~~: "De la ora ... și pînă la ora ... s-aplicat graficul orar pentru timp nefavorabil".

În condițiile schimbărilor bruște de temperatură sau a condițiilor atmosferice, comandantul gărzii poate trece din proprie inițiativă la aplicarea graficului-orar corespunzător raportînd despre aceasta comandantului de companie (pluton).

Art.321. Militarilor din gardă le este interzis să consume băuturi alcoolice și să părăsească corpul de gardă fără aprobarea comandantului gărzii.

Art.322. Primirea vizitatorilor, precum și a persoanelor care au de sesizat unele probleme de serviciu sau personale, la gărzile de la obiectivele speciale, reședințele subunităților situate în incinta obiectivelor, precum și la subunitățile dislocate permanent în terenuri greu accesibile, se reglementează potrivit Regulamentului serviciului interior, de către comandanții de mari unități (unități) pentru fiecare caz în parte.

Art.323. În corpul de gardă trebuie să se păstreze ordine desăvîrșită, liniște și curățenie. Audițiile radio, cîntecele și întrebuintarea instrumentelor muzicale sînt permise numai în orele și încăperile stabilite în acest scop. Fumatul este permis numai în locurile special destinate și amenajate.

Art.324. Pistoalele mitralieră și puștile mitralieră se așează în dulapurile rastel, pe schimburi, descărcate, cu baionetele și încărcătoarele scoase, percutate și asigurate, avînd

cursoarele foi înălțătorului fixate la gradația "P" și cureaua lăsată liberă. Încărcătoarele, gențile portîncărcătoare, baionetele în teacă și bidonașul, se păstrează la rastele în compartimentele special destinate. Rastelele stau încuiate, iar cheia se păstrează la comandantul gărzii (ajutorului acestuia).

Pentru încărcarea și descărcarea armamentului se amenajează pe locul stabilit un rastel special, cu locașe individuale pentru fiecare armă, asigurînd poziția țevii acestora în sus, sub un unghi de $70-80^{\circ}$, avînd în vedere condițiile specifice ale fiecărei gărzi (teren descoperit, clădiri locuite în apropiere etc.)

Art.325. Ținuta gărzilor este cea de serviciu, curată și îngrijită; la unele posturi (la Drapelul de luptă, în clădiri etc.) militarii pot fi echipați cu ținuta de oraș. Pentru unele obiective de importanță deosebită, ținuta militarilor se stabilește prin ordin special.

Art.326. Ținuta comandantului gărzii (ofițer sau subofițer) este cea de serviciu, cu cizme și centură; masca contra gazelor și portharta le păstrează în camera sa.

Gradații, comandanți de gărzi (plutoane) vor fi echipați în ținuta de categoria I, cu caschetă și centură cu diagonală.

Art.327. În post, santinela este echipată regulamentar, cu ținuta de sezon stabilită și are asupra sa armamentul din dotare, muniția, geanta portîncărcătoare cu încărcătoarele necesare și alte materiale care se stabilesc prin ordinul comandantului unității.

Scurtele îmblănite (șubele) și pîslarii se îmbracă cînd temperatura aerului este mai joasă de -7°C , precum și pe vînt rece. Militarii care urmează să intre în serviciu îmbracă șuba și pîslarii, de regulă, la corpul de gardă, înainte de a încărca armamentul. Cînd plouă, militarii pleacă la posturi îmbrăcați cu foile de cort.

Cînd nu se îmbracă, scurtele îmblănite, șubele, mantalele și foile de cort aflate la post, se păstrează sub umbrele-ciupercă sau în foișor așezate pe umerase.

h) Controlul executării serviciului de pază

Art.328. Gărzile sînt controlate:

- de către comandanții direcți și ofițerul de serviciu pe unitate, fără împuternicire specială; La penitenciare și de către comandantul penitenciarului și locțiitorul pentru pază și regim;

- de către ministrul de interne, prim adjuncții, adjuncții și secretarii de stat, adjuncții acestuia, de către comandantul trupelor de securitate, comandanții de mari unități și locțiitorii acestora, comandanții de unități, precum și de către persoanele împuternicite de aceștia;

Persoanele împuternicite trebuie să posede legitimația militară și delegația de control cu indicativul scris, sau altă împuternicire specială. Indicativul se stabilește prin ordin de către Comandamentul trupelor de securitate.

Art.329. Durata activităților de control, desfășurate de ofițerii din comandamentele de mari unități și unități se va stabili în așa fel încît să asigure cunoașterea temeinică a situației din subunități (gărzi), sesizarea neajunsurilor, remedierea acestora și conducerea principalelor activități;

- comandanții de companii, vor desfășura nemijlocit activități de control și îndrumare într-o gardă timp de 3-4 zile pe săptămîină, consecutiv, în așa fel încît în timp de o lună să cuprindă toate gărzile companiei;

- comandanții de plutoane (gărzi) ofițeri și subofițeri, trebuie să execute săptămînal cel puțin 2-3 controale inopinate de noapte și 1-2 pe timp de zi, astfel ca să verifice și să instruiască pe locul de serviciu pe fiecare militar, cel puțin o dată pe săptămîină.

Art.330. Accesul în obiectiv și în corpul de gardă, precum și controlul gărzii, dispozitivului de pază și apărare, se

permite de comandantul gărzii, astfel:

- comandanților direcți, ofițerului de serviciu pe unitate (permanență) fără a-i legitima pe cei care îi cunoaște personal, precum și persoanelor însoțite de aceștia; la penitenciare în corpul de gardă au acces și comandantul penitenciarului (locuitorii acestuia);

- altor persoane, după ce stabilește scopul venirii lor și le identifică, verificându-le actele de identitate și delegația de control (împuternicirea specială).

Art.331. Când la corpul de gardă sosesc militari superiori în grad comandantului gărzii, acesta îi întâmpină înarmat (cu arma neîncărcată) raportînd: "Tovarășe (gradul)... sînt comandantul gărzii (gradul și numele) vă rog, scopul sosirii dumneavoastră". În cazul că persoana a venit în control, comandantul gărzii i se adresează "Vă rog legitimația și delegația de control". După ce s-a convins că cel sosit posedă documentele necesare, raportează cu formula: "Tovarășe (gradul) ... garda ... execută paza și apărarea obiectivului încredințat. În timpul serviciului nu s-a întîmplat nimic deosebit (dacă s-a întîmplat ceva, raportează ce anume). Sînt comandantul gărzii ... (gradul și numele)". Apoi îi permite accesul în corpul de gardă pentru executarea controlului. Comandantul gărzii raportează imediat comandantului subunității (ofițerului de serviciu pe unitate sau de permanență) despre sosirea persoanelor în control.

Art.332. Comandantul gărzii oprește toate persoanele care sosesc cu acte în neregulă, le invită să aștepte și raportează comandantului subunității (ofițerului de serviciu pe unitate, de permanență), acționînd după indicațiile acestuia.

Art.333. Persoanele care au dreptul să controleze gărzile execută controlul însoțite de comandantul gărzii (ajutorul acestuia) și un militar din gardă, înarmați. Posturile și patrulele se vor control la diferite ore, în mod deosebit pe timp de noapte și în condițiuni de vizibilitate redusă. Persoanele care execută controlul îndeplinesc concomitent și misiunea de pază prin observare.

Pe timpul controlului executării serviciului nu se fac observații santinelei; în raport de lipsurile constatate,

se dau indicațiile necesare comandantului gărzii (ajutorului acestuia).

Este interzis a se controla modul de executare a serviciului de către santinelă prin apropierea în ascuns, prin încărcări de a-i lua arma sau prin alte procedee care pot provoca accidente.

În timpul cît controlează modul de executare a serviciului de către santinelă, comandantul gărzii folosește militarul însoțitor, pentru a întări observarea.

Art.334. Caporalul de schimb cînd este controlat în serviciu, raportează: "Tovarășe (gradul) ... în timpul serviciului meu nu s-a întîmplat nimic deosebit (sau dacă s-a întîmplat ceva raportează ce anume) . Sînt caporal de schimb al schimbului numărul ... (gradul și numele)!"

Art.335. Persoanele care execută controlul sînt obligate să înscrie în registrul serviciului de pază, numele și prenumele, numărul delegației de control (împuternicirii speciale), durata controlului, observațiile și indicațiile date.

Art.336. Cînd primește ordine transmise de alte persoane în numele comandantului de unitate (subunitate), comandantul gărzii este obligat să verifice delegația de control a acestora și raportează comandantului de companie despre ordinul primit.

i) Paza întărită a obiectivelor

Art.337. Paza întărită a obiectivelor se adoptă la ordinul eșalonului superior, sau din inițiativa comandantului companiei (pluton, gardă) în următoarele situații:

- cînd se dețin date sau se descoperă indicii despre prezența inamicului în raion sau despre intențiile unor persoane de a executa acțiuni care ar periclita securitatea obiectivului;

- cînd se execută acțiuni tactice de securitate în raionul de dispunere al obiectivului;

- în alte situații.

Art. 338. Dreptul de a hotărî trecerea la paza întărită de către gărzile subordonate îl au: comandantul de gardă (pluton) pe timp de 24 ore iar comandantul de companie pe timp de 48 ore.

Fiecare comandant este obligat să odată cu hotărîrea de trecere la paza întărită, să raporteze imediat comandantului eşalonului superior.

Art. 339. Măsurile de pază întărită ce se iau în fiecare gardă se stabilesc prin planul de pază şi apărare iar în funcţie de situaţia concretă, prin ordinul comandantului de subunitate se pot stabili şi alte măsuri.

Data şi ora aplicării şi a ridicării măsurilor de pază întărită se înscrie în registrul serviciului de pază al gărzii.

Art. 340. Paza întărită a obiectivelor constă în:

- mărirea capacităţii de pază ^{x)};
- intensificarea cercetării, observării şi supravegherii obiectivului, terenului înconjurător şi procurarea de informaţii;
- completarea măsurilor de cooperare cu celelalte forţe;
- intensificarea muncii politice;
- trimiterea în subunităţi (gărzi) a unor ofiţeri sau subofiţeri de la eşaloanele superioare pentru acordarea de ajutor şi intensificarea controlului aplicării măsurilor de pază întărită;
- folosirea unor mijloace tehnice de pază şi alarmare suplimentare.

Art. 341. Mărirea capacităţii de pază se asigură prin:

- creşterea densităţii de forţe şi mijloace în paza obiectivului măbind durata în serviciu a militarilor pînă la 10-12 ore într-o zi;
- reducerea răspîndirilor;
- sprijinirea subunităţilor cu forţe şi mijloace de la eşaloanele superioare sau cu alte forţe.

x) Prin capacitate de pază se înţelege totalitatea posibilităţilor de pază ale forţelor şi mijloacelor la dispoziţie ~~la un moment sau într-un timp dat.~~ pe timp de 24 de ore

j) Apărarea obiectivelor

Art. 342. Trecerea la apărarea obiectivelor se execută în scopul de a respinge atacul inamicului, a-l captura sau nimici. Apărarea trebuie să fie activă și stabilă, capabilă să zădărnicească acțiunile oricărui inamic, să fie organizată pentru ducerea luptei la încercuire.

Art. 343. Apărarea obiectivelor se realizează prin:

- descoperirea și nimicirea inamicului pe căile de acces către obiectiv și în fața perimetrului acestuia;
- trecerea de la dispozitivul de pază la cel de apărare;

- organizarea sistemului de foc pe perimetru, în fața acestuia și în interiorul obiectivului, combinat pe anumite direcții cu sistemul de baraje;

- folosirea cu pricepere a terenului, amenajarea lui genistică și mascarea lucrărilor; amenajarea clădirilor din interiorul obiectivului pentru apărare;

- manevrarea forțelor și mijloacelor pentru închiderea direcțiilor amenințate și executarea de riposte ofensive;

- conducerea fermă și neîntreruptă a subunităților de luptă;

- organizarea și menținerea cooperării neîntrerupte cu organele de securitate și de miliție, cu subunitățile de securitate vecine ^{unitățile} și ale armatei, subunități de gărzi patriotice și alte forțe;

- restabilirea rapidă a dispozitivului de apărare, în situația când acesta a fost dezorganizat;

- asigurarea de luptă, materială și medicală.

Art. 344. Sistemul de observare organizat pentru apărarea obiectivelor, trebuie să asigure supravegherea continuă a terenului din jurul obiectivului, a căilor de acces și a spațiului aerian, precum și folosirea judicioasă a forțelor și mijloacelor destinate pentru observare.

Comandanții de subunități sînt obligați să organizeze observarea și să stabilească misiuni militarilor pe timpul executării serviciului.

Noaptea și în condiții de vizibilitate redusă, observarea se completează prin ascultare, în mod deosebit pe direcțiile vulnerabile, favorabile apropierii inamicului.

Art. 345. Amenajarea obiectivelor pentru apărare, trebuie să asigure respingerea atacului inamicului în fața perimetrului obiectivului, interzicerea infiltrării acestuia în interior, realizarea rapidă și în ascuns a manevrei de forțe și mijloace, pentru ducerea luptei de apărare.

În timp de pace, pregătirea obiectivelor pentru apărare se realizează prin amenajarea genistică a terenului, executarea și perfecționarea instalațiilor și mijloacelor tehnice de pază, ~~semnalizare~~ și alarmare; pe căile favorabile de apropiere în ascuns de obiective, se instalează diferite obstacole, care se supraveghează permanent.

Art. 346. În situații deosebite și în timp de război, în afara măsurilor de mai sus, se organizează pentru apărare clădirile de pe perimetrul obiectivului și unele construcții din interiorul acestuia, în scopul respingerii și nimicirii inamicului care încearcă să se infiltreze către punctele vitale; pe căile de acces favorabile apropierii inamicului se instalează câmpuri de mine și obstacole.

Art. 347. Organizarea sistemului de foc pentru apărarea obiectivelor trebuie să asigure:

- dispunerea ascunsă a mijloacelor de foc (inclusiv a celor antitanc) în fața perimetrului și pe linia acestuia, precum și în interiorul obiectivului;
- pregătirea focului pe căile de acces spre obiectiv și în interior;
- concentrarea rapidă a focului pe fiecare direcție sau sector amenințat;
- respingerea atacurilor inamicului și nimicirea acestuia pe căile de acces, în fața și în interiorul obiectivului și sprijinul subunităților cu foc pe timpul ripostelor ofensive;
- acoperirea cu foc a flancurilor și intervalelor, barajelor genistice și a obstacolelor naturale.

În jurul obiectivelor și clădirilor, la distanța eficace a armamentului și în raport de teren, se realizează o fișie de foc continuu; focul concentrat se execută pînă la distanța de

800-1000 m.

In scopul asigurării manevrei mijloacelor de foc, se amenajează poziții de tragere pe bază și de rezervă și se pregătește armamentul pentru trageri în condiții de vizibilitate redusă.

Art. 348. Pentru apărarea obiectivului, garda trece de la dispozitivul de pază la cel de apărare constituind:

- detașamentul (grupa, echipa) de închidere, format din militarii aflați în serviciu și cel din schimbul următor cu misiunea de a interzice pătrunderea inamicului în obiectiv și a-l nimici cu focul întregului armament. Militarii din schimbul următor pot ocupa pozițiile de tragere lângă elementele dispozitivului de pază, între acestea, sau în fața (interiorul) perimetrului obiectivului, în raport de condițiile, specifice și natura fiecărui obiectiv, conform prevederilor planului de pază și apărare;

- detașamentul (grupa, echipa) de atac, format din militarii schimbului trei, cu misiunea de a participa la apărarea obiectivului, precum și la capturarea sau nimicirea inamicului;

- rezerva, formată din ceilalți militari din gardă, sau stabiliți prin planul de pază și apărare, cu misiunea de a acționa la ordinul comandantului gărzii.

Art. 349. În anumite situații, organizând apărarea obiectivelor, comandantul gărzii poate trimite siguranța de luptă pe unele direcții probabile de acțiune ale inamicului, până la o distanță de 1,5 km, fără a slăbi dispozitivul de apărare.

Art. 350. La primirea informațiilor despre apropierea inamicului, comandantul gărzii raportează comandantului de companie (pluton), ordonă ocuparea dispozitivului de apărare, intensifică observarea și ia măsuri de siguranță nemijlocită.

Elementele de siguranță ocupă pozițiile pe direcțiile ordonate iar la apropierea inamicului acționează pentru capturarea sau nimicirea acestuia.

Când situația forțelor și mijloacelor la dispoziție permite, la ordinul comandantului de pluton (gardă), se trece la capturarea sau nimicirea inamicului semnalat în apropiere ori pe căile de acces către obiectiv.

Art. 351. În situația producerii unui atac asupra obiectivului militarii aflați în serviciu, împreună cu cei din schimbul următor, ocupă locașele de tragere și interzic prin foc in-

filtrarea inamicului în obiectiv. Comandantul gărzii analizând situația creată, ia hotărîrea pentru folosirea detașamentului (grupeii, echipei) de atac și a rezervei.

Art.352. În raport de situația creată la fiecare obiectiv, de modul și procedeele de acțiune ale inamicului, gărzile destinate să execute paza și apărarea obiectivelor, vor acționa astfel:

- în cazul că se descoperă din timp pregătirea unor acțiuni (infracțiuni) se raportează imediat eșalonului superior, se informează celelalte subunități (organe) cu care se cooperează și se trece la intensificarea măsurilor de pază și apărare;

- cînd se produc acte de diversivune sau distrugerii, comandantul gărzii, în cooperare cu personalul din paza militarizată și paza proprie a obiectivului, gărzile patriotice, formațiile civile de pompieri și A.L.A., intervin cu rapiditate pentru lichidarea urmărilor, salvarea persoanelor și evacuarea bunurilor, precum și pentru întărirea pazei;

- în cazul parașutării (debarcării) inamicului în apropierea obiectivului, se alarmează forțele din interior, se raportează imediat eșalonului superior și se trece la apărarea obiectivului. Dacă inamicul este de valoare mică, se acționează pentru capturarea sau nimicirea lui;

- cînd se produce un atac aerian inamic, subunitatea de securitate și formațiunile de gărzii patriotice, pompieri și A.L.A. iau măsuri de înlăturarea urmărilor atacului și de întărirea pazei obiectivului. Subunitățile de securitate participă la apărarea anti-aeriană cu armamentul din dotare destinat să execute foc asupra țintelor aeriene care zboară la joasă înălțime. Inamicul parașutat se nimicește pe timpul lansării și regrupării lui, cu focul întregului armament;

- în situația cînd în apropierea obiectivelor păzite sînt materiale sau manifeste lansate de inamic, comandantul gărzii este obligat să raporteze imediat situația și să ia măsuri pentru strîngerea acestora;

- dacă inamicul folosește armele de nimicire în masă, se iau măsuri de protecția personalului, salvarea oamenilor, evacuarea bunurilor și stingerea incendiilor; efectivele disponibile din gardă, participă în cooperare cu formațiile

A.L.A., de pompieri și gărzile patriotice la lichidarea urmărilor atacului inamic;

- la producerea unei evadări, comandantul gărzii împreună cu conducerea penitenciarului ia măsuri pentru trecerea imediată la urmărirea și capturarea evadaților, raportând în același timp eșalonului superior și informând subunitățile cu care cooperează;

- în cazul unui atac inamic cu forțe superioare, în urma cărui obiectiv păzit a fost încercuit, comandantul subunității de securitate raportează eșalonului superior și în cooperare cu toate forțele din obiectiv, organizează apărarea circulară, luând măsuri de interzicerea pătrunderii inamicului în interior pînă la sosirea forțelor de sprijin.

Art. 253. Comandantul gărzii este obligat să ^{folosească} ~~manevreze~~ cu iscusință forțele și mijloacele la dispoziție, să concentreze focul prin surprindere asupra inamicului care amenință cel mai mult securitatea obiectivului, să-l captureze sau să-l nimicească.

Inamicul pătruns în obiectiv, se nimicește prin foc la gura țevii, cu grenade și prin lupta corp la corp, iar cel care se retrage, va fi urmărit cu o parte din forțe, capturat sau nimicit, fără a se afecta dispozitivul de pază și apărare.

Art. 354. În toate situațiile, pe baza planului de cooperare întocmit, la apărarea obiectivului participă organele de securitate și de miliție, paza militarizată și proprie a obiectivelor, gărzile patriotice, formațiile civile de A.L.A., pompieri din obiectivele respective și alte forțe.

Subunitățile de securitate trebuie să apere cu dîrzenie efectivele și pozițiile ocupate, să fie în măsură să acționeze timp îndelungat, independent, în condițiile lipsei de legătură cu eșalonul superior și cu subunitățile vecine.

Art. 355. După capturarea sau nimicirea inamicului, comandantul gărzii ia măsuri pentru:

- acordarea ajutorului medical militarilor răniți;
- refacerea imediată a sistemului de foc și a dispozitivului de pază și apărare;
- completarea cu muniții;
- refacerea lucrărilor genistice.

Subunităților destinate să intervină în sprijinul gărzilor atacate, li se stabilesc prin planurile de cooperare: itinerarii de deplasare, punctele de debarcare, semnale de recunoaștere, locul și cu cine iau legătura și variantele de acțiune.

7. Paza și ^{apărarea} securitatea unor sectoare de comunicații

Art. 356. Paza și ^{apărarea} securitatea unor sectoare de comunicații, pe timpul când se execută transporturi speciale, se asigură în scopul zădărnicității acțiunilor inamicului îndreptate împotriva acestora, a capturării sau nimicirii lui și se realizează prin:

- gărzi, instalate la obiectivele și lucrările de artă importante de pe comunicația respectivă;
- pichete de blocare (închidere);
- posturi și patrulare de securitate.

Art. 357. În funcție de importanța comunicației și a transporturilor ce se execută, de datele cunoscute despre inamic, ^{de} caracteristicile terenului, ^{de} starea timpului și anotimpului, ^{de} forțele și mijloacele proprii, sectoarele ce se repartizează subunităților au în principiu, următoarea dezvoltare: grupa, 2-3 km; plutonul, 5-10 km; compania, 20-30 km. *întindere*

Art. 358. În funcție de situația la paza unor trasee de comunicație participă și organele de securitate și de miliție, gărzi patriotice, subunități ale armatei și alte forțe.

Art. 359. Dispunerea elementelor de dispozitiv trebuie să se facă în ascuns, cât mai variat și să asigure observarea circulară, legătura de vedere și ^{de} foc, în scopul descoperirii, capturării sau nimicirii inamicului pe timpul apropierii de comunicație.

La cepele podurilor și viaductelor, lângă pilonii de susținere, la intrarea în tunele și la gurile de aerisire, se instalează posturi de santinelă, după executarea cercetării de geniu.

La obiectivele importante de pe traseu și în porțiunile sensibile, se instalează posturi și patrulare de pază și legătură, de-a lungul comunicației sau letaral la distanța de pînă la 150 m, pentru a asigura continuitatea și supravegherea întregului traseu de comunicație. Pe timpul nopții, acestea se apropie cât mai mult de comunicație.

Art. 360. După însușirea misiunii, comandantul de companie (pluton), dă dispozițiuni preliminare, analizează situația și ia hotărîrea, de regulă pe hartă.

Analizînd situația, comandantul subunității concluzionează asupra:

- acțiunilor probabile ale inamicului;
- caracteristicilor căii de comunicație;
- sectoarelor și porțiunilor de teren sensibile;

- misiunilor de cooperare cu celelalte subunități, cu organele de securitate și de miliție și gărzile patriotice.

Recunoașterea se execută înaintea instalării pazei sau pe timpul realizării dispozitivului.

Art. 361. ^{La darea} ~~Din~~ ^{ilor} misiunilor subordonaților, comandantul precizează:

- numărul și tăria gărzilor, pichetelor, patrulilor, posturilor, rezervelor, locul de dispunere și modul de acțiune pe variante;

- obiectivele și porțiunile de pe traseu la care se instalează pază; direcțiile și obiectivele ce trebuie supravegheate în mod deosebit;

- durata misiunii și ora realizării dispozitivului;

- modul de cooperare și realizarea conducerii.

Punctele de comandă ale subunităților, vor fi instalate de regulă, la obiectivele de pe comunicație care au mijloace de transmisiuni (stații C.F.R., cantoane etc.), dublîndu-se legătura cu posibilitățile proprii.

Art. 362. Pe timpul executării misiunii, militarii observă cu atenție toate activitățile ce se desfășoară în împrejurimile locurilor de serviciu, cercetează acoperirile din imediata apropiere a comunicației, interzic apropierea persoanelor străine de comunicație, verifică starea acestuia, raportînd orice defecțiune constatată.

În cazul descoperirii inamicului, militarii acțiunează pentru capturarea sau nimicirea acestuia, conform misiunii primite.

8. Paza și apărarea transporturilor de importanță deosebită

Art.363. Paza și apărarea transporturilor de importanță deosebită se asigură de către subunitățile de securitate prin gărzii a căror tărie se stabilește în raport de importanța transportului, caracterul acțiunilor probabile ale inamicului, ^{de}natura, compunerea și durata transportului, ^{de}forțele și mijloacele la dispoziție. La nevoie și în situații deosebite, se pot instala posturi și patruli în locurile periculoase și la punctele obligate de trecere de pe traseu.

Transporturile de importanță deosebită se pot executa pe calea ferată, cu mijloace de transport auto sau cu nave fluviale.

Art.364. Primind misiunea, comandantul gărzii desfășoară următoarele activități:

- execută îndatoririle prevăzute la articolele 254-258;

- primește de la statul major al unității (comandantul de companie), "Planul de pază și apărare a transportului", care cuprinde: îndatoririle comandantului gărzii, specific misiunii primite; tabelul posturilor; schema dispunerii posturilor și organizarea apărării transportului;

- pe baza documentelor primite, execută pregătirea militarilor din gardă;

- când asigură paza transporturilor de materiale se prezintă la expeditor cu cel puțin trei ore înaintea începerii încărcării și primește de la acesta documentele de transport și indicațiile necesare în legătură cu specificul materialelor, condițiile de transport și de predare a acestora;

- ia în primire de la expeditor, vagoanele (calele, autovehiculele), examinează starea acestora și dacă sînt închise corect; verifică modul de ambalare și fixare a obiectelor instalate pe vagoane descoperite (puntea navei);

- execută organizarea efectivelor pentru pază;

- instalează militarii la posturi, controlează modul de executare a serviciului și asigură schimbarea santinelelor la orele și în stațiile (locurile) stabilite;

Pe timpul opririlor, la nevoie, întărește paza, instalând posturi de santinelă sau patrule din militarii schimburilor aflate în repaus.

Art.365. Corpul de gardă se instalează, de regulă, la mijlocul coloanei într-un vagon (autocamion) sau în compartimente special destinat al navei.

Art.366. Santinelele se dispun în locuri de unde se poate asigura o bună legătură de vedere și foc, pentru paza și apărarea postului încredințat.

La luarea în primire a postului, santinela verifică cu atenție vagoanele (autocamioanele), integritatea plumburilor și lacătelor.

Pe timpul deplasării, militarii din posturile de santinelă execută consemnul stabilit, supraveghind cu atenție ambele laturi ale eșalonului de transport și în special platformele cu materiale. La opriri, asigură paza pe ambele ^{partii} ~~laturi~~ ale vagoanelor (autocamioanelor), nepermițând nici unei persoane să se apropie de tren (coloană).

Santinela raportează imediat comandantului gărzii (caporalului de schimb) atunci când observă izbucnirea unui incendiu, căderea materialelor, producerea unor nereguli care periclitează siguranța transportului sau alte situații prevăzute în consemnul particular.

Art.367. Schimbarea santinelelor se execută în funcție de opririle trenului (coloanei), în principiu, din două în două ore; iar la nava santinelele de pe platformele descoperite (puntea navei) se schimbă din oră în oră.

La fiecare oprire a eșalonului de transport se verifică starea vagoanelor (autocamioanelor), integritatea sigiliilor și existența materialelor de pe platforme.

Personalul căilor ferate (navei) are acces, pentru revizie, întreținere și control tehnic, numai însoțit de comandantul gărzii (caporalul de schimb).

Art.368. În cazul unor situații care pot periclita securitatea transportului, comandantul gărzii ia măsuri pentru oprirea trenului (coloanei, navei) și acționează conform dispozițiilor primite. În caz de forță majoră, ia măsuri pentru descărcarea materialelor și asigurarea pazei acestora, întocmind docu-

mentele prevăzute de normativele în vigoare, pe care le certifică șeful stației și organul Ministerului de Interne cel mai apropiat.

Dacă pe timpul deplasării eșalonul de transport este atacat de inamic, santinelele intensifică observarea și acționează cu foc pentru nimicirea acestuia, fără ca eșalonul de transport să se oprească. Atunci când atacul s-a produs pe timpul opririlor sau comunicație este distrusă, santinelele ocupă poziții de tragere la sol, deschid imediat focul asupra inamicului; se organizează apărarea circulară, iar cu rezerva se acționează pentru capturarea sau nimicirea inamicului.

Art.369. Ajungând la destinație, comandantul gărzii este obligat să predea destinatarului materialele, numai după ce s-a convins că aceasta este persoana împuternicită să le primească.

9. Paza și apărarea raioanelor cu destinație specială

Art.370. Paza și apărarea raioanelor cu destinație specială se realizează prin detașamente și pichete de închidere, gărzi, posturi și patrule de securitate independente.

Art.371. Dispozitivul de pază se realizează pe două perimetre:

- interior, situat astfel încât să asigure paza și apărarea nemijlocită a obiectivului (obiectivelor) dispus în raion;

- exterior, pe marginea raionului, prin pichete de blocare (închidere) la distanțe care să permită scoaterea obiectivului (obiectivelor) de sub focul armamentului automat al inamicului.

Compania (plutonul) de securitate poate organiza și executa independent această misiune sau în cadrul batalionului (companiei).

Art.372. Când acționează în cadrul batalionului, compania se poate găsi pe perimetrul interior sau pe perimetrul exterior al raionului.

Pe perimetrul interior, compania (plutonul) organizează și execută paza și apărarea obiectivului, după regulile stabilite la asigurarea pazei și apărării obiectivelor de importanță deosebită.

Pe perimetrul exterior, compania (plutonul) organizează închiderea raionului cu misiunea de interzice pătrunderea inamicului în interiorul acestuia.

Art.373. În situația în care execută independent această misiune, compania se poate găsi cu o parte din forțe pe perimetrul interior și cu majoritatea forțelor pe cel exterior, iar plutonul de securitate se va găsi de regulă cu toate forțele pe unul din perimetre.

Dispozitivul companiei se compune din pichete de închidere interioară și exterioară, gărzi, posturi și patrule de securitate independente, rezerve și punctul de comandă.

Art.374. Primind misiunea, comandantul de companie (pluton) este obligat să execute recunoașterea raionului; să întocmească planul de pază și apărare și să dea misiunea comandanților subunităților subordonate.

Realizarea dispozitivului începe cu o cercetare amănunțită a întregului raion, de regulă, pe direcții divergente, asigurând în final închiderea completă a raionului.

Amenajarea genistică, asigurarea de luptă și apărarea raionului se realizează după principiile stabilite pentru paza și apărarea obiectivelor de importanță deosebită, completate cu alte măsuri ordonate prin dispozițiuni speciale.

10. ^{Asigurarea} ~~Paza și securitatea~~ ^{secrete} corespondenței pe timpul transportului

Art.375. Potrivit legii subunitățile de securitate participă la asigurarea securității corespondenței secrete pe timpul transportului.

Primirea, transportul și predarea documentelor secrete se execută de echipe constituite de regulă, din 1-3 militari în termen ^{agenți} selecționați, verificați și cu o pregătire specifică acestei misiuni, puși sub comanda unui ofițer (subofițer), de securitate.

Art.376. Comandantul subunității de securitate, care destină ^{agenți} ~~militarii~~ este obligat să întocmească graficul cu repartizarea acestora pe trasee și echipe și să asigure prezentarea lor la timp pentru misiune.

Înainte de plecarea din subunitate, comandantul trebuie să acorde militarilor timpul necesar pentru odihnă, pre-

gătirea ținutei, armamentului și muniției, studierea și însușirea îndatoririlor ce le au pe timpul îndeplinirii misiunii, să le asigure ordinele de serviciu și hrana necesară. El este obligat ca personal sau prin alt ofițer (subofițer) numit, să execute verificarea militarilor asupra ținutei, armamentului, muniției, cunoașterii îndatoririlor și regulilor de comportare pe timpul îndeplinirii misiunii.

Art.377. Militarii se deplasează la unitatea de poștă specială (inspectoratul județean al Ministerului de Interne) sub comanda unui ofițer (subofițer, gradat), pe jos sau cu mijloace auto. La sosire, acesta prezintă militarii la dispecerat (ofițerului de serviciu pe inspectorat) pentru verificare și instructaj, după care îi repartizează pe echipe și trasee.

Din momentul repartizării pe echipe și trasee militarii însoțitori trec în subordinea ofițerilor (subofițerilor) comandanți de echipe care, le încredințează misiunea și răspund de activitatea lor până la înapoiere.

Art.378. Armamentul și muniția militarilor în termen ~~însoțitori~~ ^{agenți}, se păstrează la ofițerul de serviciu pe inspectoratul județean al Ministerului de Interne și se distribuie militarilor pe bază de semnătură, în prezența subofițerului șef de echipă. Modul de păstrare a armamentului și muniției în alte condiții (locuri) se va preciza prin ordine și dispozițiuni speciale.

Incărcarea și descărcarea armamentului se execută în locurile stabilite, sub comanda șefului de echipă, în conformitate cu ordinele în vigoare.

Pe timpul îndeplinirii misiunii pistolul se poartă în toc, pe partea dreaptă a corpului, iar pistolul mitralieră "le umăr". Când se deplasează cu mijloace de transport, pistolul mitralieră se așează între genunchi în poziție verticală.

Art.379. Grupele de asigurarea securității corespondenței secrete puse la dispoziția inspectoratelor județene ale Ministerului de Interne, se dislocă, de regulă, la reședința acestora și execută serviciul pe baza planificării întocmită de către inspectorat. De pregătirea pentru misiune și modul de acțiune pe timpul îndeplinirii acesteia răspunde ofițerul (subofițerul) destinat în acest scop de inspectorat. Comandantul subunității de securitate cărui ^{agenți} i se subordonează militarii, răspunde de starea de pregătire, dis-

ciplina și asigurarea nevoilor materiale ale acestora.

Art.380. Transportul documentelor secrete se execută, de regulă, cu trenul, mijloace auto sau pe jos.

Dispozitivul echipei depinde de situație, natura și felul mijlocului de transport folosit și se stabilește pentru fiecare caz în parte de comandantul echipei.

Art.381. Militarii în termen^{agenti} din compunerea echipelor, trebuie să fie vigilenți și să participe activ la asigurarea paizei documentelor pe timpul primirii de la expeditori, transportului și predării acestora la destinatar. Ei au următoarele îndatoriri principale:

- să cunoască și să îndeplinească îndatoririle ce le revin, să respecte cu strictețe locul în dispozitiv, să execute întocmai misiunea și ordinele comandantului echipei;
- să aibă o ținută regulamentară, o comportare demnă și civilizată;
- să fie atenți, să observe activitățile din jur și să raporteze comandantului echipei orice aspect neobișnuit sau eveniment care ar putea periclita securitatea documentelor secrete;
- să fie gata să intervină pentru a zădărnici orice acțiune îndreptată împotriva echipei;
- să facă uz de armă numai la ordinul comandantului echipei, în condițiile prevăzute de prevederile articolelor 105-107;
- la terminarea misiunii, să se prezinte în timpul cel mai scurt la subunitatea din care fac parte și să raporteze evenimentele deosebite pe timpul serviciului.

Art.382. Militarilor ^{agenti} ~~expeditori~~, le este interzis:

- să lase arma din mână sau să o predea oricărei alte persoane;
- să poarte discuții cu alte persoane, în afara atribuțiilor stabilite de comandantul echipei;
- să efectueze operațiuni de primire și predare a documentelor secrete; să primească sau să păstreze asemenea documente asupra lor;
- să îndeplinească comisiune, să primească obiecte de la alte persoane sau să execute alte activități în afara celor stabilite în consemn.

Orele de odihnă (repaus) și modalitatea asigurării acestora pe timpul misiunii, se stabilesc de comandantul echipei; când nu îndeplinesc efectiv misiuni de pază, după ce li s-a asigurat timpul de odihnă, vor executa în mod organizat, studiu și alte activități de pregătire.

Art.383. In situații deosebite, militarii ^{agenți} ~~incetători~~ acționează conform misiunii primite și ordinelor comandantului echipei

In cazul producerii unor accidente pe timpul transportului și a indisponibilității comandantului echipei, militarul numit sau cel mai mare în grad ia comanda echipei, asigură salvarea și paza documentelor, acordă primul ajutor celor răniți și raportează situația la cea mai apropiată unitate a Ministerului de Interne, solicitând sprijinul necesar. La sosirea organelor de securitate (miliție) militarul se prezintă și după ce se convinge asupra identității acestora, execută ordinele primite,

Când s-a produs un incendiu la mijlocul de transport, militarii ^{agenți} ~~vevacuează~~ sacii (coletele) cu documente secrete, le asigură paza, după care cei disponibili participă la salvarea persoanelor și stingerea incendiului.

In caz de atac asupra echipei, militarii ^{agenți} ~~v~~acționează pentru capturarea sau nimicirea inamicului conform misiunii primite.

11. Escortarea și paza condamnaților.

a) Organizarea serviciului de escortare

Art.384. La organizarea escortării și pazei condamnaților trebuie să se țină seama de: itinerarele de deplasare, natura și suprafața punctelor de lucru, terenul, specificul lucrărilor și dispunerea acestora, gradul de periculozitate al condamnaților, posibilitățile de ascundere și evadare ale acestora, precum și de frecvența intrărilor și ieșirilor de persoane, mașini și materiale în (din) punctele de lucru.

Art.385. Comandantul de companie (pluton) este obligat să participe împreună cu cadrele stabilite de comandantul penitenciarului la recunoașterea punctelor de lucru stabilind:

- limitele punctului de lucru, zonei interzise (în interior și exterior); căile de acces; locurile care pot favoriza evadarea condamnaților;

- tăria escortei și mijloacele necesare executării misiunii, în raport de numărul escortaților;
- dispozitivul de escortare și de pază pe punctele de lucru; locurile posturilor de santinelă și de control acces, consemnul particular al acestora și modul de acțiune în diferite situații;
- accesul pe punctul de lucru și regulile ce trebuie respectate;
- împrejururile necesare;
- locurile pentru: adunarea condamnaților, servitul hranei, depozitarea uneltelor, W.C., etc.;
- modul de asigurare a legăturii și cooperării cu escortele vecine și cu subunitatea, în diferite situații;
- modul de executare a deplasării (auto, pe jos) și durata;
- itinerarul și măsurile ce se iau pe timpul deplasării;
- locul și ora luării în primire și predării condamnaților;
- ora începerii și încetării activităților pe punctul de lucru;
- transportul hranei pe punctul de lucru pentru militarii din escortă.

Se interzice începerea activităților pe punctul de lucru pînă nu se asigură toate condițiile stabilite la recunoaștere.

Art.386. După executarea recunoașterii, comandantul subunității este obligat să consemneze în registrul serviciului de escortare, data executării recunoașterilor, participanții și principalele probleme stabilite.

Art.387. Problemele privind organizarea și executarea escortării și pazei condamnaților, dispozitivul, consemnele, modul de acțiune în diferite situații, legătura și cooperarea, se înscriu în carnetul comandantului escortei și se semnează de comandantul companiei.

Art.388. Organizarea serviciului de escortare și a pazei condamnaților pe punctele de lucru, se execută zilnic, pentru ziua următoare de către comandantul de companie (pluton) și are la bază hotărîrea acestuia.

In vederea luării hotărîrii, comandantul este obligat să analizeze situația ținînd seama de modificările survenite la punctele de lucru existente și noile misiuni ce revin companiei (plutonului) în raport de:

- numărul condamnaților ce urmează a fi scoși la muncă, categoria, periculozitatea și repartizarea lor pe punctele de lucru;
- numărul și particularitățile punctelor de lucru;
- caracterul terenului și cum influențează asupra executării misiunii;
- forțele și mijloacele la dispoziție;
- itinerarele de deplasare, procedeul escortării (pe jos, auto, combinat) și felul mijloacelor de transport
- durata serviciului escortelor: locul și ora luării în primire (predare) a condamnaților; durata deplasării și timpul de lucru;
- modalitatea hrănirii militarilor din escortă;
- reglementarea accesului pe punctele de lucru;
- posibilitățile de acțiune și cooperare între escorte, precum și între acestea și subunitățile de la reședința companiei (plutonului), cu organele penitenciarului și de miliție;
- influența anotimpului, condițiilor meteorologice, timpul de lumină și de întuneric.

Pentru completarea și precizarea datelor necesare luării hotărîrii ^{comandantul subunității} este obligat să ia legătura cu comandantul penitenciarului.

Art. 389. Hotărîrea comandantului de companie (pluton) pentru escortarea și paza condamnaților, cuprinde:

- concluzii asupra acțiunilor probabile ale condamnaților și persoanelor suspecte pe timpul executării deplasării și pe punctele de lucru;
- organizarea escortării și a pazei pe punctele de lucru;

- misiunile escortelor;

- modul de acțiune în diferite situații;

- asigurarea legăturilor și cooperării.

Hotărîrea comandantului de companie (pluton) se materializează în registrul serviciului de escortare și pe hartă (schema geam). La constituirea escortelor trebuie să se țină seama, de regulă, de organizarea grupelor (plutoanelor).

Art.390. Organizarea efectivelor pentru escortare și pază se execută după regulile prevăzute la organizarea efectivelor pentru paza la obiective, în seara zilei care precede executarea misiunii.

Art.391. Serviciul de escortare și pază a condamnaților se execută numai în zilele de lucru și va avea, în principiu, o durată de 8 ore zilnic. Restul timpului se destină pentru activități de instruire și educare, odihnă, program administrativ, timp la dispoziție etc.

Art.392. Când situația impune mărirea duratei serviciului de escortare în mod obligatoriu se va asigura subunității o zi (lucrătoare) pe săptămână pentru executarea programului de pregătire.

Art.393. Programul ofițerilor și subofițerilor de la subunitățile de escortare, se stabilește de comandantul unității după principiile prevăzute pentru cadrele de la subunitățile care asigură paza și apărarea obiectivelor.

b) E s c o r t a

Art.394. Escorta se compune din doi sau mai mulți militari înarmați, puși sub comandă, destinată să execute paza condamnaților pe timpul deplasării de la un loc de deținere la altul, și pe punctele de lucru sau, să conducă sub pază alte persoane reținute.

Escortarea se poate executa pe jos, auto, pe cale ferată sau pe vase fluviale.

Art.395. Serviciul de escortare constituie misiunea de luptă și impune ^{respectarea} executarea întocmai de către întregul efectiv al escortei a legilor și prevederilor prezentului regulament.

Art.396. Compunerea și tăria escortei se stabilește de comandant în raport de:

- numărul și pericolozitatea escortaților;
- misiunea escortei;
- forțele și mijloacele la dispoziție;
- condițiile în care se execută escortarea (distanța, caracteristicile terenului, itinerarul și modul de escortare și nevoile de pază pe punctele de lucru);
- situația operativă din raionul subunității;
- condițiile de timp, anotimp și starea vremii;
- natura lucrărilor și gradul de amenajare genistică a punctelor de lucru;
- durata serviciului.

Art.397. Efectivele necesare pentru constituirea escortelor se calculează, în principiu, ~~după următoarele norme:~~ *astfel :*

- comandant de escortă;
- ajutor al comandantului de escortă (când escorta depășește opt militari);
- un militar, ~~de regulă~~, la ¹⁰⁻¹² ~~2-3~~ escortați.

În raport de situație și condițiile concrete în care se execută misiunea, escorta poate fi întărită cu cîini de serviciu.

Este interzis a se trimite în serviciul de escortare un singur militar.

Art.398. În funcția de comandant de escortă pot fi numiți ofițeri, subofițeri sau gradați.

Gradații, comandanți de escortă se numesc prin ordin de zi pe unitate dintre cei cu o temeinică pregătire de luptă și politică, ~~care~~ cu o comportare exemplară, disciplinați, buni executanți ai ordinelor și prevederilor regulamentare, care constituie exemple de conduită și ținută pentru subordonați.

Art.399. Escortarea se execută, de regulă, pe timp de zi, evitîndu-se itinerarele care trec prin terenuri accidentate și acoperite. Pe timp de noapte efectivul escortei se mărește și se iau măsuri de iluminare a colcăneii de escortați pe flancuri, în față și spate.

Art.400. Pentru executarea misiunii escorta adoptă pe timpul deplasării și pe punctele de lucru dispozitive corespunzătoare de escortare, respectiv de pază, care trebuie să asigure:

- paza escortaților pe timpul deplasării și pe punctele de lucru;
- zădărnicierea evadării escortaților și a legăturilor acestora cu persoane din afară;
- împiedicarea încercărilor altor persoane de a favoriza evadarea;
- executarea în bune condiții de către ~~co-~~
^m~~mandanți~~ a activităților de muncă pe punctele de lucru;
- folosirea judicioasă a forțelor și mijloacelor;
- conducerea fermă și neîntreruptă a misiunii.

Art.401. Escortele se dotează cu armament (pistol mitralieră, pușcă mitralieră) muniție, cu mijloace de imobilizare, legătură, semnalizare și iluminare.

Art.402. Comandantul escortei se subordonează comandantului de companie (pluton) și răspunde de paza condamnaților de la primirea și pînă la predarea lor, de executarea corectă a serviciului de către militarii din subordine, de conduita și disciplina acestora. Pe timpul îndeplinirii misiunii de escortare comandantul escortei militar în termen se subordonează operativ și subofițerului șef al punctului de lucru.

Comandantul escortei poate să facă uz de armă singur sau cu militarii din escortă, în condițiile și situațiile prevăzute la articolele 105-109.

Comandantul escortei este obligat:

- să cunoască misiunea escortei, consemnul său și al subordonaților;
- să pretindă militarilor din subordine cunoașterea și îndeplinirea întocmai a consemnului general și particular, a ordinelor și prevederilor regulamentare și dispozițiilor legale cu privire la misiunea ce o execută;
- să execute încărcarea și descărcarea armamentului cu militarii din escortă și să vegheze la respectarea întocmai a regulilor de mînuire a armamentului și de prevenirea accidentelor;
- să dea ordinul de escortare și să verifice dacă a fost însușit de militari;

- să ia în primire condamnații verificându-i după tabelul nominal;

- să ia măsuri pentru imbarcarea în ordine a condamnaților (cînd deplasarea se execută cu mijloace de transport) și să asigure escortarea pe itinerarul ordonat;

- să execute cercetarea locurilor de imbarcare și debarcare, a mijloacelor de transport înainte și după efectuarea transportului, precum și a punctului de lucru pînă la introducerea condamnaților și după încetarea lucrului;

- să instaleze santinelele și posturile de control pe punctul de lucru, să le precizeze consemnul particular, să organizeze legătura și cooperarea între ele pe timpul executării serviciului;

- să nu permită accesul pe punctul de lucru decît persoanelor care au acest drept și numai pe la punctul de control;

- să supravegheze activitatea condamnaților pe punctul de lucru și să verifice prezența lor;

- să conducă acțiunile escortei pentru zădărnicierea încercărilor de evadare, restabilirea ordinii în caz de răzvrătire și să ia măsuri pentru respingerea atacurilor inamicului asupra escortei;

- să ordone încetarea lucrului la ora stabilită de comun acord cu subofițerul supraveghetor de la punctul de lucru, să numere condamnații și să organizeze escortarea acestora la locul de deținere;

- să predea condamnații la penitenciar sub semnătură;

- să raporteze comandantului de companie (pluton) modul cum a fost îndeplinită misiunea, modificările survenite pe punctul de lucru și măsurile ce se impun a fi luate, evenimentele deosebite, manifestările condamnaților și comportarea militarilor din subordine;

In executarea îndatoririlor comandantul escortei cooperează cu subofițerul supraveghetor de pe punctul de lucru.

Art.403. Comandantului de escortă îi este interzis:

- să intre cu armamentul pe punctul de lucru;
- să poarte discuții cu condamnații în afara interesului strict al serviciului;
- să scoată condamnații izolați sau în grupuri în afara dispozitivului de pază sau de escortare;
- să desființeze posturi de santinelă în dispozitivul de pază;
- să mute condamnații aflați în paza sa pe alt punct de lucru, care nu a fost recunoscut și prevăzut în ordinul de escortare;
- să bruscheze sau să lovească condamnații, să primească de la ei sau să le transmită vreun obiect;
- să părăsească misiunea încredințată, sau să se îndepărteze de punctul de lucru;
- să doarmă, să stea jos, să citească, să scrie, să cînte, să consume băuturi alcoolice.

Art.404. Ajutorul comandantului de escortă se subordonează comandantului de escortă și este obligat:

- să cunoască misiunea escortei, îndatoririle comandantului și ale militarilor din compunerea escortei;
- să verifice la ordinul comandantului de escortă înzestrarea militarilor cu mijloacele și materialele necesare executării serviciului;
- să instaleze la ordinul comandantului de escortă indicatoarele pe punctele de lucru, în locurile stabilite;
- să controleze după dispozițiile comandantului de escortă modul cum își execută misiunea santinelele și posturile de control;

- să se îngrijească de hrănirea și repausul militarilor din escortă;

- să ajute pe comandantul escortei la organizarea serviciului și în conducerea acțiunilor escortei.

Art.405. Militarul din compunerea escortei se subordonează comandantului de escortă și ajutorului acestuia.

El îndeplinește o misiune de luptă cu un anumit consemn, pentru paza condamnaților pe timpul escortării și ca santinelă (post de control) pe punctul de lucru.

Pe timpul executării misiunii militarul din compunerea escortei poate fi schimbat sau ridicat din post numai de comandantul escortei, ajutorul acestuia sau de comandantul de companie (pluton). El este obligat:

- să cunoască misiunea escortei și modul de acțiune în diferite situații pentru îndeplinirea ei;

- să cunoască și să îndeplinească întocmai consemnul general și particular;

- să cunoască numărul condamnaților, să supravegheze comportarea lor în raza postului încredințat și să zădărnicească orice încercare de evadare;

- să păstreze permanent legătura de vedere cu santinelele vecine și să observe terenul din raza postului încredințat;

- să aibă armamentul încărcat, asigurat și gata pentru folosire în orice moment;

- să interzică persoanelor străine să intre în zona interzisă, să se apropie de condamnați sau de punctul de lucru sub distanța stabilită prin consemn;

- să nu permită stabilirea legăturii sub orice formă a condamnaților cu persoane străine.

Art.406. Militarului din escortă, pe timpul executării serviciului, îi este interzis:

- să părăsească locul din dispozitivul de escortare sau postul de santinelă de pe punctul de lucru;

- să întrerupă supravegherea condamnaților și a porțiunii de teren încredințată;

- să întrețină convorbiri cu condamnații sau cu alte persoane, să primească sau să le dea diferite obiecte.

Art.407. Prevederile prezentului regulament privind obligațiile comandantului gărzii, caporalului de schimb și santinelei cu aplicabilitate în serviciul de escortare și pază pe punctele de lucru sînt valabile și pentru comandantul escortei, ajutorului acestuia și militarului din compunerea escortei.

c) Primirea și predarea condamnaților

Art.408. În ziua executării misiunii de escortare, înainte de ora stabilită pentru luarea în primire a condamnaților, escortele se adună pe locul de încărcare a armamentului în formația ordonată, cu armele în poziția "la umăr".

Comandanții de escorte execută controlul ținutei, armamentului, verifică existența materialelor necesare executării serviciului, starea sănătății militarilor și înlătură neajunsurile constatate; ridică muniția de la comandantul de companie (pluton) și semnează de primirea armamentului și muniției.

La sosirea comandantului de companie (pluton), fiecare comandant de escortă comandă: "Escortă-DREPTI. Pentru onor INAINTE (spre dreapta, stînga)" și raportează: "Tovarășe (gradul).... escorta numărul ... este gata pentru misiune. Sînt comandantul escortei ...".

Art.409. După primirea raportului, comandantul de companie (pluton) comandă: "Pe loc-REPAUS"; verifică pregătirea escortelor pentru misiune; execută încărcarea armamentului cu comandanții de escorte conform prevederilor articolelor și apoi ordonă încărcarea armamentului cu ceilați militari, de către comandanții de escorte.

Art.410. După încărcarea armamentului, comandantul escortei la ordinul comandantului de companie (pluton) dă ordinul de escortare (misiunea escortei, dispozitivul escortei, modul de acțiune în diferite situații, semnale, locul său în dispozitiv, înlocuitor la comandă) verifică dacă militarii și-au însușit misiunea și modul de acțiune în diferite situații și apoi comandă: "Escortă DREPTI. Vă ordon să executați escortarea și paza condamnaților pe punctul de lucru".

Art.411. La ordinul comandantului de companie (pluton) escortele se deplasează în coloană la locul stabilit pentru primirea condamnaților, unde comandantul fiecărei escorte execută următoarele:

- ordonă luarea dispozitivului de escortare, dînd comanda: "Pentru escortare-MARS"; la această comandă

militarii ocupă locul în dispozitivul stabilit, avînd pistolul mitralieră (pușca mitralieră) în poziția "la umăr";

- verifică realizarea dispozitivului;
- raportează comandantului de companie (pluton) cu formula: "Tovarășe (gradul) ... escorta numărul ... este gata pentru primirea condamnaților".

La primirea condamnaților, comandantul escortei verifică dacă numărul lor corespunde cu cel înscris în registrul de la postul de control și din tabelul nominal, după care semnează de primire.

In raport de modul de deplasare și numărul condamnaților, comandantul escortei ordonă imbarcarea sau încolonarea pentru marș.

Art.412. După încetarea activităților pe punctul de lucru și înapoierea la locul stabilit pentru predarea condamnaților, comandantul escortei se prezintă la șeful postului de control de la locul de deținere pentru predarea condamnaților.

Comandantul escortei predă condamnații la penitenciar șefului postului de control, pe bază de semnătură. După aceasta, deplasează escorta la subunitate și se prezintă la comandantul de companie (pluton) cu formula: "Tovarășe (gradul) ... escorta numărul ... de pe punctul de lucru ... și-a îndeplinit misiunea. In timpul serviciului nu s-a întîmplat nimic deosebit (sau raportează cele întîmplate). Sînt comandantul escortei (*gradul și numele*)

Art.413. Descărcarea și controlul armamentului, strîngerea și predarea muniției se execută conform prevederilor articolului 301-303

d) Executarea escortării pe jos.

Art.414. Escortarea condamnaților pe jos se execută pînă la distanța de maximum 3 km pe itinerarii stabilite și recunoscute din timp, fără ca acestea să treacă prin centrele aglomerate sau trasee turistice.

Art.415. Dispozitivul escortei se adoptă în raport de mărimea coloanei de condamnați și caracteristicile terenului de pe itinerarul de deplasare, în principiu, astfel:

- cînd escorta este formată din doi militari, aceștia se deplasează înapoia coloanei, pe ambele laturi, la

-distanțe care să le permită supravegherea condamnaților în bune condițiuni;

- cînd escorta este formată din trei militari, unul merge pe partea dreaptă și altul pe partea stîngă la 4-5 m de condamnați, iar comandantul escortei înapoia coloanei la aceeași distanță;

- cînd escorta este formată din patru sau mai mulți militari, dispozitivul se adoptă astfel:

- în fața coloanei la 7-10 m unul sau doi militari;

- pe ambele laturi ale coloanei de condamnați la 4-5 m de aceasta, se deplasează ceilalți militari, dispuși în așa fel, încît să supravegheze orice mișcare a condamnaților și să se poată sprijini reciproc;

- în urma coloanei la 4-5 m se deplasează unul sau doi militari; locul comandantului de escortă poate fi pe una din laturi sau înapoia coloanei, astfel încît să poată supraveghea condamnații și să intervină oportun. Ajutorul comandantului de escortă (cînd există) se deplasează în fața coloanei.

Conducătorul cu cîinele de serviciu se deplasează la 7-10 m lateral, sau înapoia escortei.

Pe timpul escortării, pistolul mitralieră (pușca mitralieră) se poartă în poziția "la umăr".

Art.416. Înaintea începerii deplasării, comandantul escortei comunică condamnaților regulile pe care trebuie să le respecte pe timpul escortării, precizîndu-le:

- să păstreze ordinea, să nu iasă din formație, să nu rămînă în urmă, să nu vorbească între ei;

- să nu facă semne sau să comunice prin diferite forme cu persoane din afară;

- să nu se oprească fără ordin;

- orice ieșire din formație se consideră încercare de evadare; la auzul focului de armă, toți condamnații sînt obligați să se culce cu fața la pămînt.

Pentru începerea deplasării, comandantul escortei, dă comanda: "Escortă, înainte-MARS".

Art.417. Viteza de deplasare pe jos este de 3-4 km pe oră ziua, iar noaptea și pe timp nefavorabil se reduce pînă la 2 km pe oră. Coloana se oprește numai la ordinul comandantului de escortă

în punctele dinainte stabilite, în afara localităților și acoperirilor. Pe timpul opririlor scurte, coloana se dispune cu condamnații grupați pe o singură parte a drumului, escorta menținând dispozitivul de pază.

Condamnații care pe timpul escortei se îmbolnăvesc și nu mai pot continua deplasarea, vor fi dați în primire la alți condamnați care sînt obligați să-i ajute la mers. Pentru cei care se accidentează sau se îmbolnăvesc grav, comandantul escortei raportează comandantului de companie (pluton), cerînd un mijloc de transport pentru evacuarea acestora la penitenciar.

Art.418. Militarul din escortă somează condamnații care încearcă să iasă din coloană prin somația "STAI-INAPOI", dacă aceștia nu se supun procedează conform prevederilor articolelor

Art.419. În cazul cînd se încalcă regulile stabilite, sau se produc tulburări printre escortați, comandantul escortei somează: "INCETATI". Dacă la această comandă condamnații nu încetează, comandantul escortei oprește coloana prin somația: "Escortă,STAI" și ia măsuri pentru restabilirea ordinii. După caz, condamnații pot fi opriți în poziția în picioare, așezat, sau culcat cu fața la pămînt, la comenzile: "STAI," "ASEZAT", ("CULCAT"); în raport de situație instigatorii se introduc în mijlocul coloanei iar la nevoie li se pun cătușe.

Cînd condamnații nu se supun somațiilor comandantului de escortă, militarii din escortă se îndepărtează pînă la 15-20 m de coloană. Comandantul escortei somează din nou condamnații să înceteze actele de nesupunere. Dacă nici la această somație nu se supun, se procedează conform prevederilor articolelor 105-109. După restabilirea ordinii, se reia deplasarea.

Art.420. Dacă pe timpul escortării se produce o evadare, comandantul escortei oprește coloana, ordonă condamnaților să se culce cu fața la pămînt și ia măsuri de paza acestora; numește din efectivul escortei o patrulă de urmărire cu misiunea de a captura evadații.

După trimiterea patrulei comandantul escortei este obligat să raporteze imediat comandantului de companie (pluton) și să dea semnalul pentru alarmarea escortelor vecine, care acționează în conformitate cu prevederile planului de cooperare.

Pînă la sosirea comandantului de companie (pluton) identifică condamnații evadați și continuă supravegherea celor din coloană; la sosirea acestuia raportează situația și măsurile luate.

Art.421. In situația producerii unui atac asupra escortei în scopul de a favoriza evadarea condamnaților, comandantul escortei ia următoarele măsuri:

- oprește coloana și ordonă escortaților să se culce cu fața la pămînt;
- numește o parte din militari să supravegheze pe escortați;
- cu ceilalți militari din escortă acționează asupra atacatorilor pentru capturarea sau nimicirea lor;
- raportează situația comandantului de companie (pluton) și dă semnalul stabilit pentru alarmarea escortelor vecine.

e) Executarea escortării cu mijloace de transport auto

Art.422. Pentru escortarea cu mijloace auto, escortei i se destină, în funcție de numărul condamnaților, unul sau mai multe camioane, remorci sau autobuze special amenajate pentru siguranța militarilor.

Locul de îmbarcare (debarcare) se stabilește, de regulă, în imediata apropiere a postului de control de la locul de deținere (punctul de lucru). Mijloacele de transport se dispun în coloană, la distanță de regulă de 10 m între ele, orientate către direcția de mișcare sau în linie, la intervale de 5 m; noaptea, locul de îmbarcare (debarcare) va fi bine luminat.

Art.423. In fiecare mijloc de transport se îmbarcă un număr mai mic de condamnați decît capacitatea acestuia și se amenajează dispozitive de siguranță fixate, între condamnați și militari.

Art.424. Comandantul escortei repartizează militarii pe autovehicule, astfel:

- 2-4 militari pentru fiecare autocamion sau remorcă;
- 4-6 militari pentru fiecare autobuz;

- ceilalți militari, cîinii de serviciu și materialele se repartizează la primul și ultimul autovehicul.

Comandantul escortei se deplasează în cabina ultimului autovehicul pentru a supraveghea întreaga coloană, iar ajutorul său un alt militar numit, în cabina primului autovehicul conducînd coloana pe itinerarul fixat.

La fiecare mijloc de transport se numește cîte un șef și un observator care ține legătura cu autovehiculele din față și spate.

Cînd coloana este mai mare de 10 autovehicule, în primul și ultimul autovehicul se deplasează numai militari.

Art.425. Pe timpul escortării auto, armamentul se așează între genunchi, în poziție verticală și se ține cu ambele mîini.

Militarul dotat cu pușcă mitralieră se deplasează în ultimul autovehicul, în măsură să deschidă foc cînd situația impune.

Art.426. Înainte de luarea în primire a condamnaților, comandantul escortei execută instructajul șoferilor, precizîndu-le: obligațiile ce le revin pe timpul transportului, itinerarul de deplasare, viteza, distanța între autovehicule, opririle și semnalele de legătură.

Art.427. La comanda: "Pentru escortare-MARS" escorta ocupă dispozitivul de pază pe locul de îmbarcare, constituind un cordon în jurul coloanei de condamnați și a autovehiculelor; militarii numiți execută controlul mijloacelor de transport.

După primirea condamnaților, comandantul escortei îi repartizează pe autovehicule, stabilește ordinea îmbarcării și le comunică regulile de păstrat pe timpul transportului; să nu se ridice din poziția așezat, să nu-și schimbe locul, să nu vorbească între ei, să nu primească sau să transmită altor persoane obiecte sau scrisori, să nu coboare din autovehicul decît la ordinul comandantului de escortă. Li se atrage atenția că ridicarea în picioare, fără ordin, se consideră încercare de evadare.

Art.428. La ordinul comandantului de escortă: "IMBARCAȚI!" escortații se îmbarcă pe autovehicule, pe la oblonul din spate (pe ușa autobuzului), începînd cu primul autovehicul sau concomitent în toate.

După ce verifică așezarea condamnaților în autovehicule, închiderea, asigurarea obloanelor și montarea dispozitivelor de siguranță, comandantul escortei ordonă îmbarcarea militarilor, dând comanda: "Escortă-LA POSTURI". Aceștia se deplasează la mașinile pe care au fost repartizați și își ocupă locurile stabilite în spatele dispozitivului de siguranță pe băncile fixate în acest scop.

Art.429. În situația în care mijloacele de transport nu au fixate dispozitive de siguranță, condamnații se așează la autovehiculele descoperite, jos, cu spatele spre cabină, la 50 cm de militarii din escortă; ultimul rând de condamnați se așează cu fața către direcția de mers. Militarii stau în spațiul dintre cabină și primul rând de escortați, cu fața în sensul invers al direcției de mers, așezați pe bănci amenajate în acest scop.

În autovehiculele acoperite, condamnații se așează cu fața spre cabină, la o depărtare de 50 cm de militarii din escortă, primul rând de condamnați de lângă cabină se ~~așează~~^{dispun} cu fața spre oblonul din spate al autocamionului. Militarii din escortă stau așezați pe bănci în intervalul de lângă oblonul din spate și ultimul rând de condamnați, cu fața spre cabină.

Cînd escortarea se face cu autobuze, acestea se amenajează cu perdele la geamuri pentru a împiedica observarea în exterior; condamnații se așează pe bănci, lăsînd liber rîndul din față și din spatele autobuzului, pe care se vor așeza militarii din escortă, cu fața către escortați.

Indiferent de procedeul folosit pentru escortarea cu mijloace auto, el trebuie să asigure paza condamnaților în așa fel încît să excludă orice posibilitate de evadare, sau de atac din partea acestora.

Art.430. Pentru începerea deplasării, comandantul escortei dă comanda (semnalul): "Porniți motoarele, Înainte-MARS".

Viteza de deplasare este cea prevăzută în actele normative care reglementează circulația autovehiculelor pe drumurile publice, iar distanța între autovehicule se fixează în funcție de viteza de deplasare și condițiile de vizibilitate.

După ieșirea din localități comandantul escortei cooperînd permanent cu subofițerul supraveghetor, ordonă oprirea autovehiculelor sau încetinirea vitezei pentru regruparea coloanei.

Oprirea coloanei se face numai la comanda (semnalul) comandantului de escortă, pe partea dreaptă a drumului. În situația când se impune coborîrea escortaților, militarii din escortă debarcă primii și realizează dispozitivul de pază în jurul coloanei de autovehicule.

Dacă un autovehicul din coloană se oprește din cauza unei defecțiuni tehnice sau din alte cauze, comandantul escortei oprește întreaga coloană. După înlăturarea cauzelor care au provocat oprirea coloanei, se reia deplasarea. În ^{situata în care} ~~cazul când~~ autovehiculul defect nu mai poate continua deplasarea, condamnații din acesta se repartizează și se îmbarcă pe celelalte autovehicule, fără a se afecta siguranța dispozitivului de escortare.

Art.431. Dacă se produce o evadare pe timpul escortării, militarul care a observat primul, dă semnalul de alarmă stabilit pentru oprirea coloanei, somează pe deținutul în cauză, iar dacă nu se supune, procedează conform prevederilor articolelor 105-107.

Observatorii transmit semnalul de evadare și de oprire a coloanei.

La ordinul comandantului escortei, militarii coboară și formează dispozitivul de pază în jurul coloanei. Comandantul escortei trimite una sau mai multe patruli de urmărire pentru a captura evadații, ia măsuri de intensificarea pazei coloanei, raportează comandantului de companie (pluton) și procedează conform ordinului acestuia.

Art.432. În cazul producerii unui atac din exterior asupra escortei, comandantul acesteia este obligat să ia măsuri energice pentru nimicirea atacatorilor și zădărnicierea evadării.

Cînd numărul atacatorilor este redus și nu există pericol de evadare, comandantul escortei oprește coloana, organizează paza condamnaților cu o parte din efectivul escortei și ordonă celorlalți militari să deschidă foc pentru nimicirea atacatorilor.

Cînd numărul atacatorilor este mare și există pericol de evadare pe timpul opririi autovehiculelor, escorta deschide foc din mers asupra inamicului și continuă deplasarea mărind viteza pentru a scoate coloana de sub focul inamic. La 3-5 km de locul unde s-a produs atacul, coloana se oprește, se regrupează, se verifică escortații, se iau măsuri pentru siguranța marșului după care se continuă deplasarea.

Comandantul escortei este obligat să raporteze imediat comandantului de companie (pluton) despre atacul inamic, folosind orice mijloc de transmisiuni, informând în același timp și organele de miliție din apropiere.

Art.433. La sosirea escortei în locul de destinație, comandantul escortei dă comanda: "Escortă-DEBARCATI; In dispozitiv-MARS". Militarii din escortă coboară și ocupă dispozitivul de pază; la comanda: "DEBARCAREA", escortații debarcă începând cu primul autovehicul sau concomitent din toate, pe aceeași parte a coloanei și se încolonează pe locul ordonat. După debarcarea și încolonarea condamnaților, comandantul escortei îi numără, controlează autovehiculele și organizează deplasarea lor la locul stabilit.

f) Executarea escortării pe calea ferată

Art.434. Escortarea pe calea ferată se organizează pe unul sau mai multe eșaloane, în raport de numărul de escortați și al vagoanelor puse la dispoziție.

Pentru escortare și paza unui eșalon se destina o gardă a cărei tărie se stabilește în funcție de situația în care se execută escortarea, numărul vagoanelor, distanța la care se execută deplasarea, gradul de periculozitate a escortaților, terenul și acoperirile de pe itinerarul de deplasare, anotimp, starea vremii și se calculează după următoarele norme de principiu:

- un comandant de eșalon (ofițer);
- un comandant de gardă;
- un ajutor al comandantului de gardă;
- caporalii de schimb, câte unul la cel

mult 6 posturi de santinelă;

- câte un post de santinelă. pe trei schimburi pentru fiecare vagon;

- 1-2 cîini de serviciu;

- rezerva de tăria 1/6 militari din efectivul gărzii.

Art.435. Comandantul de companie înainte de executarea escortării, încredințează misiunea comandantului de eșalon(gardă), precizînd:

- numărul escortaților, gradul de periculozitate și compunerea eșalonului de transport;

- compunerea gărzii, durata misiunii, itinerarul, stația (locul) de îmbarcare și de debarcare;
- locul și data primirii și predării escortaților;
- modul de escortare de la locul de deținere la cel de îmbarcare și de la stația de debarcare la noul loc de deținere;
- modul de acțiune a gărzii în diferite situații pe timpul executării misiunii;
- cooperarea cu organele penitenciarului, de cale ferată și de miliție;
- asigurarea materială și medicală;
- mijloace de legătură și termenii de raportare.

Art.436. După darea misiunii, comandantul de companie, înmânează comandantului eşalonului (gărzii) următoarele documente:

- schema de încolonare a condamnaților și dispozitivul gărzii pe timpul îmbarcării (escortării);
- schema cu compunerea eşalonului (numărul de vagoane și al ~~escortaților~~ ^{condamnaților} din fiecare vagon) și dispozitivul de pază pe timpul deplasării și staționării;
- tabelul posturilor;
- îndatoririle comandantului gărzii;
- modul de schimbare a sentinelelor;
- acțiunea gărzii în caz de atac și de evadare pe timpul staționării și deplasării, semnalele pentru alarma de luptă și aeriană;
- graficul orar de activitate a gărzii pe timpul îndeplinirii misiunii.

Art.437. Pe baza misiunii și documentelor primite, comandantul eşalonului (gărzii) execută organizarea efectivelor pentru pază, după principiile și regulile stabilite pentru gărzile care asigură paza și apărarea obiectivelor.

Art.438. La locul de îmbarcare, comandantul gărzii execută:

- luarea în primire a garniturii de vagoane;
- cercetarea locului de îmbarcare și verificarea vagoanelor;

- instalarea santinelelor pe perimetrul locului de îmbarcare (eșalonului de transport).

Art.439. Imbarcarea escortaților se face pe detașamente în raport de capacitatea vagoanelor, începînd cu primul vagon, în prezența comandantului gărzii, care după ce îi numără, închide ușile și le asigură.

După îmbarcare, la ordinul comandantului gărzii, caporalul de schimb instalează posturile de santinelă la vagoane și ridică dispozitivul de pe perimetrul locului de îmbarcare.

În timpul nopții locul de îmbarcare trebuie să fie iluminat.

Art.440. Pentru personalul gărzii se destină unul sau mai multe vagoane acoperite și amenajate, sau vagoane pentru călători, care se dispun în cadrul garniturii în raport de mărimea acestora și numărul posturilor de santinelă.

Santinelele se dispun pe platforme special amenajate la fiecare vagon.

Art.441. Pregătirea schimbului pentru a intra în serviciu se execută în vagonul corp de gardă și se termină cu 15 minute înainte de oprirea trenului în stație; muniția se distribuie schimbului în vagonul corp de gardă, iar încărcarea armamentului se execută după ce schimbul a coborît din vagon.

Dacă locul de oprire prezintă pericol de accidente pe timpul încărcării (descărcării) armamentului, acesta se execută cu fiecare militar la locul de serviciu, înainte de a fi introdus (scos) din post.

Schimbarea santinelelor se face la sol, mai întîi pe o parte a garniturii, apoi pe cealaltă. Dacă timpul de staționare este scurt, schimbarea se execută simultan pe ambele părți de către caporalul de schimb și ajutorul comandantului gărzii.

Art.442. Pe timpul deplasării, santinelele sînt obligate să supravegheze cu atenție ambele laturi ale vagoanelor; observarea se completează cu ascultarea ^{pentru a descoperi activitățile suspecte din} ~~tuturor zgomotelor ce se produc~~ în interiorul vagoanelor; santinelele fiind obligate să raporteze imediat orice zgomot ^{deosebit} ~~suspect~~.

Legătura între posturi și corpul de gardă, între acesta cu mecanicul și șeful de tren se asigură cu radiotelefoane sau telefoane și se dublează prin mijloace de semnalizare optice și acustice.

Pe timpul opririlor în stații, la ordinul comandantului gărzii santinelele coboară de pe platformă la sol și se instalează în fața ușilor pe o parte și alta a garniturii.

Comandantul gărzii poate întări paza pe timpul opririlor prin alte posturi și patrule. Se interzice coborîrea din vagoane a santinelelor și a militarilor pe timpul opririlor mai mici de 15 minute.

La fiecare oprire a trenului, comandantul gărzii este obligat să verifice modul de executare a serviciului, starea vagoanelor și a închizătorilor, să organizeze supravegherea personalului care execută revizia tehnică a vagoanelor. Înainte de plecarea trenului, comandantul gărzii ordonă și verifică ocuparea posturilor de către santinele.

Art.443. În caz de evadare comandantul gărzii, după semnalul de oprire a trenului și organizează urmărirea evadaților, comunicînd aceasta organelor Ministerului de Interne din zonă și cerîndu-le sprijin.

După organizarea urmării evadaților, comandantul gărzii verifică starea vagoanelor și ia măsuri pentru intensificarea pazei. Dacă evadații nu sînt prinși în timpul stabilit pentru oprirea trenului, se continuă de lasarea pînă la prima stație unde comandantul gărzii informează organele locale ale Ministerului de Interne și raportează comandantului unității.

Art.444. În cazul producerii unui atac cînd eșalonul de transport se află oprit, comandantul gărzii conduce acțiunea pentru respingerea atacului. Cu o parte din militarii care nu sînt în serviciu întărește paza, realizînd apărarea circulară, iar cu rezerva acționează pentru capturarea sau nimicirea inamicului.

Art.445. În cazul că eșalonul este atacat ^{din exterior} pe timpul deplasării, santinelele intensifică observarea pentru a descoperi inamicul și deschid foc din proprie inițiativă asupra acestuia. Eșalonul de transport continuă deplasarea. La prima oprire comandantul gărzii raportează comandantului care a organizat transportul și informează organele Ministerului de Interne. În caz că linia ferată este avariata și nu se mai poate continua deplasarea, eșalonul se înapoiază la prima stație și în raport de situație se reia deplasarea după înlăturarea avariei, sau pe altă rută.

Comandantul gărzii este obligat să raporteze imediat comandantului evenimentele ce s-au produs pe timpul trans-

portului prin radio sau prin rețeaua telefonică a căilor ferate.

Art.446. La locul de debarcare se execută: cercetarea împrejurimilor, ocuparea dispozitivului de pază pentru debarcarea escortaților, verificarea vagoanelor și predarea acestora organelor căilor ferate, escortarea și predarea condamnaților la locul de deținere.

g) Executarea escortării pe nave fluviale

Art.447. Escortarea pe nave fluviale se organizează și se execută, în principiu, după aceleași reguli ca și pe calea ferată.

Înainte de îmbarcare, comandantul gărzii trebuie să verifice amănunțit încăperile destinate pentru introducerea condamnaților, să stabilească dispozitivul de pază al locului de îmbarcare și să ordone instalarea posturilor de santinelă.

Condamnații se îmbarcă pe navă constituiți în detașamente, în raport de capacitatea încăperilor (calelor). La terminarea îmbarcării, la ușile încăperilor (calelor) se instalează santinelele pe navă și se ridică cele de pe perimetrul locului de îmbarcare.

Posturile de santinelă se instalează pe coverta navei (pontonul dormitor) și pe punte.

Pe timp de noapte, pentru a putea observa părțile laterale ale navei și suprafața apei, la unele posturi de santinelă de pe punte se vor instala reflectoare.

Art.448. Militarii din gardă nu au voie să intre în încăperile condamnaților, supravegherea acestora executându-se din afară prin ferestrele ușilor și a luminatoarelor prevăzute cu gratii.

Legătura cu personalul navei se realizează de către comandantul gărzii și se va limita numai la problemele impuse de executarea misiunii.

Pe timpul opririi navei în porturi, comandantul gărzii este obligat să întărească paza, să asigure supravegherea tuturor punctelor sensibile de pe navă și să interzică accesul persoanelor străine.

Art.449. În caz de încercare de evadare prin aruncarea în apă, se somează și în situația în care condamnatul nu se supune, se procedează conform prevederilor articolelor 105-109. Evada-

ții care au reușit să ajungă la mal sînt urmăriți cu patrulare din rezerva gărzii, care vor folosi bărcile din înzestrarea navei.

h) Executarea pazei condamnaților pe punctele de lucru

Art.450. Prin punct de lucru se înțelege locul special amenajat unde condamnații execută anumite lucrări, sub pază, în mod temporar sau permanent. După natura lucrărilor ce se execută, punctele de lucru pot fi fixe sau mobile.

Art.451. La organizarea punctelor de lucru se va ține seama de particularitățile acestora, urmărindu-se ca dispozitivul de pază și amenajările genistice să excludă orice posibilitate de evadare sau de comunicare a condamnaților cu persoane din afară, înainte, în timpul și după încetarea lucrului. În acest scop:

- se vor realiza la punctele de lucru, împrejurimi, amenajări genistice, sisteme de iluminare, de legătură și alarmare corespunzătoare;

- la punctele de lucru pentru hidroameliorații, indiguiri și asanări, se vor verifica și asigura în mod special, șanțurile, canalele și conductele care duc în afara punctului de lucru;

- la punctele de lucru dispuse în localități sau în apropierea comunicațiilor, împrejuririle vor fi dublate cu panouri din prefabricate sau alte materiale, pentru a interzice observarea din exterior și interior;

- la punctele de lucru unde se execută recoltarea unor culturi înalte, înainte de începerea lucrului se vor executa culcare cu o lățime de 8-10 m pentru delimitarea punctului de lucru și asigurarea legăturii de vedere și foc între santinele; pentru unele santinele se pot folosi foișoare mobile;

- punctele de lucru mobile, se împart pe sectoare, urmînd ca, pe măsură ce progresează lucrările, să se execute: cercetarea, delimitarea și marcarea prin indicatoare, instalarea santinelelor, precizarea misiunilor și a modului de acțiune;

- la punctele de lucru în care lucrează și personal civil, vestiarele, dulapurile cu haine și obiectele personale ale acestuia vor fi dispuse în afara punctului de lucru sau în incinta acestora, dar asigurate.

Art.452. Paza condamnaților pe punctele de lucru se execută, de regulă, cu același efectiv care a asigurat și escortarea lor, organizându-se posturi de santinele și de control, dispuse pe perimetrul punctului de lucru. Distanța dintre santinele se stabilește în raport de natura terenului și specificul punctului de lucru, astfel încât să se asigure legătura de vedere și foc între acestea, precum și supravegherea continuă a condamnaților și terenului pe care aceștia lucrează.

Art.453. La sosirea pe punctul de lucru, comandantul escortei împreună cu subofițeri supraveghetori, desfășoară următoarele activități:

- aduce la cunoștința condamnaților terenul pe care au voie să lucreze (circule), limita din interior a zonei interzise, locul și semnalul de adunare, locul de ridicare și depozitare a sculelor, precum și regulile pe care trebuie să le respecte pe timpul lucrului;

- organizează cercetarea punctului de lucru, pentru a descoperi eventualele obiecte sau scrisori lăsate pentru condamnați;

- în colaborare cu subofițerul supraveghetor asigură instalarea indicatoarelor "ZONA INTERZISĂ", "LOC DE ADUNARE", "LOC PENTRU SERVITUL MESEI", "LOC PENTRU DEPOZITAREA SCULELOR", "POST DE CONTROL" etc.;

- împreună cu ajutorul său, instalează santinelele în posturi conform schemei cu dispozitivul de pază pe punctul de lucru și a prevederilor înscrise în carnetul comandantului escortei. Dacă trecerea de la dispozitivul de escortare la dispozitivul de pază durează mai mult de 15-20 minute, santinelele se pot deplasa radial, direct către locul de serviciu. În acest caz, cercetarea punctului de lucru se execută de către militari, pe timpul deplasării la locul de serviciu.

Pe timpul instalării santinelelor, în orice situație, condamnații rămân în coloană sub pază. După ocuparea locurilor de serviciu și verificarea dispozitivului de pază, comandantul escortei ordonă intrarea condamnaților pe punctul de lucru și începerea activității.

Art.454. Comandantul escortei precizează în teren misiunea fiecărei santinele, a postului de control-acces și a conducătorilor cîini de serviciu. Militarii instalați în dispozitivul

de pază, execută serviciul conform consemnului general și particular al postului.

Comandantul escortei este obligat să controleze permanent executarea serviciului de către militarii din posturi și să observe activitatea ce se desfășoară pe punctul de lucru. El trebuie să țină legătura cu subofițerul supraveghetor și să colaboreze cu acesta pentru rezolvarea tuturor problemelor ce se ivesc pe timpul executării serviciului.

Art.455. Pentru servitul mesei, comandantul escortei, de comun acord cu subofițerul supraveghetor, ordonă adunarea condamnaților pe locul stabilit și procedează astfel:

- execută numărătoarea condamnaților și le ordonă deplasarea în locurile amenajate pentru servitul mesei.;
- organizează paza acestora cu jumătate din efectivul militarilor din escortă;
- organizează servitul mesei de către ceilalți militari, după ce aceștia au depus armele în locul stabilit;
- organizează înlocuirea militarilor din dispozitivul de pază pentru servitul mesei.

După servitul mesei militarii, reocupă dispozitivul de pază și se ordonă începerea activității.

Art.456. Pe timpul executării serviciului, se asigură militarilor câte 10-20 minute repaus la 2-3 ore, prin înlocuirea lor de către comandantul escortei și ajutorul acestuia. Pe timpul repausului, militarii pot sta numai pe locurile stabilite, fiind interzisă cu desăvârșire părăsirea punctului de lucru.

Armamentul militarului aflat în repaus rămâne la post, așezat jos, încărcat și asigurat, lângă comandantul escortei (ajutorul acestuia) care l-a înlocuit.

Art.457. Accesul pe punctele de lucru se reglementează de comandantul penitenciarului în cooperare cu comandantul de companie care asigură escorta, în scopul interzicerii pătrunderii pe punctul de lucru a persoanelor care nu au acest drept. Când postul de control este asigurat de escortă, răspunderea pentru respectarea regulilor de acces revine comandantului de companie (pluton) și comandantului escortei.

Pentru accesul în punctul de lucru se stabilește un loc pe perimetrul acestuia, pe calea de acces, unde se instalează postul de control.

Acesul pe punctul de lucru este permis numai persoanelor și mijloacelor de transport înscrise în tabelele nominale aprobate de comandantul penitenciarului.

Art.458. Legitimarea persoanelor care intră pe punctul de lucru se execută prin verificarea buletinului de identitate și confruntarea datelor din acesta cu cele înscrise în tabelul nominal.

Comandantul escortei oprește toate persoanele cu acte în neregulă și raportează comandantului de companie (pluton), acționând după indicațiile acestuia.

Art.459. Accesul comandanților direcți, al comandantului penitenciarului și a locțiitorilor săi este permis fără a fi legitimatie numai dacă ^{aceștia} sunt cunoscuți personal de comandantul escortei. În cazul când sosesc alte persoane necunoscute sau neînsoțite de cei de mai sus, li se cere delegația de control și legitimația militară (permisul de acces general) și se permite intrarea numai dacă din documentele prezentate rezultă că au acest drept.

La sosirea pe punctul de lucru a comandanților direcți, organelor de control, comandantului penitenciarului și locțiitorilor săi, comandantul de escortă îi întâmpină și raportează: "Tovarășe (gradul) ... escorta numărul ... execută paza condamnaților pe punctul de lucru ... În timpul serviciului meu nu s-a întâmplat nimic deosebit (sau raportează cele întâmplate). Sînt comandantul escortei ^(gradul și numele) ... ~~Militarii din posturi și patrule dau onorul și se prezintă conform prevederilor articolului~~

Art.460. Este interzisă intrarea cu armament pe punctul de lucru în prezența condamnaților.

Art.461. Scoaterea unor condamnați de pe punctul de lucru se poate face numai în prezența șefului punctului de lucru și dacă persoana care a venit să-i ridice prezintă comandantului escortei legitimația militară și dovada aprobată de comandantul penitenciarului, vizată de comandantul subunității care asigură escorta. Comandantul escortei reține dovada cu care justifică la înapoiere condamnații predați.

Art.462. În caz de îmbolnăvire a unui militar care nu mai poate executa serviciul, comandantul escortei îl scoate din post, execută descărcarea și controlul armamentului luînd măsuri pentru asigurarea pazei în raza postului din care acesta a fost

scos, raportînd situația comandantului de companie (pluton).

Art.463. Dacă pe timpul executării serviciului se produc ploai torențiale, descărcări electrice, inundații, ceață, viscole, care afectează asigurarea pazei, comandantul escortei în colaborare cu subofițerul supraveghetor, ordonă încetarea lucrului și depunerea uneltelor, adună condamnații pe locul stabilit și restrînge dispozitivul de pază în jurul acestora.

După trecerea fenomenului meteorologic respectiv, în cazul cînd condițiile permit, se reia lucrul, sau, de acord cu subofițerul ^{comandantului de escortă} supraveghetor ^{la} măsuri de escortare a condamnaților la penitenciar. În ambele cazuri se verifică prezența tuturor condamnaților.

Art.464. Santinela de la punctul de lucru nu dă voie nici unei persoane civile sau militare, să intre sau să iasă de pe punctul de lucru, prin locul sau porțiunea de teren în care își îndeplinește consemnul particular.

Art. 465 Santinela somează: "STAI, INAPOI", ^{pe oricare} ~~erice~~ (condamnat care se apropie de limita interioară a zonei interzise. În cazul cînd ^{condamnatul} nu se oprește și intră în zona interzisă ^{santinela} somează: "STAI CA TRAG" și anunță pe comandantul de escortă prin semnalul stabilit. Dacă nici după această somație nu s-a oprit, santinela procedează conform prevederilor articolelor 1o5-1o9.

Dacă condamnatul s-a oprit la una din somații, santinela îi ordonă ^{MÎNILE SUS} "La stînga împre-JUR", ~~"MÎNILE SUS"~~, ținîndu-l astfel pînă la sosirea comandantului de escortă.

Art.466. Cînd o persoană se apropie de limita exterioară a zonei interzise, santinela o oprește prin somația: "Stai! înapoi", sau "Ocoliți ^{spre} dreapta (stînga)". În cazul că nu se supune, o avertizează prin somația: "Stai, că trag". După ce a oprit-o, îi ordonă: "Mîinile sus", îi cere să arunce obiectele pe care le are în mîină și cheamă comandantul escortei prin mijloacele stabilite sau prin voce: "Comandantul escortei la postul nr....".

Dacă persoana nu se oprește nici la această somație și încearcă să pătrundă cu forța pe punctul de lucru, santinela procedează conform prevederilor articolelor 1o5-1o9.

Santinela instalată lîngă o stradă cu circulația frecventă, nu va supune restricțiilor acestui articol decît persoanele și grupurile de persoane care se îndreaptă spre santinelă și devin agresive.

Art.467. In caz că se încalcă regulile stabilite sau se produc răzvrătiri printre condamnați, comandantul escortei, de comun acord cu subofițerul supraveghetor somează: "INCETATI"; dacă aceștia nu se supun se somează: "STAI CA TRAG", iar dacă nici la această somație condamnații nu se supun, se procedează conform prevederilor articolelor 105-109 raportînd imediat comandantului de companie (pluton).

Dacă este ^{comandantul de escortă} necesar, adună condamnații, îi culcă la pămînt, izolează pe instigatori și intensifică supravegherea și paza acestora.

Art.468. In situația cînd se constată lipsa (evadarea) unor condamnați de pe punctul de lucru, comandantul escortei ia următoarele măsuri:

- alarmează subunitatea, adună, numără și pune sub pază escortații;
- cercetează punctul de lucru pentru a descoperi pe cei care lipsesc și direcțiile probabile în care au evadat;
- în raport de rezultatul cercetării și al informațiilor primite de la populație, organizează urmărirea evadaților.

Dispozitivul de pază se restrînge sau se ridică numai la ordin, după ce s-a executat cercetarea amănunțită a terenului și obiectivelor din interiorul punctului de lucru și s-a stabilit cu certitudine evadarea.

Art.469. In cazul că se produce un atac din exterior asupra escortei, în scopul de a favoriza evadarea condamnaților, comandantul escortei procedează astfel:

- alarmează escorta și escortele vecine prin semnalul stabilit;
- adună condamnații (după caz îi culcă cu fața la pămînt) și organizează paza acestora cu o parte din efectivul escortei;
- cu ceilalți militari acționează pentru capturarea sau nimicirea inamicului.

Art.470. In toate situațiile la producerea unor evenimente deosebite pe timpul executării cercetării, comandantul escortei raportează comandantului subunității.

Art.471. La terminarea lucrului sau la ora stabilită, comandantul escortei de comun acord cu subofițerul supraveghetor,

dă semnalul de adunare. Condamnații depun uneltele și se adună în coloană pe locul ordonat. După ce verifică prezența, comandantul escortei asigură paza condamnaților, transmite semnalul de strângere a dispozitivului de pază și realizarea celui de escortare. Pe timpul apropierii de coloana escortaților, militarii din dispozitivul de pază (santinelele) execută și cercetarea punctului de lucru.

i) Executarea pazei condamnaților pe bacuri

Art.472. Pentru executarea unor lucrări în deltă (bălți) la care se folosesc condamnați, aceștia și militarii care le asigură paza și escortarea pot fi cazați pe bacuri.

Pentru instalarea pazei pe bacuri, comandantul de companie participă la recunoaștere, undă reține:

- locul pentru acostare a bacurilor și caracteristicile lacului (canalului-bălții);
- zone ce trebuie defrișate în imediata apropiere a locului de acostare, perimetrul locului de deținere, zona interzisă în interior (exterior) și lucrările de amenajare genetică necesare;
- organizarea locului de debarcare și de adunare al condamnaților, de depunere și păstrare a sculelor, zona de gospodărire etc.;
- locul de îmbarcare și transportul condamnaților la punctele de lucru, itinerarul pînă la locul de îmbarcare și măsurile pentru amenajarea acestora;
- numărul condamnaților și natura lucrărilor ce se vor executa.

Art.473. După recunoaștere, comandantul de companie precizează comandantului de pluton (gardă):

- organizarea gărzii pentru paza bacurilor; dispunerea și misiunile posturilor și patrulelor; modul de acțiune a gărzii în diferite situații;
- modul de organizare a serviciului de escortare și de pază a condamnaților pe punctele de lucru;
- măsurile de prevenire a accidentelor (fnecurilor), a incendiilor și regulile igienico-sanitare;
- modul de asigurare a legăturii;
- locul de dispunere a subunităților de securitate vecine, unităților (subunităților) armatei și gărzilor

patriotice din zonă și modul de cooperare cu acestea.

Art.474. Defrișarea zonei în locul de acostare se execută de regulă, pe o distanță de 60 m în jurul bacurilor în raport de condițiile specifice, cu respectarea dispozițiilor legale, iar în cazul canalelor mai înguste de 7-8 m această zonă se extinde și pe malul opus.

Imprejmuirea perimetrului se realizează prin garduri de sîrmă, fișii ^{de control} ~~grate~~ umbrelor ciupercă pentru santinele, iar zonele interzise din interior și exterior se marchează prin indicatoare. În afara perimetrului rămîne bacul destinat subunității, cadrelor penitenciarului și personalului civil care deservește bacurile.

Locul de depunere și păstrare a sculelor folosite de condamnați pentru lucru, se stabilește în afara perimetrului păzit.

Dispunerea bacurilor se face în următoarea ordine: amonte bacul destinat subunității de pază, personalului penitenciarului și personalului civil; în aval, la 30-40 m bacul cu bucătăria pentru condamnați și celelalte bacuri în care sînt cazați condamnații și care se includ în perimetrul păzit. Schelele de la extremitățile coloanei de bacuri rămîn în afara perimetrului și se folosesc pentru deplasarea schimburilor la posturile de pe punte.

Pentru coborîrea condamnaților de pe bacuri se destină cîte o schelă pentru una sau două bacuri apropiate, ce vor avea ușile dispuse față de în față.

Condamnații nu au acces pe puntea bacurilor; porțiunile de punte pe care circulă aceștia de la ușa bacurilor pînă la schele se delimitează prin gard de sîrmă și indicatoare cu inscripția "ZONA INTERZISĂ".

Celelalte ieșiri ale bacurilor se asigură, cu bare de fier și lacăte iar ferestrele de pe partea opusă acostării se acoperă cu gratii și perdele.

Locul pentru îmbarcare se stabilește în aval de coloană, în afara perimetrului păzit și în zona defrișată.

j) Activitatea comandantului de companie
(pluton) în caz de evadare

Art.475. În scopul de a interveni operativ în sprijinul escortelor ^{în caz de evadare} comandantul subunității de securitate este obligat:

- să organizeze legătura cu escortele din sectorul subunității, prin toate mijloacele existente;
- să constituie o subunitate de rezervă din militarii care nu sînt de serviciu;
- să organizeze cooperarea cu organele pe - nitenciarului, cele de securitate și de miliție, precum și cu subunitățile de gărzi patriotice, care pot interveni în diferite situații;
- să numească înlocuitor la comandă care să rezolve situațiile ce se pot ivi pe timpul absenței sale.

Art.476. La producerea unei evadări, comandantul subunității ia următoarele măsuri:

- alarmează rezerva, ordonă distribuirea muniției și încărcarea armamentului;
- anunță organele penitenciarului;
- raportează eșalonului superior;
- se deplasează cu rezerva la locul unde s-a produs evadarea;
- se documentează asupra situației și măsurilor luate pînă la sosirea sa de către comandantul gărzii (escortei);
- organizează urmărirea evadaților cu forțele la dispoziție;
- informează despre evadare organele de securitate și de miliție, grăniceri și subunitățile de gărzi patriotice cu care cooperează.

Art.477. Acțiunile de urmărire a evadaților, se execută, de regulă cu forțele disponibile din cadrul subunității respective, fără a se suspenda paza pe punctele de lucru. În anumite situații, de comun acord cu comandantul penitenciarului, se pot întrerupe parțial sau total activitățile pe punctele de lucru, pentru folosirea efectivelor în acțiunea de urmărire.

Art.478. Comandanții eşaloanelor superioare intervin cu subunități de rezervă pentru a închide anumite aliniamente pe direcțiile probabile de retragere ale evadaților și pentru cercetarea raioanelor probabile de ascundere ale acestora.

Deplasarea militarilor în acțiunile de urmărire a evadaților se execută, de regulă, pe jos sau cu mijloacele de

transport de care dispun penitenciarele și subunitățile de securitate.

Acțiunile de urmărire se execută în cooperare cu organele penitenciarelor și sînt conduse de persoana cea mai mare în grad și funcție, de regulă, de comandantul penitenciarului, ajutat de comandantul subunității de securitate. În lipsa acestora, acțiunile vor fi conduse pînă la sosirea lor de pfișerul de serviciu de la penitenciar, ajutat de comandantul gărzii.

La terminarea acțiunilor, comandanții de subunități sînt obligați să analizeze și să raporteze imediat modul în care s-au pregătit și desfășurat acțiunile, rezultatul acestora și măsurile luate.

CAPITOLUL VIII

ACȚIUNILE TACTICE DE SECURITATE

Art.479. Pentru îndeplinirea misiunilor ce le revin, subunitățile de securitate organizează și execută acțiuni tactice de securitate.

Art.480. Acțiunea tactică de securitate constă în totalitatea activităților și formelor de acțiune permanente sau temporare cu caracter dinamic și complex desfășurate într-o concepție unitară, într-un raion determinat, prin care subunitățile de securitate în cooperare cu organele de securitate și de miliție, subunitățile de pompieri, unitățile (subunitățile) armatei, gărzi patriotice, detașamente de tineret și alte forțe își îndeplinesc misiunea de luptă.

Art.481. Acțiunea tactică de securitate însumează, de regulă, două sau mai multe forțe de acțiune, desfășurate întrunit, pe baza hotărîrii comandantului (cercetare și blocare; urmărire și încercuire; cercetare, urmărire, încercuire, apărare, ofensivă etc.) Aceste acțiuni pot fi organizate și executate independent sau în cadrul operațiunilor de securitate.

Art.482. Acțiunile tactice de securitate se pregătesc din timp sau se declanșează atunci cînd situația impune, pe baza planului acțiunii și se desfășoară într-un raion, sector, fișie de teren sau obiectiv, cu dezvoltarea corespunzătoare posibilităților tactice ale subunităților.

Art.483. Acțiunile tactice de securitate se organizează în următoarele situații:

- la semnalarea în anumite raioane (direcții) a unor elemente dușmănoase, ostile orânduirii socialiste, izolate sau în grup, evadați sau urmăriți pentru fapte antisociale;
- pentru capturarea sau nimicirea formațiilor mici de cercetare-diversiune, spionilor și agenților serviciilor de spionaj străine, infiltrați pe teritoriul țării;
- când în anumite raioane au fost lansate sau debarcate elemente dușmănoase.

Art.484. Amploarea acțiunilor tactice de securitate depinde de:

- gruparea și caracterul acțiunilor inamicului;
- timpul scurs de la obținerea datelor despre apariția inamicului în raion;
- forțele și mijloacele la dispoziție;
- dezvoltarea raionului de acțiune;
- caracteristicile terenului, starea comunicațiilor și a vremii.

Art.485. Dispozitivul subunității în acțiunea tactică de securitate cuprinde următoarele elemente: de blocare (închidere); de cercetare, de atac și captură; de cercetare; urmărire; rezerve și puncte de comandă.

Elementele de blocare (închidere) se constituie din subunități de securitate (pichete, posturi și patrule) care interzic direcțiile probabile de deplasare (retragere) a inamicului și pot fi de la o grupă până la 1-2 plutoane. Intervalul între direcțiile de interzis se asigură, prin acțiunea unor posturi și patrule de securitate.

Inchiderea direcțiilor de deplasare (retragere) a inamicului se poate face și cu forțe din subunitățile de gărzii patriotice.

Elementele de cercetare, se constituie din subunități (posturi și patrule) care execută cercetarea terenului pe direcții sau prin supraveghere (în raion) în scopul descoperirii, capturării sau nimicirii inamicului, precum și pentru obținerea și verificarea unor informații.

Elementele de atac și captură se pot constitui din timp, din forțele și mijloacele la dispoziție sau din alte elemente de dispozitiv și rezerve, pe timpul ducerii acțiunilor de luptă.

Elementele de urmărire se constituie din subunități (patrule) destinate pentru urmărirea, capturarea sau nimicirea inamicului care se retrage.

Rezerva, se constituie din subunități de valoare grupă-pluton și este destinată să intervină pentru rezolvarea unor situații neprevăzute, sau la nevoie să întărească celelalte elemente de dispozitiv.

Art.486. Pregătirea și ducerea acțiunilor tactice de securitate constă în totalitatea activităților și măsurilor stabilite de către comandant conform prevederilor Cap.II și se materializează în hotărârea comandantului sau în planul de acțiune al cărui conținut este prevăzut la art.134 din partea a II-a.

Art.487. Acțiunea tactică de securitate se execută, de regulă, de către compania de securitate și în unele situații de către plutonul de securitate întărit și trebuie să asigure descoperirea, capturarea sau nimicirea inamicului prin executarea simultană sau succesivă a două sau mai multe forțe de acțiune cu un înalt grad de dinamism și mobilitate.

Art.488. La declanșarea acțiunilor tactice de securitate comandantul subunității este obligat să ia măsuri pentru:

- trecerea la pază întărită a obiectivelor din raionul acțiunii;
- interzicerea direcțiilor probabile de deplasare a inamicului;
- executarea cercetării pe direcții sau prin supraveghere a unui raion;
- intensificarea măsurilor pentru obținerea datelor suplimentare în scopul determinării cu precizie a locului de ascundere a inamicului și a acțiunilor probabile ale acestuia;
- menținerea legăturii permanente cu subunitățile proprii și cu celelalte forțe care participă la acțiune;
- transmiterea oportună la subordonați a dispozițiilor impuse de evoluția situației;
- stabilirea măsurilor suplimentare pen-

tru asigurarea de luptă a subunităților;

- încercuirea și atacul inamicului încercuit;
- urmărirea inamicului descoperit pe direcțiile de retragere, în scopul capturării sau nimicirii lui;
- verificarea asigurării materiale și medicale a subunităților și să ia măsuri pentru completarea munițiilor, carburanților și alimentelor consumate.

Art.489. La luarea contactului cu inamicul sau atunci când acesta încearcă să se sustragă acțiunilor, comandantul este obligat să analizeze repede situația și să ia o nouă hotărâre care să ducă la capturarea sau nimicirea lui.

Art.490. Când acțiunea nu se termină pe timp de lumină comandantul este obligat:

- să oprească subunitățile în punctele (pe aliniamentele) atinse, cu excepția celor care sînt în contact nemijlocit cu inamicul;
- să organizeze supravegherea raioanelor și sectoarelor pe timp de noapte, luînd măsuri pentru închiderea și controlul direcțiilor probabile de retragere a inamicului, pentru observarea locurilor unde este posibilă apariția acestuia;
- să stabilească modul de acțiune al subunităților pe timp de noapte și pentru prevenirea accidentelor;
- să organizeze odihna personalului.

Toate măsurile pentru acțiunile ce urmează a se executa pe timpul nopții se iau înainte de lăsarea întinericului.

Art.491. La terminarea acțiunii, se execută:

- ridicarea dispozitivului (pe baza aprobării eșalonului superior);
- verificarea prezenței militarilor, a stării armamentului, a mijloacelor tehnice și a altor materiale;
- adunarea subunităților în punctele (raioanele) de regrupare;
- organizarea marșului și a deplasării către punctele de dislocare sau în alte raioane;
- analiza rezultatelor obținute și a modului cum au acționat subunitățile proprii și modul de cooperare cu celelalte forțe.

Art.492. După terminarea acțiunii, în termenul stabilit, comandantul subunității înaintează șefului superior raportul de luptă care, de regulă cuprinde:

- denumirea acțiunii și perioada în care s-a executat;
- raionul în care s-a acționat, caracteristicile terenului și condițiile atmosferice;
- situația operativă în care s-a acționat;
- forțele și mijloacele participante (proprii, primite în sprijin și cele cu care s-a cooperat);
- hotărîrea comandantului acțiunii;
- desfășurarea acțiunii pe principalele etape și momente și rezultatele obținute;
- evenimentele deosebite pozitive și negative;
- concluzii și învățăminte;
- măsuri și propuneri.

Art.493. În situații deosebite și în condițiile războiului întregului popor, atunci când situația impune, subunitățile de securitate, pot participa la nimicirea desantului aerian inamic precum și la ducerea unor acțiuni de apărare sau ofensivă, limitate în timp și spațiu, împreună cu unități ale armatei, subunități de gărzi patriotice, detașamente de tineret și alte forțe.

Art.494. În apărare, subunitățile de securitate, de regulă, duc acțiuni pe direcții secundare, organizînd puncte de sprijin în raport cu capacitatea lor de luptă, în teren greu accesibil atacului cu tancuri, înapoia unor obstacole naturale, pentru apărarea unor localități, obiective, defilee sau trecători.

Art.495. În ofensivă, subunitățile de securitate pot duce acțiuni cu caracter local și temporar, îndeosebi pentru asigurarea unor flancuri și joncțiuni ale unităților armatei, ca detașamente de întoarcere în teren muntos, pentru lichidarea unor rezistențe ale inamicului rămase în spatele frontului, nimicirea desantului aerian etc.

Art.496. În toate cazurile, pentru ducerea cu succes a acțiunilor de apărare sau ofensivă, subunitățile de securitate, trebuie să fie sprijinite de artilerie și întărite cu tancuri de către unitățile în fișa cărora acționează.

Art.497. Pregătirea și ducerea acțiunilor de apărare și ofensivă, de către subunitățile de securitate, se execută după principiile și regulile prevăzute în regulamentele de luptă ale armatei.

CAPITOLUL IX

PARTICULARITATI IN ORGANIZAREA SI EXECUTAREA

ACTIUNILOR TACTICE DE SECURITATE

1. In teren muntos-împădurit

Art.498. La organizarea acțiunilor tactice de securitate în teren muntos-împădurit trebuie să se țină seama de următoarele particularități:

- căile de acces spre zonele de acțiune sînt puține, axate în principal pe creste și văi sau în raioane cu activități specifice (exploatări, stațiuni balneare, cabane turistice, stîne etc.);

- localitățile sînt rare, iar deplasarea în afara drumurilor și potecilor este anevoioasă;

- condițiile de teren greu accesibile, acoperirile și condițiile atmosferice des schimbătoare (chiar în cursul aceleiași zile) oferă inamicului posibilități de ascundere și sustragere, îngreuiază urmărirea acestuia și menținerea legăturii, fapt care necesită o pregătire specială a posturilor și patrulilor de securitate și realizarea măsurilor de asigurare materială și tehnică după norme specifice;

- compartimentarea pronunțată a terenului dă un caracter de independență chiar a subunităților mici (grupă-pluton) ceea ce determină o pregătire specială a comandanților acestora, măsuri deosebite pentru organizarea cooperării, asigurarea legăturilor și aprovizionarea cu muniții și alimente;

- terenul accidentat și împădurit, surpările, avalanșele și locurile primejdioase obligă pe comandanți să ia măsuri specifice pentru prevenirea accidentelor pe timpul executării pazei și apărării obiectivelor ori în acțiunile tactice de securitate;

Art.499. Organizarea și executarea acțiunilor tactice de securitate în teren muntos-împădurit, impun:

- cunoașterea de către comandanții de subunități a particularităților executării acțiunilor tactice de se-

curitate, caracteristicilor terenului muntos-împădurit, condițiilor de dispunere și de acțiune a subunităților, posibilităților de manevră, căilor de deplasare, condițiilor de asigurare de luptă și altor probleme specifice;

- cunoașterea de către militari a condițiilor de teren și atmosferice din întregul raion (sector de responsabilitate), a schimbărilor ce se produc și a măsurilor ce se impun pentru asigurarea observării și cercetării, prevenirea accidentelor și menținerea legăturilor;

- pregătirea întregului efectiv pentru acțiuni în munți - în condiții specifice, punându-se accent pe călirea fizică și morală a militarilor pentru a putea face față unor situații specifice terenului muntos ca: ninsori sau ploi abundente, viscole deslănțuite prin surprindere, avalanșe de proporții care blochează căile de acces etc. În asemenea situații se cere din partea comandanților de subunități multă inițiativă și fermitate în luarea de măsuri energice pentru îndeplinirea misiunilor concomitent cu protejarea militarilor;

- organizarea observării și cercetării în raport cu particularitățile terenului; dispunerea posturilor de observare îndeosebi pe înălțimi, cercetarea terenului în lungul creștelor, a văilor, acordându-se atenție menținerii permanente a legăturii de vedere între militari;

- cercetarea permanentă a trecătorilor, drumurilor, potecilor, a peșterilor și altor locuri favorabile de ascundere a inamicului;

- luarea măsurilor de asigurare de luptă în special la trecerea prin puncte obligate de trecere (trecători, defilee, poduri, locuri înguste);

- folosirea posturilor și patrulelor de securitate și a rezervelor pentru interzicerea retragerii sau sus-tragerii inamicului prin închiderea căilor de comunicații, a trecătorilor, intrărilor în defilee, a vădurilor și confluențelor; dispunerea fracționată a rezervelor pe direcția de acțiune; controlul circulației în special în raioanele cu activități sezoniere;

- folosirea mai intensă a mijloacelor de semnalizare și a barajelor în scopul îngreuerii acțiunilor inamicului, descoperirii oportune și reținerii acestuia;

- întreținerea drumurilor și potecilor existente și amenajarea altor căi de deplasare în raioanele de acțiune;

- stabilirea măsurilor pentru prevenirea rătăcirilor, accidentelor ce pot fi provocate de alunecări de teren, căderi de stânci, torente de apă (viituri)etc., procurarea apei și hrănirea, adăpostirea militarilor;

- asigurarea subunităților care acționează izolat cu marmite izoterme, spirtiere și alimentele necesare preparării hranei etc.

2. In localități

Art.500. Paza și apărarea obiectivelor precum și organizarea acțiunilor tactice de securitate în localități prezintă următoarele particularități:

- compartimentarea localității pe cartiere și cvartale ceea ce determină ca acțiunile să se desfășoare în principal de-a lungul arterelor de comunicație în piețe, parcuri, pe terenuri virane sau clădiri;

- caracterul clădirilor (materialul de construcție, existența subsolurilor și etajelor și acoperișurilor) și împrejuririle oferă inamicului condiții favorabile de adăpostire și mascare, de organizarea observării în ascuns și executarea focului prin surprindere de la mică distanță;

- acțiunile tactice de securitate și de pază și apărare a obiectivelor se pot desfășura în mijlocul populației, fapt ce sporește importanța măsurilor de asigurare și limitează posibilitățile de executarea focului;

- îngreuierea conducerii și în special a legăturilor radio datorită influenței rețelelor electrice și fenomenului de ecranare provocat de clădirile înalte;

- limitarea deplasărilor și a manevrelor ca urmare a producerii incendiilor, dărâmurilor și baricadării străzilor și clădirilor.

Art.501. Organizarea și executarea acțiunilor tactice de securitate în localități impune:

- cunoașterea de către comandantul de subunități a particularităților și detaliilor localităților din raio-

nul (sectorul) de responsabilitate, a principalelor obiective, arte-re de comunicație, piețe, parcuri etc. care prezintă importanță în vederea desfășurării acțiunilor;

- organizarea din timp a cooperării cu organele de securitate și miliție, gărzile patriotice și alte forțe pentru stabilirea acțiunilor ce se execută în comun;

- preocuparea permanentă pentru actualizarea informațiilor cu privire la prezența și acțiunile probabile ale inamicului folosind toate mijloacele și în mod deosebit populația;

- stabilirea unor restricții și controlul circulației, luarea unor măsuri speciale de observare și supraveghere a persoanelor și clădirilor (subsoluri, etaje, acoperișuri, canale etc.) din raioanele (sectoarele) de acțiune și din apropierea obiectivelor;

- pregătirea specială a efectivelor care vor acționa în localități prin antrenarea acestora în trecerea diferitelor obstacole (garduri, ziduri, șanțuri) cățărări, lupta corp la corp, observarea și descoperirea inamicului cu rapiditate și deschiderea focului în timp scurt și precis asupra acestuia, înălțurarea baricadelor și barajelor, folosirea mijloacelor tehnice și chimice pentru neutralizarea inamicului.

3. In sectorul maritim (fluvial) și deltă

Art.5ol. Comandanții subunităților care acționează în sectorul maritim (deltă) sînt obligați:

- să asigure cunoașterea de către toți militarii a caracteristicilor litoralului (deltei), unde își desfășoară activitatea și a posibilităților de apropiere sau depărtare de la mal a navelor și ambarcațiunilor de diferite tipuri;

- să cunoască punctele de acostare și de ieșire în largul mării pentru navele și ambarcațiunile pescărești, de croazieră etc., care nu folosesc porturile și să stabilească măsuri de informare și legătură cu organele care execută paza și supravegherea acestora;

- să asigure cunoașterea de către militari a tipurilor de nave și pavilioanelor sub care navighează acestea, precum și a regulilor de navigația și exploatare corectă a mijloacelor proprii de deplasare pe apă, din dotarea unităților (subunităților).

Art.5o2. La organizarea pazei și apărării obiectivelor și acțiunilor tactice de securitate în sectorul fluvial trebuie să se țină seama de următoarele particularități:

- posibilitatea apropierii de uscat a navelor (ambarcațiunilor) sub pavilion străin, în scopul lansării (debarcării) sau imbarcării inamicului;
- desfășurarea activităților de pe fluviu ca: pescuit, construcții hidroenergetice, navale, turistice, de agrement sau de altă natură, lucrări de hidroameliorații; încărcări-descărcări de materiale etc.;
- existența insulelor, bacurilor de nisip, plajelor, vadurilor, curenților apei, porțiunilor inundabile, mlaștinilor, acoperirilor la malul apei etc., care pot favoriza acțiunile inamicului;
- sistemul de comunicații care poate favoriza apropierea și pregătirea în ascuns a acțiunilor inamicului;
- existența perioadelor relativ mari când apele sînt înghețate pe toată suprafața, ușurînd deplasarea inamicului, ca și a perioadelor cu posibilități de producere a unor inundații.

Art.5o3. Organizarea și executarea acțiunilor tactice de securitate în sectorul maritim (fluvial) și deltă, impun:

- cunoașterea în permanență de către comandanți a activității ce se desfășoară în porturi, în marea teritorială pe fluviu sau în deltă;
- organizarea observării tuturor activităților ce se desfășoară în raionul de responsabilitate și în special a deplasării navelor sub pavilion străin;
- cooperarea permanentă cu posturile de observare grănicerești ale marinei militare, punctelor radiotehnice și altor forțe, în scopul exploatării datelor obținute prin sistemele de observare ale acestora;
- controlul riguros în cooperare cu organele de securitate, de miliție și de grăniceri, a tuturor căilor navigabile din deltă care permit apropierea de raioanele (obiectivele) de acțiune (pază).

Art.5o4. În raioanele cu ape curgătoare sau bălți, serviciul de pază sau acțiunile tactice de securitate se execută cu luarea următoarelor măsuri:

- dotarea posturilor și patrulelor de securitate care execută serviciul în locuri ce prezintă pericol de accidente cu mijloace de siguranță și salvare (frânghii, colaci de salvare și bărci);

- instruirea întregului efectiv asupra folosirii mijloacelor de trecere (bărci, pontoane, bacuri etc.), de salvare (siguranță) pentru cunoașterea înotului și acordării ajutorului în caz de pericol de înec;

- stabilirea regulilor de traversare a cursurilor de apă, canalelor, bălților, lacurilor cu mijloace de trecere din dotare și a măsurilor de siguranță.

4. Pe timp de iarnă

Art.505. La organizarea acțiunilor tactice de securitate pe timp de iarnă trebuie să se țină seama de următoarele particularități:

- stratul de zăpadă schimbă aspectul reliefului acoperind adânciturile și ridicăturile mici ale terenului (rîpe, ravene, ogașe, găvane, movile etc.), care ar putea produce înzăpezirea personalului și mai ales a tehnicii de luptă; stratul de zăpadă înlesnește descoperirea indiciilor despre prezența inamicului;

- zăpezile mari și apele curgătoare care îngheață determină schimbarea unei direcții probabile de deplasare a inamicului și a procedeeelor folosite de acesta pentru intrarea în raioanele de acțiune sau obiective;

- deplasarea și manevra forțelor în cadrul acțiunilor tactice de securitate se execută anevoios;

- temperatura scăzută obligă pe inamic să caute adăpost în case izolate (cabane, peșteri etc.) iar durata mare a nopților îi favorizează acțiunile acestuia;

- viscolul îngreulează observarea și orientarea posturilor și patrulelor de securitate, acoperă repede potecile, pârțiile și urmele inamicului;

- activitățile de producție și turistice din raioanele (sectoarele) de acțiune sînt mai reduse;

- pe timpul gerurilor puternice și înghețurilor, mijloacele tehnice de pază și alarmare, armamentul și tehnica de luptă prezintă greutăți în funcționare.

Art.506. Paza și apărarea obiectivelor precum și desfășurarea acțiunilor tactice de securitate pe timp de iarnă, impun:

- reducerea duratei de serviciu a posturilor și patrulelor de securitate și schimbarea santinelor la intervale mai mici de timp;

- amenajarea unor poteci de acces către locurile de executare a serviciului și stabilirea regulilor de circulație pe perimetrul obiectivelor și în raionul (sectorul) de acțiune;

- dispunerea posturilor și patrulelor de securitate în special pe direcția localităților și a locurilor care oferă posibilități de ascundere a inamicului;

- intensificarea controlului posturilor și patrulelor de securitate pe timp de ninsori abundente și viscol;

- prevenirea accidentelor, degerăturilor, rătăcirilor, pierderilor de materiale și pentru asigurarea funcționării armamentului, mijloacelor tehnice și alarmare;

- interzicerea traversării pe gheață a apelor din raioanele (sectoarele) de acțiune;

- echiparea militarilor care pleacă în acțiune cu haine călduroase, iar la înapoierea din serviciu să li se servească ceai cald și să se organizeze adăpostirea personalului și uscatul echipamentului;

- hrănirea efectivelor să se facă cu alimente care au valoare calorică ridicată și ori de câte ori este posibil, cu hrană caldă, la subunitățile care asigură paza unor obiective izolate se vor crea stocuri de alimente pentru o perioadă mai îndelungată;

- dotarea posturilor și patrulelor de securitate cu mijloace de mascare adecvate, iar pentru mărirea mobilității să se asigure schiuri și rachete de zăpadă, ochelari de zăpadă, săni pentru transportul materialelor, unelte și mijloace aniderapante pentru autovehicule;

- asigurarea medicală a acțiunilor prin instalarea punctelor medicale mai aproape de dispozitivele subunităților pentru a interveni oportun în ajutorul militarilor bolnavi.

5. Pe timp de noapte

Art.508. Subunitățile pregătesc și desfășoară acțiuni tactice de securitate pe timp de noapte pentru:

- realizarea dispozitivului;
- interzicerea desfășurării de către inamic a unor acțiuni pe timp de noapte;
- menținerea contactului realizat pe timp de zi;
- terminarea (continuarea) acțiunilor începute pe timp de zi.

Art.509. La organizarea acțiunilor tactice de securitate pe timp de noapte trebuie să se țină seama de următoarele particularități:

- observarea terenului, descoperirea indiciilor și urmelor este îngreuiată din cauza întunericului;
- orientarea și menținerea legăturii cu vecinii se face cu multă greutate;
- precizia și eficiența focului armamentului sînt influențate de condițiile de vizibilitate redusă;
- apropierea în ascuns a inamicului, infiltrarea acestuia prin dispozitivul posturilor și patrulilor de securitate și executarea atacurilor prin surprindere de la mică distanță sînt favorizate de întuneric;
- posibilitatea sustragerii inamicului din raionul (sectorul) de acțiune și deplasării în ascuns a acestuia pentru a se apropia de obiectiv sau a ieși din raioane.

Art.510. Organizarea și executarea acțiunilor tactice de securitate pe timp de noapte, impune:

- intensificarea observării raionului (sectorului) de acțiune sau a împrejurimilor obiectivului de păzit, folosindu-se cu prioritate procedeul prin ascultare și prin dispunerea posturilor de pază și a santinelilor la sol sau în porțiunile de teren mai joase;
- pregătirea mijloacelor de iluminare pe timp de noapte și precizarea modului de folosire a acestora; iluminarea terenului se face numai după luarea contactului cu inamicul, pe timpul urmăririi și la acțiunea de lichidarea acestuia;

- 96
- luarea unor măsuri stricte de mascare a luminii și limitarea zgomotelor;
 - pregătirea armamentului pentru tragere pe timp de noapte în condițiuni de vizibilitate redusă;
 - instalarea unor posturi și patrule de securitate suplimentare pe direcții pretabile apropierii inamicului pe timp de noapte;
 - stabilirea de semnale de recunoaștere și parole;
 - organizarea și conducerea focului, executarea acestuia de la mică distanță prin surprindere și luarea măsurilor pentru evitarea rănirii reciproce a militarilor;
 - pregătirea efectivelor pentru executarea tragerilor în condiții de vizibilitate redusă, orientarea în teren și menținerea legăturii, folosirea terenului, descoperirea inamicului după sunete și indicii luminoase etc.;
 - intensificarea controalelor.

Pe ceață, precum și în alte condiții de vizibilitate redusă se iau măsuri asemănătoare ca pe timp de noapte.

Art.511. Paza și apărarea obiectivelor precum și ducerea acțiunilor tactice de securitate, în condiții speciale de teren și de stare a vremii impun o pregătire temeinică a comandanților de subunități pentru folosirea cu pricepere a avantajelor acestor particularități, dotarea corespunzătoare și antrenarea permanentă a efectivelor, intensificarea măsurilor de asigurare de luptă și pentru prevenirea accidentelor de orice natură, pierderilor și degradărilor de armament și tehnică de luptă.

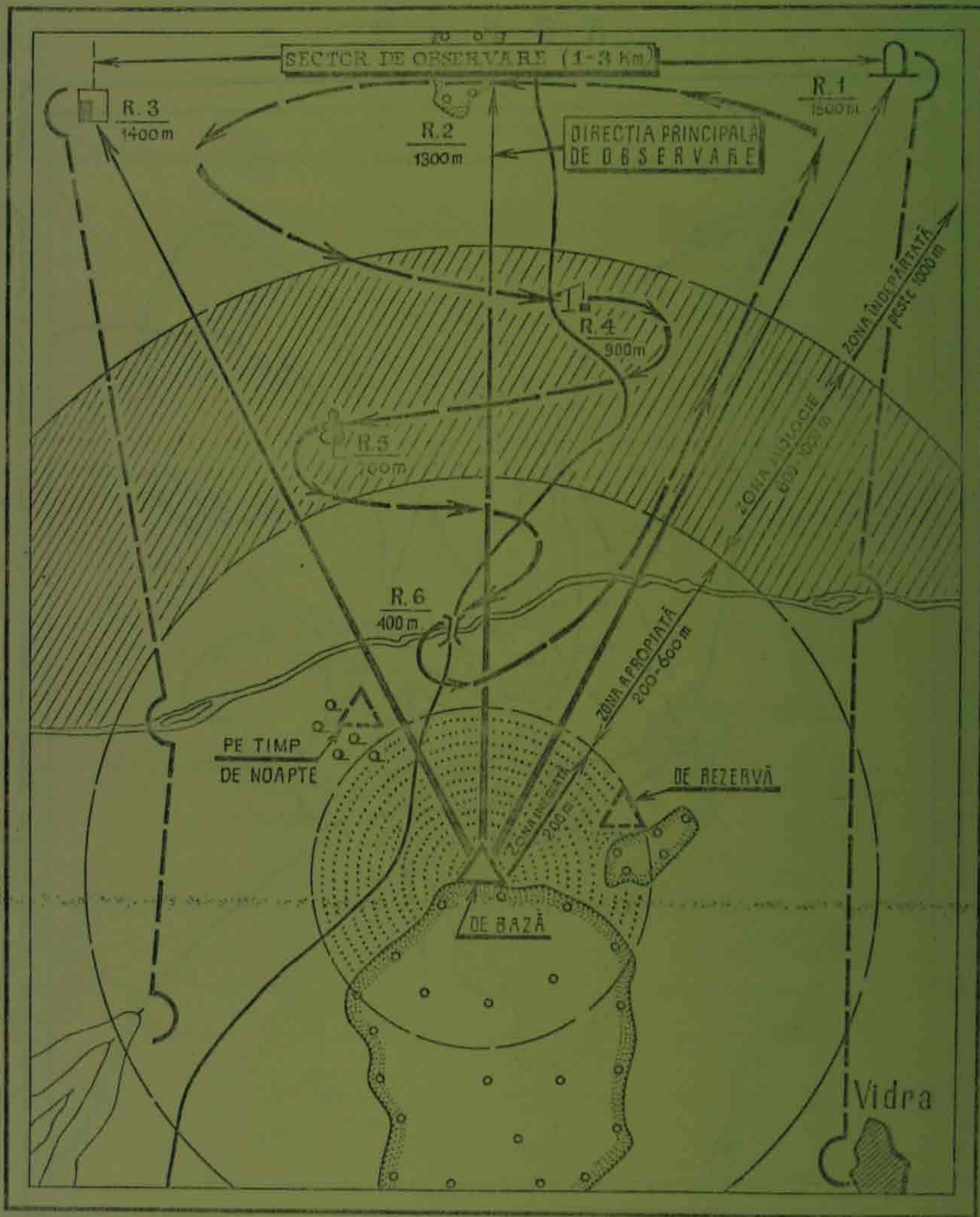
POSTOL DE PSEBVA

(1874-1884)

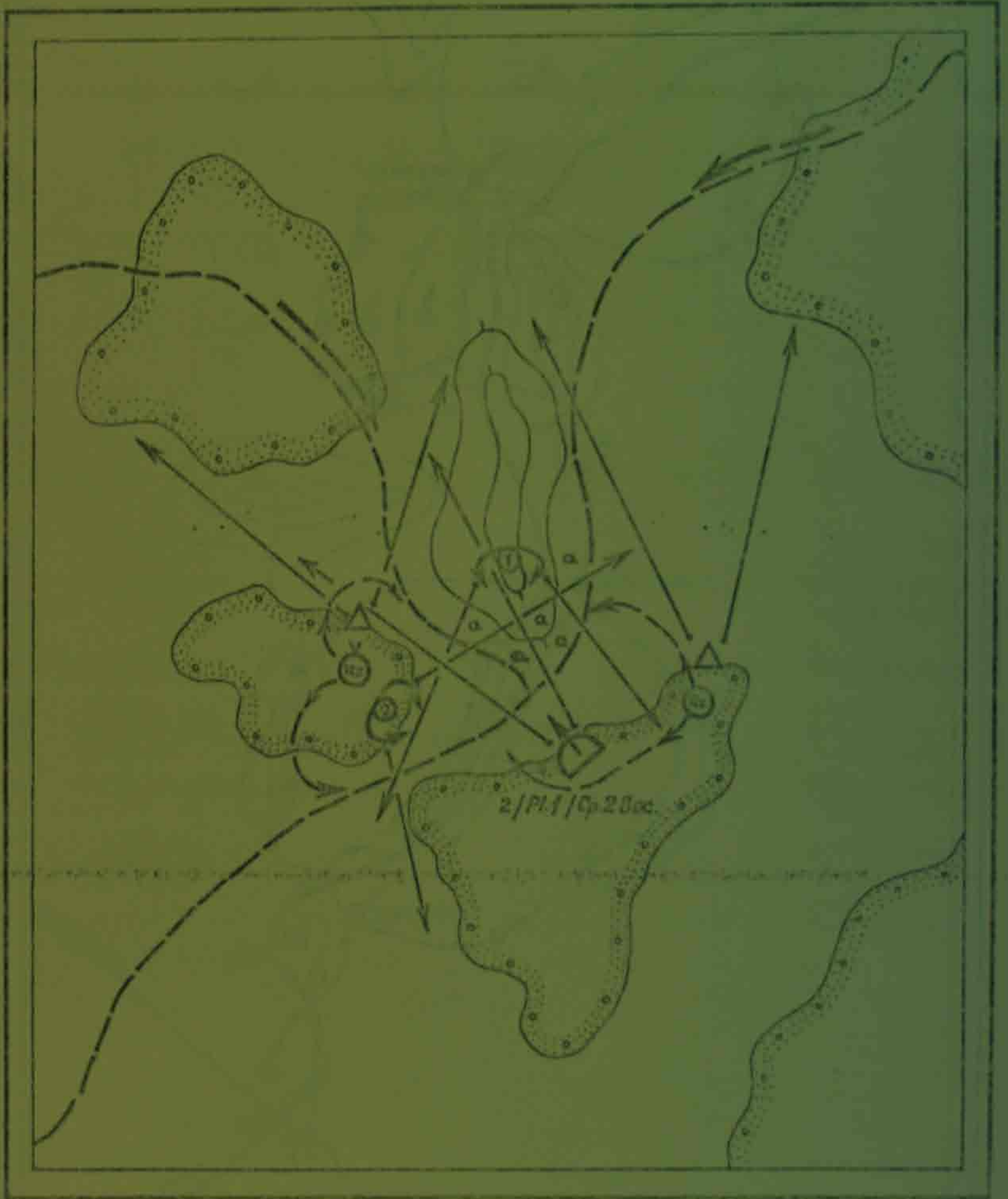

A N E X E

1. POSTUL DE OBSERVARE (O VARIANTĂ)

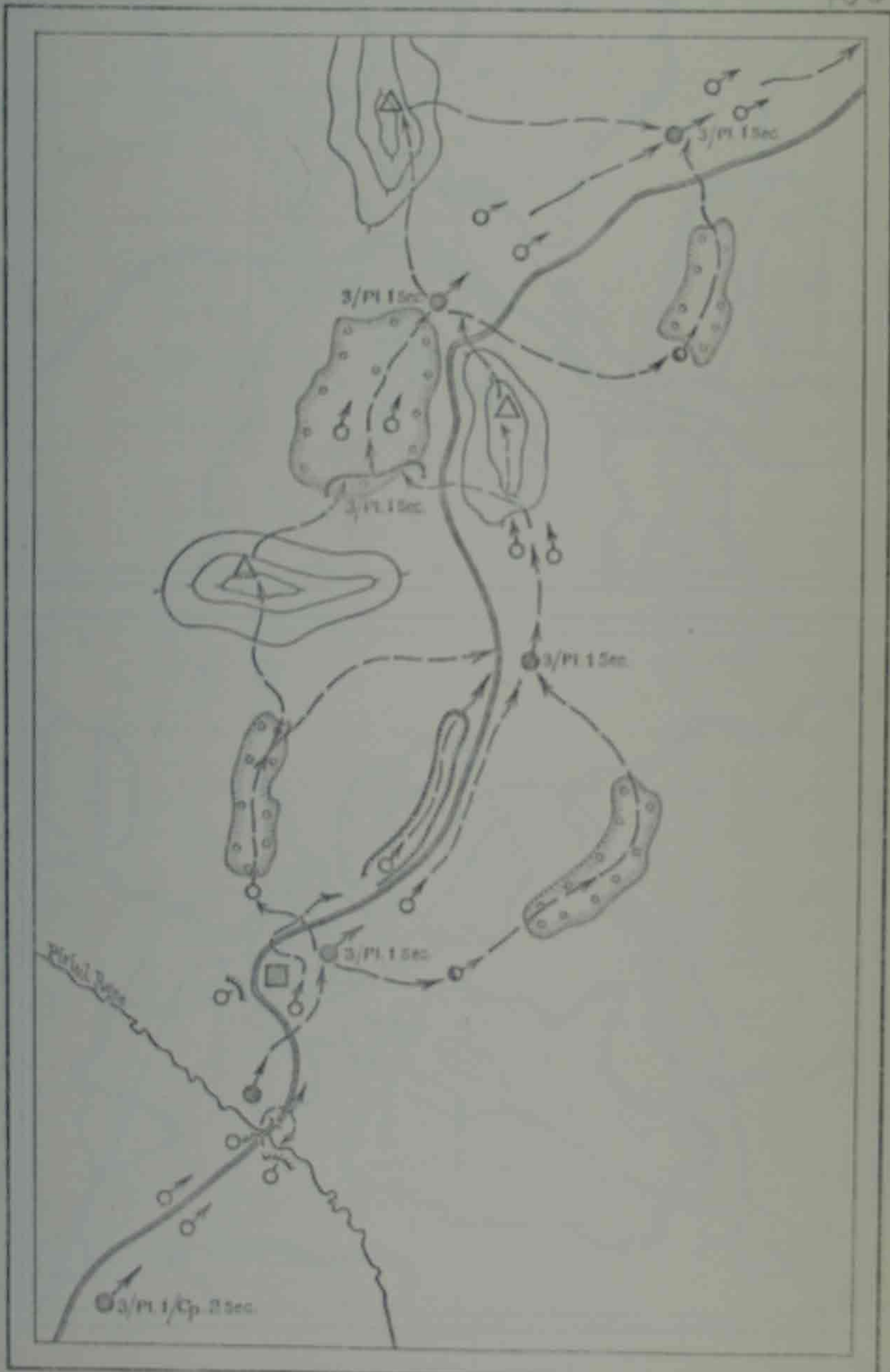

2. P Í N D A

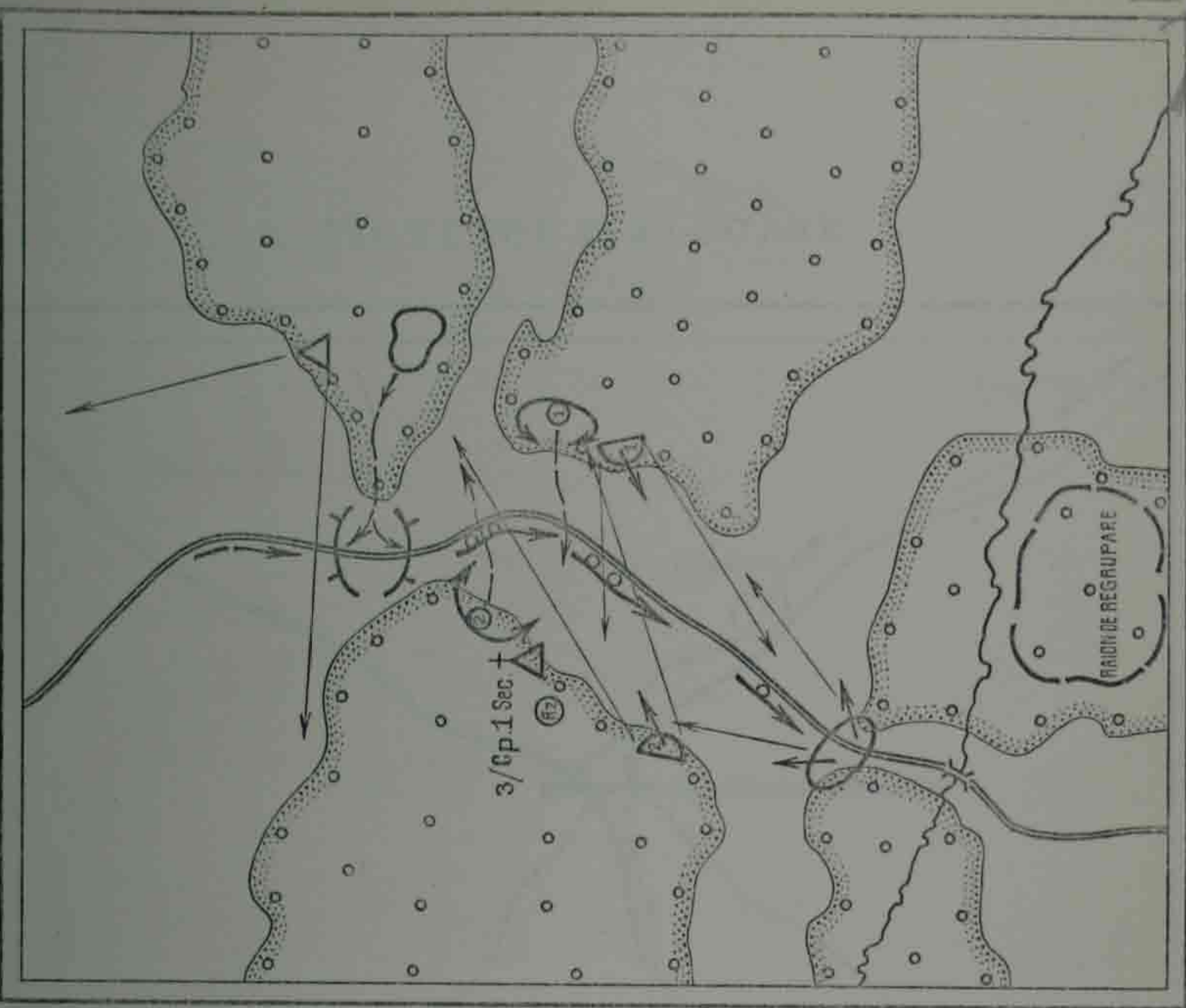
3. PATRULA DE CERCETARE

100

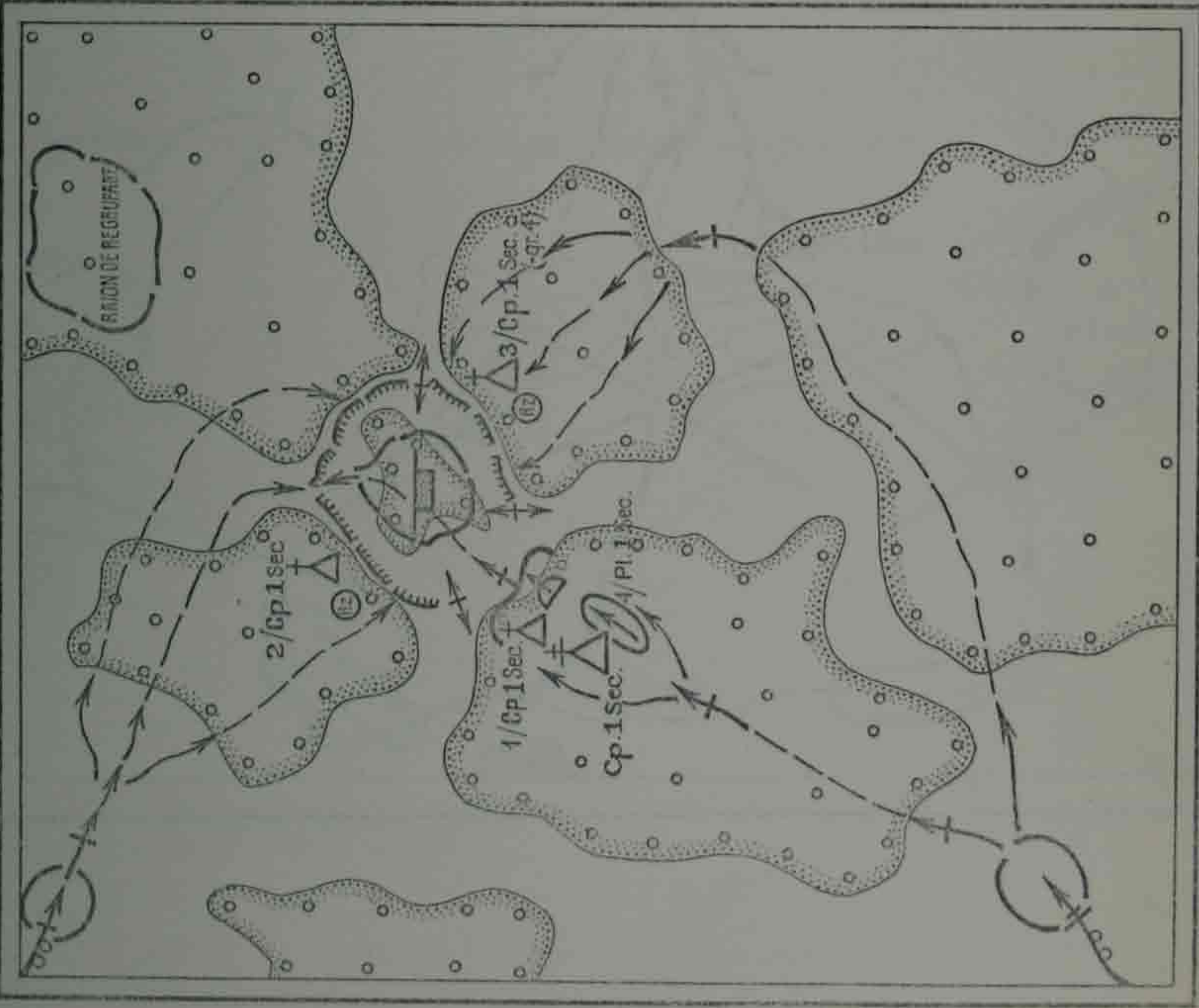

101

5. A M B U S C A D A

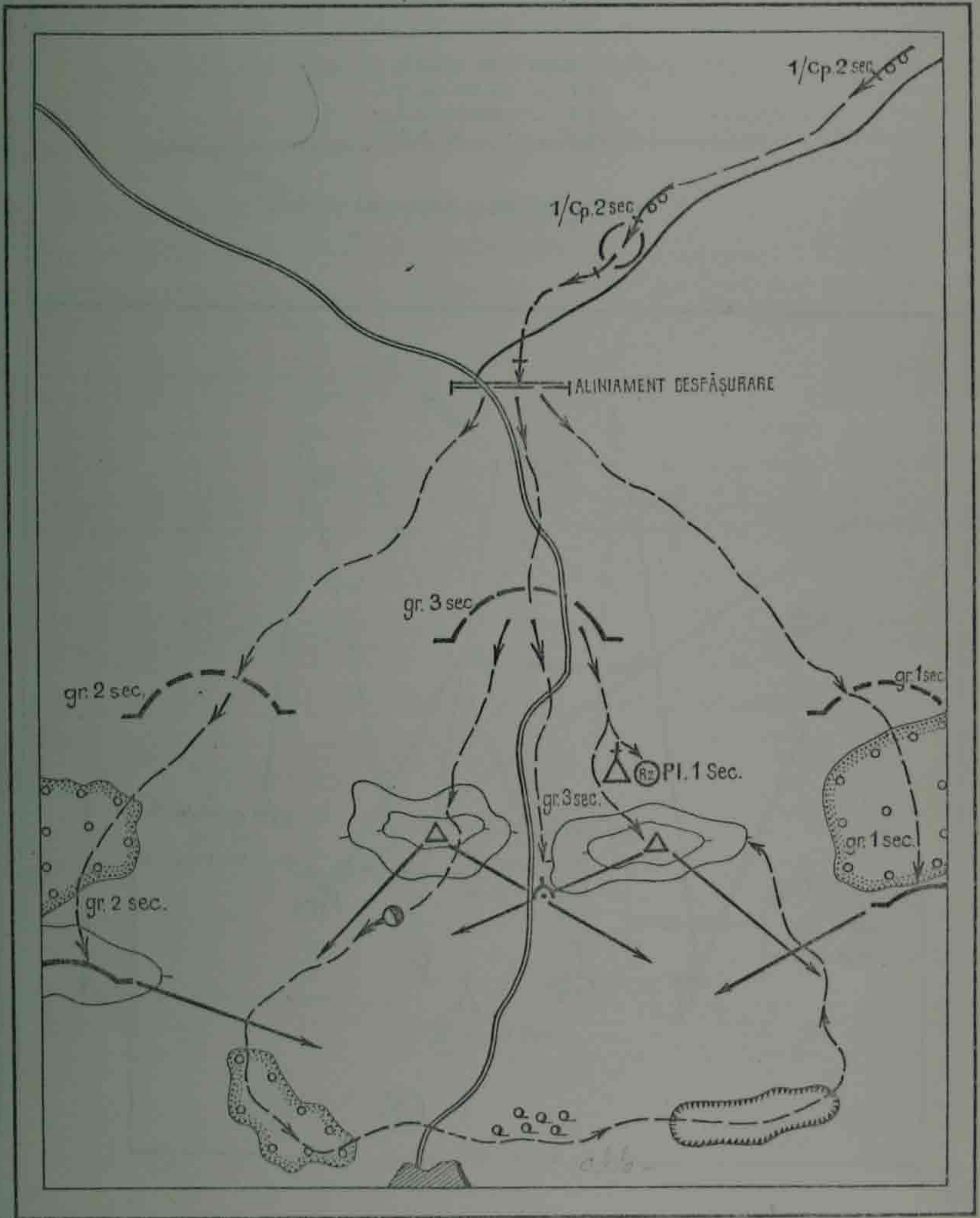
4. Î N C E R C U I R E A

185

102

6. PICHETUL DE BLOCARE (o variantă)

186

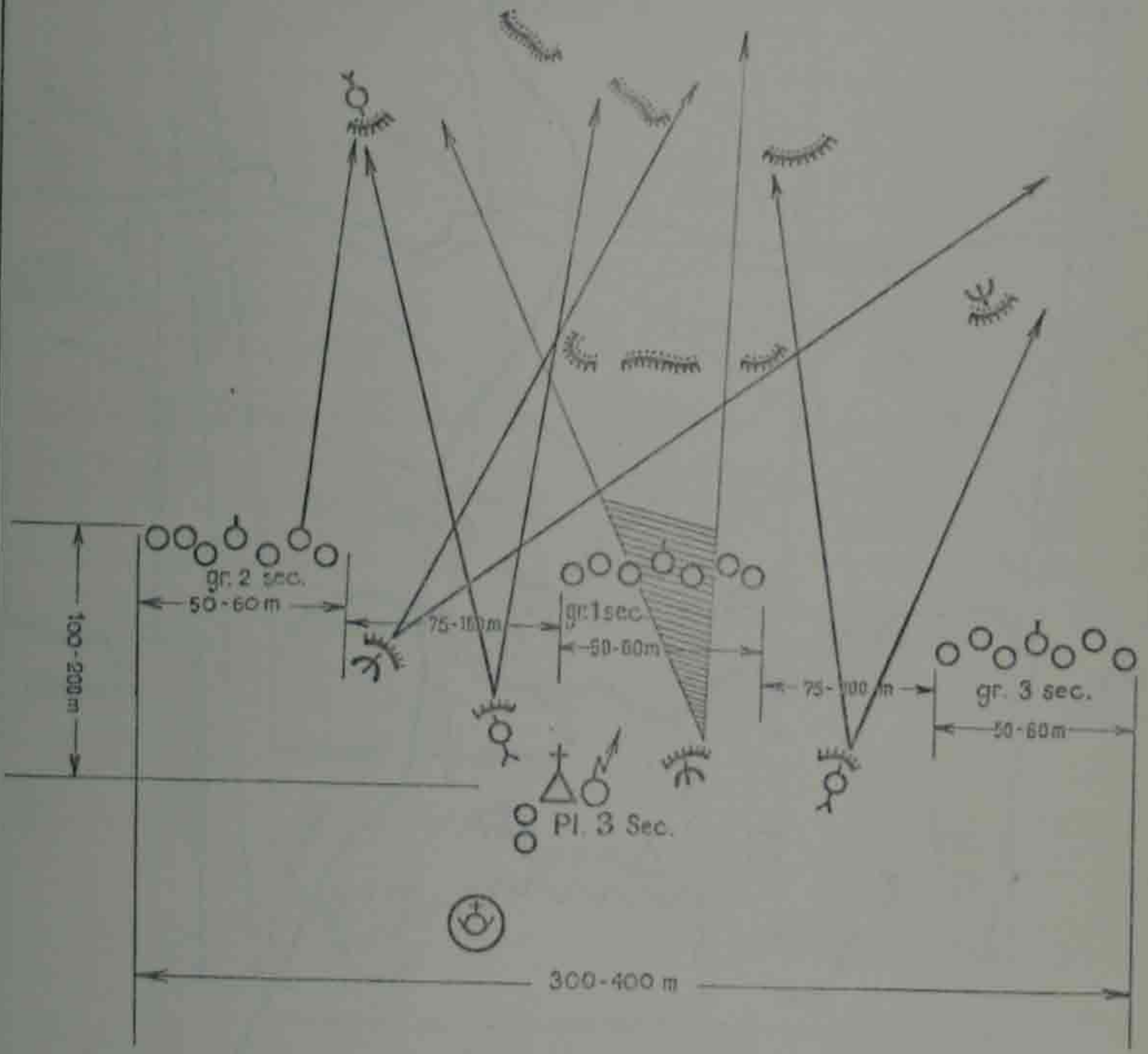
103

7. DISPOZITIVUL DE LUPTĂ AL PLUTONULUI DE SECURITATE ÎN OFENSIVĂ (o variantă)

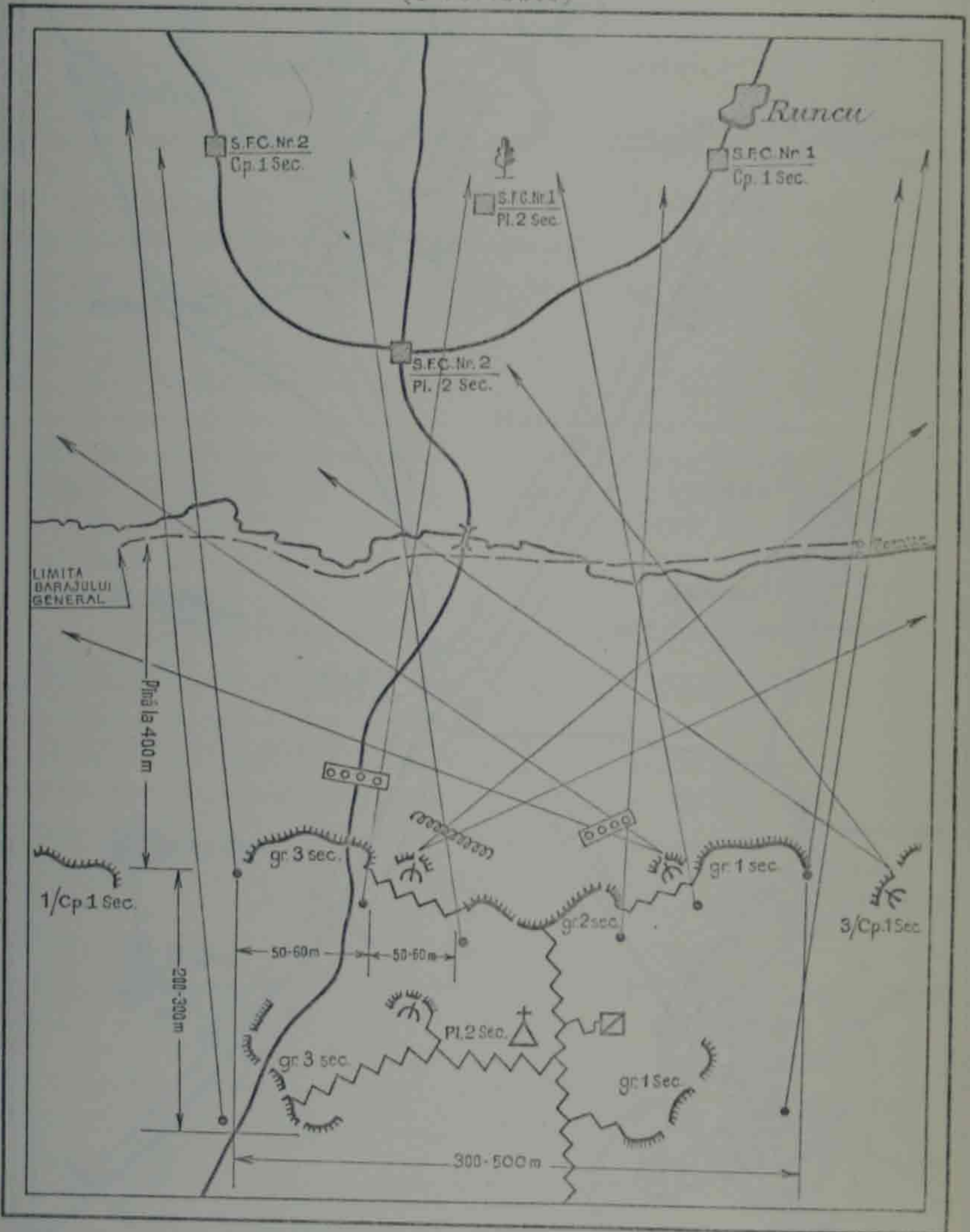
- BAZA DE FOC :
- Pl Ar. 82 mm - 3 Ar.
 - Mitraliere - 2 p.
 - A.G.-9 - 2 p.

foa executat pe deasupra gr. 2 sec.

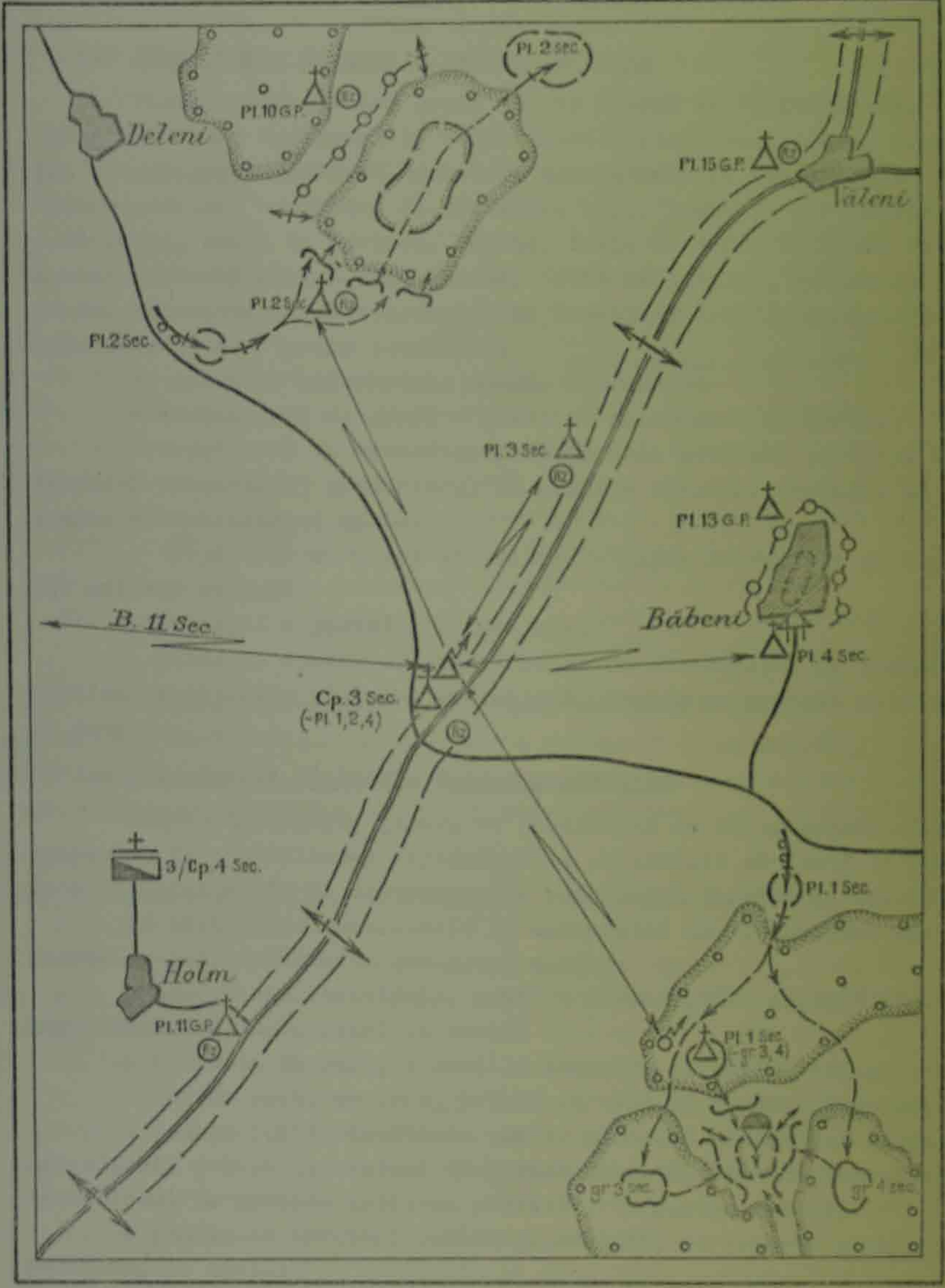

8. SCHEMA PUNCTULUI DE SPRIJIN ÎNAPĂRARE A PLUTONULUI DE SECURITATE (o variantă)

9. C O M P A N I A

EXECUTIND O ACTIUNE TACTICĂ DE SECURITATE
(O variantă)

INZESTRAREA SI TINUTA MILITARILOR DIN SUBUNITATILE DE
SECURITATE PENTRU CAMPANIE, INSTRUCȚIE SI MISIUNI

106

1.- Inzestrarea și ținuta pentru campanie

Fiecare militar din grupă poartă asupra sa îmbrăcămintea corespunzătoare anotimpului, casca, geanta portîncărcătoare, muniția și grenadele potrivit normelor, lopata mică cu port, masca contra gazelor, completul de protecție nr.1, pachetul antichimic individual, sacul de merinde, ranița, foasia de cort, lenjeria de schimb, bidonul pentru apă, gamela, hrana de rezervă, materiale pentru întreținerea îmbrăcămintei și încălțăminte, ustensile și materiale pentru igiena corporală.

militarii trebuie să mai aibă:

In afară de materialele comune ~~se~~ poartă:

- comandantul de grupă - pistolul mitralieră și busola;
- trăgătorul cu aruncătorul de grenade antitanc portativ - pistolul mitralieră, aruncătorul de grenade antitanc portativ și geanta cu înălțătorul optic;
- trăgătorul cu pușca mitralieră - pușca mitralieră și toporul militar cu port;
- soldații - pistolul mitralieră;
- soldatul ajutor al trăgătorului cu aruncătorul de grenade antitanc portativ - pistolul mitralieră, geanta cu grenade antitanc și completul P.S.A.

2.- Inzestrarea și ținută pentru instrucție

Pentru instrucție ținuta se precizează de către comandantul companiei în planificarea săptămînală a pregătirii de luptă în raport cu categoriile de instrucție și conținutul temelor de executat.

La instrucție materialele și armamentul din înzestrare se poartă de către militarii din grupă astfel:

- armamentul individual, conform prevederilor cap.III al Regulamentului instrucției de front;
- baioneta în port, prinsă la centură, pe șoldul stîng;
- lopata mică, cu port, prinsă la centură pe șoldul drept;
- geanta portîncărcătoare pentru pistolul mitralieră (pușca mitralieră) prinsă la centură în partea dreaptă, iar trăgătorul cu aruncătorul de grenade antitanc portativ, în partea stîngă;
- geanta cu lovituri pentru aruncătorul de grenade antitanc portativ, la spate;

- masca contra gazelor, pe șoldul stîng. In interiorul acesteia se găsește și pachetul antichimic individual;

- mantaua de protecție, ciorapi și mănușile se poartă împachetate la spate, avînd cordelele de susținere trecute peste umeri și piept;

- bidonul pentru apă prins la centură pe șoldul stîng;

- sacul cu merinde, pe șoldul drept, avînd pe capac foaia de cort prinsă cu chiotori. In situația cînd militarii se hrănesc în teren, în sacul de merinde se găsesc: gamela, lingura, lingurița, cuțitul și hrana rece;

- ranița, cînd deplasarea se execută pe jos, se poartă la spate cu bretelele (curelele) peste umeri, astfel ca partea de jos a acesteia să fie la înălțimea centurii. Cînd deplasarea se execută pe autovehicul, ranița se păstrează sub bancheta acestuia. In raniță se introduc: lenjeria de schimb, ustensilele și materialele pentru întreținerea igienei personale, a îmbrăcăminteii și încălțămintei. Pe raniță se poate purta atunci cînd nu este îmbrăcată de militari, mantaua prinsă cu chiotori;

- cutiile cu benzi pentru mitralieră se poartă în mîină.

La ordinul comandantului de unitate pot fi ^{reduse} ~~scuse~~ o parte din materiale, acelea care nu sînt necesare desfășurării categoriei de instrucție sau temeii respective.

3.- Inzestrarea și ținuta militarilor pentru misiuni

Caracterul divers al misiunilor și condițiilor în care acestea se îndeplinesc de către militarii din subunitățile de securitate determină și unele particularități în inzestrarea și dotarea acestora.

Soldații și gradații care execută serviciul de pază și apărare a obiectivelor au asupra lor: îmbrăcăminte corespunzătoare anotimpului, armamentul din dotare (mai puțin A.G.-7), baioneta, geanta portîncărcătoare, muniția potrivit normelor și foaia de cort.

In raport de anotimp și starea vremii, pentru santinelele de la posturile din afara clădirilor, se asigură scurte îmblănite (șube) și pîslari.

Scurtele îmblănite (șubele) și pîslarii se îmbracă în situația cînd temperatura aerului este mai joasă de -7°C sau pe vînt rece.

Cînd nu se îmbracă, scurtele îmblănite (șubele), pîslarii și foile de cort se păstrează la corpul de gardă sau la post.

Scurtele (mantalele) se îmbracă atunci când temperatura aerului este între -7°C și $+16^{\circ}\text{C}$.

Gradații comandanți de gărzi (plutoane) vor fi echipați cu ținută corespunzătoare, șapcă și centură cu diagonală.

În raport de caracterul și durata misiunii, teren și starea vremii, comandantul poate stabili și alte materiale pentru militarii care execută serviciul de pază.

Inzestrarea și ținuta comandanților de gărzi (ofițeri, subofițeri) este cea de serviciu, cu cizme și centură; masca contra gazelor o păstrează în camera sa.

4.- Pentru serviciul de pază și escortare ținuta și armamentul militarilor se compune din: îmbrăcămintea corespunzătoare anotimpului, armamentul din dotare (mai puțin A.G.-7), geanta port-încărcătoare, muniția potrivit normelor, sacul de merinde (cu tacâmuri și vesela în situația că servitul mesei se face în teren), foaia de cort și bidonul cu apă.

În afara materialelor comune, comandantul escortei mai poartă: busolă, binoclu, pistol de semnalizare cu cartușe (fuzee), lanternă de buzunar, fluier și cătușe.

5.- Ținuta și armamentul militarilor pentru executarea acțiunilor de cercetare și urmărire se compune din: îmbrăcămintea corespunzătoare anotimpului (iarna cu sau fără scurtă de postav, în raport de situație), armamentul din dotare, geanta port-încărcătoare, muniția (conform ordinului), foaia de cort, sacul de merinde și pansamentul individual.

Pe timpul îndeplinirii acestor misiuni și îndeosebi la *execuții* urmării se va avea în vedere ~~ca să se asigure~~ echipamentul ^{și} strict necesar militarilor, pentru a ~~se asigura~~ o cât mai mare mobilitate și un ritm înalt de deplasare.

Comandanții de grupe (patrule) vor avea în afara materialelor comune și busolă, binoclu, pistol de semnalizare cu cartușe (fuzee) și cătușe.

6.- Pentru ducerea acțiunilor în blocare, încercuire, ambuscadă, înzestrarea și ținuta militarilor va cuprinde: îmbrăcămintea corespunzătoare anotimpului, armamentul din dotare, geanta port-încărcătoare, muniția, foaia de cort, sacul de merinde, bidonul cu apă, pansamentul individual. Iarna, având în vedere caracterul relativ static al acțiunilor se vor asigura militarilor din compunerea elementelor de dispozitiv, pulovere, scurte îmblănite și mănuși

din pînză (foaie de cort) căptușite. Comandanții de grupe, vor avea asupra lor în plus materialele prevăzute pentru comandanții de grupe la cercetare (urmărire).

7.- Pentru efectivele care execută serviciul de pază și escortare în cîmp deschis, în sectorul maritim (fluvial) și deltă sau în alte regiuni cu condiții similare, în dotarea lor intră și alte materiale cum sînt: măști și mănuși impermeabile contra țințarilor; cizme de cauciuc sau din pîslă, scurtă de postav sau din foaie cort îmblănită; bluze de vînt.

8.- Pentru efectivele care duc acțiuni tactice de securitate în teren muntos și împădurit se vor prevedea în plus: costum de postav cu pantalon pană și bocanci munte; bluze de vînt căptușite, cu glugă; saci de dormit; saltele pneumatice; mănuși foi cort căptușite cu blană.

9.- Pentru militarii din cordonul de jalonieri cu ocazia unor misiuni speciale, ținuta va cuprinde: costumul de oraș cu șapcă; bocanci; mănuși albe; centură din piele albă cu bretele; epoleți detașabili de culoare albastră.

10.- Pentru militarii care execută serviciul în gărzi la obiectivele speciale: ținuta de culoare kaki (bleumarin) din kămgarn (ștofă fresco tergal); șapcă; costum cu pantalon de cizmă; cizme bizon (box); manta; manta de ploaie; epoleți detașabili de culoare albastră; centură din piele albă cu bretele; cămașă poplin; cravată; mănuși albe; eghilet simplu cu accesorii (numai la ținuta bleumarin).

11.- Pentru îndeplinirea unor misiuni speciale militarii în termen, la ordinul comandantului trupelor de securitate pot fi echipați în ținută civilă.

În toate situațiile, comandanții în raport de ordinele primite, caracterul misiunii, timp, șotimp și starea vremii, sînt obligați să stabilească de la caz la caz și alte materiale sau să renunțe la unele din acestea care nu sînt necesare.

SUPRAVIEȚUIREA PE CIMPUL DE LUPȚĂ

1. Prin supraviețuire se înțelege totalitatea acțiunilor întreprinse de un militar sau un grup de militari izolați pentru menținerea pe cont propriu a capacității de luptă și de existență pînă la îndeplinirea misiunilor și revenirea în cadrul subunității (unității) din care face parte, ~~sau terminarea războiului în zona sa de acțiune.~~

Ca în oricare altă situație de campanie metodele și procedeele de supraviețuire trebuie aplicate ținîndu-se seama de împrejurările care determină trecerea la supraviețuire și de condițiile concrete din zonă, acestea putînd fi :

- situația inamicului;
- situația trupelor proprii;
- condițiile de teren și de stare a vremii;
- atitudinea populației civile din zonă;
- anotimp;
- resurse locale de existență, etc;
- capacitatea supraviețuitorilor de a se adapta condițiilor concrete.

Verințe ce trebuie respectate de către militarii ajunși în situația de supraviețuire:

- îndeplinirea misiunilor de luptă cu orice preț;
- cunoașterea situației inamicului și a populației civile din raion;
- desfășurarea tuturor activităților cît mai mascat, (să nu fie văzut, să nu lase urme, etc);
- menținerea în permanență a unui moral ridicat;
- respectarea cu grijă a regulilor igienei corporale și a sănătății;
- păstrarea cu grijă a obiectelor și a materialelor folosite; în special arma individuală, muniția și grenadele;
- pregătirea și deprinderea de a improviza;
- respectarea cu strictețe a jurămîntului militar, a onoarei și demnității, chiar în condițiile supraviețuirii în prizonierat.

Supraviețuirea în grup, în plus, impune:

- militarul cel mai mare sau mai vechi în grad (cel mai în vîrstă ^{care} se descurcă mai ușor), să la neîntîrziat comanda grupului de militari;
- menținerea disciplinei militare, a coeziunii și a spiritului de ajutor reciproc;
- organizarea judicioasă a activității în cadrul grupului de militari;
- ajutorul reciproc și executarea ireproșabilă a ordinelor.

2. În orice situații și condiții de teren sau anotimp, supraviețuitorul (supraviețuitorii) trebuie să caute un refugiu sau să improvizeze o adăpostire.

Refugii: peșteri, caverne sau grote, scobituri naturale în stîncă sau mal, în scorburi, în coroana copacilor cu frunze etc.

Adăpostiri: corturi, colibe, nișe de pămînt sau zăpadă, igluri (colibă și casă de zăpadă) etc.

3. În asigurarea supraviețuirii, o importanță deosebită o reprezintă focul necesar pentru încălzire, uscarea echipamentului, semnalizare, pregătirea hranei, purificarea apei, etc. De aceea este necesar să se cunoască diferite metode sau procedee de aprindere și folosire a focului în condiții de supraviețuire.

Felul focului se alege în funcție de loc, formă, destinație, durată, materiale la dispoziție, posibilitatea observării fumului acestuia de către inamic.

În lipsa mijloacelor clasice focul poate fi aprins:

- cu ajutorul razelor solare folosind lentile concave;
- cu ajutorul scînteilor electrice, ale unei surse electrice de curent;
- cu amnarul, cremenea și iasca uscată;
- prin frecare (prin diferite procedee, a două bucăți de lemn uscate);
- cu ajutorul pulberii și a muniției.

4. Procurarea, filtrarea, dezinfectarea și păstrarea apei constituie o necesitate, deoarece omul nu poate rezista fără apă decît cîteva zile, în timp ce fără mîncare poate trăi cîteva săptămîni, dacă nu este supus la eforturi. Pe timp rece (friguros) corpul are nevoie de aproximativ 1-2 litri de apă pe zi, iar pe timp călduros, îndeosebi pe timpul deplasării sînt necesari 4-5 litri zilnic.

Apa poate fi procurată din resursele existente la suprafața solului, din sursele subterane, de sub nisipul din albia unor cursuri în aparență seci, în diferite gropi amenajate de supraviețuitori și din zăpadă, gheață, rouă, apă de ploaie, plante, fructe etc.

Filtrarea apei se poate executa prin filtre speciale sau prin filtre improvizate (simple sau complexe), folosind diferite materiale textile (nisip, pietriș, vată) etc.

Dezinfectarea apei impure se face folosind tablete pentru dezinfectare sau în lipsa acestora, prin fierbere la 100°C, cel puțin un minut (obișnuit 10 minute). De asemenea, se mai poate utiliza 1-2 picături de iod la un litru de apă, clorură de var sau tablete de cloramină (una tabletă la un litru de apă).

Pentru dezinfectarea apei se mai poate utiliza 0,069 hipermanganat de potasiu la un litru de apă.

5. Pot fi situații în care supraviețuitorul să nu dispună de alimente în cantitatea necesară unei hrăniri normale. În astfel de cazuri hrănirea va trebui să ia aspectul unui regim combinat atât cu alimente preparate existente asupra sa, cât și folosind diferite plante (fructe) comestibile, existente în zonă, vânat sau pescuit. Acest lucru impune ca rațiile de alimente de care dispune supraviețuitorul să fie economisite la maximum.

Plantele care se pot utiliza în hrănire pot fi cultivate sau sălbatice. Pentru cele sălbatice este necesar ca supraviețuitorul să posede minimum de cunoștințe pentru a ști să facă deosebirea plantelor toxice de cele comestibile.

Rădăcini și tuberculi:

- cerșenețul - se poate folosi la supe;
- chimionul - supe, cesiuri, condimente;
- cicoarea - salată.

Fructe de pădure:

- afine;
- mere și pere pădurețe;
- ghindă;
- zmeură;
- măceșe.

Ciuperci comestibile:

- mînătarca;
- ciuperca de bălegar;
- buretele șerpesc;
- sbîrciogul;

Este indicat ca în prealabil, ciupercile să fie prăjite sau coapte înainte de a fi consumate.

Procurarea alimentelor de origină animală ridică unele greutăți în ceea ce privește mijloacele folosite.

Cele mai indicate sînt: lațul, capcana, cleiul, undița, năvodul, vîrșă.

Mamifere comestibile:

- iepurele;
- căprioara;
- mistrețul;
- cerbul;
- capra sălbatică;
- șobolanul;
- șoareci etc.

Păsări - toate sînt comestibile.

Pești - toți sînt comestibili.

Moluștele, broaștele și reptilele sînt comestibile, însă trebuie preparate cu grijă, deoarece sînt foarte ușor alterabile (broasca rîioasă trebuie în prealabil jupuită, iar la șerpii veni- noși li se taie capul pentru a îndepărta glandele veninoase).

Pîinea, în lipsa făinei de grîu se poate prepara din făină de orez, secară, orz, fasole, mazăre etc.

6. Supraviețuitorul trebuie să cunoască unele plante medici- nale și modul lor de utilizare.

Condiții pentru folosirea plantelor medicinale:

- înainte de folosire ele se usucă bine;
- se folosesc numai sub formă de ceaiuri.

Plante medicinale:

- afinele - boli de rinichi, bronșite, diaree;
- ciccoarea - icter, dureri de stomac etc;
- ienupărul - reumatism, vezică biliară, rinichi, boli de piele, tuse;
- izma - boli de ficat, afecțiuni gastro-intestinale, tuse, răgușeală;

192
110

- murele - gripa, enterită, bronșită, răgușeală, dermatite;
- mușetelul - boli de ficat, gingivite, dureri de dinți, răni;
- patlagina - afecțiuni respiratorii, guturai, tuse, cistite, colici, dezinterie, iar frunzele proaspete la tratarea rănilor și arsurilor;
- păpădia - digestie, diabet, icter, constipație;
- vîscul - arterioscleroză, hipertensiune.

7. Supraviețuitorul trebuie să cunoască să-și acorde auto-ajutorul în diferite situații:

- îmbolnăviri provocate de căldură;
- răniri și hemoragii;
- fracturi, arsuri;
- șocuri traumatice, asfixiere;
- mușcături și înțepături veninoase etc.

Militarii care sînt nevoiți să aplice metodele specifice supraviețuirii se găsesc de regulă într-o situație critică. De cele mai multe ori situația critică a acestora constă în imposibilitatea de a primi ajutor din partea trupelor proprii. În asemenea condiții, supraviețuitorii sînt obligați să-și îndeplinească misiunile primite sau să-și mențină capacitatea de luptă pînă la revenirea în cadrul trupelor proprii, învingînd frica, oboseala, suferința, foamea și alte privațiuni impuse de situațiile concrete în care se găsesc.

În permanență se va informa de existența în zonă a detașamentelor de rezistență, va căuta prin toate mijloacele posibile să ia legătura și se va subordona temporar comandanților acestora, va cunoaște acțiunile ce le desfășoară (în măsura în care interesează) și în continuare va trăi, lupta și își va duce activitatea în cadrul acestora.

FOLOSIREA CIINILOR DE SERVICIU

1. Cîinii de serviciu constituie un mijloc important în executarea misiunilor ce revin subunităților de securitate și se folosesc pentru urmărirea, descoperirea, reținerea și escortarea inamicului (elementelor dușmănoase), precum și în paza obiectivelor.

În raport de dresajul primit, cîinii de serviciu se împart în următoarele categorii: cîini de urmă, cîini de însoțire, cîini de pază, cîini pentru detectarea de stupefiante.

Randamentul maxim al cîinilor de serviciu se obține prin:

- executarea în totalitate a programului de pregătire a conductorului și de antrenament al cîinelui;
- verificarea periodică a capacității de lucru a cîinilor și folosirea lor activă pe timpul executării misiunilor;
- descoperirea la timp a indicilor și conservarea lor;
- aducerea cîinilor la locul infracțiunii în cel mai scurt timp;
- antrenarea cîinilor în deplasarea cu diferite mijloace de transport;
- grija permanentă pentru sănătatea și odihna cîinilor.

2. Cîinii de urmă se folosesc pentru: descoperirea și reținerea inamicului (elementelor dușmănoase, evadaților), semnalarea de pe loc și din mers a acestuia pe itinerarul de deplasare sau la locul de ascundere, după mirosul individual lăsat pe teren sau obiecte.

De regulă, cîinii de urmă intră în compunerea posturilor și patrulilor de securitate.

Pentru intervenții rapide, în cazul unor evenimente deosebite sau evadări de pe punctele de lucru sau din locurile de deținere, cîinii de urmă se transportă cu mijloace auto.

Pe timpul escortării deținuților, escortele pot primi cîini de urmă care se deplasează în compunerea rezervei. Când deplasarea se execută cu autocamioane, conductorul cu cîinele de serviciu va sta în cabină.

3. Cîinii de însoțire se folosesc pentru descoperirea și reținerea inamicului pe timpul executării cercetării terenurilor acoperite și frământate, a clădirilor (sălașelor), a canalelor și a mijloacelor de transport și pot intra în compunerea posturilor și patrulilor de securitate.

În componerea escortelor se folosesc de obicei cînd escortarea se execută pe jos, în terenuri acoperite, pentru paza unor deținuți periculoși, cît și pentru conducerea sub pază a inamicului (elementelor dușmănoase) capturat.

Pe timpul deplasării, cîinele se ține de conductor în lesă în spatele celor escortați la 10-15 m sau lateral la 5-10 m. Se interzice lăsarea liberă a cîinelui sau transportul în același loc cu inamicul (condamnați, infractori).

Pe punctele de lucru cîinii se folosesc pentru cercetarea acestora, stît înainte cît și după ridicarea dispozitivului. Conductorul cu cîinele de însoțire poate fi folosit ca santinelă, sau în componerea patrului de pază și legătură în jurul punctului de lucru, la 30-35 m.

În cadrul patrului de cercetare cîinele de însoțire, în lesă, se deplasează împreună cu conductorul și cu cercetașii în fața patrului.

Conductorul poate da drumul cîinelui din proprie inițiativă atunci cînd observă inamicul, sau cînd patrula este atacată prin surprindere.

În componerea pîndei sau a postului de observare, pe locul de serviciu, cîinele de însoțire este ținut în lesă lângă conductor, într-un loc ascuns, pentru semnalarea mută a persoanelor străine, folosind mirosul, auzul și văzul.

La semnalul cîinelui, conductorul intensifică observarea, ascultarea și acționează în raport de situație.

4. Cîinii de pază sînt destinați pentru întărirea pazei la obiective și se întrebuințează, de regulă, noaptea și pe timp de vizibilitate redusă (ploaie, ceață, etc).

Numărul posturilor de pază cu cîini se stabilește cu ocazia pecunoșterii în vederea instalării pazei militare la obiectiv și se prevăd în planurile de pază și apărare.

Prin post de pază cu cîine se înțelege o porțiune de teren special amenajată, unde se instalează cîinele pentru paza obiectivului.

Cîinii de pază se folosesc în serviciu, astfel:

- legați la sîrmă, pe direcțiile probabile de acces ale inamicului, la distanța de 40-80 m în fața posturilor de santinelă;
- legați la sîrmă între două posturi de santinelă de pe aceeași linie, în scopul de a semnaliza persoanele care încearcă să treacă prin intervalul dintre posturi;

194
112

- legați cu lanțul de țaraș, în locuri obligate de trecere, între clădiri, la intrarea în depozite (magazii) etc pentru a semnala trecerea persoanelor prin locul respectiv;

- liber, în interiorul unei clădiri, magazii, în scopul de a semnala și a nu permite intrarea persoanelor.

Instalarea cîinilor de pază în posturi, scoaterea lor de la locul de serviciu, precum și controlul posturilor de pază cu cîini, se execută de conductorul de cîini, însoțit de caporalul de schimb.

Cînd aude lătratul cîinelui, comandantul gărzii trimite imediat la fața locului pe conductorul cîinelui însoțit de caporalul de schimb care acționează în raport de situație.

Cîinii de pază pot fi folosiți și în compunerea escortelor, după regulile prevăzute la folosirea cîinilor de însoțire.

In serviciul de pază, cîinii se folosesc zilnic, iar în celelalte acțiuni ale trupelor de securitate ori de cîte ori este nevoie, indiferent de condițiile atmosferice.

Pe timp de ploaie rece sau lapoviță și iarna cînd temperatura este sub minus 10°C , se pot folosi pelerine de protecție sau preșuri de așternut pentru cîinii care execută serviciul în compunerea posturilor fixe.

5. Timpul în serviciu a militarilor conductori și cîinilor de serviciu este de 6-8 ore zilnic. În cazul cînd se introduce una din situațiile speciale de alarmare, timpul poate fi mărit la 10-12 ore, misiunile executîndu-se în două sau într-o singură trimitere. În această situație se iau măsuri pentru hrănirea cîinilor pe locul de serviciu.

6. Cîinii de serviciu pentru depistarea stupefiantelor se folosesc pentru semnalarea după miros a persoanelor și stupefiantelor ascunse în mijloacele de transport.

7. Pe timpul executării serviciului, militarii conductori poartă și folosesc armamentul din dotare, conform prevederilor regulamentare. Ținute militarilor conductori pe timpul executării serviciului cu cîinii se stabilește de comandantul subunității.

În situația cînd execută misiuni de urmărire cu cîinele, conductorul poate fi echipat cu încălțăminte ușoară, fără manta (iarna) sau fără foaie de cort (vara).

8. Comandanții de subunități care au cîini de serviciu sînt obligați:

- să asigure timpul necesar executării programului de antrenament și să controleze executarea lui;
- să cunoască gradul de pregătire al fiecărui cîine; să dea indicații cu privire la timpul de introducere și scoatere din serviciu a cîinilor de pază;
- să verifice personal modul cum se folosesc în serviciu cîinii subunității, cum se face întreținerea și îngrijirea lor, luînd măsuri de adăpostire și hrănire corespunzătoare.

9. Conducătorul cîini serviciu se subordonează comandantului de subunitate și răspunde de întreținerea, îngrijirea și pregătirea cîinelui luat în primire.

El este obligat:

- să se comporte atent față de cîine, să respecte întocmai regulile de întreținere și îngrijire a acestuia;
- să mențină și să perfecționeze continuu dresajul cîinelui;
- să facă zilnic curățenia corporală a cîinelui și adăpostului, să pregătească hrana curat și de bună calitate;
- să mențină și întărească atașamentul cîinelui față de el și să nu-l bată;
- să cunoască dispunerea posturilor de pază cu cîinii și condițiile de executare a serviciului la posturi;
- să ia măsuri pentru înlăturarea imediată a neregulilor constatate la posturile de pază cu cîini.

195
113

C U P R I N S U L

	<u>Pagina</u>
CAPITOLUL I.- <u>PRINCIPII GENERALE</u>	1
Art.1 - 3 Apărarea patriei cauză și operă a întregului popor	1
Art. 4 Destinația trupelor de securitate	1
Art.5 - 6 Misiunile trupelor de securitate	2
Art.7 Condițiile succesului în acțiunile tactice de securitate	4
Art.9 Subunitățile de securitate	4
Art.10 Subunitățile de specialiști	5
CAPITOLUL II.- <u>CONDUCEREA SUBUNITĂȚILOR DE SECURITATE</u>	7
Art.11 Conducerea subunităților de securitate	7
Art.13 Inșușirea misiunii	7
Art.13 Analiza situației	8
Art.14 Hotărârile	8
Art.16 Ordinul de luptă	9
Art.17 Dispozițiunile de luptă	9
Art.18 Punctul de comandă	10
Art.19- 23 Legătura în cadrul subunităților	10
Art.24 Cooperarea	11
CAPITOLUL III.- <u>MUNEA POLITICĂ</u>	12
CAPITOLUL IV.- <u>ASIGURAREA ACȚIUNILOR SUBUNITĂȚILOR DE SECURITATE</u>	18
Art.32 Conținutul asigurării acțiunilor subunităților de securitate	18
Art.33 Asigurarea de luptă	18
Art.34 - 44 Protecția împotriva armelor de nimicire în masă	18
Art.45 - 46 Apărarea antiseriană	23
Art.47 - 50 Siguranța : : : :	24
Art.51 - 52 Mascarea	24
Art.53 - 57 Asigurarea genetică	25
Art.58 - 72 Asigurarea materială și medicală	27
CAPITOLUL V.- <u>MARȘUL ȘI STACIONAREA</u>	31
Art.73 - 76 Marșul	31
Art.77 Ordinul de marș	33
Art.83 - 85 Raioane de staționare	35

	<u>Page</u>
CAPITOLUL VI.- <u>POSTURI SI PATRULE DE SECURITATE</u> . . .	36
Art.86 Principii generale	36
Art.87 Posturi și patrute de securitate . . .	36
Art.88 Comandantul postului (patrutei) de securitate	36
Art.89 Indatoririle militarilor din compunerea posturilor și patrutelelor de securitate	36
Art.91 Durata serviciului	37
Art.92 - 94 Pregătirea pentru plecare în misiuni	38
Art.95 Cantitatea de muniție	38
Art.96 Incredințarea misiunii	39
Art.97 - 100 Deplasarea către locul de serviciu	39
Art.101 Ordinul de luptă al comandantului postului (patrutei) de securitate	40
Art.105 - 109 Uzul de armă	41
Art.110 Situațiile în care posturile și patrutelele de securitate pot părăsi locul de serviciu	43
Art.112-113 Secretul	43
Art.114 Inapoierea din serviciu	44
Art.115-124 Postul de observare	44
Art.125-127 Postul de control	46
Art.128 Postul de pază	47
Art.129-137 Pînda	48
Art.138-148 Patrutea de cercetare	51
Art.149 Patrutea de urmărire	55
Art.150-153 Patrutea de pază și legătură	56
Art.154-156 Patrutea de ordine și control	58
Art.157-165 Cordonul de ordine (jalonieri)	59
CAPITOLUL VII.- <u>FORMELE ACȚIUNILOR DE LUPTA</u>	62
Art.167 Formele acțiunilor de luptă	62
Art.168 Elemente de dispozitiv	62
Art.169-189 Cercetarea	62
Art.190-205 Blocarea	70
Art.206-215 Incercuirea	74
Art.216-223 Urmărirea	77
Art.224-234 Ambuscada	79
Art.235-263 Paza și apărarea obiectivelor	83

Art.235-241	Principii generale	83
Art.242-245	Organizarea pazei obiectivelor	85
Art.246-247	Atribuțiunile comandantului de companie (pluton)	86
Art.248-252	Comandantul gărzii	88
Art.253	Ajutorul comandantului gărzii	91
Art.254-259	Caporalul de schimb	92
Art.260-279	Sentinela	94
Art.280	Planificarea și executarea serviciului de pază	103
Art.281	Planul de pază	103
Art.282-285	Organizarea efectivelor pentru pază	104
Art.286-307	Schimbarea sentinelelor	105
Art.308-311	Scoaterea gărzii din corpul de gardă	112
Art.312-327	Activitatea zilnică și ordinea interioară în gardă	114
Art.328-337	Controlul executării serviciului de pază	118
Art.338-342	Paza întărită a obiectivelor	120
Art.343-355	Apărarea obiectivelor	122
Art.356-362	Paza și securitatea unor sectoare de comunicații	127
Art.363-369	Paza și apărarea transporturilor de importanță deosebită	129
Art.371-374	Paza și apărarea raioanelor cu destinație specială	131
Art.375-383	Paza și securitatea corespondenței pe timpul transportului	132
Art.384	Escortarea și paza condamnaților	135
Art.384-393	Organizarea serviciului de escortare	135
Art.394-407	Escorta	138
Art.408-413	Primirea și predarea condamnaților .	144
Art.414-421	Executarea escortării pe jos	145
Art.422-433	Executarea escortării cu mijloace de transport auto	148
Art.434-446	Executarea escortării pe calea ferată	152
Art.447-449	Executarea escortării pe nave fluviale	156
Art.450-470	Executarea pazei condamnaților pe punctele de lucru	157
Art.471-473	Executarea pazei condamnaților pe bacuri	163
Art.474-477	Activitatea comandantului de companie (pluton) în caz de evadare	164

CAPITOLUL VIII.- ACTIUNILE TACTICE DE SECURITATE

Art.478-482	Acțiunile tactice de securitate și situațiile când se organizează	166
Art.483	Factorii care determină amploarea acțiunilor tactice de securitate	167
Art.484	Dispozitivul subunităților în acțiunile tactice de securitate	167
Art.485	Pregătirea și ducerea acțiunilor tactice de securitate	168

CAPITOLUL IX.- PARTICULARITĂȚI ÎN ORGANIZAREA ȘI EXECU-

Art.497-510	<u>TAREA ACTIUNILOR TACTICE DE SECURITATE</u>	171
-------------	---	-----

A N E X E :

- 1.- Schemă - Postul de observare și pîndă.
- 2.- Schemă - Patrula de cercetare.
- 3.- Schemă - Incercuirea și ambuscada.
- 4.- Schemă - Pichetul de blocare.
- 5.- Schemă - Dispozitivul de luptă al plutonului de securitate în ofensivă.
- 6.- Schemă - Punctul de sprijin în apărare al plutonului de securitate.
- 7.- Schemă - Compania executînd o acțiune tactică de securitate.
- 8.- Inzestrarea și ținuta militarilor din subunitățile de securitate pentru companie, instrucție și misiuni.
- 9.- Supraviețuirea pe cîmpul de luptă.
- 10.- Folosirea cîinilor de serviciu.